

חלק שלישי עשרה

תיקוני רישא ודיקנה דא"א

* א) נבואר עתה בפרטות, בחינת רישא דא"א, כפי אשר נתבארה בפרק דספרא דצניעותא ז"ל סתרא גו סתרא אתתקן ואודמן בחד גלגולתא, מליא טלא דבדולחא וכור פירוש העניין: כי עתיק יומין, שהוא הפרצוף הייתר נעלם שבאצלות, בהיותו מחלבש גו סתרא אהרא שהוא א"א, אודמן, רצונו לומר: נמצא ומושג על ידי שנתתקן באלו התקיונים דרישא דא"א. כי התקיונים והשערות ואברוי הפרצוף, הם

אור פנימי

הרבות שהמלכות גנווה בו, כולם, שאיןו משמש עמה בשבייל התוחנותם, וע"כ היא נבחנת לבחינה קו שמאל שלו. כולם לבבחנת גבורה الملובשת במוט"ס. וה"ס בוצינה וקדינותו דגנווה במוט"ס. אמנם ככלפי עצמו, ודאי שימושם עמה, כי ע"כ גמישים ב"ש התוחנותם דגנויה של לבי"ע, כמעט בשווה עם רגלי א"ק, דהיינו כמו ס"ג דא"ק מטרם צמצום ב', כנודע.

וועו שמרמו הוויה, סתרא גו סתרא אתתקן ואודמן וכו'. כי להיות ראש דעתיכ נעלם מעד אצלות, כמו פרצופי א"ק עצם, מהמת ה"ת צמצום א' הגנווה בו, כנ"ל, ע"כ אתתקן, דהיינו שנחלבש גו סתרא אהרא, דהיינו בבחינת המסק צמצום ב', שה"ס שהעליה ה"ת בבחינת עיניהם, והוציאו את"ס שלו לחוץ, שאח"פ אלו נעשו לבי ראים דא"א, אשר גלגולתא הוא בבחינת האון שלו, ומוט"ס הוא בבחינת החו"ס שלו. ובזה תבין ג"כ מ"ש הרב לעיל (דף ח"ל אות ל"ד) שעתיק הוא מחצי הכתיר העליון או האמצעי שלו, ולנטני שלו. ולפיכך אומר

א) סתרא גו סתרא וכור פי עתיק יומין שהוא הפרצוף הייתר נעלם שבאצלות בධותו מחלבש גו סתרא אהרא אודמן וכו': פירוש, כי יש והוא שגדול בעתקיק משאר פרצופי אצלות, מפקאת המלכות דא"ק, כולם המלכות צמצום א', שהוא גנווה בראשו, ואינה מתגלית עוד בשום פרצוף פרצופי אצלות. כמו"ש הרב לעיל (דף ח"ל) אותן

כ"ד) בסוד הכתוב אבן מסוס הבוגנים היהו בראש פינה. כי המלכות הזאת, אינה מתגלית אלא מירושה דעתיק, ועל שם זה היא נגלית לראש פינה. שז"ס שאין בא"א אלא ט"ס, והוא חסר מלכות, דהיינו רק מלכות מבחני צמצום א' שאינה נגלית בו, אלא המלכות וממותקת במדת הרחמים צמצום ב', שהוא נחשכת בערך המלכות צמצום א' כמו מלכות דבינה, בסורה ותכלנה שתיהן.

אמנם באמת, יש בראש דעתיק גם בחו המלכות צמצום ב', שעיל ידיה הוא משפייע בכל פרצופי האצלות, והוא נבחנת לבחין קו האמצעי שלו, ולנטני שלו. ולפיכך אומר

הממעטים את אור הגדל דעתיק, שנוכל להשיגו, ולהיותו מושג ונמצא עם התחthonים. כי כל אלו התיקונים של רישא דא"א, הם מלבושים את אור העתיק, אשר מתלבש בתוכם.

ב) והנה ذ תיקונים יש בהאי רישא דא"א, שעל ידיהם מאיר העתיק המתלבש בתוכם. ואלו הם: ראשונה, חד גלגולתא, הוא גלגולתא דא"א הנקרא כתר דא"א. ב', היא טלא בדולחה, והוא המוח דא"א הנקרא חכמה שלו. ג', קרומה אורייא אודרך וסתים, היא סוד הקروم אשר מקיף את המוח ומפסיק ביןו ובין הגלגולת. ד', איננו עמר נקי תליין בשיקולא, הם בחינת אונינים, אשר השערות דרישא דא"א, שהם עמר נקי, תליין מהורי איננו אונין, ולאו השערות תליין בשיקולא שווין.

ג) ה', רעווא דרעוין אתגליה בצלותא דחתאי, והוא מצח הרצון דא"א. ר', אשגחא פקיחא דלא נאים תדירא, והם עיניין דא"א. ז', נוקבא דפרדשכא, והוא חוטם דא"א. הרי נתבאר ذ תיקוני רישא דא"א הנזכרים בספרא דעתוותא פ"א.

ד) ודע כי אע"פ שנتابאר סדר התלבשות ז"ת דעתיק ב"יס דא"א, זההامت, כי זה הוא עיקר התלבשותו העיקרי, אמן וודאי, כיוון שעתק

אור פנימי

על ידי התלבשותו הו, כמו שימושו הרבה לפניו.

ב) ذ תיקונים יש בהאי רישא וכו': זהינו מהארת ז"ת דעתיק המארירים בהם. שם ז"ס חג"ת נה"מ ופיוושם יתבאר להלן.

ד) ז"ת דעתיק ב"יס דא"א וכו' מעת מעת בברית המוחין ערך שמלביש כל ذ תחthonות לדחון: פירוש, כי עניין התלבשות ז"ת דעתיק ב"יס דא"א, אשר חג"ת מחלביםם בג"ר דא"א ובגרון, ונוהגי דעתיק מתלבשים רק בגופא, הנה זה הוא בגדלות דא"א, אמן אין המוחין נכנסים בו בכת אחות, כי בעת עיבورو אין מארים בו אלא

דב"ז, וא"א היא מחצי הכתר התחthon העש"ה. כי עתיק בירר לעצמו ריך בחוי גלגולתא ועיניהם בכתר נקודים, ששימש שם בעת קטנות נקודים, שבhem לא קרה שום ביטול במשהו, כמו"ש שם. אבל אה"פ בכתר שנתעלן ונתחברו לראשו ע"י האור חדש בדקע לפרסא בעת גדלות נקודים, אותן הוא הוציא לחוץ, ותיקנים ובירום בסוד עיבור י"ב חודש בשלבי ב' רישון דא"א. כמו"ש הרוב שם.

ואחר שעתק תיקון ב' רישון דא"א בסוף העיבור, כנ"ל. נולדו וייצאו למקוםם, אזו נחלבש בהם, כמו"ש כאן הרבה, ועייז'ו אוזמן ונחפטן האור דרישא דעתיק לתחthonים. והינו עם כל התיקונים הנמשכים

הוא מתחילה להכנס ולהתלבש גו א'א דרך רגלי העתיק בראש דא'א, כאשר נולד א'א וירד אל הבירה וחזר ועלה והלביש את העתיק מרגליו, רעליה עד ז'ית שבו. כנ'ל. והוא ממש דוגמת הוו'א המלביש את או'א מעט מעט בכנסת המוחין שלו, עד שמלביש כל ז'ית דלהון, וכן העניין כאן, אלא שאין רצוני להאריך בו, כי הוא מקום גבוה ושם תדענו ותבין מומוץ דבר.

ה) ונחזר לעניין כי הלא כאשר נכנסו רגלי העתיק תור ר'שא דא'א, ודאי שבתחליה האירו שם בראשו כל הז'ת כולם האריה בלבד, אמנם עיקר התלבשותו אינו רק בכל פרצוף הא'א כנ'ל, ובבר האריה זו הריאונה ברישא דא'א איד היה, והענין כמ'ש, כי ז' תיקוניAIT ברישא דא'א, ובגו הנ' ז' תיקונים אתפשט בקדמיה עתיק בז'ית דיליה. אמנם עיקר התלבשותו ברישא דא'א אינו אלא בתרין תיקוני קדמאן, כי הם ספירות גמורות דא'א, והם כתר וחכמה דיליה, אך שאר החמשה תיקוני, אינו רק האריה בלבד כנ'ל, והבן זה.

* ו) רעתה נבאר דרוש א' מדרוש א'א, והוא ביאור ג' רישין שבו, הקדמה כוללת יס' דאצילות, והוא מיום ע'פ' מאמր, תלת רישין אתגלפין דא לגו מן דא, והוא באדר'ז דף רפ'ת, וו'ל: תלת רישין אתגלפין דא לגו מן דא, ודוא לעילא מן דא וכו'.

אור פנימי

אמנם העניין הוא, כמ'ש הרב לעיל, (דף אלף ר'ה אות ר'ג) שאלו הנה'י המתלבשים בעת העיבור, אין הפירוש שתה'ת חסר לגמרי, אלא שם בחינתנה הנה'י בעיבור, מה מה מתלבשים רק בראש דא'א בלבד. והוא ע"ד שנתבאר בעיבור דז'א, דכלים, עם הנה'י דאוות, וננה'י מתלבשים בחב'ד לכל כל' מותם. ועפ'ז תבין גם כאן, שיש בראש דא'א שבע בחינותנה הנה'י מז'ית העתיק, שם: ג' בחינתנה הנה'י דת'ת העתיק, המתלבשים בגלגולתא וקרומה ומוי'ס, ואמר ז'אחור שנכנסו הג'ת דעליו לדור, וזה בראונין ועיינין ומצחא וחותמא, כמ'ש לפנינו.

בה'י נה'י דעתיק, דהינו אור הנפש בלבד, גנודע, שאור הנפש מתלבש בכלים דג'ר, גנודע שאלו נה'י דעתיק המאים לו בעיבור, מה מה מתלבשים רק בראש דא'א בלבד. ואנו יש עז' להקשוט לכוארה, כי לפ'ז לא היה להתלבש אלא הנה'י דעתיק בלבד, כמו בעיבור ז'א, ולמה מתלבשים כל ז'ית דעתיק ברישא. והרי אצל ז'א אמר ז'אחור שנכנסו הג'ת דעליו לדור, וזה בראש, אז יורדים משם הנה'י לגופה. וכן אומר של ז'ית הם בראש.

ז) הנה המאצל העליין אשר האצל עולם אצילות, הוא הנקרא בשם א"ס, לרוב העלמו עמוק עמק מילאנה, ולא מציאות הא"ס הוא הנקרא באדר"ז בשם עתיקא דכל עתיקין. והענין הו, כי טרם התלבשוו אין מי שישיגנו כלל ועיקר, ולכון כדי שהייה אפשרות בתהוננים לקבל קצת הארץ ממנה, נתלבש ונגנו בספירת הכתה, כנזכר בס"ה ובתיקותים, דאמר דא"ס טמיר וגני גו כתרא עללה. ואחר התלבשוו בו, יש כח בתהוננים לקבל קצת הארץ ממנה.

אור פנימי

של א"ק, המקובלים לו במסך דצמוץ א', הם בפרט אצילות, כמו אוור א"ס ב"ה משם, כי הם נבחנים לתוכם כואר בלי כל, שתרי אינם מוכשרים לקבל את אוור העליון, וולת על ידי המשך דצמוץ ב'. וע"כ נבחן א"ק יכול לבחינה א"ס.

ונודע, שתחילה תיקון דצמוץ ב' התחילה בעולם הנקדמים, אלא שחור ונתבטל בסבב אור החדש דבקע לפרסא והוא דצמוץ ב', כמ"ש שם. וע"כ הוא נוצר להתקין עתה מחדש באופן שלא יארע עוד ביטול הפרסא כבומו של שביה"כ, ותיקון זה בא עתה בג' רישין תנ"ל. הרי שג' הרישין הם השורש לצמצום ב', ועל שם הרשות הו שנרשחת בהם, הם נקרים בשם עתיקא, ככלומר שנעתקו מבהigung הכלוי קבלה דא"ק, וקיבלו לכלוי קבלה חדשים דצמוץ החדש.

זה אמרו, "בהתיוו מתלבש ומתעלם בתוכם או נקרא הא"ס עתיקא דכל עתיקין, וגם הג' רישין עליין עצם נקרים עתיקא קדישא גם כן כי א"ק הנקרא בשם א"ס אל האצילות, וכן, הנה גם הוא נבחן לעתיקא, ע"י שנעתק מאי"ס ב"ה ע"י צמצום א', וגם הג' רישין נקרים עתיקא ע"ש צמצום ב' כנ"ל, ונמצא הא"ק, בתהונתו בהג' רישין, והתעלמו מהם מבהigung הכלוי קבלה של עצמו, כי איינו משפיע להם מואר העליון, וולת בכלי דצמוץ ב', הנה נבחן בהם א"ק או, לעתיקא דכל עתיקין. והרמו בוה, כי מהה סובלם עתה מב' מיעוטים, הן מבחינה העתקה של א"ק, כי איןם

ז) מציאות הא"ס הוא הנקרא באדרא זומטא בשם עתיקא דכל עתיקין וכור' כאשר הא"ס מתלבש במה שלמה וימבו הנה הו מתלבש בנו' רישין אלו: פ"י כי א"ק המתלבש מטבورو ולמטה בעולם אצילות, הוא הנקרא א"ס כמ"ש لكمן, כי כמו שצמצום הראשון הוציא את א"ס מבחינת א"ק, מפאת הצמצום שנעשה במלכות של ע"ס דא"ק, כי משומם זה נותר ממנה הא"ס ב"ה, ואני יכול לקבל ממנה אלא בחינת קו דק ברות"ס, כמ"ש בחלק א', כן על ידי צמצום הב' החודש שנעשה בעולם הנקדמים, ונגמר לצורך עולם אצילות, הנה א"ק הוציא העולם האצילות לחוץ ממנה, ונעשה להם בחינת א"ס ממש, כי לא יוכל לקבל ממנה במדת כל' מלכות דצמוץ א' שבו, אלא ע"י מלכות דצמוץ הב', שובה נבדלו ונפרשו מן הא"ק.

והבנ', כי כל הארץ קטנה או גודלה, אינה נמשכת אלא מא"ס ב"ה עצמוני, אלא שאין האור מקובל בלי כל' שפירושו, שבבחינת הצמצום עצמו שנעשה בכל' מלכות, נבחן לבחינה כל' קבלה על אוור א"ס ב"ה, דהיינו ע"י הזוג דהاكتה, הנעשה על המסדר שבמלכות המצוומצמת, כמ"ש בחלק א' ע"ש. ועל פי זה תבין, כי עתה אחר צמצום ב' שנוסף במלכות, אין כל' קבלה אחרת אל הפרטופים זולת במעט מהותן בזמנים ב', וולת וזה המסך נבחן אוור העליון ביהם, כאור בלי כל' לגמרי, מסך צמצום א' לא יספיק להם לכלוי קבלה. הרי שככל הארונות

ח) ואמנם כאשר הא"ס מתלבש במה שלמטה הימנו כנ"ל, הנה הוא מתלבש בג' רישין אלו הנזכר כאן באדרא, ובහיוו מתלבש ומתעלם בתוכם, או נקרא הא"ס עתיקא דכל עתיקין, וגם הג' רישין עלאין עצמן נקרא עתיקא קדישא ג'כ, בהיות הא"ס מתלבש בתוכם.

ט) זו"ש אח"כ הא ע"ק אשתחח בג' רישין, ופירוש אשתחח, רצונו לומר: שהוא נמצא לנו ונגלה אליו בהיותו מתלבש גו אלו תלת רישין הנ"ל, שאם לא היה מתלבש לא היה נמצא ונגלה אל התחרותנים. ונמצא כפי זה, כי עיקר שם ע"ק הוא הא"ס עצמו, שהוא מטבורה דא"ק ולמטה המתלבש בעתקיק, אמן בבח"י היותו מתלבש גו איננו ג' רישין, נקראו גם הם בשם ע"ק. וכן כלל זה. ועם היות שאמרנו כי הא"ס מתלבש גו ג' רישין, ודאי כי אין הא"ס מתלבש באmittות רק גו רישא עלאה דכלחו, שהוא עתיק, ורישא תנינה מקבל או"ס דרך מסך רישא עלאה, ורישא תליתאי מקבל דרך מסך ב' רישין, אך להיות כולן בבח"י ראשים, לזה אמר או"ס מתלבש בכלם, כי אלו ג' מקבלין או"ס יותר בוכות משאר אצילות.

אור פגמי

מקבלים אלא ע"י א"ק. והוא מבחי ההעתק עתיק, כלומר, עניין הקשר של א"ק עם של עצמן.

זה אמרו „עיקר שם עתיקא קדישא הוא הא"ס עצמו שהוא מטבורה דא"ק ולמטה המתלבש בעתקיק, אמן בהיותו מתלבש גו בגינויו, כנ"ל (דף א' רצ"ז ד"ה סתריא) וע"כ בש התחרותנים של גו"ה שלו מתפסטים לב"יע, ומסתוימים בקרירוב עם רגלי א"ק, כנ"ל ע"ש. וע"כ יכול אל"ק להתלבש בו. אבל בגolio הוא משתמש במלכות דצמוץ הא, שה"ס תikon הג' הנזכר קromo דאוירא, ב', שה"ס רקיע המבדיל בין מים עליגנים שעתלו גם מבחינת א"ק, הנה גם הם נקראים ע"ק.

ט) אין הא"ס מתלבש באmittות רק גו רישא עלאה דכלחו שהוא עתיק: נשמר בזה, כי-nodeע, שרגלי א"ק מסתויימים בנקודות עותה"ז, וכלחו פרצופי אצילות מסתויימים על הפרטא שמועל לביראה, וא"כ איך אפשר שהוא א"ק, יכול להתלבש מטבורה ולמטה חור פרצופי אצילות. וע"כ מדייק „שאין הא"ס מתלבש באmittות רק גו רישא עלאה דכלחו שהוא

י) ונברא עתה ג' רישין אלו והוא כי הנה נודע כי הסדר של הספרות הנאצלים הם כח"ב חג"ת נה"י, והם ט"ס נעלמות ממד, ולמעלה מלאו הטיס יש בח"י אחרית הנקרא רישא עלאה דל"א, והוא הרראש העליונה שבג' רישין אלו, ונקרא ע"י, ושאר הטיס הנ"ל אשר תחתיו נקרא בשם א"א.

יא) ונמצא כי הג' רישין הנ"ל, הנה הרראש העליון שבhem הנקרא רדלא"ה הוא הנקרא ע"י, שהוא נוקבא דעת"י כנ"ל, שהוא נקרא רדלא"ה ע"ש הספריות שיש בה. וג"כ יש פ"י אחר, כי הנה גופא דיליה אתלבש גו א"א, והוא מושג ונודע אצלינו ע"י א"א אך רישא דיליה דלא אתלבש גו א"א לא ATIידע כי אפילו א"א עצמו לא ידע ליה.

יב) וב' רישין שתחתיו שערם הם ג' רישין, הנה הם כתר חכמה דא"א כנ"ל, כי כתר זה חכמה שבו נקרא כל אחד מהם בח"י ראש, אבל מבינה דא"א ולמטה אינם מכלל הג' רישין הנ"ל.

יג) וכי אלו נמננו ונתבאו ר' באד"ז. ג' רישין אתגלפין דא לגו מן דא, ודא לעילא מן דא, והתחליל לבארם ממטה למיטה, והתחליל ביזור תחתונה שבhem והוא חכמה דא"א. ואמר רישא חדא חכמה סתימאה דאתכסיא כו, ועליה ראש ב', והוא כתר דא"א וכנגודה אמר רישא עלאה קדישא עתיקה סתימאה דכל סתימיון, ועליה ראש הראשונה ועלינה שבג' והוא הנקרא עתיק יומין וכנגודה אמר רישא דכל רישא. רישא דלאו רישא, ולא ידע ולא ATIידע כו.

יד) נמצאו שהם י"ס ספריות נעלמות בתכילת הгалם ומתלבש בתוכם הא"ס והם עתיק ורדלא"ה, ותחתיו ט"ס מכתיר עד יסוד ונקרא בשם א"א, ובין כולם הם י"ס שהם שורש ומקור וחיוות אל כל האצלות כולם.

אור פנימי

יב' רישין: נודע, שכל ג' ראשים אלו, הם ב' הראשים המתחזנים: سبحانיהם און שבו, בע"י כתר דנקודים, אשר בוחינת גו"ע שבו, נעשה לראש הנקרא גלגולתו, ובוחינת חוו"פ שבו, נעשה לראש הוה, שמומן דהינו בע"י הקטנות דכתיר הוה, שמומן שהגם שב' ראשים אלו דגלגולתו ומוו"ס, הם נגקודים, לך עתיק, דהינו רישא עלאה הנקרא רדלא"ה, ומהציתו התחתונו דכתיר באמת רק ראש אחד דברצוי א"א, מ"מ הם נתחלו לבי' ראשים, אמנם צרכיהם להבין הות, שהם אה"פ שלו, ששמשו בו רק בעית גדולות דנקודים, הם שנבררו לא"א, דהינו הדבר.

טו) אמנים אלו הט"ס הנ"ל, אשר הם למטה מן רدل"א הנה הם
אותן הט' היכליון הנזכר פרשת נח דף ס"ה, ובסוף פרשת פקודי דף
רטה: ודף רסט. וזו לאר"ש ארימת ידי בצלו לעילא כו' וכדין דא נהיר
דמחשבה דלא אתידע בטיש בנהריא דפרסה ונהריא כחדא, ואתעבידו
ט' היכליון. והיכליון לאו איננו רוחין ולאו איננו נהוריין ולאו איננו נשמתין
ולא אית מאן דקיימי בהו כו'.

טו) ואלו הט' שמכתר עד היסוד שהם למטה מהאי רدل"א, הנה הווא
שקראה במקומות אלו ט' היכליון דלאו איננו רוחין ולאו איננו נשמתין
גם אלו הט' נזכרו באדרא. דף רפ"ח ע"אفتح ר"ש ואמר אני לדודי
ועל' תשוקתו גור, עתיקה דכל עתיקין סתימאה דכל סתימאין אתתקו
ולא אתתקו כו' כד אתתקו אפיק ט' נהוריין דלהתין מיניה מתיקוני, ואיננו
נהוריין מתפשטין לכל עיבר כבוצינה דמתפשטין מיניה נהוריין לכל
עיבר כו'.

יז) ובביאור לשון זה נסתפקתי بما ששמעתני ממורי זלה"ה, כי
תחילה אמר אתתקו ואחר כד אמר אפיק נהוריין דלהתין מיניה, ר"ל כי
אחר שנתקו עתיק ע"י התלבשות זית בא"א או אפיק הני ט' נהוריין
דלהתין מיניה כי באמצעות העתיק הנ"ל אפיק נהוריין הנ"ל שהם ספרית
כתר דאצילות הנקרה א"א, המתחלף לט' נהוריין בלבד. והנה אלו הט"ס
דא"א, הם ט' נהוריין דלאו איננו רוחין לנזכר במקומות הנ"ל.

אור פנימי

והענין, כי זה דומה לחתוליות ג"ר
שhai נזקבה. והם נמלבשו בב' כלים, הזכיר
דנקדים לב' ראשיים, שבראו שם, שהוא
משמעותם ב' הרשימות ذכר ונקבה שנכללו
בזוג דנקבי העינים, כי היה שם בח"ב
התלבשות, שנשאר אחר הודכחות פרצוף
ס"ג דא"ק. וכן היה שם בח"א דעבויות,
שהם נקראיים זכר ונקבה הנכללים זה מזו,
כמו"ש הרוב אצל פרצוף ע"ב דא"ק. וזהו
אל"ו נחלבשו בב' כלים: שהזכר נחלבש
בכלים נקודים, ונקבה בא"א דנקודים
(כנ"ל דף ת"ג ד"ה והנה הזכר) עש"ה.
וזדי' גם כאן, כי נשאר בח"א התלבשות
אחר הודכחות המשך דנקודים, והוא כאן
בחינת הזכר. גם יש בחו"י עבויות דשורש

שhai נזקבה. והם נמלבשו בב' כלים, הזכיר
דנקדים לב' ראשיים, שבראו שם, שהוא
משמעותם ב' הרשימות ذכר ונקבה שנכללו
בזוג דנקבי העינים, כי היה שם בח"ב
התלבשות, שנשאר אחר הודכחות פרצוף
ס"ג דא"ק. וכן היה שם בח"א דעבויות,
שהם נקראיים זכר ונקבה הנכללים זה מזו,
כמו"ש הרוב אצל פרצוף ע"ב דא"ק. וזהו
אל"ו נחלבשו בב' כלים: שהזכר נחלבש
בכלים נקודים, ונקבה בא"א דנקודים
(כנ"ל דף ת"ג ד"ה והנה הזכר) עש"ה.
וזדי' גם כאן, כי נשאר בח"א התלבשות
אחר הודכחות המשך דנקודים, והוא כאן
בחינת הזכר. גם יש בחו"י עבויות דשורש

יח) ופ"א שמעתי ממורי זיל, כי הט"ס הנ"ל נתחלקו בג' חלקים כי הנה הג"ר שבם שהם כח"ב, נתפשו בא"א, וחג"ת בז"א, ונהיי בנווקבא. ובזה תבין למה בח"י מציאות או"א לא נזכר באדרא הרבה אלא באחרונה באדר"ז, כי או"א במולא תלין.

יט) זהה מה ששמעתי ממורי זיל בעניין זה, והוא, דעת כי הנה ביארנו תחלה, כי הט"ס המקוריות עם רדיל"א, הם י"ס מקוריות ורשויות לכל האצילות, אבל עניין מציאות ספירת המלכות לא נתגלה עדין עתה, אמנם נבאר תחלת הכל האי רדיל"א. ובזה תבין מעתת מלכות, כי היא עטרת בראש צדיק והיתה לראש פנה ויהיה לעתיד אורה גדולה מן המשם, והבן זה.

כ) והנה המלכות דא"א לא הייתה ניכרת, כאמור אצלינו בהקדמת ביאור אדר"ז, כי לא היה בא"א רק ט"ס מכתיר עד יטוד, כי רדיל"א הוא בח"י עתיק, ונשאר א"א בכח"י ט"ס בלבד. אבל מן האור של התפישות זה^{*} דעת המתלבשין בא"א ממש נעשה בח"י המלכות דא"א, ונשלמו בו י"ס, ובזה תבין, איך לעולם בח"י המלכות גדולה מהOCR העליון ממנה, ולכך נקראת עטרת בעלה.

* כא) ונחוור עתה לבאר ע"פ סדר ששמעתי ממורי זלה"ה, כי עניין זה הוא ששמעתי ממורי זלה"ה בפרטות יותר, והרחבת דרישים כמ"ש בע"ה וזה החלי בע"ה. תחלה צריך לדעת, כי אין האורות הנ"ל יכולין התחתונים לקבל אורם, אם לא אחר התקינו שנתקנו בכח"י פרצוף כנ"ל, ובנובואר אצלי באורך, כי מתחילה היה אור שלהם רב ועצום, ואין כה בתחתונים לשובלו, וכאשר נתקנו, שהוא בכח"י פרצוף שלם;

אור פנימי

הנקרא פה דעליוון, ונמצא הראש הב' דרך ב' מסכים, והוא מוגבל מהכחות שבשניותם. כמ"ש עוד לפניינו.
 יה) כח"ב נתפשו בא"א, וחג"ת בז"א, שבמלכות דריל"א וראש הב' הנקרא מו"ס, יוצא מסך שבמלכות דע"ס דראש, הנקרא גלגולתא. ונודע, שככל מסך ממעט האור לפי גלגולתא. וכך רישון דעתיק שהוא א"א, וחג"ת מדותו ועל כן נבחן ראש הב' שהוא ג' רישון ממעט ביותר, מחמת שהאור עבר אליו דנווקבא דז"א ולכארה תמורה, היכן מצינו

* עץ חיים חי"א שער א"א פרק ז.

שאו נمشך האור דרך מסכים והתלבשות בתוכם הלבושים, הנה נתבעה האור מעט; וגם נתמעט ויצא ונמשך דרך נקבים וצינורות וחלונות דקים ושערות דקים מאד בסוד הפרצוף, כי ע"י ב' דברים אלו, שהם: התבעות האור, וגם מיעוטו או היה כה בתתונים לקבל אור העליון, והרי נתבאר לך עניין התקיון הנזכר ב' אדרות מה עניינו.

כב) ונתחיל לבאר סדר תיקונם, הנה אותו ראש העליון דל"א הגנרא עתיק יומין, הנה הוא הראשון שבכל י"ס הנ"ל הגנרא מקוריות ורשויות לכל האצילות.אמין בראש זה אין בו תפיסה כלל ולא נוכל להרחיב בו הדיבור והביאור הצריך לו, אבל דעת, שהנה הוא כולל מי"ס שבו שהם כח"ד חג"ת נה"י.

כג) והענין, כי הנה כל אחד מהי"ס המקוריות והרשויות הנ"ל כל א' וא' מהם כולל יו"ד כי כל דבר שנגנרא ראש הוא כולל מי'. והנה רישא עלאה כבר נתבאר שנגנרא עתיק יומין, וכלול מי'. אמנם הט ספירות אחרות, תלוקים הם באופן זה: כח"ב שביהם, הם ג' רישין דעתיק, שהוא א"א. וחג"ת שביהם הם ג' רישין דז"א. וננה"י שביהם, הם ג' רישין דנוקבא דז"א אשר עניין זה תבין במה שהודעתיך, כי ג' מוחין דנוקבא דז"א, הם בח"י נה"י, והבן זה מאד.

כד) והנה ההוא רدل"א, הנה הוא מתלבש בא"א, שהוא בח"י כללות אותן ב' רישין תחאיין מאותן ה' רישין הנזכר באדר"ז. כי נדוע הוא,

אור פנימי

שיש ג' רישין לוי"א או לנוקבא שלו. ועוד מבחינה ט"ס בלבד, שהעלים מהם המלכות הרדי גם בעתקא, שהוא א"א, לא מצינו דצמוצום א', וגנו אותה בראשו, ולא מתלבש בא"א אלא מבחינת המסך דצמוצום ב', בסוד מבחינה ראש שלו והיתה לבחינה גורו; מוגהע, ואיך אומר שכח"ב ג' רישין דא"א. והענין, כי הרוב מוסר לנו כאן, מפתח מקורי, לתבין על ידו כל בחינת המוחין בהינות כח"ב זו"ן על שלמותם, אמנם הראשים שבאצילות, וע"כ מכונה אותם ע"ס מקוריות ורשויות לומר, שאינם בסוד הדגיל הנוהג בע"ס דכל פרצוף, אלא שהוא סדר מופשט של ע"ס, של הפרצופים נמשלים אליו מבחינות המוחין, שביהם, שהם נקראים ראשים, והם נתחדשו כאן על ידי התלבשות רدل"א בראש דא"א, רק

דצמוצום ב' שברדל"א, שטריושו עלית ת"ת הארת חכמה, וכבר דברנו מוה בחלקים הקודמים. ושורש דבר זה נעשה כאן בכך דצמוצום ב' שברדל"א, שטריושו עלית ת"ת

של כל עליון וגבוה מחייבו, הוא מלובש תחתונו, כדי להאריך בו ולהחיותו. וכבר הודיעתי לעיל, כי אלו ב' רישין תחאיין שב' רישין הניל, הנהם כתר חכמה דא"א, שהם ב' ספרות הראשונות, מן הט"ס מקורות ושורשות הניל. ואלו התרין ראשין שהם כתר חכמה דא"א, הנהם הם בח' גולגולתא ומוחא סטימאה דא"א, הנזכר באדר'ז הניל.

אור פנימי

ח'ב"ד. כנ"ל. אבל בח"פ' שותם ח'ת' מילויים כבש' רישין תחאיין גוףם, הם בחינת גופם, הנקרא ח'גית נה"י. והטעם, כי המסקד דה"ת העומד בנקבי עיניהם דעליון אינו פועל כלל בגין דבינה, ע"כ הם להיותם בסוד חוץ הסד, כנודע, וע"כ הם ראויים להיותם ראש, כי המסקד דעליון אינו נוגע להם כלל. אמם ז"ת דבינה, שהם צרכיהם להארה חכמה, מהמה מוכרים לירוד לבחינת ח'גית, כי הם שורש הווען הרצכים להארה חכמה, וע"כ המסקד דעליון כמעט אוטם לבחינת גוף, כי כה הצזות דה"ת העומדת בסיס ההוא מפריש אותם מהארה חכמה, ונחשבים לגוף בעלי ראש, והן רואת שטאפו בע"ס דבינה עצמה יש ח'ב"ד וח'גית, שפירושם כי רק ג"ר דבינה ראויים לראש נשמה ורוח, להיותם ח'ב"ד, ולא ז"ת דבינה, להיותם סובלים מצזזות דה"ת שבמסדר דעליון. ונתבאר הבחן שיש בכל דבינה עצמה, בין ג"ר שלת, ובין ז"ת שלת. ועוד'ו יש להבחין גם בין בגנות, בין ג"ר דגוף שנקרים ח'גית, שהם יכולים לקבל מהבח'י שכגדם מג"ר דבינה. ובין ו'ק דגוף שנקרים נה"י, שהם אינם יכולים לקבל אלא מז'ת דבינה.

ובזה תבין התקינו תא' ז'ז' תיקוני רישא, שנקרו גולגולתא. כי ידעת, שהוא און, דהינו כל' דבינה, והוא נתון עיי או ר' החסיד דעתיק, הנמשך מג'ר דבינה, בסוד יומם יצוח וכו'. ענין תיקונו הו, במא שעתיק תיקו אותו לבחינת רישא, שפירושו, ג"ר. כי להיוון לבחינת ג"ר דבינה אינו סובל מסך שבמלכות דראש דעתיק, וע"כ געשה בראש גמור. ענין

לנקבי העינים, שהוציאו אח"פ' מכל המדרגות, ולא נשאר בבחינת ראש אלא גולגולתא ועיניהם ונקי עיניהם. ואע"פ שבעת גדלות מוחוזרים האח"פ לממדגתם, מ"מ עיקר בניין הפרצוף הוא מה שיצא עמו בעת בטנותו, כמ"ש בתלקים הקודמים. ועם זה תבין מ"ש הרב, שאין בפרטץוף רק ג' כלים בלבד, שהם: בינה ז"א ומלכות, שנפש במלכות, ורוח בו"א, ונשמה בבינה, שהם נקרים מבחןת תיקון קווים ח'ב"ד תג'ת נה"י, כי ג' הקווים שבכל' דבינה, נקרים ח'ב"ד. וג' הקווים דכל' דת'ת, נקרים ח'גית. וג' הקווים דכל' דמלכות, נקרים נה"י. אבל לחיה יחידה אין כלים, שהם צרכים לכל' דכתיר וכלי דחכמה, וב' כלים אלו אינם בפרטץוף אצלות. כנודע, וע"כ הרראש דכל' פרצוף נקרא ח'ב"ד, והגוף נקרא ח'גית נה"י. כנודע.

ותבין הדברים עם המתברר לעיל, אשר רدل"א לפקח מחלוקת כתר העליון שותם גו"ע, וא"א לפקח מחלוקת הכתיר תחתון שהוא אח"פ. ונמצא ששחרר לא"א ב' הכלים העליונים שותם כתר חכמה שלקה עתיק, והחסרן הזה נוגע לכל התחחותים, ממנהו, שותם הפרצופים דאבי"ע. כי גם מתחלים מבינה ולמטה, וחסרי כתר חכמה דכלים, ואיז'ו לום כלים לחיה ויחידה. אלא שותם מתלבשים תרו הכל' דבינה, כנודע. וצריכים לתבין היטב ענין התלבשות הזה לחיה יחידה תוך הכל' דבינה. והענין, כי כל תחחותו הוא בח'י אח"פ דעליון, כנ"ל, שהוא בלבד יכול להיות בבחינת ראש, שג' הקווים שלו נקרים

כה) ואמנם תרין רישין אלו, מתחלקין ונעשה חلت רישין, מלבד הרישא עילאה דל"א, אמנם השנים לבוד נחלקים, ונעשה ג' רישין, וג' רישין אלו נקרא גולגלתא, ומוחא, ואוירא. והם למטה מהאי רدل"א כנ"ל. لكن נבואר עתה המאמר הנ"ל שבתחלת אדר"ז דרפה", מאמר חلت רישין אתגלפין דא לגו מן דא ודא לעילא מון דא כר.

כו) וכבר נתבאר לעיל, כי הם מתבאות שם ממטה למעלה, והם: רישא חדא הוא חכמה סטימאה שבא"א, שבתוך הכתה שלו. ולמעלה ממנו הוא ע"ק, וכן אמר בה רישא עלאה, לפי שהוא יותר עליונה מן האחרות הנ"ל, והוא כתר דא"א, הנקרא גולגלתא דיליה. ולמעלה מכלם רישא דבל רישין.

כו) והנה ביאור ג' רישין אלו הוא כי הנה בכל ראש וראש מאלו ג', צrisk שיהיה בו בח"י כלים, ובחייב עצמות ורוחניותתו שבו, וכפי זה יהיה ר' בח"י. וכל א' מאלו הר' בח"י, מתחלק לג' אחרות, תמצא כלותן עליה ח"י, אשר הוא סוד חי עולמים, כי מאלו הח"י בח"י, מתרפש החיים בכל העולמות כולם, וגם בעולם אצלות.

כה) ועתה נבואר ח"י בח"י אלו בע"ה. הנה רدل"א שהיה עליונה שבג' רישין, אינו בכלל ג' רישין הנ"ל שהזכרנו עתה. שנעשה ח"י בח"י, כי רدل"א היא עליונה מאד, ואין בנו רשות לבאר עניינה, לפי שבתווך האי רישא מתלבש א"ס, ואין דומה אל ב' רישין תחתון מיניה. לפי שאלו הב' רישין כל א' מהם יש בו בח"י כל, ובתווך הכל יש בח"י הרוחניות והעצמות שבה, ולאחר כך הראש הב' בבי בח"י, מחלבשות תוך הראש הג' בבי בח"י, אמנם רدل"א שהוא בח"י מלבש לא"ס, אינה מתלבשת תוך הראש הב', דוגמת הראש הב' המתלבש תוך הראש הג' כנ"ל, כי ראש האינו כך לגו מן הראש הב', רק למעלה ממנו, כי לרוב רוחניותתו הנ"ל אין ראש הב' יכול להלבישו.

אור פנימי

לבשו לחסד עליון דעתיק, קובע אותו ע"י ה"ת שבמסך דראש דעתיק, ונמצא שלא יוכל לאפק טבעו לעולם, כי הוא צrisk להיות תמיד בסוד ג"ר דבינה, זההינו שלא יוכל לתוכו אלא בחינת אור החסדים בלבד. אמן נtabאר, שכלי דבינה כולל ג"כ בחינת ז"ת דבינה, שם שרשיו זוין שבמלכות הראש דעתיק, מלבש שם, וsoftmax חלק מגולגת, ומוציא אותו מבחי הראש בח"י אויר, שפירושו רוח ולא נשמה, הצרכים להארת חכמה, אשר הם מתחמעטים

כט) זו"ש תלת רישין אתגלפין כו. וביאר, כי הם בח"י דא לגו מן דא, ודא לעילא מן דא. פירוש: כי ראש הב' הוא לגו מן הג', ומתלבש בתוכה, כנודע. אבל ראש העליונה עם הב', איןנו בבח"י דא לגו מן דא, רק בבח"י דא לעילא מן דא, כי הראש העליונה נקרא רدل"א, והוא לעילא מן ב' רישון הנקרא א"א, ואיןנה מתלבשת כלל, רק ז' התחרותים, כנודע, המתלבשים בא"א.

ל) והנה אריך אנפין, הוא שם כולל ב' רישון, דהינו כתרא ומ"ס, שאלו הם ב' רישון שתחת רدل"א. והנה כל ראש ציריך שייהי הכלל מי', ולכך מתחלקין לב' בח"י, והוא כי כל א' מב', יש בו בח"י י"ס, כי בכת ריש י"ס, וכן בחכמתה סתימה הנקרא רישא ממש.

לא) והענין הוא כי הראש הראשונה שביהם, הוא בח"י כתר, ויש בה י"ס כנ"ל, והנה הוא מסבב את מ"ס, ונקרואת גולגולת אדריא, וכן מלת כתר מלשונו כוורתה, ר"ל מקף, כי גולגולת מקיף המות. ובתוור הגולגולת הזה יש בתוכו בח"י מוח סתום ממד בלבד מ"ס דא"א, שהוא תחת "דכתה, לכז המוח הזה ממד עליון וסתום, ונקרוא בשם אוירא עצלה, כנזכר בב' אדרות ובספ"ד, והאי אוירא הוא בין גולגולתא לקרווא דחפייה עלייה דחכמה דמ"ס, ואתקרי בספ"ד בפ"קקרווא אוירא דאוידר דאוידר כו.

לב) ולמטה ממנו, יש בח"י חכמה דא"א, הנקרא באדריא מ"ס דעתיק. והנה המוח העליון הוא שכתר א"א, הנקרא בשם אוירא, אע"פ שבעדך כתר עצמו הוא נקרוא בשם מוח שבו, עכ"ז הוא נעשה גולגולתא ממש בערך חכמה דא"א, שהיא מ"ס דא"א, ועכ"ג גם המוח העליון הוא הנקרא אוירא, נקרוא גם רישא ממש בערך החכמה מ"ס דא"א.

אור פנימי

כי לא יכול להיות שם בבחינה גולגולתא עלאי ששם שנייהם בוחינת בינה, אלא זה שהוא חב"ד ונשמע, ונעשה לבח"י חג"ת ג"ר וזה י"ת. אמנים ראש הג' הנתק' מוי"ס, ורות. ועכ"ב מכנהו הרבה בשם מוח סתום שבתוכו גולגולתא, כלומר, שנסתם ממנו נחשב לבחינת זו"ן ממש, שהוא מקבל האראת נשמה בגולגולתא ואין בו אלא אור ממוחא אוירא שהוא. בח"י רות, ולפיכך הרות. אמנים עכ"ז עדין נחשב לבחינת אזו, איןנו נחשב אלא לבחינת נפש. וזה אלא לבחינת חג"ת דאו. וערבים כלפי מתחלקין ונעשים תלת רישין בלבד רدل"א הגולגולתא עצמה, הוא כמו ישות לאר"א

לגו) והרי נתבאר איך ה' רישין, שהם כ"ח שבו, נכלין ב' רישין ממש, והם: כתר רישא עלאה, ואירא רישא תניינא, ומ"ס רישא תליתאי. מלבד רישא דל"א הנקרו ע"י, שאע"פ שבادرא נקרו הכתר וחכמה דא"א בבח"ב רישין בלחווד, עכ"ז הם ג' רישין ממש. אשר אין מقلם רدل"א.

* לד) ועתה נברא ג' רישין אלו אשר נקרו באדרא ב' בח"ב, ב' רישין בלבד כנ"ל. הנה לעיל ביארנו, כי כל ראש ומלאו הג' רישין,

אור פנימי

בגלgentא עצמה, אלא במוחא דאיירא. והוא מטעם שגלוילתא בהיותה בחינת ג"ר דיבינה, ונתקנת בחסיד עליון דעתיק, אינית משנית את טעםמה אPsiilo בהשנותה את קומת ע"ב, והיא נבחנת גם אונ, לבח"י איירא, כלומר לבתוות חסדים מכוסים, להיוותה בסוד כי חזח חסד הוא, וכל החכמה שהוא מקבלת, היא משפטה אותה למוחא דאיירא, שהוא בחינת זית שלה, הרציכים להארת חכמה, והינו ממש ע"ד שנברא שם בס' דצלם ובל' דצלם, ע"ה. באופן שענין י' דנספיק מאיר ע"י האררת הדעת דרдел"א, איננו מועל כלום לשנות את הראש בגלgentא, אלא המוחא דאיירא מקבל תיקון זה, והוא אשחרר עתה באור, ע"י ה' דנספיק ממנה, ע"ש. הרי שיחסו הגלgentא כלפי מוחא דאיירא, הוא כמו איירא עליין לשיטות, שגלוילתא היא בחינת הויה דע"ב ואו"א עילאיין, ומוחא דאיירא היא הויה דס"ג לבח"י ישנות, שבת נהוג עבון ה' דנספיק מאיר. ומוחא סתימתה הוא הויה דאלפין, כי הוא בחינת זון כנ"ל.

ומכאן נמשכו כל הבדיקות שאומר שם הרוב בין צ' ול"ט דצלם, שבבחן צ' דצלם, הוא או"פ, והוא בחינת זון' המתלבש בט"ס שלו, ול"ט הם ב' מקיטים: של' הוא מקייף מבחינת ישנות וט' והוא מקייף מבחינת או"א. ע"ה באו"פ בכלל

וכו וג' רישין אלו נקרים גלוילתא ואירא ומ"ס והם למטה מהאי רدل"א" דהינו כմבוואר, שגלוילתא עצמו נחלק לג'ר וו"ק, מחמת שהוא שיצא מעתיק, שיש שם חילוק זה בין ג'ר שלו ובין זית שלו. באופן שג' ראשים אלו הם בחינת נר"ן: שנטש במ"ס, ורות באירא, ונשמה בגלgentא. כמבוואר. וחדע, שמכאן יצא שורש התחלקות המוחין דאו"א בשליל הווע"ג, על ג' בחינות המכונינים ב' או"תיות צל"ם. כמו שהאריך הרוב בביורום (לעיל חלק י"א אות קא וכח ע"ש כל המשך. כי ס' דצלם נמשכת מתיקון גלוילתא, ונבחנת לבחינת ע"ב, ולוי דהויה, ולאו"א עליין, ולבחינת איירא, וכחב"ד. ולי' דצלם נמשכת מתיקון של מוחא דאיירא, ונבחנת לבחינת חגי"ת, ולבחינת ס"ג, ולה' דהויה, ולישוטה, ולבחינת י' דנספיק מאיר ואשתאר אור. וצ' דצלם נמשכת מתיקון של מ"ס, ונבחנת להויה דמ"ב, ולוי' של הויה, ולבחינת זון' א, וכו'. ע"ה).

וביאור הדברים: כי ע"פ שאמרנו, שג' הרישין הם נשמה רוח נשמה, הנה זה מטרם דעתך דרдел"א איזוי נהוריה במוחא דאיירא, אמן אם אה"כ, ע"י זוג עליון דע"ב ס"ג דא"ק, נמשך מהין דחיה בא"א, ואו נבחן שבבחן הארת החכמה אינה מתגלית

אשר כללותו ב' רישין בלבד, הנה כל אחד מהם, יש בו עצמות וכליים, והם ר' בחיה, וכל בחינה מהם כוללת ג', הרי הם כולם חי' בחיה כנ"ל אשר אין הרدل"א נכלל בכלליהם כלל ועיקר.

לה) ואמנם למטה בסדר התלבשות רدل"א, הנקרה ע"י בתור רישא

אור פנימי

הגת שלו מלובשים בא"א וישוטית, שאו"א הם בחינתה כח"ב דעתם המקוריות והשורשיות דא"א: כח"ב חגי'ה דעת"ב. וישוטה'ם הם בחינתה צלם ומקי' גדול, והויה'ם המקוריות, ובחינתה ל' צלם, ומקי' קטן, והוא'ם דס"ג. ונגה"י דא"א מלובשים בו"א, שהוא'ם בשאות בחינתה נגה"י דעתם המקוריות, ובחייבי צ' צלם ואור פנימי, והויה' דעת'ם וכן הם נוגגים בכל בחיה ובחייבי מכל אלו הפרטיטים שחשבנו לעיל. כי בראש הא' גלגולתא בלבד, יש בו כל אלו הטיט'ם המקוריות, שתן ג' הויה'ו: ע"ב שהוא'ם מקי' גדול וכח"ב, וס"ג, שהוא'ם מקי' קטן וחגית'. ומה' מה' שתו'א או"פ ונגה"י. ועוד'יו יש אלו הטיט'ם גם במוחא דאיירא בלבדו, ובמוש'ם בלבדו, וכן בו"א עליון בלבדו, ובישוטה'ם בלבדו, ובז"א בלבדו.

ובזה לא יקשה לך מ"ש הרב אשר כח"ב הם ג' רישין דא"א, בעת שבינה הוא' בחינת גרון ולא ראש. כי אין הכוונה על פי סדר הספריות של פרצוף א"א, אלא ע"פ סדר מקורי כנ"ל, הנוגג בכל בחינה מא"א ובכל הפרצופים דאיירא, כמבואר. וענין קראתם בשם ג' רישין, הוא ג"כ מאותו הטעם, כי אפי'לו בראש אחד מהם, יש ג"כ כל אותם ג' הרישין, שום הנקראים חכמה בין' דעת, שחכמה היא ע"ב, ובחייבי צ' צלם לכל בחינותיה, ובחינתה מקי' גדול, וכו'. וודעת שבו, היא מ"ה ובחינת צ' צלם לכל בחינותיה והוא או"פ וכו'.

לה) רישוא תנינא הנקרה אוירא וכרי' נמשתת מבחינת הא' רדליא דעתך יומץ שלו

ההמשן. ועוד'יו ביאר גם כאן הרב את ג' הרישין להלן, כמ"ש לפניו. ואלו הם הטיט'ם המקוריות והשורשיות דא"א: כח"ב חגי'ה נה"י. שכח"ב הם בחינת השורש למ' צלם, בכל הביאורים שביאר בו הרב. ונחשב לג' רישין דעתיקא, שהוא' א"א, שהוא'ם בחינת ע"ב דאיירא, וממנו נ麝' השורש דם' צלם, שהוא'ם בחינת א"א עלאין בעת שמלבושים. לג'ר דא"א, ככלmor בעת שימושים קומת ע"ב, דהינו בעת העיבור דז"א כמ"ש שם, שנ'ג'ר דא"א נולמים לעתיק, ואו"א גוטלים מקום ג'ר דא"א.

וחגית דעתם המקוריות, הם ג' רישין דז"א, ככלmor שותם בחיה ל' צלם, שהם בחינת זית' דבינה הצריכים להארת חכמה, להיויתם שורשי הו"א, וע"כ נוגג בהם עניין י' דנטפיק מאיר ואשתאר אור. כנ"ל. והם בחינת ישוטית. והויה' דס"ג.

ונגה"י דעתם המקוריות, הם ג' רישין דזוקבא. כי הם בחינת זית' דם' השורש ל' צלם, שהוא' או"פ דז"א, שממנו כל המוחין דזוקבא שלו. וענין התחלקות זה הנ"ל דעתם המקוריות, נוגג בכל בחינה ובבחינה, כי הם כולם בג' רישין דא"א: שמו"ס הוא' בחינת נגה"י, ובחינת א"פ, הנקרה צ' צלם, ובחינת ווייה' דמ"ה. ומוחא דאיירא, הוא' בחינת חגי'ה דעתם המקוריות, ובחינת מקי' גדול קטן הנקרה ל' צלם, ובחינת הויה' דס"ג, וראש הא' הנקרה גלגולתא, הוא' בחיני' כח"ב דעתם המקוריות, ובחינת מקי' גדול, שהוא' השורש למ' צלם, והוא' הויה' דעת'ב.

וכן הם נוגגים בחגי'ה נגה"י דא"א, כי

דא"א, יתבאר איך האי רישא תניינה, הנקרא אוירא דיתבא על האי מ"ס, שהוא רישא ג' דא"א, הנה היא נמשכת מבוחינת האי רدل"א דעתיק יומין, שלא יכול להתלבש באrik אנטפין, ואחזי נהוריה בהאי רישא כבו, הנקרא אוירא, והבן זה. ועינן למטה מה ענין האי אוירא.

לו) ובנואר תחלה בח' העצומות אשר בג' רישין אלו, שהוא הרוחניות שבתווך כל אחד ואחד מהם, מתחולק כ"א וא' מהם, לג' בח'. נמצא שהם ג' בח', כ"א וא' מהם ג' ג', ובין כולם ט' בח' של עצומות, וכונגdon ט' בח'ינות אחריות בסוד הכלים שלהם. ובין כולם הם ח'י בח'.

לו) ונתחיל בעניין ט בח' העצמות, שם ג' של ג'. והנה סבת היותן ג' בח' הו, לפי שכבר נתבאר אצלינו, שכל בח' אורות עליונות יש בהם ג' בח': הא הוא ארפ', ועליו יש אור עליון ממנו, הנקרא או"מ ערלין, וערלון אור עליון וגדרל משגיחם, והוא מופיע לשניהם.

לח) והנה ג' בח' אלו, הם ג' רישין הניל', כי רישאعلاה דעתיקא, שהוא כתר הנקרא גולגולתא דא"א. הוא מקיף עליוון הגadol מכולם. וחתתו ייש רישא תניננא, הנקרא אוירא, והוא מוחא בערד הגולגולתא הניל', וגם הוא נעשה גולגולתא בערד רישא תליתאי, הנקרא חכמה כניל'. רשו הרישא תניננא הנקרא אוירא, הוא מקיף קטן, שהוא מקיף לאורפ'. וחתתו ייש רישא תליתאי הנקרא מס' דא"א, הנקרא חכמה דא"א, והיא סנד אורפ'.

אור פנימי

השפייע לאצליותו, משמש רدل'א בבחינת המסק דצמוץ ב' שיש בו, שהוא בוחנת ה"ת בנקי עינים, שמחניה זו הוריד את' פ' דכתיר נקודים, ובירור אותו לג' רישין דא"א, שגולגולת היא כל' דיבינה, דהינו בוחנת אוז. והיא נחלה לגיר וו"ק, מכח בינה דרא"א, שג'ר שבה הם בחסדיים מוכסים בסוד כי חוץ חסד הוא, וחילק הגיר הוה הוא געשה בראש הא' דא"א הנקרה גולגולת, וחילק זות שבת הנזרך להארת חכמה מהמת שותם שרשי ז"א געשה בראש ב' הנקרה מוחא דואירה. וההפרש ביןיהם רב הוא, כי בוחנת המסק שבמלכות רدل'א ומאמנים הראות חכמה, איןו שולט במשחו שלם בכל ע"ס שלו. אמנם כדי יכילה להתלבש בא"א וכו'. כמו"ש לעיל (בדף אלף רצ"ז ד"ה סתרא גו סתרא) שיש ב' מני מסכים ברدل'א: מסך מצמוץ א' ומסך מצמוץ ב'. ולעכמו הוא משמש במסך מצמוץ א'. שמטעם זה הו מהפשת גם בבי"ע כמו א"ק, ומבחן מסך ההוא אינו יכול להתלבש באצליות, שוויס המלכות שנגנוו ברדל'א, בסו"ה אבן מאסו הבוגרים היה להראש פנה. והיא בחיה המלכות החרטה בא"א, ואין לו אלא ט", ומילוט שברדל'א משלימתו לע"ס. כלומר, שתחגלה לע"ל גם בא"א בסוד דמטי רגלים לדאצליות לרוגלי א"ק, כנודע. ורק או נחשב

לט) והנה אלו הג' רישין, הם בח' נר"ז שבא"א. כי גולגולתא, הוא נשמה. ואירא, הוא רוח. וחכמה סתימה, היא נשף. ולאחר שתתברר ג' רישין אלו בנסיבות, נבהיר כ"א מהם בפרטות, והוא כמ"ש בסוד הכללות, שהם ג' בחינות, וגם כ"א וא' מאלו הג', כולל מג' בחינות אלו ג'כ'. וזהו פרטן

מ) הנה ברישא עלאה הנקרה נשמה, ונקרו כתור דא"א, ונקרו גולגולתא דיליה, ונקרו או"ם הגדל, הנה יש בו ג'כ' ג' בח' אלו עצמן, והם: או"פ שבו, ואו"ם שעליו, ואו"ם עליון משנייה, ושלשונו נקרו נשמה, בערך כללות, ונקרו או"ם הגדל, ונקרו כתור א"א, ונקרו גולגולתא דיליה.

אור פנימי

כשהמדובר הוא מבחן הדים, אין בהע"ס, אלא בינה ז"א ומלכות, ש מבחין תיקון קויום הם חב"ד חג"ת ונוה"י והדים דחיה יחידת חסרים לגמרי. ואפ"לו בתכלית הגדלות הנוגע עד גמר התיקון, לא יוכל להשיג הדים הם דכתור חכמה. אמן כשהמדובר הוא מבחן הדים וארונות, ורי הם משיגים גם יחידה חייה, אלא שהם מחלבים בכל דבינתה, תוך תאור דנסמה, ואו מחלוקת כל' דבינה לג'ר ווית, שג'ר שביהם הם בבחינת הויה דע"ב, ווית שביהם הם בבחינת הויה דס"ג, והם שניים מבחן הדים דבינה, ש מבחין תיקון קויום הם הדים דחוב"ד. וכדים זו"א ומלכות, ש מבחינת תיקון קויום הם חג"ת נה"י, הם נעשו להויה דמי"ה. כנ"ל בערך עש"ה. ומבחן זה הוא מחלוקת את ג' הרישין על ג' חווית ע"ב ס"ג מ"ה. אבל מבחן הראונה הדים, אינם אלא בינה ז"א ומלכות, שביהם מלבש נשפ' רוח נשמה. והתבחן בזה הוא, כי בבחינת ע"ב שלהם, ע"פ שהם משפיעים הארת חכמה לס"ג כנ"ל, מ"ט הם עצם נשאים בבחינת האור דג'ר דבינה, שהוא בבחינת נשמה, והם בבחנים לע"ב מחמת שם המשפעים הארת חכמה. והבן היטב. ג' בחינות גם כ"א ואחד מאלו הג' כולל מג' בחינות אלו נעל: כבר נתבאר

על ראש הא' הנקרו גולגולתא, להיוו בבחינת ג"ר דבינה. וכל שליטתו מתחילה להיות ניכר, רק בראש תב' הנקרו אוירא, מפהה היותו נזכר לחכמה ומסך מעכבר אותה הימנו. והבן היטב.

זה אמרו, רישא תנינה הנקרו אוירא וכרכ', נמשכת מבחן הדים הא' רד"א דעתך יומין, שלא יכולה להתלבש בא"א, ואחותו נהוריה בהאי רישא הנקרו אוירא והבן זה"ה דתינו כמבודא, שמקום התיישבות המסר דבינה צמצום ב', תגשך מפהה שלא היה יכול להאריך ולהתלבש בבחינת עצמו שהוא מצמצום א', כנ"ל, הנה גם הוא לא יכול להתישב בגולגולתא, כנ"ל, אלא דחווי נהוריה בהאי אוירא, ושם נתיישב המסר הווה צמצום ב' ונעשה עליו הווג בשבייל מוחא דאוירא. אבל אינו שולט כלום על גולגולתא, מטעם שהוא בבחינת ג'ר דבינה, כנ"ל. והבן היטב.

לט) הג' רישין הם בבחינת נר"ז שבאייא כי גולגולתא הוא נשמה ואירא הוא רוח ומוחיב דיאו נשף: ולහלן אומר הרוב, שגולגולתא הוא ע"ב, ואירא הוא ס"ג, ומ"ט הוא מ"ה, שם היה נשמה רוח. שלכאורה סותר למ"ש כאן, שם נר"ז, דתינו ס"ג מ"ה ב"ז. וכבר נתבאר זה היטב לעיל, כי

מ"א) והנה ג' בח"י אללו, הנקרה נשמה, הנה הם ג' שמות הוייה, וכ"א מהם הוא במילוי יודין כי גם כלל זה יהיה בידך, شامل בח"י נשמה, הוא הוייה דיוידין. אמן ה הפרש שיש ב"ל הווית האלו דיוידין, הוא בעניין הנקודות שביהם. והענין הוא, כי גם כלל זה יהיה בידך, שבא"א כל הווית שבוי הם בסוד מיליון, וגם בסוד נקודות, כי כולם מלאים ומנוקיים. אבל ה הפרש שביהם הוא, בעניין סדר הניקוד איך הוא.

מכ) כי הנה בח"י דישא קדמאות, אור הפנימי הוא שם כזה: יוד ים ניyo כי. ואינו מנויק רק ד' אותיות פשוטות בלבד שבו, כי: שהם חולם ביר"ז, וציריך בה"י, וקמ"ץ בוי"ו, וניקוד זה הוא כפי תנועת האותיות, כנודע בספרי המקובלים.

אור פנימי

האותיות: נודע ש"ד' אותיות פשוטות שבוואי"ה, מורות על בחינת שורש המדרגה, שהיא בחינת העbijות הדקה דבניתנת כתף, שזה מורה שאין בה עbijות מספיקה לווג עם אור העליזון, אלא שמקבלת מן המדרגה שלמעלה ממנה. והוא בחינת אור הנפש, כי אור הנפש מתלבש בכלים דכתה. ותנה בחינה זו שהוא או"פ, ושורש צ' דצלם, אינה מבחינת גלגולתא עצמה, כי בחינתה היא או"ם הגדל, אלא שהוא נמצאת בה ע"י ה切尔ות מ"ס בה, ונتابאר לעיל בדברי הרב שמוא"ס היא בחינת נפש, ולפיכך אין בהויה זו שום ניקוד במילוי שלה, אלא בד' אותיות פשוטות בלבד, להורות שה切尔ות הוות אין בה יותר ממדת אור הנפש.

ועניין הביקור דד' אותיות פשוטות אין בה הוספה על תנועת האותיות ממשורשם עצם, שעל זה מורה ד' הנקודות: חולם ציריך, קמץ ציריך. אשר י"ה מנוקחות בחולם ציריך, שחולם מורה על נקודה שמעל לאותיות, שהוא בלתי התלבשות בכלים, כי אותיות הן הכלים, כנודע. והוא בחינת יתרה חייה, שאינם מתלבשים בכלים. וציריך מורה על בחינת חוי"ג דבניתה, בזמן שאחרוריה כלפי חכמה, והחסדים מכוסים מאור החכמה, ע"י אחורים דאמא. וע"ג

זה לעיל באורך, איך ג' הבחינות אלו: או"פ, ומكيف גדול, ומكيف קטן, הם מבחינת הט"ס המקוריות והשורשיות, והם גותגים בכל בחינה ובחינה, וע"כ כל ראש מחויב להיות בו ג' בחינות אלו בפרטיותו. עי לעיל (דף א' ש"י ד"ה וענין).

מ"א) ה הפרש שיש באלו ג' הווית דיוידין הוא בעניין הנקודות שביהם: כי המילוי מורה על שיעור קומה של המדרגה התלוי בחינת העbijות שבמסדר, וכיון-scalable ג' בחינות של הגלגולתא, הם קומת חכמה, שהיא ע"ב ובחינת או"א עלאין כנ"ל, הרוי בהכרח שכל הג' הווית הם במילוי יודין בלי שינוי. אמן ה ניקוד, מורה על המקור של המדרגה, אם הוא בחינתה עצמה, או מהתכליות בעליו ממנה. או מהתכליות מהתחנות ממנה. גם השיעור של ה切尔ות ההוא. וכיון שב' הבחינות ה切尔ות שבח אינן מבחינת גלגולתא עצמה, אלא ממה שהוא נכללה מן ה切尔ונות ממנה, ע"כ נבחן ה הפרש באופן נקודתם.

מכ) מנויק רק בד' אותיות פשוטות בלבד כזה: חולם ביר"ז, וציריך ביר"ז וקמץ ביר"ז, וניקוד זה הוא לפי תנועת ציריך, וציריך בה"ז. וניקוד זה הוא לפי תנועת

מג) והנה יש א/or ב' מקיף עליו, והוא הוייה במילוי יודין ג'ב, כזה: יול פִי נוּן הַי אָמֵן מְנוּקָדֶת בְּכָל יִ אֹתוֹתִיתָה בְּנִיקּוֹד הַנְּלָל, כי ג' אֹתוֹתִיָּה יְוִד יִשְׁבּוּ ג' נְקוּדָתָ חֹלָם. וּבָבּוּ אֹתוֹתִיָּה הַי יִשְׁבּוּ בְּכָא' מֵהַט צִרְיָה, וּבְבּוּ אֹתוֹתִיָּה וַיְזַעֲג' קְמַצְיָה תְּחִתָּה כָּא' מֵהַט נְקוּדָת קְמַץ, וּבְבּוּ אֹתוֹתִיָּה הַי, יִשְׁבּוּ תְּחִתָּה כָּא' מֵהַט צִרְיָה.

מד) עוד יש א/or ג' המקיף על שנייה, והוא ג'ב הוייה במילוי יודין, נוּן פִי נוּן הַי, אָמֵן אָפָן הַנִּיקּוֹד הַוָּא. כי בְּדִ' אֹתוֹתִיָּה הַפְּשׁוֹטוֹת, הַם מְנוּקָדִים עַד הַתְּנוּעוֹת הָאֹתוֹתִיָּה, חֹלָם, צִרְיָה קְמַץ, צִרְיָה. וּשְׁשָׁה אֹתוֹתִיָּה אַחֲרוֹת שֶׁל הַמִּילּוּי, כּוֹלָם מְנוּקָדִים בְּקְמַץ תְּחִתָּה כָּל אֹתוֹת מֵהַט.

אור פנימי

ולפיכך אין עדינו כאן התהफכות הנוקודות מצירוי לסתור הרואין להיוות בבחינת המקיף קטן, אלא ההайн עוד נשארות בנוקודות הצירוי מתחתיו, המורות על הסדמים מכוסים באחוריהם דאמא כנ"ל. אלא כל התופסות שיש כאן, הוא רק בבחינת הנקודות הבא גם תחת אותיות דמיולי, כי כאן כבר יש זוג במדרגה הוו עצמה, ועוד גם אותיות תמיולי מנקודות, משא"ב בהויה דאו"ס, הנכללה כאן ממ"ס, שאין בה זוג מכח עצמה, אין שם ניקוד באותיות הימלי שבה, כנ"ל. אָמֵן סדר הנקודות הוא שווה וזה כי עדין הוווג בבחינת הסדמים מכוסים. כמבעור.

מד) אותיות הפסחות הם מנקודות ע"ד תנוצת האותיות וכוי הימלי פולט מנקודות בקמץ: הוייה זו היא מדרגת גלגולתא עצמה, ועוד כמוקדZA באותיות המילוי שבאה עלי שום הבחן קמיצה, ונוקודת הפתחה הוא ההפוך ממנה, אשר או נבחנת נקודת הבינה בסוד סגול, שהיא ב' נקודות מלמעלה ואחת מלמטה דמבריע ביןיהם, הרומות על הדעת המזווג חוויב פב"פ, ומוציא הארת חכמה לחוץ ומשפעת לבינה, כנורע. אבל גלווי זו ותתהफכות זו של בינה מאחוריהם לפנים, אי אפשר להיות בכל דגללתא, להיוות בבחינות ג"ר דרכי דבינה, שהיא נשארת תמיד בסוד אוירא, שפирושו, הסדמים מכוסים, כמו או"א עלאין, וכן שפירים דבר בם' דצלם.

מוּרָת ב' הַנִּקּוֹדָת חֹלָם צִרְיָה שְׁמַתְחָת יִיְהָ. אז נבחון היל, שהוא ז'א, שיש לו נקודת דקמץ, שפירושו, שהוא מקום מהארת חכמה, ואין בו אלא חוויב בלבד. והצירוי שתחת ה' תחתה מורה ג'ב על בוחינת החוויב מכוּסִים שמקבלת מה"י ראשונה, מבחינת אחוריים שלה. ועוד נקודת כמו ה' ראשונה. והארת זו נבחנת להארת כלים, והנקרה תנוצת האותיות עצמן, כי האותיות הם כלים.

מג) מנקודת בכל יוד אותיותה בנקודת היל פִי נִ' אֹתוֹתִיָּה יְדִ' וּכְרִ' גם הוייה זו אינה מבחינת הגלגולתא עצמה, אלא מהתכללות המוחא דוירא שהוא מקיף קטן, ששורש היל, דצלם, שבמקומו עצמה היא דמקבלת להארת חכמה שבגלגולתא, והחסדים שבאה מתגלים, כי מפסקת האחוריים שבאה, אשר או נבחנת נקודת הבינה בסוד סגול, שהיא ב' נקודות מלמעלה ואחת מלמטה דמבריע ביןיהם, הרומות על הדעת המזווג חוויב פב"פ, ומוציא הארת חכמה לחוץ ומשפעת לבינה, כנורע. אבל גלווי זו ותתהফכות זו של בינה מאחוריהם לפנים, אי אפשר להיות בכל דגללתא, להיוות בבחינות ג"ר דרכי דבינה, שהיא נשארת תמיד בסוד אוירא, שפирושו, הסדמים מכוסים, כמו או"א עלאין, וכן שפירים דבר בם' דצלם.

מה) והרי נתבאר ג' היות, שיש ברישא עליה הנקרה כתף גלגולתא דא"א, והם: בסוד או"פ, ומكيف, ועוד מكيف אחר על שנייהן. אמן בערך הכללות של שאר רישיון, כל ג' בח"י אלו, אינם רק בח"י אוור המكيف העליון שבគולם, והוא נשמה.

מו) רישא תניינא, והוא הנקרה אוירא יש בו ג'כ ג' היות של שם ס"ג, גם כן על דרך הנ"ל ממש. ובנקודים הנ"ל, כזה: יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואן ה'. יונך ה' ואן ה' אלא שבמקום כל נקודת ציר"י יש נקודת סגול תמורה ושלשתן או"פ ומكيف ומكيف לשנייהן בבחינת הפרטאות, אבל בערך הכללות כל ג' בח"י אלו אינם רק בח"י או"מ הקטן שעל הפנימי, והוא רוח.

אור פנימי

חסדים מכוסים באחרים דאמא, נתהפהה הפשעה באור בלי כל, כנודע. הרי שהקמצז והפטת, הוא ב' תנועות הפקות זו לו, ועכ"ז ערך קומתנו שווה מווע זו, כי לפ"י גודלה של הקמצזה, כן גודלה של ההתלבשות, שהיא הפטתת. בלבד, כי באמצעות הצעיר לתוכעת הסגול בלבד, כי באמצעות הצעיר בינה בינה כנ"ל כי בינה הוא סוד הכתה מצמצום ב' ואילך, אלא שגולגולתא הוא ג"ר בינה, ומוחא דאיירא היא ז"ת בינה, ועכ"ז אין בינה חילוק רק בגילוי של חסדים בהארת חכמה, ולא יותר.

ועכ"ז נשארו כל הקמצין בת, כי בחינת המוחא דאיירא הוא ס"ג וישראלית, שהוא בחינת הכתה זו"א שהוא מ"ה ואו"פ, ועל יחש הכתה שבאה בואו דס"ג כנודע, בבחן גם תנועות הוא עס קמצין, שהוא בחינת הכתה, כנ"ל בד"ה אותן עש"ה. וכן המילוי יוד שבה, שם שורש הכתה, וכן המילוי דה"ת שבה, שם מקום הוווג. ותדע של הפרש שבין ג"ר דעתיות ובין זו"ן, הוא, כי בח"י כתה דג"ר, הוא בג"ר בינה. ובחינת כתה זו"א, הוא מ"ת דעתה, וכماן גמישים כל מיני ההבדל בינה, ומכאן גמישים כל מיני הטעון. ועכ"ז בדיבור הסמוך.

בכלם, שה"ס הפתיחה של האורות, כי אין הפשעה באור בלי כל, כנודע. הרי שהקמצז והפטת, הוא ב' תנועות הפקות זו לו, ועכ"ז ערך קומתנו שווה מווע זו, כי לפ"י גודלה של הקמצזה, כן גודלה של ההתלבשות, שהיא הפטתת.

ולפיכך כל אותיות המילוי שבஹי"ה זו דבחינת גולגולתא עצמה, הן בקמצין, אבל אותיות הפשוטות, שאינן מורות על ממדת עבויות של המסך, אלא על בחינת הכליל עצמה, אין שינוי בניקוד שלהו, וגם כאן זו מנוקדות על פי תנועת האותיות, שימושוthon בחינת חסדים מכוסים, ע"ד שנתבואר לעיל בד"ה מנוקד. ע"ש.

מו) רישא תניינא וכוי' ובנקודים הנ"ל אלא שבמקום כל נקודת ציר' יש נקודת כלל תמורה: כי כאן במוחא דאיירא, הוא מקום גילוי החסדים, כי על אוירא זו, סובב הכתוב, יהי אור, שפירושו בוזה, דיויד נפיק מאיר ומה דاشתדר הוא אויר, שה"ס ירידת ה"ת מעינט לפה, ונתעלן אח"פ חדשין, ועכ"ז עליית מ"ן זו"א, חזרה הבינה פב"פ עם החכמה, ואור החכמה מתגלת להחיז לבינה, ונגלה שם אור במקומות אוירא. כנודע.

ונמצא עתה שתנועת הצעיר, שפירושה

מו) רישא תלתאי והוא הנקרה חכמה מ"ס דא"א, ויש בה ג"כ ג' הווית אחרות יוד הָא ואו הָא. יוד הָא ואו הָא, יונד הָא ואו הָא. במילוי מה דאלפיין בנקודות הנ"ל של רישא תנינה. שהם סגול במקום צירוי, ועוד נוסף באלו שניי ב', והוא כי גם במקום ניקוד קמץ, הם באלו ניקוד פתח תמרות הקמץ, ושלשון: או"פ, ומקייף, ומקייף לשניהם, בבח"י פרטיות. אבל בבח"י הכללות, כל ג' בח"י אלו אינם, רק בח"י או"פ בלבד שבג' רישין הנ"ל.

מח) וג' רישינו הכלולין מנו ט' בח"י, הם בח"י נר"ז שבא"א כנ"ל, והווית הנשמה במילוי יודין שהוא ע"ב, והווית הרוח במילוי ט"ג, והווית נשפ' במילוי אלףין. ואמנם הפרש נקודתנו, כבר נתבאר לעיל וכל אלו הם ט' הויות של העצמות והrhoותניות שבתוכן.

מט) ועוד יש ט' בח"י אחרות דאהיה, הנקרה פלים שלהם, שבתוכם מתלבשים הט' הויות של העצמות, והם ט' שמות של אהיה, והם ממש עד מילוי הט' הויות של העצמות. הרי בין כולם ח"י שמות, שהם ח"י העולמים כנ"ל.

* נ) אחר שביארנו בח"י הctr והחכמה דא"א, שהם ב' רישין דיליה, אשר נחלקו לג' רישין, כנ"ל בב' הפרקים אשר קדמו, וגם ביארנו דרך כללות, איך נחלבו ז"ת דעתיק בשבועה תיקוני רישא דא"א. נחוור עתה לבאר עניין שבעה תקוני בפרוטות. והנה כבר נתבאר שם, כי חסיד דעתיק נחלבש בctr דא"א, אשר הוא הגלגול, רישא קדמאות דא"א.

אור פנימי

מו) מיש דא"א וכו' בנקודות הנ"ל מאחרים לפנים, באות גם במ"ס בתנועת הסגול. והקמצין שמשמשים בהווית דאיירא, שהם בחינת הctrים של המ"ה שהוא מו"ס, מהנה נתהפכו כאן לפתחין, שפירותם שלפיו גודל ממד הקמיצה המשמשת ctr זמו"ס בין גודלו של האור הנפתח, במ"ס, כנ"ל ד"ה אותן. ע"ה. ובתפקידות הקבלה של הארצת חכמה, מרווחת מ"ט) שמות של אהיה והם ממש ע"ד מילוי הט' הויות וכו': כי הי"ה אהיה, והמ"ה. וলפיכך בחינת ההיוון שבஹיות דמו"ס,ثان בחינת הבינה שנטהפכו

* מבוא שערם שי חיב סוף ר.

נא) והנה מהרואי היה, שעתיק יומין לא יגלה הארץו העקרית, רק ברישא קדמה שהוא בגלגולתו, ואחר כך תair וו הגלגולתא ברישא אחרא, שהיא מוחא סתימה חכמה דא"א. אמן לא כך היה, כי אם שהעתיק מתגלה בהני ב' רישין יחדא.

אור פנומי

להיותה נתקן בבחינת ג"ר דבינה, שאין היצטוט דהית פוגם אותה כלל, כי כל היצטוט הזה הוא רק על אור חכמה, כנודע, וג"ר דבינה אינם מקבלים חכמה להיות שות לט' הוות בלי שם הפרש בלאו הци, כי הוא תמיד בסוד השתווקות אחר אור החסדים בלבד, בסו"ה כי חוץ חד הוא כנודע.

ומכח התקון הזה, נמצא כח המסדר דרדר"א מתגלה באמצע ע"ס דגלגולתו, ככלומר מתחת ג"ר שלה, והבדיל בין ג"ר דגלגולתא ובין ז"ת דגלגולתא, בסוד רקייע המבדיל בין מים עליונים למים התהוננים, כי על מים העליונים שהם ג"ר דגלגולתא אין כח האצטום שבמסגר שולט כלל, והוא כמו פוטס עליהם, וע"כ נבחנים למים עליונים, אלא, כל כחו מתגלה על ז"ת דגלגולתא, שהם בחינת ז"ת דבינה, והם צרייכים להארת חכמה להיוות שרכי ז"ן, והמסדר ממעט אותם מחכמה, ע"כ נבחנים שהם מתחת הרקייע הזה, ככלומר שהרקייע שולט עליהם וממצטם אותם. והركיע הזה נקרא קרומה דאיירא, שהוא ראש הב' דא"א. והנה נתבאר שווה הראש הב' אינו מבחינת אצילהו דמסדר דראש א"א, אלא מבחינת כח המסדר דראש רדר"א, שפסח ווכור זה היטב.

ולפיכך אנו מבחנים בעיקר רק ב' רישין בא"א, שהם בגלגולתו ומו"ס, הබאים מסדר האצילות, מב' הרשימות הנכללות זו בו ונעשה לזכר ונכח דראש א"א, כב"ל, שהם מבחינת המסדר דמלכות דראש שלג. אבל בחינת הג' ראשים שבו, עיקר הבדיקות הוא רק לבחינת הזוגים>Dgalgola דהינו

ובנקבה היא המקבלת. וע"כ אי אפשר להיות בנקבה תנוועות אחירות ממה שיש בוכר. וע"כ כל התנוועות של ט' השמות אהיה שות לט' הוות בלי שם הפרש ביבניתו.

נא) שהעתיק מתגלה בהני ב' רישין כחדא וטעם הדבר כי הנה אריא דתחות דרkan א"א, נמשך בהם חיות מהני ב' רישין: פירוש, כי משורש האצילות אין ברישא דא"א אלא ב' רישין, שהם בגלגולתא ומו"ס, כי באמת אין לנו אלא ראש אחד דא"א, כמו בכל הפרשופים, אלא משום שעלו למ"ז ב' מני רשיונות, א' הרשימו דבחיה"א דתחלבות הנקרה זכר, וב' הרשימו דעבויות דכתרא שנקרה נקבה, וכללו זה בזה, ע"כ יצאו ע"ס על המסדר דבחיה"א שבכר בקומת ז"א, שהוא רות, וקומה זו נקרא רישא דגלגולתא. וכן יצאו ע"ס על המסדר דבחיה"א הכתרא, בתחלבות מהרשימו דוכר בקומת מלכות, שהוא נפש, וקומה זו נקרא מו"ס. הרוי שמוחלת אצילות אין כאן בא"א אלא ב' ראשים זכר ונכח, שהם בגלגולתא ומו"ס.

וענין ב' הראשים שבא"א, הם נעשו מכח הוי תיקוני גלגולתא, שדרדר"א תיקו אותם ברישא דא"א, ומכח רדר"א המה באים, ככלומר מכח המסדר דמלכות דראש ההוא, ולא מכח המסדר דראש אריך אנפין, כמ"ש לעיל, אשר המסדר דרדר"א דבחינת אצילות, מב' הרשימות כל המיעוטים שבפרצופי אצילות כלפי פרצופי א"ק, שמסבתו נקרא א"ק בבחיה"א"ס, כב"ל, הנה המסדר הוא אינו פועל כלום ואינו ממעט ממצטם כלום לבחינת ג"ר דגלגולתא.

nb) וטעם הדבר, כי הנה או"א דתחוות דיקנא א"א, נمشך בהם החיות מהני ב' רישין: גלגולתא, ומוחא, כמ"ש. ובענין דאו"א היין שונה, כחדא נפקי וכחדא שרין, ולכון הוצרכו אלו הב' רישין להתגלות בהם העתיק, בהשוואה אחד ג'כ, ולכון החסד דעתיק נתלבש בגלגולתא, והגבורה במוחא היא חכמה, ואז נכלל החסד בגבורה והגבורה בחסד, והיו שווין.

ng) גם אחר שהיסוד דעתיק עם החסד שבתוכו נתלבש במצח דא"א, כנ"ל, ומשם חזרו להאריך ולהתפשט בדיקנא במלוא שהוא תיקון י"ג, וגם בתקוון הנקרה נוצר חסד, כזכור, ונוצר בהאוינו דף רפ"ט ע"א והאי רצוןapat השם לתהא בדיקנא כו. וגם הדיקנא עצמה היא בסוד יסוד, כי לכנן הנשים שאין להם בחינות יסוד אין להן זקן, וכן ההוד שבנו נגלה בדיקנא, כמ"ש באדרת נשא דף ק"מ ע"ב, ותניא הود עלאה נפיק, ואתעטר ונגיד לאთאחדה בעילוי, ואתקרי הוד זקן.

nd) הרי כי רישא עלאה דעתיק אתגלייא בב' רישין דא"א בחדא, שהרי נגלה, בשבועה תקוני גלגולתא, וגם במוחא, ובדיקנא דנפקי ממוחא, כזכור, ונמצא כי כמו שזאת דעתיק מתגלים בשבועה דגלגולתא, כן הם מתגלים בדיקנא דא"א, ולא קבלתי סדרם בפרטות.

נה) ודע והבן, איך כתור וחכמה האלו דברישא, הם דבר ונוקבא. ולכן, זו החכמה היא גבורה, כי היא נוקבא לגביה. ועיין היטוב כי כולה מבירורי המלכים אתבעידת, ולהכי מינה נפקו, י"ג תיקוני דיקנא.

נו) ובזה תבין, איך הכתיר הוא רחמים גמורים, אך החכמה יש בה דיןין, אלא שהם ניכפין. כזכור באדרת נשא דף ק"ח, כי האי מוחא שkeit ושקיך כחמר טב דיתיב על דורדייה הרי בפירוש כי יש בה דיןין

אור פנימי

לעורך הבחן המוחין המתחפשים בסדר הוות, ואירא משפייע למ"ס, ע"ד שנתבאר לעיל בסוד הט"ס המקוריות, כדי לתראות סדר מבחינות ב' רישין, הם נבחנים בקומת שותה, התלבשות חיה יחידה חור כליל הבינה, שעיקר גילויו הוא בזאת לבינה, בבחינה ל', כמו זכר ונוקבה, להיותם ב' רשיונות, דצלם, כמ"ש לעיל. אמן בסדר אצילות הנכליות זו בו, ככלומר שצרכיות זו לו, הפרצופים, נבחנים רק ב' רישין בלבד, כי הרשימו דוכר, אע"פ שתיא מבחן'יא, כמבואר. והנה מבחינת ג' רישין, הם נבחנים בתלבשות, דהינו רישימו הנשאות אחר הודכחות המשך, כלומר, שגלגולתא בבחינת זה תחת זה, כובלם, כובלם הקודמים, וע"כ היא צריכה משפייע הארחת החכמה למוחא דאו"א.

ושמרים, אלא שהם נחים ושקטים ונכפין שם במקומה. וכן בעל מערכת האלהות כתוב, כי החכמה היא דין, ויש לו קצת ס�� מזה.

נו) והיות המוחא נקרא טלא דבדולחא, הוא, כי שרש המוחאין הם ג', ח'ב ודעת, שהם שלשה אותיות יה"ז, ואם תמלאמ באلفין, י"ד ה"א וא"ז, הם בגימטריא טל. והנה זו הגבורה דעתיק הגנוזה תוך מוחא דא"א, נקרא בוצינא דקרדיניותא בכל מקום, ר'יל, נר החוק, כי הנר הוא אש, ואיןו אור כמו החסדים, והוא נר אש חזק מצד הגבורה.

נח) ואמנם שאר הגבורות, אפשר שיקראו כך דרך השאלה, אבל סתם בוצינא דקרדיניותא היא זו הגבורה דעתיק, הגנוזה בהאי מוחא, וו שרש לכל הגבורות כולל. וזה בפרשת פקודיו דף רנ"ד ע"ב, ות"ח, שירוטא דמהימנותא גו מחשבה בטש בוצינא דקרדיניותא כר. אשר נתבאר לעיל עניינו, והוא כי א"א, שהוא רישא ושירוטא דמהימנותא, היה מברר בגין המחשבה דיליה, שהיא מוחא סתימאה, דביה כל הבירוריין שבשבעה המלכים בבח'י מ"ן, כדי לעשות מהם בח'י פרצופי א"ר כי אין בירור, אלא במחשבה. והנה הבוצינא דקרדיניותא, שהיא הגבורה

אור פנימי

נאצלו זכר ונΚבָה בסדר אצילות הראש דא"א, שהם נמשכים ג"כ או"א זכר ונΚבָה, וזה שמשיך,, כי או"א דתחות דיקנא דא"א נמשך בהם חיות מהני ב' רישין"ן כלומר, שזה סדר אצילות הפרצופים זה מות, שזכר ונΚבָה דגוף נמשכים מזוכר ונΚבָה שבראש, כמ"ש הרב לעיל בתחום החק ה', ע"ה. וזה שמשיך,, ולכן הוצרכו היב' רישין להתגלות בהם העתיק בהשואת אחד וכי או"ז נכל החסד בגבורה וגבורה בחסיד"ן כלומר, שמתוד שזכר ונΚבָה אלון, הם בחינת ב' רשיימות הנכללו זו בז', כו"ל, ע"כ הוצרך עתיק להתלבש בהם בשואת אחת, וע"כ הוצרכו החסד וגבורה העתיק המתלבש בהם, להכל ג"כ וזה מות כמותם.

נח) בוצינא דקרדיניותא היא זו הגבורה דעתיק, הגנוזה בהאי מוחא, וזה שרש לכל הגבירות כולם וכי בכחה יכולת המחשבה

להתכללות העביות דנקבה, שעביותה אינה עכ"פ בחינה האחורה דפרצוף העליון, שעליה שלטת התודכנות שבעלון כנוגע. ומכח ההרכב הזה נעשתה אפסך זכר ראי לוווג, וכן המפרק דנקבה. וכיון שצריכים זה לות ע"כ נחשבים לקומה שות. (לעיל דף ש"ג אות י"ד. ודף ש"ט ד"ה לא מתי). וע"כ הם מלבושים לחסד וגבורה דעתיק, שהם ב' הקויים ימיין ושמאל שלו, שהם ג"כ קומתם שות, ומכח זה יצאו גם או"א בבחינות זכר ונΚבָה בקומה שות, להיותם נמשכים מב' רישין דא"א, שאבא נמשך מגלגולת, ואמא נמשכת ממ"ס. וזה הארתו העיקרית רק ברישא קדמאותה שהיא הגלגולת ואת"כ תair זוכת הגלגולת במ"ס" דהינו כנ"ל בבחינת ג' רישין בט' הוות שליהם. „אמנם לא כך היה, כי אם שהעתיק מתגלת בב' רישין כחדא" דהינו מטעם שכן

דעתיק שרש לכל הגבורות כולם, בכתה, יכולה המחשבה לברר הבירורים הנזכרים, כי כל הבירורים הם בח"י גבירות, ולכנון הם מתרברים ע"י ה"היא בוצינה דקדינותא.

נת) ואמנם עניין בטישה זו נתבאר וז"ס בוצינה דקדינותא, שהיא הנותנת קצבה ומדה, ונקרו קו המדה. והטעם, כי החסד מתפשט בשפע בליל קצבה, אך הגבורה שהיא דין, נותנת קצבה אל השפע, שלא יתרפסת

אור פנימי

לברר הבירורים: וצריך שתבין מאי עניין דימינו ושמאל, ובין ה"ה האמצעי. כי אין בחינת זוג אלא בכו האמצעי, כי קו אמצעי פירושו זוג, שם בחינת המסר והעבות, שעי' הוווג עם אור עליון, היא מעלה או"ח ומカリע בין ב' הקומים, ועיקר הקומה היא בכו האמצעי, כמובן, אבל האו"ח מוציא הארה גם מן הקצחות, והארה זו אינה באה בחשיבותן עיקר הפרצוף, כמובן בא חלקים הקודמים.

וע"כ בבחן, שבגבורת דעתיק נמצא נמצאה נחצצתם והמיועוט של המלכות זצמצום א' הבלתי מומתקת במדת הרחמים. כי המסתן הזות נמצא במלכות דראש עתיק, ופעולתה אינה ניכרת בראש דעתיק כלום, להיווחה שם מטה לעמלה, ואין כח עבירות יכולה להעתולות לעמלה ממקום מציאותה, אלא כל הכה דמלכות הו מתראה ממלה למטה בהג� דעתיק, והיינו בכו שמאל בלבד, המתחילה מגבורה דעתיק, כי שם נחשבת לגבורה, ולא בכו האמצעי דעתיק, שתשתמש שם בזוג עם אור עליון, כי אז הייתה מתגלית באצלות, כמובן. וזה הרב, סתם בוצינה דקדינותא היא זו גבורה דעתיק הגבורות כולם" דהינו כמובן שהיא המלכות דמות הדין, כלומר שלא נמתקה במדת הרחמים דה"ר, להיותה זצמצום א', ומקומה הוא רק במלכות דראש דודל"א בלבד, ובבחינת ממלה למטה שלה אינה באה בהקו האמצעי להתגלות בבחינת הוווג, אלא היא בוגניה, דהינו שעומדת בכו ווגניה זו פירושה, אינה בא בבחינת המסר לווג, ומ"מ היא נמצאת בבחינת הרחמים דה"ר, היא אינה נגלית בכל עולם אצלות, אלא שהיא גבורה ברדל"א. בסוד ראש פנה.

ובוגניה זו פירושה, אינה בא בבחינת המסר לווג, ומ"מ היא נמצאת בבחינת הרחמים דה"ר, היא אינה נגלית בכל עולם אחרה. והבחן הוה מתבאר בין ב' הקומים

יוטר מהראוי אל המקבלים, ולכון בוצינה דקדיננותא, איהי מדיד ועبيد כל איננו משיחין. הנקרה בזוהר פקודי דף רל"ג ובתיקונים דף ט"ז ובתיקונים כ"י ובזוהר חדש בואתחנו דקכ"ב.

ס) והנה כל בחיי הגבורות נקרים ניצוצין, כי הם ניצוצות האש החזק ואמנם נקרים ניצוצין ג"כ לשיבת הנ"ל, כי לא ירדו האורות של המלכים למטה בבריה, רק בחיי רפ"ח ניצוצין, להחיותם חיות המורכחה אז, והם חלקים מהאורות, דוגמת הניצוצות היוצאות מהאש, וגם נתבאר שם, כי הרפ"ח ניצוצין הם השכ"ה ניצוצין הנזכר בכל מקום, והם ש"ך בלבד,icum ועם שרשם שהיא גבורה גבורה נקרה שכ"ה.

סא) והנה כאשר זו הבוצינה בטיש גו מחשבה, מעלה את הבירוריין מבחי השכ"ה ניצוצין הנזכר, ושם מתבררין, והטוב שביהם נתקו שם, והפסולות שהם הסיגים מתברר ווריך לייה, שאינו מהבחי' הרاوي שם לעשות מהם בחיי או"א, ולכון זורקם, וחוזרת אחר כרך להתרבר גו מחשבה דאמא לצורך ורין. וכן עד"ז, עד שמתרברין תכלית הבירור בכל הפרצופין, והשאר נעשה פסולת גמור, נזכר שם באורך. וזה ש ניצוצין וריך לש"ך עיבר, וביריר פסולת מגו מחשבה. כי המחשבה, בתוכה עולים המלכים ניצוצין, ושם מתבררין מגו מחשבה, ע"י ההייא בוצינה דקדיננותא, שהיא גבורה דעתיק אשר בתוכה.

סב) ודע, כי החסד דעתיק, שבתווך כתר דא"א, נקרה אוירא דכיא, והגבורה דעתיק שבתווך חכמה דא"א, נקרה בוצינה דקדיננותא. וזה ש באדרת האזינו דף רצ"ב ע"ב, מובוצינה דקדיננותא נפק ניצוצא פטישא תקיפה, דבטש ואפיק זיקין עליון קדמאי, ומתעוררבי באוירא דכיא כר. פירוש הדברים: بما שהודעתיך לעיל בראש פרקין, כי או"א מהני תריין רישין נמשך חיותם.

אור פנימי

שמאל, שתחלתו הוא בגבורה דעתיק. הרי דבדולחא, שהוא מ"ס המתוונית להלביש הגבורה דעתיק, שם המלכות דצמוץ א', והוא נושא השורש לכל הגבורות כולם, כי כו נקרא המלכות דצמוץ א', שכל הצמצומים הכאים אחריה נמשכים ממנה. ומקומ עמידתה, הוא, בגבורה דעתיק המלווה במ"ס, ולא בכו אמצעי, שהוא ת"ת דעתיק. וזה עמה. והם ב' גוונין נבדלים זה מזו בהרבה, וזה כעין הבהיר, לומר שנונין נבדלים מתראים בו. ותבון. וזה ע"כ נקרה טלא שם והוא נקרה תילו ה' בשם טלא

טג) ונמצא, כי זה החסד דעתיק שבתווך הכתיר, הנקרא אוירא דכיא, אפיק מיניה רוחא דגנוי בעתיק יומין, שהוא י"ד דנסק מאיר ואשתאר אור, זוזו הי"ד, והוא אבא, י"ד דשמא קדישא, אשר בתקילה היה גנוו. בעתיק בזוה החסד, ולכון כתיצא זוז הי"ד מזוה האיר, ונעשה ממנו בח"י אבא, לא נפק, אלא מביש לחסד דא"א, ואז בהאי אבא אתגנוו האי אוירא, ר"ל שמאיר בו דרך העלם וגניזה מלמעלה עד שם.

אור פנימי

דצל"ם שהוא בחינת או"א עלאין ובחינת אוירא (עליל' דף א' ע"א אות קכ"ז) וכבר ידעת, שראש הא' הנקרא גלגולתא, הוא השורש של ס' דצלם, ולפיכך נקרא גם הוא בבח"י אוירא, והוא מטעם הייתו בבחינת חסדים מכוסים, ובו אינו גותג עניין יציאת י"מ אויר שישאר בבחינת אור, אלא במושא דאוירא, שהוא ראש הב' כמ"ש הרב אצל ל' דצל"ם, (בדף א' ע"ד אות קל"ד) אשר ל' שהוא בחינת ישוט"ת, נקרא אור דاشтар מאיר, אבל ס' שהוא או"א נקרא אור עשי". והוא מטעם התנ"ל, כי בחינת הגלגולתא שהוא ג"ר דביבנה, משתוקק תמיד רק אחר החסד, ומנגעת מطبעה מאיר החכמה. וע"כ החסדים שלה מה מאיר מהארת חכמה, ונקרא משום זה בשם אויר. וזה שהגדיש הרב כאן להשミニון, אשר ראש הא' נקרא אוירא דכיא, כלומר שהוא דכיא להיותה בחינת ג"ר ונשמה, ומ"מ הוא בחינת אויר ואור הרוח מבחן מה שנמנעת מלקלול אור חכמה, בן"ל. ומה שהוא נקרא הי"ה דע"ב, כבר נתבאר לעיל, שענין הווג להוציאו הי' מאיר געשה רק בה, כי היא המשכת את אור החכמה ומשפעת אותה למושא דאוירא, אלא שנקרא אויר, משום שאחר שהוא משפעת את אור החכמה אל ראש הב' היא נשארת בבחינת אויר, וראש הב' נשאר בבחינת אור. כמ"ש לעיל באור. וזה אמרו, ונמצא שזה החסד דעתיק שבתווך הכתיר הנקרא אוירא דגנוי בעתיק מניה חד רוחא דגנוי בעתיק יומין שהוא

בדלווחא, דהינו על שם הבודלו המרומו בהמן שבמדבר, שנאמר שם ומראו כען הבודלו. זה אמרו „ובוצינה דקדינותוชา שהייא הגבורה דעתיק, היא השורש לכל הגבורות כולן ובכחיה יכולה המחשה לבירורים כי כל הבירורים הם בחינות גבירות ולבו מתרברים ע"י היא בוצינה דקדינותוא" פירוש: כי כל הבירורים הם מבחינת ז"ת דנקודים, שנשברו ונפלו לב"ע, ונודע שהם כולן מבחינת המלכות דצמצום א' כי רך הגער נתנו שם בתקון קויים, שהיא בחינת המלכות דצמצום ב', אבל זו ה"ז היו שם בכו אחד זה תחת זה כמו פרצופי א"ק, כמ"ש שם באורך, ולפיכך מוכרכות הבצד"ק שהוא ג"כ בחינת המלכות דצמצום א' להערב בביבורים. וזה הבטישה המובה במ"ס בבחינת הבצד"ק.

טג) החסד דעתיק שבתווך הכתיר הנקרא אוירא דכיא, אפיק מגיה חד רוחא דגנוי בעתיק יומיי, שהוא י"ד דנסק מניך ואשתאר אור זוז הי"ד הוא אבא. ולכוארה חמאות, כי מדובר כאן בראש הא' שהוא גלגולתא וקרוא אוירא, שהוא ראש הב' בן"ל. אמנים וזה הוא מב' טעמיים: א', משום שהרב מדובר כאן רק מבתי' ב' רישין בלבד. וכשמדובר הוא מב' רישין, נמצא מוחא דאוירא עם הגלגולתא ראש אחד. ומור"ס לראש הב'. וטעם ב' הוא, כי נתבאר לעיל, כי הגם שותגלוולתא היא בחינת נשמה, מ"מ קרא ג"כ אוירא, כמ"ש הרב אצל ס'

ס"ד) וגם מבוצינא דקדידנותא שהיא גבורה דעתיק, נפק ג"כ מיניה חד ניצוצה, והאי ניצוצה אתגניז במעי אמא, הם בסוד הגבורות דברעוי אמא, הנמשכות אליה מגבורות עתיק. ואלו הב' בח' שבאו"א, חזרים גם הם לבקר החקקים הזריכין אל זוז', וכדין נפיק חד גלגולתא כר.

סה) גם נרמו עניין זו הגבורה, באדרת נשא דף קל"ב ע"א, ומהאי דיקנא אשטמודע כל מה דהו ברישא, מאלה עליון דחתמים בעזקה דכיא דכליל כל עזקין כר. פירוש אמר זה נבארהו באורך לקמן, ושם תבין כי הדיקנא דא"א נתפסטה ממוחא סתימה דא"א, אשר בתוכה גנזה גבורה דעתיק.

אור פנימי

יב' דນפיק מאיר ואשתאר אור וו הייד הווא אבא יוד דשמא קדישא אשר בתקלה היא גנוו בעתיק בוה החסד, ולכן כשיצא זו ה' מהה האoir, וונעשה מומו בחינת אבא, לא נפק, אלא מלביב לחסד דא"א ואוז בהאי אבא אתגניז האי אוירא ר"ל שמאריך בו דרך העלים וגינויה מלמעלה עד שם" ותനך רואת, איך האריך הרבה לפרש יציאת א"ר עליון מראש האי שהיא כתרא דא"א בכל הבחינות שלו שנtabארו לעיל, כי אומר, שאחר שנעשה הוווג בכתרא ונפיק ה' מאיר ואשתאר אור, הנה גם אבא עלאה נאצל מהוווג הזה, אמנים לא מבחינת אור ואשתאר מאיר, אלא דזקא מבחינת ה' דנק מנית. כלומר מחייב החסדים ממוכסים שבגלגולתא, שם נשאר ה' באoir, ולא מבחינת אור דاشтар מאיר, כי זה ירד למוחא דאוירא, שהוא ראש הב' שוה נ麝ר נאצל ה', כב"ל, וזה שמנגידש כי דזקא מהי' נ麝ר אבא, ולא מבחינת רוחא דגניז בעתיק שבת, אלא מבחינת אוירא דכיא, דחסד יומין, דהינו בחינת אוירא דכיא, דעתיק שבחוור ראש האי, אלא שמייחס אותו לת' כמו שמספרש אה"כ "רצוני לומר שמאיר בו דרך העלים וגינויה מלמעלה עד שם" כלומר, כמו שאותו ה' נשאר מלמעלה

ס"ד) מבוצינא דקדידנותא שהיא גבורה דעתיק ניצוצה אתגניז במעי דאמא: והוא ג"כ מבחינת שורש הגבורות, שהיא בחינת המלכות דצמצום א', כב"ל אצל מוש"ס באoir, ע"ה. והגבורה הוו היא ג"כ בגינויה באמא עלאה, כמו בעתיק ובמו"ס, כי היא אינה משמשת עמה ב�� האמצעי שלה, אלא שהאו"ח העולה מהוווג של המשך שלה ב�� האמצעי, ממשיך הארה ממנה, עד' שנtabאר לעיל בגבורה דעתיק ובמו"ס ע"ה.

סה) הריקנא דא"א נתפסטה ממוחא דא"א אשר בתוכה גינויה גבורה דעתיק ונמצא כי גבורה דעתיק לא נתגלו הדיניין

ס) ונמצא כי גבורה דעתיק, לא נתגלו הדינינו אשר בה, עד שנמשכו בדיקנא, ואמר כי הם אלף עלמין דחתימן בעוקא דכיא כו, כי הגבורה דעתיק נקרא אלף עלמין, והיא חתומה וגנזה תוך החכמה, מוחא סטימאה דא"א, הנקרא עזקה דכיא.

ס) והענין, כי נודע כי הגבורות נקראו אלהים, והאחרים של אלהים דמילוי ההין, הוא בגימטריא אלף, כזה: אלף, אלף למד, אלף ה"ה, אלף למד ה"ה יוד, אלף למד ה"ה יוד מ"ם. ואלו הם סוד אלף עלמין, שהוא אלהים דההין בסוד האחורים דגבורה דעתיק, שנתלבשו ונסתמו במוחא דא"א, הנקרא עזקה דכיא נודע. כי אין העליון מתלבש בתחום אלא בסוד אחרים בלבד, ולא הפנימיות, כזכור.

סח) והטעם, דעת כי כל בחיה מוחא נקרא עזקה, לפי שהמוחין נחלקין לד' חלקים שהם ח"ב, וודעת הכלול ח"ג, כנ"ל. ואלו הד' מוחין, נעשים ארבע ווין מרובעין, כזה □ ונעשית מ"ם סתומה דלמרבה המשרה, הנקרא עזקה, כזכור בתיקונים ריש תיקון ה' דט"ו ע"ש, איד

אור פנימי

אשר בה עד שנמשכו בדיקנא. נודע שבורה היא נבללה בוזוג. אמן תדע, כי גם בדיקנא אינה מתגללה אלא בבחינת הארה, שהרי עיקר המלכות דכתיר חסר שם, כמו"ש במקומו, וכל התgalותה שם הוא מבחינת ז"א אשר בה שהוא מגבורה ולמטה עד היסוד.

אלף עלמין דחתימין בעוקא דכיא וכו' שהוא אלקים דההין, בפוד האחורים דגבורה דעתיק שנתלבשו ונסתמו במוחים דא"א הנקרא עזקה דכיא: כבר נתבאר לעיל בדברו הסמור, אשר גilioי גבורה הוו בדיקנא מתחלה מתיקון ה"ט, הנקרא אלףים, שהוא בבחינת אחרים דאלקים דההין שבגימטריא אלף, וה"ס החכמה, בבחינת או"א הפנימיים ששמשו בנקודים שנגנזה בסבת הגנזה מלכות דצמצום או"י, כי ע"כ לא יש בא"א ובעתיק כי אם ט"ס, ועורת היטור נשתה למלכות, שהוא בבחינת המלכות דה"ת דצמצום ב', כנ"ל. ואלו או"א הפנימיים שנגנוו מכונים אלפיים, בסוד מעלה ברישא, כמו"ש להלן. הרי שבמוש ואלטך חכמה וכו', ועליהם נעשה עזקה, אין גilioי לגבורה זו, אלא בדיקנא, כי שם

דעות היא כה המלכות דצמצום א' הגנזה ברדלא"ו ואני פועלת אלא בהגוף ובקו שמאל שהוא גבורה דעתיק, כנ"ל באורך, וכיוון שבורה דעתיק מלבשת במוחים, נמצא שהיא גנזה גם במוחים, ככלומר שאין עליה זוג, כי גינוי פירושה שאין בה שימוש הזוג. וע"כ אין במוחים גilioי דינם, אלא הוא בבחיה מוחא דשקייט על שMRIו, כלמר, כי הדינין שם בבחינת השMRIים שבין אינים מתגליים בההין, שהוא המות, והוא משומש שאין שם זוג על שMRIים אלו, כנ"ל, כי היא גנזה בו. אמן בפרטוף השערות שם יש לה גilioi, כי הם בבחינת ה' תיקונים תחתונים הנקרים מكيفין דכתיר, המתחלים מתיקון ה"ט הנקרא לאלפים, עד תיקון ה"ג הנקרא ונכח. כמו"ש במקומו להלן. ושם יש לה זוג לבחינת המלכות הוו, בסוד עליית ה"ר תיקונים תחתונים למלכות לעלה, כמי"ש להלן. הרי שבמוש

מובצינה דקדינותו אתעביד הר עזקא, והיא כעין חותם מרובע, הנקרא עזקא. ואמנם יש מוחין דכווין, ומוחין נוקבין, ומהוחין דדכווין שהוא אבא, נקרא עזקא דכיא, יعن נוטה אל החסד, ע"ד הנ"ל באירא דכיא, ומוחין דאמא, נקרא עזקא רבא, בסוד מה תעשה לשמר הגדור.

פט) והנה המוחין דא"א הם חכמה, כי הבינה שלו ירדה בגרון, ולכון נקרא עזקא דכיא. ולהיות כי זה המוחא דא"א, הוא המוח הא שבכל האצלות, אשר בו התחלו המלכים להתרבר ע"י ההיא גבורה דעתיק, כנ"ל, לכון נקרא עזקא דכליל כל עזקן, כי כל שאר המוחין מתפשטין וממשכים מהאי מוחא דא"א.

ע) ואמנם כל אלו הגבורות שהם אלף עלמין הנזכר כאן, לא אתגלו בחינת גבורתם ותקפם בהאי מוחא, דהרי הוא שkeit ויתיב כחמר טב על דורדייה כנ"ל, עד שיצאו בדיקנה דא"א ושם נתגלו, כמו"ש בועלמא קדמאת ע"ש, וזו"ש, ומהאי דיקנה אשתחמודע כר. ואלו אלף עלמין הם שרש כל הדינין כולם, ומכאן נתפשטו בכל שאר המקומות. ובדיקנה, שם תחילת גילויים, כי לכון שעריו הדיקנה הוי קשישין ותקיפין, ואמנם הייתם אלף עלמין ג"כ הוא, כי המוח כולל מהרו"ג, שם ה"ח וה"ג כל אחד ככללה ממאה, הם אלף.

אור פנימי

אלא רק מבחינת רוחא דגניו בעתיק יומין, בבחינת הי' שבאור, שע"כ יוצאABA עללה דאצלות בסוד ההעלם וגינויו. עש"ה. הרי שמקום הגינויו דאבא עללה הנקרא אל"ת, הוא תוך הגלגולתא דא"א. שהיה נקרא משומן וזה עזקא דכיא, הסוגר עלABA עללה דנקודים שלא יתגלה שם למתה באצלות. ובבחינת הגבורה עצמה הנגנות במוס', דהינו במה שמלבשת לגבורה דעתיק, כנ"ל, היא מעלה על AMA עללה דנקודים, שלא בתגללה, כי בהגבורה הוו, נמצא בבחינת המסך והעבויות שעלייהם יצאו קומת או"א הפנימיים דנקודים, אשר בבחינת האור נבחן על שםABA, ובבחינת המסך של הוווג נבחן על שםAMA. הרי שבחינת AMA עללה גינויה במוס'. וע"כ נקרא מוס' בשם עזקא רבבה.

שפירשו, כמו טבעת וחומר מעטר עליהם שלא יתגלו עוד, כי המסך שלם הוא בח"י המלכות דצמצום אי' שנגנו ברדל"א. וכיון שאין עוד זוג עליה ע"כ גם הם נגנו יחד עם המלכות הוו. וענין גינויו הוו, הוא הן בוכר והן בנקבה, כי בבחינת קומת האור עצמו, שנגנו בוכר, קומת חכמה שהיתה בנקודים, שנגנו בוכר, שה"ס ראש תא' הנקרא גלגולתא, המלבשת החסד דעתיק, שנתבאר לעיל אשר עתיק תיקן אותה בחסד עליון הנקרא יומן יצוה וכור, שהוא בבחינת החסדים דג"ר דבינה ושאים מקבלים אוור החכמה ונשארים תמיד בסוד אירא, כנ"ל. ונמצא שבתו אירא דכיא זו, גינויה קומת או"א הפנימיים שלא יכולים להתגלות כמו"ש הרב לעיל, שאין או"א נמשכים מבחינת אוור דاشтар מאור,

* עא) התקון השלישי, הוא קרוואן دائירא, אודרך וסתים, כי אודרך כדי שיוכל לעבור אוור האוירה דבגו גלגולתא, להoir דרך האי קרוואן.

אור פנימי

הוא שורש של ה' דצלם, שהרב פירש אותה לעיל ממשום שיש בה ד' מוחין חוי'ב חוי'ג והם או"א עלאיון. אבל ל' דצלם יש בה ג' מוחין חוי'ב ודעתה כי החוי'ג נתיחוז שם למות אחד (עי' בדף א' ס"ט אותן קכ"ד ואות קכ"ז וכבדה א' ע"ב את קל' ובאות קל"ד) ונתבאר שם הטעם, כי הוווג המגלה הארתה חכמה לחוץ תור הבינה, נעשה ע"י יחוּד הוווג הזה נעשה למות אחד. וכיון שאין הוווג הזה נעשה באו"א עלאיון, להיוות תמיד בבחינת חסדים מוכרים, ע"כ נחשב החוי'ג שיש בדעתם שלהם, לב' מוחין, וכיון שאין שם הוווג הזה דעתה, נמצאים החסדים סתוםים מהארת חכמה, הרי שדר' מוחין ובחינת עוקא הגנו באו"א הפנים ענינים אחד, כי מתוך שאינם עושים זוג בחו"ג שבදעתם שלהם, ע"כ נעשו לעוקא, המקיף כמו טבעת למוחין דאבא הפני, שאינו יכול להתגלות שם. עשייה. ואין להאריך. ותנה נתבאר שmorphin דע"ב בקרים עוקא. אבל מוחין בד' דצלם, המתגלים בישורית אינם בקרים עוקא, ומ"ש הרב כל בבחינת מוחין, כוונתו למוחין דע"ב, כי רק הם נחשבים למוחין דהולדה כנודע. ותנה נתבאר היטב ב' התקונים קדמאנין של ז' תיקוני רישא, שהם גלגולתא ומו"ס.

עא) התקון השלישי הוא קרוואן دائירא אודרך וסתים, כי אודרך כדי שיחוף לעבור אוור האוירה דבגו גלגולתא להoir דרך האי קרוואן במושג ארכ' עכ"ז הא סתים: כבר נתבאר זה היטב לעיל (דף א' ש"ז ד"ה אמן ע"ה וכבדה א' ש"י ד"ה רישא) שהיא בבחינת כת המסך דרדר"א

זה אמרו, "המוחין דרכוואר שהואABA נקרא עוקא דכיא יען גוטה אל החסד, ע"ד הנ"ל באוירה דכיא. ומוחין דאמא נקרא עוקא רבה בסוד מה תעשה לשמר הגдол" דהינו כմבוואר שגינוי דמוחין דאבא, שהוושרש בגלגולתא דאריך אונפין, נקרא עוקא דכיא, כמו שנקרה אוירה דכיא, אלא על שם הגינוי דמוחין דאבא, נקרא עוקא, כב"ל, אבל הגינוי דמוחין דאמא שהוושרש במ"ס, נקרא עוקא רבה, שאמא זו ה"ס שם הגadol המרומו בכתב מה תעשה לשמר הגдол.

ובזה תבין, שמה שכח מוקדם לנו, שמוא"ס נקרא עוקא דכיא, תיכון אה"כ, במה שמחולק בין מוחין דרכוואר למוחין דנקבא. כי מוקדם לנו כשכתב שמוא"ס נקרא עוקא דכיא, לא ירד לחלוקת זה אלא כתוב סתם, כיון שהמסך שעליו נעשה הוווג גגנו במ"ס, הרי כל קומת או"א הפנים גגנו בסבת גינוי הגבורה שם, ועי' אפשר לקרו גם את מו"ס בשם עוקא דכיא, כי גם קומת אבא נמנעת על ידו. אמנם עתה חלק בין המוחין דאבא, שהם בבחינת האור שבcomma, ובין מוחין דאמא שהיה בבחינת המסך והעבויות שעלייתם נעשה הוווג לאומשכת הקומה. ו מבחינת התחלקות זו, נקרא מו"ס עוקא רבה, והגלגולתא עוקא דכיא.

זה אמרו, "כל בבחינת מוחין נקרא עוקא, לפי שהמוחין נחלקים לד' חלקיים: חוי'ב, ודעתה הכלול חוי'ג, ואלו ד' מוחין נעשים ד' ויין מרובעים ונעשים ב' סתומה דלטרכה המשורה" וזה רומי למ"ש לעיל בואר, אשר זה הרראש הא' שנקרה גלגולתא,

במוחא סתימהה, אך עכ"ז הוא סתים, כי הומעת האור, ויכול והוא מוחא לקבלו, משא"כ אם היה פתוח. ובתווך האי קרומה, מתלבש הת"ת דעתיק, כי הקروم החופה הוא דמיון הרקיע, שהוא ת"ת.

עב) ח"ס הרקיע המבדיל בין מים למים, שהם ח"ג דעתיק המתלבשים בגלגולתא ומוחא, והת"ת, מפסיק בין שנייהם, וմבדלים ומכריע ביניהם. כי הת"ת הוא ר' שבשם, כנודע, והוא דמיון הרקיע הגנטוי בעין ר', כמ"ש נוטה שמותם כיריעה, שהוא סוד זה הקром כמו היריעה. והחר"ג, הם כדמיון ב' יודין ב' צידי הוא"ו. ונמצאו שלשות צורת א', שעליה נאמר, יהיו רקייע, וכי מבדיל בין מים למים, שהם ב' יודין עליה ותתאה

עג) ולפי שתמיד, הקروم שהוא הת"ת נוטה אל החסד, וגם הוא ענף הדעת הגנו באוירא, لكن נקרא קרומה דאוירא ולא קרומה ומוחא לפyi שבאוירא, מתלבש הדעת דעתיק, שאינו כלל הת"ת דעתיק, אלא נשמה שלהם, لكن לא נזכר, רק שבעה תקוני רישא ולא אמרו שモונה תיקוני רישא, כי אין האוירא נכנס בסוגם עמהם, כי הוא נעלם

אור פנימי

עצמם, מבחינת המלכות הממותקת במידה אלא בחינת חסדים מכוסים בסיתותם מהם, שהוא בבחינת הת"ת נקי עיניהם הרחמים, שהוא בבחינת הת"ת נקי עיניהם המוציאיה אה"פ דכל מדרגה לחוץ. וכיון שאין שליטתו ניכר אלא בגוף, כי ברדלא"א

הוא אמרו, "וזודך כדי שיוכל לעבור אויר האוירא דבגו גלגולתא להארך דרך האי קרומה" כלומר שבתי' החסדים המכוסים שבגלגולתא הם יכולים לעבור למ"ס דרך הקروم הזה, כי המשך אינו מצמצם רק אויר חכמה בלבד, וכיון שהחסדים המכוסים שבגלגולתא הם בחינתם מים עליונים, וכן להניאו אויר הנשמה, ע"כ הם מזוכרים את הקromo מאד, ועכ"ז הוא סותם את המים התחתונים, כלומר שמורגש בו כה הדין בהיות החסדים באים מתחת הרקיע, משום שם צרייכים להארת חכמה דוקא, והוא מעכב את זה. ואץ שתוכור בכל העניינים האלו, אשר כל הפרש מז"א דאו"י אל בינה דאו"י אינו אלא בהארת חכמה, ובheit ז"א חסר מהארת חכמה, נבחן שעור לא יצא ונאנצל מבניה, כמ"ש זה היטוב סותם אותם מהארת חכמה, ואין מair

א' שכח חלק יג תלמוד עשר הספרות רישא ודיקנא דא"א

עד) תיקון הד', איןנו عمر נקי תלין בשוקלא. דעת, כי הנ"ה בכל מקום, יש להם ב' בחינות: א', הוא ראש פרקי הירכין שהם למעלה מן היסוד. ב', התפשטותם למטה מן היסוד. וובות זה יש להם בח' פנימית שהיא גבוהה מן היסוד והם סטומים מבפנים, והוא תרין ביעי דברא, שם מתבשל הזרע, ומהם נ משך למטה מהם ביטוד, וכן הוא ג' ב' בנ"ה של הנקבה.

אור פנימי

אור דاشתארא מאoir, וחסדים מגולים. הדינו כל הבתנות האמורות בל', דצלם. ובזה תבין ההפרש מחלוקת גו"ה שהם למעלה מן היסוד, ומחלוקת גו"ה שלמטה מן היסוד. כי אותן שלמעלה מן היסוד, הם בחינת ס' ואו"א עליין ואוירא, הדינו בחסדים מוכסים תמיד, ואוותם שלמטה מן היסוד הם בח' חgart וישוט' ובחינת אור

dashatara מאoir, וחסדים מגולים. והנה התחלה הנה"י דעתיך והוא מקромא דאוירא ולמטה, כי ערך הריאש הא' דגיגלהה כלפי ראש ה'ב' דאוירא, גם כערך א' או"א עליין אל ישוט', שה"ס ס' ול' כבל'. ועוד' כמו שאו"א מסתימים על החוזה דא"א, ומהוזה ולמטה מהחיל ישוט', כנודע, כן היגלהה מלבשת לחgart דעתיך עד החוזה, ושם בחוזה עמד הקromo דאוירא, המשמש שם כמו פרסה גו מעוי, ומשם ולמטה הוא בחינת נה"י דעתיך, כי טעם אחד להם, שכמו שנקדות החוזה נחשבת בא"א לסיום ג'ר לבינה, ועוד' מלבושים שם א' או"א, כן כאו בגיגלהה נבחנו הסיום דג'ר שלה לנקדות החוזה. וכן רשותה להגלה נבנית לבינה בערך רדלא', אבל מבח' העשמה היא כתה.

ונתבאר שמדובר הקromo, הוא בחינת החוזה, ומשם ולמטה הוא נה"י. אמנים לפ"ז קשה מאד, איך אפשר שגבורה דעתיך يتלבש במור"ס, והרי מוס' והוא למטה מקרומא דאוירא, שם הוא בחינת תחזות מוכסים. וזה דשלשים עליונים הם בחינת (דף א' ש"ז ד"ה שהעתיק) כי מסדר

עליל בחלקים הקודמים. וזה הסתימה של המסך, שאינה ניכרת אלא בימים החתוונים, שם: ז"א, וזה דבינה, שם שורשי וזהן אשר הארת חכמה היא עצם מהותם. ולפיכך הנה סובלים מאי מסך זהה דקרומא דאוירא הסותם זאת. ובזה מתבאים גם המשך דברי הרבה.

עד) عمر נקי תלין בשוקלא דעת פי הנ"ה בכל מקום יש להם ב' בחינות: א' הוא ראש פרקי הירכין שהם למעלה מן היפוד, ב' התפשטותם למטה מן היפוד; וציריך שתדע, כי כמו שכלוות הפרצוף, מחלוקת על ג' שלושים ראש תוך סוף, וכן נה"י שהם בח' סוף של הפרצוף, מחלוקת בעצם ג' ב' לרות'ס, כי כל הבדיקות שבכלולות נהוג ג' ב' בהפרט, כנודע. וענין החלוקת הזה ע"פ הט"ס המקוריות, שנתבאר לעיל בבחינת ראש הפרצוף, נהוג גם כן בבחינת נה"י של הפרצוף. כי גם בהם ג' כלים בינה ז"א מלכות, אשר מבחןת תיקון קויים נקראו חב"ד חgart נה"י, שהם ט"ס. וכן שנתבאר לעיל אשר חב"ד, שהם הכלים דבינה ב' קויים שבה, מהן מחלוקת לג'ר ולז'ת שנ"ר הם בחינת ס' דצלם ואו"א עליין וזה הם בחינת ל' דצלם וישוט'. ממש ע"ז מחלוקת ג' ב' החב"ד דנת"י, שם ג' שعلויונים דנה"י, כי ג'ר דשלשים העליונים גאנלו הם בח' ס', ואו"א עליין, וחסדים מוכסים. וזה דשלשים עליונים הם בחינת ל', ונחשים לחgart, וישוט', ולבחינת

עה) והנה ב' תקוני את ברישא, והם ב' אודניין וב' עיניין והמצח עומד ביניהם, כי הוא למטה מן האזנים וגובהו מן העינים, והוא בח' היסוד דעתיק דגנוי במצחא. והנה ב' אודניין וב' עיניין, שהם בשתי בחינות הנצח וההיוון כנזכר, וזהו העניין שנקרא הנ"ה בח' עיניים.

עו) אמנם להיות האזנים דעתיק מקום גבוה מאד, כי הם ב' ביעין הסטומים, לא שלחו בהם יד ולא נזכר בשום מקום, לא בספרא דעתיקות ולא ב' האדרות. וכבר ידעת מ' א"ק, כי האוזן שלו גבוהה משאר הגוף שלמטה ממנה, כי היא בח' נשמה, כנזכר שם. וזהו טעם, חרשו נוטן לו דמי כולם.

אור פנימי

אצלות הפרצופים, נחשב רק ב' רישין בא"א שהם גלגולתא ומ"ס, שקומתם שווה, להיותם בחינת דז"ג דראש דא"א. וע"כ הנה מלבישים לחסד וגבורת דעתיק, שגם קומתם שווה. אמנם מבחינת תיקון המוחין הם נחברים לגוף רישין: גלגולתא ומוחא דairoea ומ"ס. ומוחא דairoea ומ"ס. ובחינה זו אין קומתם שווה, אלא שהם זה תחת זה, שמוחא דairoea מקבל מגולגולתא, ומ"ס מקבל תיקון ג' רישין, הם גושכים מתיקון הג'. שהוא בחינת המשך המתוון בממלכות דעתיקום ב', שאין לה עניין עם הממלכות דעתיקום א'. וע"כ מכחה נבחנים ב' רישין מוחא דairoea ומ"ס לבחינת נה"י דעתיק. העומדים מתחזות ולמטה שלו, כנ"ל, כי קרומה דairoea היא הפרסא שבצחוה, ומ"ס. שאין מלכות נוגעת בחברתה, ככלא נימא. כי אין להם שום חיבור זו עם זו. כמו"ש עוד מזה להלן.

זה אמרו,, הנצח הוד בכל מקום יש להם ב' בחינות: א' הוא ראש פרקי היררכין שם למעלה מן היסוד, ב' הוא התפשטותם למטה מן היסוד. וולות זה יש להם בחינת פנימית, שהיא גבוהה מן היסוד והם סתומים מבפנים והיא תרין ביעין דכורה" והנ"ר רואת איך הרוב חושב כאן ג' בחינות של נ"ה. והנה ב' בחינות הראשונות כבר נתבאר לעיל, שהם בחינות ס' ל' דעתיקם,

ושורש השינוי הזה הוא, מכח הב' ממלכות שבמלכות דרדיל"א, שלמלות א' היא דעתיקום א', שאינו משמש עמה אלא בגוניה, שפירושו, שאינה מתגלת בכו אמצעי שלו, שם מקום הזוג, אלא שנמצאת בבחינת הקו השמאלי בלבד, כנ"ל. והוא משמש רק בממלכות דעתיקום ב', והוא נמצא בכו אמצעי שלן, כנ"ל. והוא כל עיקר הבחן מ' התקונים הראשונים, שהם גלגולתא ומ"ס, לתיקון ג' הנקרה קרומה דairoea. כי ב' התקונים הראשונים מלבישים הקצוות שלו, שהם לחסד וגבורת דעתיק. ועל כן הנה מקבלים מבחינת מלכות דעתיקום א' הנמצאת בקצוות, כנ"ל. אבל התקון ג' הנקרה קרומה דairoea בא מקום אמצעי דעתיק שהוא ת"ת, וע"כ אין בה רק הממלכות דעתיקום ב', והבן זה.

עוז) ואמנם במקום בח"י האזנים נזכרים השערות דרישא היוצאות מכיה האזנים, ושם שרשם, ושם מתפשטין. ולהכי עלי לאעברא שערא מע"ג אודנין, כנזכר באדרת נשא קל"ח ע"ב, ובתיקו ע' קכ"א ע"א. וטעם הדבר שלא יתאחד הדינין באודנין במאד, ויתחזק כחם בשרשם.

עה) וכבר ידעת, כי נ"ה הם לבר מגופא, אשר לכן מתגלים בהם הדינין כנזכר בפרשׁ צו דף ל"ב ע"א בסוד וערבי נחל. ולכן, מהם יוצאי השערות שהם חזוק הדינין, מלשון אשר בשורה ישופני. ולכן נקראו שערות כմבוואר בפסוק מקולות מים רלבים כר', שהם גבורות מנצף"ך.

אור פנימי

מן האונים וגובה מן העינים, והוא בוחנת היסוד דעתיק הגנו במצחא" דהינו כנ"ל, שלשים עליונים דנו"ה שהם בוחנת ס' וחסדים מכוסים וכו', הם מלובשים באודנין, וע"כ בוחנים האודנין שהם לעלה מון היסוד ונקראים ב' ביעי דכורא. כי בתחום שוגם שלכלות דרדל"א מצטצום א', אינה מתגלת באצלות, מ"מ היא משתמש שם בוגניות, שפירשו בקצוות כנ"ל. ולפיכך גם אלו הנה"י דעתיק בוחנים לקצוות ולקו אמצעי, אשר בימין ושמאל שלהם, נמצאת המלכות מצטצום א', והם הנקראים ב' ביעי ذכרה המבשלים הורע. באופן שאחם ב' בוחנות שיש בכללות הראש דא"א, שהם מתקון הא' והב' שבגלגולתא ומושג הנקראים ב' עוקין, ובוחנת תיקון הג' שהוא למותין, כן ישנים אלו ב' בוחן גם בניה' עצם דעתיק, שבחי' ב' עוקין מתוקנים בפנימיותנו"ה, שהם נקראים ב' ביעי ذכרה, ובוחנת תיקון המוחין בסוד ג' רישין גם חיצוניותנו"ה, הנחלקים לג' שלשים, שלשים א' הוא לעלה מון היסוד, וב"ש למיטה מן היסוד. והבן היטב.

זה אמרו,, אמן להיות האונים דעתיק מקום גובה מאד, כי הם ב' ביעין הסתוםים לא שלחו בהם יד וכו' "הינו כנ"ל כי מלבד שהם משתמשים בתיקון המוחין לבחינת שלשים עליונים כנ"ל, הנה יש בהם עוד לבחינת פנימיותנו"ה שהם ב' ביעי ذכרה. וע"כ יממה ביה' סתוםות, כי גמשכים מב' עוקין, שה"ס הם סתומה דלמרבה המשרה, שיש במסורת. ולפיכך אין הווער עוסק מהם.

זה אמרו,, והנו"ה הם בב' אודנין וב' עיגין והמצח עומד בינותם כי הוא למיטה

עת) ונמצא, כי כל בחיה הדינין הם שערות, וכולם הם מנ"ה, שם תגברת היכר הדינין כנ"ל, ובועלותם בסוד אור חור, שהם סוד הגבירות, פוגעים בשלשה מקומות, והם ג' רישין דא"א: גלגלתא, ואוירא ומוחא, ומתרבי בכולה ונפקי מכללה י"ג חורתא, וו"ג נימין ר"ג תיקוני דיקנא, וכוללה מבתי הנזהר, אלא שכפי תערובתם בהני ג' רישין, אשתנו שמיhiro יען מתערבין עם אורות ג' רישין ונפקי יחדא, כי הרי אעפ"י שהכל מבתי נזהר, עכ"ז הי"ג חורתה הם מאורות של גלגלתא ג"כ, והי"ג נימין באוירא, והי"ג תיקוני דיקנא ממוחא, כי גם מג' הרראשין יוצאי אורות הנזהר ג"כ.

אור פנימי

דצמץום ב': הוא רק חולדת דמסך דצמוץ מנ"ה וכו' ובועלותם בסוד או"ח וכו' לו הארה מתמדת מן השורש שלו. והבן. והנה השערות בשרשם הם כת הדינים הגנוויים בפנימיות האודני, שהם אינם מקבלים מיתוק וזוג להיוות גנוין בכו שמאל, כנ"ל, ושומ זוג לא געשה עליהם, אמן האו"ח העולה מהזוג בעטרת יסוד דעתיק ממטה למלטה בתוך המצח דא"א, והוא מצוי הארץ מנו"ה הפנימים שבקצוות שם בב' האודני שלמעלה מנגנו, להיוות המכريع בין הקצוות, ונמצא כה הדין הגנו באודני מתערב ג"כ באו"ח העולה, וכיון שכח הדין הזה בא מלכות הגנווה, שמייתוק הזוג לא היה עלייה, הרי היא נחשבת למותרי מוחא, כלומר, שאיבם מקובלים שם בתוך הארץ המוחין, ע"כ הם בוקעים ויוצאים דרך נקי הגלגלתא לחוץ ומתרגלים על הגלגלתא בסוד שערות רישא.

אמנם כיוון שהזוג עצמו מתחילה היה כלול ג"כ בהארת המלכות הגנווה באודני, דהינו מבחינת בישול הורע, כנ"ל. ע"כ יצא בחינת מותרי מוחא גם מבחינת קו אמצעי ג"כ, כי קיבל לתוכו כחות מסוד חיים הורע, ולפיכך יצא שערות גם מתקין המוחין שבקרומה דאוירא, וע"כ נולדו וייצאו השערות מכח כל ג' רישין בסוד י"ג נימין, כמו"ש לפניו. הרי ששורש השערות הם רק בגיןה הפנימים באודני,

עת) הדינין הם שערות וכולם הם מנ"ה וכו' ובועלותם בסוד או"ח וכו' פוגעים בנו"מ מקומות וכו' ומתרבי בכלו: וכן אמר לעיל, שבמקום בחינת האונים, וכן אמר רישין דרישא, היוצאות מכח נזהר השערות דרישא מעל גבי אודני. ולהכיBei לא עברא שערא מעל גבי אודני. ע"ש. והיינו מכח הפנימיות דנו"ה שיש באודני אלו, שהם בחינת ב' ביעי דוכרא. אשר בכעה שמאלית גנוין שם כה העביבות דמלכות דצמוץ א', כי היא נמצאת בכל קו שמאל דז"ת דעתיק, וכמו שנגינה במוס' מכח הגבורה דעתיק שנתבלשה בה, וכן גנווה באוזן שמאל, מכח ההוד דעתיק שנתלבש שם, אמן כאן נחשבת לדינים להיוות מחזה ולמהה דעתיק, ומתחמות הדינים הם מתבשל הורע, שה"ס החסדים המתגלים ביסוד דעתיק שלמטה מהם, כנ"ל, שם מקום הזוג בכו האמצעי, המעלת או"ח ומלביש קומת החסדים, כנודע. והנ"ר מוצא שכח המלכות דצמוץ א', מתרבת בהארתה גם בכו אמצעי, כי מכחה מתבשל הורע כנ"ל. ע"פ שהמסך ומלאות דקו אמצעי הוא מצמוץ ב', שהוא תקרא עטרת היסוד דעתיק (כנ"ל דף א' ש"ה) אותן (ב'') וזה שאומר הרבה שהארתה מתגלת, ע"פ שהיא עצמה גנווה בראש דעתיק. ב"ל (א' שכ"ז א'ות ע"ב) וטעם של הצורך להארת המלכות הוא, משום שהמסך

פ) והנה נ"ה נקראו ווי העמודים, שהם יcin וווען, ב' ירכין כדמות ב' ווין, וגם כי נ"ה מן הת"ת, שהוא אוות ר' נפקו, ונעשו גם הם בח' ווין, שהם השערות, אשר הם דמות ווין. ולכון שערות הראש נפקי מטה ליעילא, כדמות ווין כי הם עוברים דרך קרווא דאיירא, שהוא הת"ת, ויווצאים לחוץ, ונעים ווין כמווהו, והם אור חור, כי הם גברות. ואלו הם סוד יג נימין דשער דרישא, הנזכר באדרא, ובפ"ט ו' יתבאר עניינם וע"ש.

אור פנימי

מלךות דעתיק הגנווה שם וענפה הם השערות המכלי ג' רישין, וכור זה. וזה אמרו „ואמנם במקום בחינת האזנים, נזכרים השערות דרישא היוצאות מכח האזנים, ושם שורשם, ושם מטאפטין ולהבי בעי לאנברא שורי מע"ג האודנין“ דהינו מבואר, כי שורש השערות הם בנ�ה אודנין הפנימים, כי השערות שיצאו מג' רישין בסוד יג נימין, הם ענפה בלבד, מחמת שסיעעה שם בסוד החימום ובישול דב' בעי דוכרא, כנ"ל. וע"כ בעידנה צלחות צרייכים לאנברא שערא מע"ג אודנין, כדי שלא יתרבה כחם מכח נגייתם בשורשיהם. ואו לא תתקבל הטעלה ח"ז. והבן זה, כי סוד התפללה הוא בחינת העלאת מ"ז, וכיון שאין המלכות היו שבפנימיות נ�ה אודנין רואיה לסוד הוווג, כנ"ל, וכן אם יתגלה כחה בהשערות בשעת התפללה, נמצא שהוא מעלה מ"ז גם מבחינת מלכות הוווג, והוא אפילו המ"ז שם מלכות הממותקת נפסלים ג"כ, כי הם עולמים ייחד. וו"ס שאין התפללה מתקבלת, לומר שלא ימשיך זוג בכח תפלתו. והבן היטב.

וזה אמרו „ובעליהם בסוד או"ח שם סוד הגברות, הם פוגעים בג' מקומות, שהם ג' רישין דא"א גלגלת ואירא ומואס' ומתערבי וכו' יי"ג חיורתא וי"ג נימין וי"ג תיקונה דיקנא, וכלתו מהינת נ�ה הנזכר אלא שכפי תערובתם בגין ג' רישין אשתי שמייהו“ לומר, ע"פ שורשם של שביהם יורדים למואס'.

זה אמרו „ובעליהם בסוד או"ח שם סוד הגברות, הם פוגעים בג' מקומות, שהם ג' רישין דא"א גלגלת ואירא ומואס' ומתערבי וכו' יי"ג חיורתא וי"ג נימין וי"ג תיקונה דיקנא, וכלתו מהינת נ�ה הנזכר אלא שכפי תערובתם בגין ג' רישין אשתי שמייהו“ לומר, ע"פ שורשם של

פא) וכבר ידעת, כי נצח כלול בחס德 שהוא קו ימין, והוד כלול בגבורה, ולכן נ"ה אלו רמוים בגלגולתא ומוחא, שביהם ח"ג דעתיק, וטמורי תמן, ומתחמי נפקי דרך ההוא קרווא, שהוא התית, ויוצאים משם הנ"ה בבחוי ווין. ווז"ס שנקראו השערות בתיקונים דף ק"ב ע"ב ב' ווין, כמ"ש, וכל נימא שיעורא דעת ר. וניל חיים, כי אלו השערות הם סוד זקן התחתון דעל תרין ביעין דעתיק, כי דוגמא זו נעשה הוקן דז"א, בנה"י דא"א וע"ש.

פב) ווז"ס ואלה המלכים קו כי כבר הודיענו, כי השערות מבירור המלכים והגבורות הם יצאו, ודרכ נקי השערות הללו, יצא האור אל המלכים שלמטה מא"א להחיותם, כי האור מתמעט ב策תו מעבר צר של נקי השער כנ"ל. כי השערות הם התקון האמתי להחיות המלכים, ואו ע"י שערות אלו היה בהם כח לקבל האור ולא קודם לכון, רק עד זה התקון הרביעי דרישא דא"א, אשר ממנו יצאו השערות כנוכר, ואו היה כח בהם לקבל האור.

אור פנימי

פא) נויה אלו רמוים בגלגולתא ומוחא, שם בוחנת השערות. הרי שהשערות שבדם ח"ג דעתיק וטמורי תמן ומתחמי נפקי דרך ההוא קרווא: פירוש, כי אלו השערות הם מקיף חור, שכבר היה בכלים בעת שנעשה הזוג על מסך דבח"ג, אמן לא יכול להשאר ולהתלבש בגלגולתא ומו"ס, מחמת הם דצל"ם רכיב עלייו, וע"כ יצאו מגולחתא מו"ס, ונעשו לא"מ בבחוי שערות מעל גבי גולגולתא. כנ"ל בסמוד הרי שהשערות הן בוחנת האורות דນפקי מגולחתא ומו"ס. ווז"ש ומתחמי נפקי דרך האי קרווא.

פב) השערות מבירור המלכים והגבורות וכו' כי השערות הם התקון האמתי להחיות המלכים: כמ"ש לעיל, שהשערות הן ענפי ע"ב, דמיינו אותו ג"ר דע"ב שלא יכול להתלבש בגלגולתא ומו"ס. יצאו לחוץ בוחנת מקיף חור, וזה בוחנת האור ישר עצמוני. והשערות, הם בוחנת האורית והכללים דאה"פ שעלו מב"ע, שהשלימו ע"ס דכלים לצורך המשכת האור הוה דע"ב. אלא כיוון שהאור לא נתלבש בהשערות, כי נסתלק מהם לאחר הזוג, ע"כ נעשׂו בסוד גבורות, וגם הבוזדר"ק כולל בהם כנ"ל. ווז"ש כי השערות הם עיקר התקון לבירור המלכים" כי חכמה נקראת אור החיה, וזה אורות דוחיה העיקרים, אשר אין המשכת חכמה באצילות, זולת ע"י השערות, כמ"ש לקמן.

תרין ביעין דעתיק וכו': כבר נתבאר זה לעיל, כי הם בחוי נויה דעתיק שלמעלה מיסוד, להיות מתקנים בוחנתם ס' דצל"ם, וע"כ אין להם עסק לא עם הקטנות דסוד של היסוד, ולא עם הגדלותו שלו. ע"ש. גם נתבאר, דתמן גניין האי בוזדר"ק, שה"ס מלכות דצמצום א', שהם בוחנות חיים להעלאת מ"ן. ווז"ס שטוחנים מ"ן לצידים, כמ"ש להלן. ומה חחיהם של המלכות דצמצום א', מהעלים אה"פ דחכמת,

א' שלד חלק י"ג תלמוד עשר הספירות רישא ודיקנא דא"א

פג) והנה לפני מלוך, הוא תיקון הראשון. מלך, תיקון השני. ישראל, תיקון שלישי, כי ישראל הם סוד הת"ת. בני ישראל, הם נ"ה, בני הת"ת, כנודע, והוא תיקון הרביעי, כי עד זה התקון הרביעי, לא יכולו המלכים לקבל אור העליון.

(פ"ד) והרי נתבאר תיקון הרביעי ותיקון הששי, שהם ב' בח"י נ"ה, א' האונים הסתוםים בסוד ב' ביעין, אשר לכך לא נזכר רק בחינת השערות היוצאי מיהם, אשר כנגד תיקון זה אמר בספרא דעתוותא, איןנו עמר נקי תליין בשיקולא. ובבחינה ב', הם ב' עיינין, וכונגדם אמר, אישגחא פקיחא דלא נאים, ונטיר תדירא, שהם בחינת נ"ה הנගלים, כמו העינים שהם נגלים, והם בח"י הירכין, שהם החיצונים ואינם סתוםים, והם למטה מן היסוד הגנוו במצח כמ"ש.

(פה) תיקון ה' הוא רועא דרעין אתגליה בצלותא דתתאי, הוא מצחא דא"א, וביה אתגנינו יסוד דעתיק. והנה בח"י נ"ה העליונים, שהם תרין אודנין תרין ביעין, דוחית מנינו אל פי האמה, הוא יסוד דעתיק

אור פנימי

הרי שעיקר חיית המלכים תלוי רק ולמעלה, כי הנימין מכסים האור הגדול ההוא.

וב להיות עת רצון, או מאירים הי"ג
חויראת, באלו הי"ג נימין, והנימין מסתלקים
מעל המצח והפנים, ואו נולד מצח הרצון
דא"א כמ"ש בזוהר לדוד"א פשיט חד-
טורנה בסימה יאה דאתכליל למצחא וכו',
ואחרשים בו חד נהירא דאקרי רצון עכ"ל.
פשיט פירשו: שנטגלה. טורנה בסימה יאה,
הוא שם היסוד, מבחינת טיפת החסד
דמתגלא אפומא דאמא. כלומר בשעה
شمשפעיים חוויג מגולים בהארת חכמת
זהו תיקון ה', אשר רועא דרעין אתגליה
בצלותא דתתאי.

זהו אמרו "כי תמיד טפת החסד גנווה
בפי אמת יסוד, וה"ס חסד דעתיק הגנוו
בגלגולתא דא"א, ומתמן נחית ואתגנינו ביסוד
דעתיק אשר במצחא דא"א" גניזה, פירושה
כיסוי החסדים מהארת חכמה, אשר גניזה
זו מגולגתא, שחסד דעתיק גניינו בו, כנ"ל,
שה"ס עזקה דכיא. וע"כ טפת חסד בבחינת

(פה) יסוד דעתיק הגנוו במצחא ולכון
גם במצח זה יש בו כח הדיגין הנמשכים
בו מעריה וכו' כי תמיד טפת החסד גנווה
בפי אמת יסוד: פירוש, כי השערות רישא
צריכים לכשות רק חגית דעתיק המלבושים
מרקומה دائירא ולמעלה, דהינו מצח
ולמעלה בכל הראש, דהינו במקום ג"ר
ובבניה שם החסדים צרכיים להיות מכוסים,
אבל במקום ז"ת דבינה, שהוא מקרומה
 دائירא ולמטה שהוא מקום המצח וב' הפוחין
קדישין, הם צרכיים להיות בלי שערות,
ל להיותם בחינת חסדים מגולים, שה"ס הפנים
בסי"ה חכמת אדם תair פניו. אמנים כשאו
התחthonים כדאים, או נשכו אלו ט' נימין
שבמיין ושמאל דרישא, שרשם ג"כ מנוייה
דעתיק, ומכסים על המצח ועל הפנים, ואו
אין אור העתק נגלה בא"א, אלא שהם
בחינת חסדים מכוסים כמו מקרומה

הגנו במצחא, لكن גם במקרה זה יש בו כח הדיני הנמשcin בו מנויה הנזכר.

פו) זו"ש באדרת נשא דף קל"ז ע"ב ובהזינו דף רצ"ג, כי מצח ונצח כלא חד באתוון רצופין. ר"ל, כי אותן מ' מצח התחלפה בנו דנצה, יعنן הם אותיות רצופות באلفא ביתא, כי כן דרך הצירות. והנה גם הם סמוכים הנצח עם היסוד אשר הם האזנים עם המצח, והוא ככלא חד, כי נתגלו שם הדיניון והగבורות כנודע, כי דרך החסד יוצאיין הנה"ג אלא שבא"א הדיניון נכפים בחסדים ואינם מתגליים. כי החסד גובר בהם, כי תמיד טיפת החסד גנווה בפי אמרת יסוד, לנזכר באדרת נשא דף קמ"ב ע"א, והוא סוד החסד דעתיק הגנו בגלגולתא דא"א, ומתרמן נחית ואתגנוי ביסוד דעתיק אשר במצחא דא"א, בסוד אור זרוע לצדיק.

פז) זו"ש באדרת האזינו, מצחא דאתגלי בעתקא קדישא רצון אקרי, דהא רישא עלאה דא סתים לעילא שלא אתייעד, פשיט חד טורנה בסימא יא' דאתכליל במצחא כו, וההוא רישא כו' ואתרשים פה חד נהרא דакרי רצון כי. הרי מבואר בפירוש כי עתיק יומין נתלבש היסוד שבו: הנקרא חד טורנה יאה, בסוד ויהי יוסף יפה תואר בסימא, כי החסדים שבו נוטן לנוקבא לבשם הגבורות ולהמתיקם. וזה היסוד אתלבש ואתכליל במצחא דעתיקא שהוא הא"א.

פח) והנה נקרא מצח הרצון, כי אתרשים ביה חד נהרא דакרי רצון, ונזהרא הוא אור, שהוא החסד, ונקרא רצון בסוד נוצר חסד, אותיות רצון, שהוא החסד הגנו ונצח גו אמרת היסוד, וע"ש טיפת חסד זו המתגליתabisod דעתיק הגנו במצחא דא"א, נקרא מצח הרצון, והנה כל שאר החסדים נקרו רצון, וזה העליון שכולם, נקרו רעוואן, ר"ל רצון שכל שדר הרצונות נאחים בו, ונתלים בו.

פט) ואמנם במצחא דז"א, שם נתגלו הדיניון שנמצאו בו מן הנ"ה, לנזכר, כי גם שם הנה"י דא"א וא"א הם במוחין דיליה, והיסוד נגנו במצחא דיליה, ושם לו מנין נתגלו הדיניון, וכמו"ש באדרת נשא דף

אור פנימי

הגנוו, יש תמידabisod דעתיק אשר גלגולתא, כי נה"י דעתיק המלבושים בא"א, במצחא, שהוא שפע תמידית, לא תשנה מחולקים ג"כ לע"ס חב"ד חג"ת נה"י, שב' לעולם. עד שנתבאר בראש הא' שנקרה אודניון ומצחא הם בח"י חב"ד ומקבלים

כל"ו ע"א, ותנא כד אתגליה האי מצחא אתערி כל מאיריהון דдинנא ועלמא בדין אטמסר כו. גם בערך קכ"ט ע"א קאמר דאף במצחא דעתיקא נהرين מינה ארבע מהא בתה דיןין, כד אתגליה האי עת רצון, ר"ל שיש בו ת' בתה דיןין, אלא שהם מאירים ונחרין, לפ"ז שעת רצון שהוא טיפת החסיד דיטוד דעתיק אתגליין תמן.

צ) אמנים היוותם ת' דיןין, יען כי שם סוד הדעת דא"א כנגדו בפנים, ובו הגבורות שהם שם הויה א', וכל אותן ממנה היא כוללה מכך, הם ת' בתה דיןין והבן זה. ונמצא יסוד דעתיק גו דעת דא"א ודעת דא"א גו מצחא דיליה.

צא) תיקון זו הוא נוקבא דפרדשכא, והוא חוטמא דא"א, ובה אתגניז המלכות דעתיק יומין, וו"ש באדרת האזינו דף רפ"ט ע"א, ובاهאי נוקבא דחווטמא דפרדשכא תליא ה' כו, בן המלכות נקרא ה', ולכן נפיק מינה רוחא לקיימא ה' דלתתא, שהיא חי' מלכות. ולכן קאמר התם, דיןנא בחוטמא תליא, דעתיך עליה עשו באפו כי עיקר הדיןין מתגליין במלכות, שהיא נקבה וכולה דיןין. ונודע, כי המלכות נקרא תהלה לדוד, וו"ש התם, והכא כתיב ותהלך אחטם לך, כי תהלה דעתיק נתגלית בחוטם דא"א

אור פנימי

והפנימ, ואו טפת חסיד מתגלית ביסוד דעתיק באור החכמה, שהארת חכמה זו מושפעת לשלישים אמצעים שהם העיניין וחוטמא, ואו אתפנוי שערין מעיל המצח והפנימ. כמ"ש להלן.

צא) נוקבא דפרדשכא והוא חוטמא דא"א ובה אתגניז מלכות דעתיק יומין: כבר נתבאר לעיל שהיא חי' ב"ש תחתונים דנו"ה דעתיק, וכיון שאין שם ג' קווים בב"ש תחתונים, ע"כ נבחנת על שם המלכות, ולא בשם נה"י. ע"כ הם ב' נקבי, כנגדנו"ה, מחד גמיש חיין שהוא תמיין שנקרו נצח, ומהד גמיש חיין שהוא תמיין שנקרו נצח, וזה סובב על חוטמא דז"א. כמ"ש בזורה.

מגלחתא, והם בחו"ם, דצל"ם, וב' עיניין וחוטמא, הם בחינת חגית, ומקבלים מאוריא, שהם בחינת ל' דצלם, שהיא חסדים מגולים בסוד אור דשתאר מאור. וב"ש תחתונים דנו"ה, ה"ס ב' נוקבי דפרדשכא. וזה שמידיק הרב כי לעולם טפת החסיד גנוזה בפי אמת יסוד, שה"ס חסיד דעתיק הגנוו בגלאתא דהינו מכובואר, שזה זהם בחינת חב"ד, והמ בחסדים מכוסים. וזה אמרו וע"ש טפת חסיד זו המתגלית ביסוד דעתיק הגנוו במצחא דא"א נקרא מצח הרצון" והנה רואה איך לעיל כתוב הרב טפת חסיד גנוזה בפי אמת יסוד. וכך מדיק טפת חסיד זו המתגלית ביסוד. והניינו בסוד עת רצון, שאו מאירים הי"ג חירותה בי"ג הנימין והנימין מסתלקים מעיל המצח

* צב) אחר שנتابאר בפרקם שעברו עניין הג' רישין שבא"א, והם: גלגולתא, ואוירא, ומוחא. ואיך יש בכל בחוי' מהם ג' בחוי', שהם ג' היוות כנ"ל, והנה בכל הויה' מהם יש ארבעאותיות, נמצאו י"ב אותיות בכל רישא, והכולם הם י"ג שהוא הרישא עצמה, שיש בה הוה' א' הכלול את השלשה היות שיצאו ממנה. וא"כ ודאי, שאלו הי"ג בחוי' שנמצא בכל רישא מהג' הנזכר, יתגלה מזיאות הארתם בחוז.

צג) ואמנם היוות י"ג, הוא, כי כיון שללולים אין כל הי"ס של העליון מתלבשים תוך הי"ס של התחתון רק הוז'ת של העליון בלבד, והג"ר נשארו מגولات, ונמצא כי הוז'ת של העליון מתלבשות בכל הי"ס שבתחתון, ובודאי שהג"ר יארו למטה, וא"א שהתחתון יהיה חסר מהארת הג"ר לגמרי, דא"כ איך היו בו עשרה גמורות, ולכן צריך שייהי בתחתון שלשה אחרים, כדי שיקבלו הארה מן הג"ר של העליון, והרי הם י"ג. ולכן אין לך בחוי' בעולם הון בא"א הון בא"א, ובזוזן, שאין בו י"ג בחוי', זוכור כלל זה ועוד יתבאר.

אור פנימי

האצלות, לכל תחתון הוא בחינת חצי פרצוף של העליון, שהעליון הוא גו"ע של המדרגה, והתחתון הוא אח"פ' של העליון, כנ"ל באורך. וע"כ אין יותר בשום פרצוף מפרשפי אצלות מי' כלים בינה ז"א מלכות.

זה אמרו, כיון שללולים אין כל הי"ס פירות של העליון מתלבשים תוך התחתון רק הוז'ת של העליון בלבד, והג"ר נשארים מגولات וכו' ובודאי שהג"ר יארו למטה וכו' פירוש, כל ראש כולל ע"ס, וכיון שיש בתחתון בחינת ראש, א"כ יש בו ע"ס, שהם חב"ד חגי'ת נה"י, שהם בחוי' תיקון קויים בג' הכלים בינה ז"א מלכות, כנ"ל אבל הוא חסר עוד יחידה חיה דעתlion, שהם ב' המקיים ל"מ דצל"ים, כי איןנו מלביש אלא לו"ת דעתlion, שהם אח"פ', כנ"ל. כי גלגולתא דא"א היא בינה, וכן כתר דאו"א הוא גרו' שהוא בימך דא"א. הרי שכל

צג) ולכן צריך שייהי בתחתון ג' אחרים כדי שיקבלו הארה מן הג"ר של העליון והרי הם י"ג: כבר ידעת, שיש רק ט"ס מקורות. שהם בינה ז"א מלכות, אשר בתקון קויים הם חב"ד חגי'ת נה"י. אבל הכלים דכתה חכמה חסרים בפרצוף.

وطעם הדבר הוא, מפני שרדל"א לא נתלבש בא"א מבחינת מלכות שלו צמצום א', כי היא נשארת גנווה בראשית, אלא שנטלבש בא"א, מבחינת מלכות צמצום ב' הנקראת עטרת יסוד, שהיא עומדת בנקי עינים, ומוציאיה אח"פ' לחוץ, שטמעם זה נחלק ספירת הכתר דנקודים לב' חזאים, אשר גו"ע לקח עתיק, ואח"פ' הוציא לחוץ ותיקן מהם ב' רישין דאי"א.

הרי שאין בא"א אלא מאון ולמטה, דהיינו מבינה ולמטה, והוא ב' הכלים כתהר חכמה שלקח עתיק. ועד"ז נתקנו כל

* מבוא שערים שער ג' ח"ב פרק ח'.

א' שלח חלק י'ג תלמוד עשר הספרות רישא ודיקנא דא"א

צד) ותחילה נbaar עניין תרין רישין העיקרים, שהם: גלגלתא, ומוחא, כי הם כתר וחכמה דא"א ספרות גמורות, ונאמר כי בודאי לכל ראש מאלו היב, יש לה יג תיקוני ואמנם מוחא היא המתגלית וממתפשת ביג תיקוני דיקנא, כמ"ש. אך גלגלתא הוא מתפשט ברישא עצמה, כי הגלגלת הוא דמות מקיף הסובב כל הראש והפנים, וכל התיקונים אשר בהם הם תיקוני הגלגלתא.

(זה) אך המוחא שהוא תחת הגלגלתא, וגם שהוא פנימית עומדת בתוכה, אינה מגלת את תיקוניה במקומות הגלגלתא, שהוא הראש והפנים, בח"י הסובב ומקייף את המוחא דלו, אמן הוא מוציאה כחוותיה למטה מן המקום הגלגלת, בסוד שערות היוציאין ממנו לחוץתיקוני דיקנא, כמ"ש, כי כל אחד מאלו היב נחלק לייס פנימיות וויס מקיפות וע"ש מציאותם, אלא שג"כ נחלקות בבח"י יג תיקוני, כי הייס, הם עצם הנחלקות לי"ג לסתבה הנ"ל.

אור פנימי

תחthon, נבחן לחסר ג"ר דעתינו שם דצלם, שהרי אלו חגי'ת דבינה ישנים בפרטוף גם בקטנות, אלא שאין עולמים בשם, וע"כ יש יג ספרות: ע"ס יש להם מבחינת ג' הכלים בינה ז"א מלכות, שהם חבי' חגי'ת נה"מ, ונוסף עליהם אלו חגי'ת שתחלקו מבינה בעת השגת היה יחידה, הרי יג.

(זה) נחלקות בבח"י יג תיקוני כי הריס הם עצם הנחלקות לי"ג לסתבה הג"ל: דהינו כנ"ל בדיבור הסמור, שמדובר בחחלקות הבינה לג"ר וחגי'ת, גיטופים ג"ס חדשות, אשר התוספות ההו יש בה בהכרה גם בעות הקטנות, וע"כ הי' ספרות דגלגלתא נחלקות לי"ג: כי ע"ס יש בו מג' הכלים, שהם חבי' חגי'ת נה"י, ועתרת יסוד משילמו לעשר. ועוד יש בו ג' תיקונים אחרים שהם דעת וב' תפוחיו קדישין, כלומר בעת שתתחלק הבינה לג"ר חגי'ת ויתגלת בו הל"מ דצלם, או יתרגלת בו דעת דרד"א בתאי אוירא שבין כתרא ומ"ס וב' תפוחין אתפנוי משערות, ויתגלת בהם החקמה, בסוד חכמה אדם תאיר פנוי.

זה אמרו,, ובודאי שהג"ר יארו למטה או אפשר שהתחthon היה חסר מהארת ג"ר לוגרי" פ"י: כי כל זמן שאין בחינת היה בפרטוף, נחשב הפרטוף לבלי' שלם, ואין מולדיך, כנודע. וו"ש ,,ולנו צירך שהיה בתחthon ג' אחרים כדי שיקבלו הארץ מן הג"ר דעתינו וורוי הם יג"נ. פ"י: כי כלים חדשים, אי אפשר אל הפרטוף לקנות, אלא בשעה שהפרטוף משיג ג"ר דעתינו דהינו מקיפוי ל"מ, שהם היה יחידה, או הם מוכרים להתלבש בתוך הכליל דבינה, אמן או נחלקה הכליל דבינה לשניים: לג"ר ולוז"ת, המכונים חבי' חגי'ת, שבחינת היה יחידה מלבושים בכח"ד, דבינה, שנעשית או לחבי' ס' דצל"ם. ובבחינת נשמה מתלבשת בחגי'ת דהינו בז'ת דבינה, הנעשית או עוד ג' כלים בפרטוף, שהם כלים דחגי'ת, שנעשו לבח"י ל', דצל"ם. ומבחינה זו נבחנים לי"ג אפילו מטרם שהשיבו ל"מ

צ) וא"כ נמצא, כי צריך שייהיו י"ג תיקוני גלגולתא, ואלו הם: גלגולתא, כתר. תריין אודניין, חור"ב. ב' עיינין, חרי"ג. חוטמא, ת"ה, כי הוא דמות ר' ארוכה. ב' שפונו, נ"ה, וכמ"ש בערבה הדומה לשפטים בסוד וערבי נחל, כנזכר פרשת צו דף ל"ב ע"א, א"ר יוסי הא תנינן ערבה דמייא לשפונו, בהאי יומא מייא היא כר. לשון, יסוד, ברית הלשון. פה, מלכות. הרי הם י"ג תיקוני, כנגד י"ס שיש בכתר דא"א שהוא גלגולתא. ועוד יש שלשה אחרים להשלים הי"ג כנ"ל, והם: מצחא, דעת, ועוד ב' לחאים, ב' תפוחין קדישין. הרי הם י"ג דגלגולתא. (וניל' חיים כי אויל' ב' תפוחין הם בח' ה' שיש לנו כנ"ל, ולכן נמננו לבדם, והם בין החוטם והלשון, שהם ת"ת ויסוד באמצע, ושני תפוחין מן הצדין ב' הקויים, וכנוגדים שתיהם שפונו בח' התחתונה שביהם כנ"ל).

* צ) אמן סוד הדעת דרדרל"א הוא גנוו מאד ולכך הוא בסוד הפה דעתך, הנזכר בזוהר דעת גנוו בפומא, אך ג"ר שלו הם בסוד אור המקיימת.

אור פנימי

מא"ד, כי אפילו בעת גדלות שה"ת יורדת מנקבי עיניים דעתיק, ומרקומה دائירא, אל מקום הפה דא"א, ונעשה שניות לפרצוח אחד מ"מ עדין אין א"א נחשב לדעת אל הרدل"א מבחינת ראש אחד, דהיינו שגו"ע יהיו לח"ב, וראש דא"א שם אה"פ, יתחברו וייהו לדעת אליהם, אלא עדין נמצא הפרש גדול ביןיהם, ואינם ראש אחד ממש, ונבחן שעדיין לא השיג את ג"ר דרדרל"א. והבן. וזה שמשים, אך הג"ר שלו הם בסוד אור המקיימת כי אינם יכולים להתחבש וטעם הדבר יתרابر בדיור הסמווק.

בינה דעתיק לא נתלבשה כלל, אמתם נמשך הארדה ממנה מבחוון עד מבחן דא"א: העליונים, המורידים את הה"ת מעיניהם, מ"מ המסך נשאר עומד בעינן, ואני נתבטל, אלא שמספיק להמשיך הארדה גו"ע ועלינו לתחתוון בבחינת עליה בלבד, שענינו יתבאר להלן, וע"כ עדין הארדה ג"ר דעליזן גנווה בשבייל התחתון. וזה הדעת דרדרל"א גנוו

* ע"ח ח"א שער א"א אמצע פרק ו. *

כי אין יכולין להחליש כנ"ל. בינה דעתיק, לא נתלבשה כלל. אמנם נמשכת הארה ממנה מבחויז עד מצח דא"א, גם ברישא דא"א הוא דעת דידיה, ובתוכו יסוד דעתיק. וגם יוצאה הארה מיסוד הנ"ל וبوكע ויווץ לחוץ ופוגע באור בינה דעתיק אשר בחוץ, ומכיון זה בה, וזה שבפנים יצא לחוץ וזה שבחויז נכנס לפנים.

צח) ואז הארה היא נמשכת עד למטה עד מצחא דאו"א מבחויז, ומאר במוחין דילוז, ומשם נמשcin עד מצחא דז"א, ומתכפיין הדינין והగבורות ממש, מכח עטרה דגבורה, שם בדעת, תוך מצח דז"א ומתחבשים, ומשם נמשכת עוד הארה היא עד עיניין דז"א, ואז יכול להגביה עיניו ולהסתכל במצח דא"א. וירד לו שם אור גדול אחר כך. והנה ברדת כל אלו האורות מבינה דעתיק כנ"ל, בהכרח הוא שאור החכמה דעתיק תרד נעלמת בתוך הארה הבינה, ומארה גם היא למטה במצחא עד הנ"ל. כי יש שם חכמה דז"א, ומתקבל הארה, כנ"ל.

אור פנימי

מוחוריים למדרגה, אינם מוחוריים רק בדרך הגבהת ירכין לעילא להפרישם שלא יקללו מיסוד, ורק הפרקים האמורים ירכין מקבלים מן היסוד. פירוש הדברים: כי הנה"י דעליוון המתלבשים בבחינת לבושי מוחיו להתחווון, המתחלקים לע"ס חב"ד הגדית הנה"י, כנ"ל, מהה נתנו באצילות בסוד צל"ם, דהינו כמ"ש לעיל, ששורש ע"ס דאצליות הם תמיד רק בינה ז"א מלכות בלבד, דהינו כי כל תחתוןינו אין אלא בבחינת אה"פ דעליוון, וע"כ אין לו אלא ג' כלים אלו. אלא בסוד תיקון קioms נעשוו ג' קioms ביבנה ונקראים חב"ד, וג' קioms בז"א ונקראים הגדית, וג' קioms בנוקבא ונקראים הנה"י.

הרי, שהראש הנקרא חב"ד, אינו אלא כלי דיבנה בלבד. וע"כ נעשה כאן תיקון התתחלקות בין ג"ר דיבנה, לו"ת שלה, בסוד א' כי המסדר דעליוון אינוسلط על ג"ר דיבנה, וע"כ עומדים המסדר דנה"י דעליוון רק אחר ג"ר דיבנה, ונעשה תחתיהם לבחינת רקיע המבדיל את ז"ת דיבנה

לבי"ע, פירוש: כי הגם שענין ה"ת בעינים נתחדש עוד בעולם הנקדמים, ואו"א דנקודים היו משום זה אב"א, כמ"ש שם, מ"מ בעת הגדלות ע"י הארה ע"ב ס"ג דבקע לפרשנו זו דצמצום ב', ואו"א חזרו בראש, הנה אז לא היה שום חילוק בין ג"ר דאו"א לו"ת דאו"א, כי אחר שה"ת ירידת מעינים, שהיא י' דנקפ מאויר ואשתאר אור, הנה נפקא ה' גם מבחי האויר דג"ר דאו"א, והיו גם הג"ר דאו"א בבחינת אור, שמשום זה אחר שנמשך וזה האור ממעליה למטה אל הז"ת דנקודים, לא היה ג' שום הפרש בין הג"ר ז"ת שם הגדית, ובין הו"ק ז"ת שם הנה"י, והיו החסלים מגולים בהארה חכמה גם בחגית, וו"ס שהארה היה גדול מאד, דהינו האור דاشתאר מאויר היה גדול מאד, מחמת התלבשות בג"ר דאו"א עליון, כמובן, וע"כ הכלים לא יכולו לסבול ונשברו. כמ"ש שם, עשי".

אבל עתה באצליות, נעשה תיקון גדול, המכונה הגבהת ירכין לעילא למעלה מיסוד, באופן, שאפילו בעת שאח"פ

צט). ודע כי כבר באրתוי לך, כי כלות רدل"א אחוזי נהורייה בהאי אוירא שבין גלגולתא ומ"ס, וסוד האי אוירא, הוא סוד הנזכר בס"ה בכ"מ, יהיו ימי אויר, כי יצאה י" מאיר ואשתאר אויר, לנו הקروم מפסיק בין האי אוירא למ"ס, כדי שיוכל לשובלו.

* ק) והנה אע"פ שלעיל ביארנו כי ז' תיקוני רישא הם בלבד, אשר בהם מתלבשים ז' תחנות דעתיק, העניין הוא, כי אלו ה"ג הם בחינת הכתר דא"א עצמו שהוא הגלגלתא דיליה, שיש בה י" ספרותיה כנודע, ועוד ג' יתרים לסתבה הנ"ל, שיhiro י"ג. האמנם עתיק בעצמו אינו מתלבש בכל א' מהם, כי הם ספרות יתרות מהם, אמן הוא מתלבש בבח' היותר עיקריות מכלן, וגם כי הוא ציריך ג' להאריך במוחא דא"א, וכן אצלו יהיו כל אלו התקונים נחשביון באופן אחר, שלא יהיה רק שש תיקוני דגולגולתא וא' דמוחא סתימה.

אור פנימי

בחינת מים תחוננים, וג"ר דבינה נשארו בבחינת מים עליונים. כמו"ש לעיל בתיקון היסוד, ככלmr שנפרשים ממנו לנMRI, כי והנה נתבאר איך שהח"ד דנה"י דעליו נתחלקו לב' בחינות למים עליונים ולמים תחוננים. ונודע שהם הנקרים ס"ל, דצלי"ם, והם ב' תיקוני גלגולתא: הנקרים עמר נקי, ופקחו דעתינו, שהרב מבאר אותם לעיל, כי הם ב' בחינות נו"ה שנתחלקו על היסוד, שאודניון הם בחינת ירכין שהם למעלה מן היסוד, ונבחנים הם בחינת ירכין לנו"ה סתימים. ועינינו הם בחינת ירכין שלמטה מן היסוד ונבחנים לנו"ה נגלים. עשי"ה. והוא מטעם הנ"ל, כי האודניון הם בחינת ס' דצל"ם, שהם בחינת ג"ר דבינה יורדת מעינים, שאו יורד ה' מאיר שלתוכם, ואשתאר בהו אויר. וע"כ נבחנים העיניין לנו"ה גליים, כי רק מה מה המתגאים בעת הגדלות. משא"כ האודניון נקרים סתימים כנ"ל, להיוותם למעלה מן היסוד. כמבואר. ותיקו זה מכונה הגבהת ירכין למעלה מן היסוד, בציור דרובצת, שאו הירcin

בלבדם כי מהם לא נפיק ה' וهم תמיד

כא) זהה פרטן, לפי שבעתיקא שהוא א"א, אין הב' אונדני שלו נחביבן לב' בחוי רק לאון א', כמ"ש באדרא לית בה שמאלא בהאי עתיקא כלא ימינה, וכן ב' העינים נחביבן לעין א', כמ"ש באדרת נשא דף קכ"ט, ועכ"ד ב' עיניין איננו ואתחורו לחד.

קב) והענין, כי בערך פרטיות הי"ס שבכל בחוי, יחשבו לב' אונים ולב' עינים כנ"ל וכיוצא, אך בערך כלות כל הראש כאשר היא, אין הב' אונים או הב' עינים או ב' נוקבין דחווטמא, נחביבן רק לא'. וזהו הטעם שאמר פ"ק בספרא דצניעותא, אשכחא פקיחא, ולא קאמר אשכחן פקיחו, כי אין שם רק עינה חד וכן נוקבא דפרדשא, דלא קאמר נוקבין בלשון רבים.

קג) זהה סדרן: דעת דעתיקא נחלבש תחיליה באוירא, שהיא רישא תנינא דא"א. וגם שם עדין היה מכוסה ונעלם ע"י הקרומה, וירד ונחלבש בפומה דא"א כנ"ל.

קד) והנה הפה יש בה י"ס פרטיות, כմבוואר למורי זיל בהקדמת בראשית, ולכנ' ב' שפונו ולשון, גם הם נכללים בפה, אשר שם נתגלה הדעת. וחסיד נעלם בגולגולתא, וגבורה במוחא סטיימה, ות"ת בקרומה דאוירא, ונ"ה בתрин אונדני ותרין עיניין. ויסוד במצחא, ומלאות בחוטמא עם ב' לחיים ב' תפוחין קדישין, כנודע. כי פרצוף הפנים עם החוטם הרוא, כמ"ש, אין מעידין אלא על פרצוף פנים עם החוטם, וכמ"ש אחר קר, הרי שז' תחתונים דעתיק, וגם הדעת שלו נחלבשו בו' תיקוני רישא דרך כלות, אך בדרך פרטאות הם נמנין באופן אחר, כי הגולגולתא יש לה י"ג תיקוני לחודה כנ"ל. והרי נחבארו י"ג תיקוני גולגולתא, וכנגדם י"ג תיקוני מוחא שהם הי"ג תיקוני דיקנא.

אור פנימי

תחתונים, אלא בעת הקטנות היו או"א דנקודים אב"א, ובעת הגדלות דנפיק י' מאoir ואשתאר אור, והנה נפקה היר גם מן היג"ר דאו"א, וגם הן אשתחארו בבחוי מתלבשו שם בג"ר, והנה בנה"י דא"ק עוד לא הייתה תיקון הוה דהגבהת ירכין למעלה מן היסוד, כנ"ל, אלא שנהי' שלו נבחנים לעמודים, ולא לרובצת, כלומר, כי עוד לא נעשה בו תיקון של הא' תוך הבינה, בסוד רקיע המבדיל בין מים עליאנים למים

קה) ואמנם עוד נברар י"ג בח' אחרות שיש בגולגולתא עצמה, אשר אלו הם סוד י"ב אותיות, שיש ב' ההיות שיש ב' בחינות דהאי גולגולתא הנ"ל. וכן י"ג תיקוני מוחא, שיש במוחא עצמה, זולת י"ג תיקוני דיקנא הנמשכים ג"כ ממןו, אלא שהם חוצה לו. וגם באירא יש י"ג אחרים לבד.

קו) והנה נמצא, כי ג' בחינות י"ג יש ב' רישין אילין דא"א, שהם: גולגולתא, ואירא, ומוחא. דכנגדם נזכר באדרת נשא, ג' בחינות של י"ג י"ג, ואלו הם, כי בדף קכ"ח ע"ב אמר, האי גולגולתא, חורא דיליה אנհיר לתלייסר עבר כו, ודף קכ"ט ע"א אמר: י"ג נימין דשערא קיימי מהאי טרא ומhai טרא דגולגולתא כה, ובادرת האזינו דף רפ"ח ע"ב אמר, בגין דהאי חכמה סתימה דביה, מתפרש תלת זמיןן לד' ד', והוא עתיקא כליל לוון כו.

קו) והנה זה פרטן, כי מגולגולתא יצאו י"ג תיקוני חורין, הנזכרים באדרת נשא דף קכ"ח ע"ב, ולכון נקרא בחינת הגולגולתא תמיד רישא חורא, ע"ש הני י"ג ארחין חורין דביה, פנויים בלי שער, וזכור זה, כי רישא חורא על גולגולתא דא"א נאמר.

אור פנימי

כלל, אמנם נשבת הארץ ממנה מבחו' עד מצח דא"א והוא משום דבריה דעתיק, עד לא נעשה בה תיקון הוה דם' ול', כי ברדלא"א מחלבש עוד בח' מלכות דא"ק מצטצום א', כנ"ל, וע"כ הוא עדיין בבחינה עומדת, כמו א"ק, כי זה התקיון דרובץ, דהינו הגבהת ירכין למלعلا' מן היסוד, מתחיל מצטצום ב', כנודע. וע"כ לא יכולת הבינה דרדלא"א להתלבש בא"א, שהוא כבר מותkon בבחינת רובץ, ע"י הנה"י דעתיק המשום דא"ק עומדת הוא ולא רובץ, ע"ש". והוא כנ"ל, כי גם ראשי הירכין שהם בבחינת ג"ר דאו"א, מקבלים ג"ר מן היסוד דא"ק אשר דעת דנקודים הוא למלعلا' מהו"ב, משום דא"ק עומדת הוא ולא רובץ, ע"ש". במוד אור, היא הנקרה דעת המוציא הארץ והוציאה הי' מאיר, שהארה זו דاشתאρ בסוד אור, היא הנקרה דעת המוציא הארץ חכמה לחוץ, כנודע, ונמצאו או"א דנקודים שקבלו מהדעת הזות. ע"ש". וזה אמרו, "בינה דעתיק לא נטלבה

קח) ומוארא יצאו י"ג תיקוני, שהם י"ג נימין אחרנין דשערי, הנוכרים דף קכ"ט ע"א. ומוחא יצאו י"ג תיקוני אחרים, והם במוחא עצמו, הנחלק ג"פ לד"ד, נזכר באדרת האזינו דף רפ"ח ע"ב. ועתה נבואר תחילתה, עניין אלו ה"ג, דbulletת רישון הנ"ל, ובפרקם שאחר כך, נבואר עניין י"ג תיקוני דיקנא הנמשכים מן מוחא סתימה.

* קט) ונבואר תחילת י"ג אורחין חורין דאטגלו בההוא רישא קדמאת גולגלתא דא"א. והנה פ"י חורין, ר"ל: כי הנה בגולגלת יש שערות, והשערות הם מגוונים שונים, או אדומים, או שחורים, או לבנים.

קי) ואמנם עור הגולגלתא עצמו, אשר בה צומחין השערות, הוא חלק פניו שלתי שער, והוא לבן, דוגמת הניר הלבן שכותבין וירושמים עליו האותיות שחوروות בדיו, ונשאר לבנוניות הניר בין כל אות ואות, והכתيبة היא איש אוכמא ע"ג איש חורא. וכן בגולגלתא הו, השערות הם האותיות, והעור של הגולגלת הוא הלבנוניות של הניר, ולכו נקרא האי גולגלתא, בח"י המקום הפניו רישא חורא. כי על האי גולגלתא חורא דא"א, היא הנרמות סתם בזוהר רישא חורא.

קי) והנה אותו הלבנוניות נעשה כמוין צירור דרכים ואורחים ונתיבות, המפסיקין בין השערות, כי כיוון שהשערות הם עשויים בהתחלה י"ג נימין דשערי, כן יהיה מספר הנתיבות והאורחים המפסיקין של בחינת הלבנוניות.

קב) ואלו האורחים, הם עד ההוא ארחה דאויל בפלגותא דשערי, נזכר באדרת נשא דף קכ"ט ע"א. והענין, כי ההוא ארחה

אור פנימי

זה אמרו, גם ברישא דא"א הוא דעת דידיה, ובתוכו יסוד דעתיק וגם יוצא הארה מיסוד הנ"ל ובקע ויוצא לחוץ ופוגע באור בינה דעתיק אשר בחוץ ומכים זה בזו, וזה שבפנים יוצא לחוץ וזה שמהווים ננס לפניהם" פירוש: כי הראש דא"א נבחן לדעת דעתיק בעת הגדלות, לנ"ל, כי א"א הוא

שאינה מקבלת חכמה, לנ"ל, אלא הכוונה היא לאור החסדים בלבד, כי בבחינת אור החסדים אין שום חילוק והפרש בין בינה לדודל"א, לבחינת אודניין ומצח, שהם למליה מן היסוד, ואין המשך דנה"י שלוט בהם להפרישם מג"ר דודל"א. אלא שהדבר אמרו כלפי אור החסדים בלבד. כאמור.

* מבוא שערים ש"ג ח"ב פרק ט.

דבפלגותא דשעריא אינו בכלל הי"ב אורחין, וההוא אורחא אתפלג לתרי"ג אורחין אהרנין כנזכר שם. אמנם אלו הי"ב אורחין, הם סובבים הגולגלת, מלבד אותו האורחא שיש באמצעות הגולגלת ממש.

קייג) וזה סדר התחלקותם: ד' אורחין, הם נמשכין דרך לח' הימין, מכוזן כנגד למעלה בגולגלת באותו הצד של לח' הימין, וד' אורחין

אור פנימי

משתנית כנ"ל, אלא בוחינת גודלות זו שהגיעה שם, בוקעת את הכליל הוה, ויוצאת לח' מן הכליל, דהינו חוץ מן המצת. וזה שמשיריך,, ומיכים זה בוה"י כי אותה בחינת הגדלות שנכנסה במצח, מן בוחנת החיבור עם הדיל"א, נבחנת להפכי גמור לבחינת או"פ שבמצח, כי או"פ הוא בבחינת חסדים מוכסים דוקא, בסוד כי חפץ הסד הוא, והוא באחרים על אור הכמה, כמ"ש הרב אצל ב"ם סתום, שהיא תמיד בבחינת אוירא, והיפוכו היא בבחינת הגדלות שנכנסה עתה במצח, שהיא בוחינת הארץ חכמה, כנ"ל. ולפיכך הם מוכים וודחים זה את זה, לדברי הרבה.

ויז"א, וזה שבפניהם יוצא לח' וזה שבחו"ז נכס לפניהם כי מחתמת ההפכוות שביניהם, אין הארץ הגדלות המודוסת יכוללה להיות שם תוך המצח, אלא יוצא לח' וחפה על המצח בבח"י מQUIT, וזה שմבחן, דהינו מה שנעשה עתה בוחינת מקיף יכול ליכנס מבחינותו זו בחורה תוך המצח, כי הוא מגדייל עתה החסדים המוכסים גופיהו, ומשבח אותם באופן שחדדים המוכסים ההם נמצאים יותר חשובים מהארת חכמה של עצמו.

ובבן היטב, כי מטרם שיצא לח' מן הכליל, לא היה יכול להתגלגלות עם בוחנת הארץ שבו, כי האו"פ היה בוטש בו ולא נתן אותו להתגלגלות, מפתא כי חפץ חד הוא, שה"ס ה"ם דצלם שאינו מקבל שינוי לעולם. וע"כ הוא מוכרת לצאת לח' מכל דמצח, ושם נתגלה בוחינת הארץ שבו,

בוחינת אה"פ דעתיק, ומהחצי נקודה הכתה התהוו דנקודים, שזה הוא מפתא ה"ת שלulta לעיניים, והויזאה אה"פ דעתיק לח'ן, וע"כ נבררו אה"פ אלו לג' רישין דא"א. ונמצא שבעת גולדות, בכת הארץ הע"ב ס"ג הבוקעת לפרסא דצמצום ב', ומורידה ה"ת למוקמה לפה דא"א, נמצא שג'ר דא"א מוחזרים לראש דרדרל"א ונעים לבתי"י דעת דרדרל"א, דהינו לו"ת דראשו. זוז"ש, גם בראש דא"א הוא דעת דרדרל"א. דהינו ג' הראשים דא"א שבם אליו ונעשו לדעת שלון. וכבר נתבאר, שניים נעשים ממש לדעת שלון, כי לא יוכל להעשות לראש אחד ממש כי בוחינת הרכין הסתוימים דנה"י דעתיק שבא"א אינם משתנים גם בעת גולדות, וע"כ אינו יכול להלביש אפילו לבינה דרדרל"א, שבה אין בח' ב"ם סתום, ואפילו ג"ר שללה, הם בוחינת הארץ חכמה, כנ"ל, ומכ"ש שלא יכולים להלביש חכמה דרדרל"א. וע"כ נבחנים ג"ר דא"א גם עתה, רק בוחינת דעת גנייז דרדרל"א, כנ"ל.

זה שמשיריך,, ובתוכו יסוד דעתיק וגם יוצאה הארץ מיסוד הב"ל ובוקע ויוצא לח' ופוגע באור בינה דעתיק כי עתה אחר שירד המשך מקרומא ואוירא לפה דא"א, ונגלה הארץ חכמה בבח"י ל' דצל"ם, שם תיקו דפקיתו דעיניין, כי נפתחו בהארת חכמה, כנ"ל. כי י' נפיק מאיר שליהם ואשתאר בוחינת אור, הנה זה גורם בוחינת גולדות גם ב"ם דצל"ם שהוא בוחנת מצחא, אמנם לא בפנימית המצח כי בוחנת ה"ם, אינו

אחרני בגולגולת, כנגד צד הלחין השמאלי. ודי אורהין אחרני בגולגולת, כנגד העורף באחרי הראש, הרי הם י"ב אורחים. וזה שם באדרא דף קכ"ח ע"ב, גליפין לד' עבר דסטרה חד כר. ויש עוד חד אורחה חורא לעילא בראשת הגולגולת. הכול את כלם, ועמם הם י"ג אורחים חורין.

אור פנימי

הנראה משום זה או רודן גדול, נ麝ך ויורד למוחין דא"א וגם שם נעשה ההיכאה היא כמו בא"א, ומגלה האור במצחא דלהון בבחוי או"ם. ומשם יורד למצחא דז"א, אבל אותו הסדר כמו בא"א.

זה אמרו, "ומשם נ麝cin עד מצחא דז"א ומתחפין הדינין והגבורות שם מכח עטרא דגבורה שם בעדתו תוך מצח דז"א ומתרסמין, ומשם נ麝כת עוד הארה היא עד עיניין דז"א, ואו יכול להגביה עינוי ולסתכל למצח דא"א, ויורד לו שם או רודל"ם דהינו כנ"ל, כי קבלת האור דגדלות, הוא דרך המצח והדעתו שבו, שהוא בחינת ס' דצל"ם שם למצח אינו יכול הארה הזה להתגלות בפנים, אלא מבחו"ץ בחינת או"ם, אבל מן המצח נ麝כת הארה היה עד עיניין דז"א, שם הוא בחו"ל, דצל"ם, ואו משיג פקיחו דעיניין, כי הארה החכמה מתגלת בו, יכול להסתכל ולקלט מהאו"ם אשר למצח דא"א.

זה אמרו, "בחכורה הוא שאור החכמה דעתיק תרד נעלמת תוך הארה הבינה ומארה גם היא עד למיטה למצחא ע"ד הנ"ל כי יש שם חכמה מצגלה בז"א דהינו מבואר, שהארה חכמה מתגלת בז"א בסוד פקייחו דעיניין, כי שם מקום הגלי של האו"ם שבמצח, כי בפנים המצח אינו יכול להתגלות להיות בחו"ל דצל"ם, אבל בעיניין ובפניהם, שה"ס ב' תפוחין קדישין הוא מתגלת, וזה שמדגיש, כי יש שם חכמה דז"א ומקבל הארה.

זה אמרו, "כי כלות רדל"א אחוי נהורייה בהאי אוירא שבין גולגולת ומו"ס, וסוד האי אוירא הוא סוד יתי או ר' הי אויר,

זאת שנגלה שם מבחו"ץ בחינת או ר' מקיף, או שלוח הארתו לפנים, דהינו בבחוי או"ה, המגדיל לחסדים מכוסים כמו שם, שהוא בחינת גילוי השיבות והכפלת או"חותם. כי מוקדם לנו מטרם שיצאה ה' מאיר דל' דצל"ם, הגם שאין זה פוגע כלום בם' אצלם, להיוות בחינת חסדים מכוסים בלאו ה' כי, מ"מ, רוכב עליהם עכ"פ בחינת מיעוט באמ שחיו מרצוים לקבל חכמה. אבל עתה, גם המיעוט הזה עבר מטה, וע"י זה משתבחים בחינת החסדים שבם, וגם נכפים, כי מתחברים בחינת רדל"א, לפי שיעורם האפשרי, דהינו מבחינת האור החסדים. וענין זה נתבאר בדברי הרוב (בשער הכוונות בדורשי התפילין) בעניין המוחין דגדלות דז"א, ומשם תדרשו. כי זו הארה היוצאת ובוקעת את המצח, היא בו"א בחינת תפילין של ראש.

זה אמרו, "ואו הארה היא נ麝כת עד למיטה עד למצח דא"א וכו' עד למצח דז"א וכו' ומשם נ麝כת עוד הארה היא עד עינויין דז"א ואו יכול להגביה עינוי ולסתכל למצח דא"א ויורד לו שם או רודל"ם כאן רמזו סדר המשכת מותין דגדלות לז"א, איך הוא נ麝ך מראש אמרות מביבנה דעתיק, כי אחרי שהארה בינה דעתיק באה בגלי לתוך המצח דא"א, מפאת התחרות שברדל"א, וכו' רישין נועשים לדעת רדל"א, כנ"ל, ונ麝קה גם הארה חכמה שבבינה דעתיק למוחין דא"א, ונעשה ההיכאה כנ"ל, ומה שבפניהם יצא לחץ ופגע באור הגלי דעתיק, ונעשה שם על המצח בחינת או"ם, הנה או ר' הז מגולה בהארה חכמה.

קיד) ודע כי ה"ח אורתין הנמשכנים בגולגולתא כנגד הפנים, ד' כנגד לחי הימין, וד' כנגד לחי השמאלי. נמצא כי מקום הגולגולתא אשר כנגד החותם הוא מפסיק בינהם, ונמצאו ד' אורתין מצד ימין כנגד החותם, וד' ארתין מכנגד שמאל החותם, ונמצא ח' ארתין כנגד הפנים, וד' ארתין בלבד כנגד האחד. והנה דרך אלו הי"ג אורתין חורין, יוצאת האור של גולגולתא רישא קדמאה דא"א, ומאייר דרך הנהו ארתין בסוד המעתת האור, כדי שיווכל לקובלו.

קטו) והרי נתבאר לעיל טעם להיות מספרם י"ג, שהם כנגד ג' הריות שיש בזו הגולגולתא. וכך גם נתחלקו לשלה בחר: ד' אורתין דרך ימין, כנגד ד' אותיות הוויה אחת. וד' אחרניño בשמאלי הראש, כנגד ד' אותיות הוויה אחרת, בשני צדדי הפנים. וד' אחרניño אחורי הראש, כנגד ד' אותיות הוויה אחרת. וככלותם, היא חורחתא חדא כוללת כולם, ואית בה י"ב אחרניño, ועמה הרי י"ג.

אור פנימי

בסוד מ' דצל"ם אשר המסך דיסוד אינו פועל עליהם לא לגרעון ולא לשבח. (כנ"ל דף א' של"ט ד"ה בינה) ע"ה כל המשך. ותוקן הוה עושה את הפרצוף בסוד י"ג. כי הוא עניין ואיזו שהוא בני י"ג כמו"ש הרוב להלן. פירוש: כי ב' והוא ב"ס וק', ויק' זרים ויק' נקבות, וא' שבאמצע, רומות על הגבהת ראשינו ירכין לעילא, כי המסך דעליו שווה הקромא דאוירא, אינו שולט על ראשי ירכינו אל, שום נתנו בבחינת גיר דבינה בקביעות, בסוד כי חפץ חסד הו, והמ תמיד בחסדים מכוונים בשפע רב, אלא כל שליטת הקромא דאוירא הוא על הז"ת דנה"י, שהם למטה מן היסוד, להיותם צריכים להארת חכמה, והם שנתמעטו מהמתה המסך ויצאו בבחני מים תחתוניים, באופן, כי הקромא דאוירא נעשה בבחינת רקע המבדיל תוך נהג"י דעתיק, וראשי ירכין נעשו בבחינת מים עליונים, וזה דירכין נעשו בבחינות מים תחתוניים. ועיין רומות הא' שבין ב' הוין. והם בנחניט לוק', רק בערד הבינה דורדל"א, שהחכמה בה בוגרי, וכיון

כי יצא יהוד מאיר ואשתאר אור" כאן הוא מרמו, שורש הגilio של הארת חכמה בא"א, שמשם נמשך לו"א, כי אחר שרידה ה"ת מעינים עד לפה דא"א, וב' רישין דא"א, שם אח"פ דרדל"א, נכללו ברדל"א בראש אחד, הנה או אין הכללות הו מתגלת בגולגולתא דא"א, משומש שהיא בחינת ט' דצל"ם, אלא שהיא מתגלת במוחא דאוירא, ובו נבחן שיוצאה ה"י מאיר ואשתאר אור, שפירשו, כי ירידת ה"ת מון והמסך שברומא עד לפה דא"א, וע"כ מקבל המוחא דאוירא כלות האור אשר ברדל"א, שה"ס גילוי אור חכמה, כנ"ל ותבן היבט.

קיד) דרך אלו הי"ג אורתין חורין יוצא האור של גולגולתא וכיו' בסוד המעתת האור כדי שיוכל לקובלו: כבר נתבאר לעיל בדברי הרוב (דף א' ש"ד אות כ"א) שע"י ב' דבריהם נעשה התיקון שיוכלו לקבל את אור, שם התubbles האור והמעתת האור. ע"ש. ושורש תיקון זה נעשה בנה"י דעתיק ומתלבשים תוך רישא דא"א, ע"י הגבהת ראש ירכין דנה"י אלו למלטה מו היסוד,

קטן) ודע כי אלו הארכין, הם ג"כ בח"י ג' היוות, וג"כ ע"ד שנתחלקין בגולגולת עצמה, ומילויים בידין. גם יש סיבה אחרת למה היו י"ג ארכין והוא, כי עיקר שרשם הם מן הז"א, ונודע כי הם בח"י ווין, ווי העמודים כנ"ל, וא"ז במילואה בגימטריא י"ג, ולכן כנגדה יצא י"ג ארכין חורין.

קיז) וביאור זה הוא: כמש"ל, כי נ"ה דעתיק, אتلבשו בב' תיקוני רישא דא"א, יعن' יש להם ב' בחינות, והם: אודני ועיינין. רשם הוא מקום חלק בלתי שערות, ועליה האור בסוד אור חור מתחא לעילא, ואז בעלותו הוא פוגע בקרומה דאיירא המכסה את המות, כי שרש השערות ממותרי מוחא נפקו, ובעברם דרך קרומה דאיירא שהוא הת"ת, הנקרה ר' כנ"ל, או להיותם עוברים דרך שם, נעשה צורת ווין, שהם השערות צורת ווין. וא"כ נמצא, שיש ב' בחינות אל האורות האלו: א', בהיותם למטה יוצאים ממקומם עד הגיעם אל הקромא, ועודין לא היו בציור ווין שהם השערות, רק אורות לבנים וחורין. והב' אחורי עליהם דרך הקромא שנעשו ווין, שהם השערות.

אור פנימי

שנגולתא דא"א נתונה בבחינת ג"ר דבינה בחינה ירכין שלמטה בחדדים מכוסים כנ"ל, ע"כ נבחנים כל ג' הראשונים מוכסים מז"מ, דבינה, דהינו השורשים אל ווין הצרכים להארת חכמה, שהם בחינת ל' דצל"ם, ג' הוא בחינת ווין בראש עצםם, שהם הצרכים להארת חכמה, שהם בחינת צ' דצל"ם. והבן ההפרש בין ל' וצ', כי רב הוא, כי ל' דצלם, שהוא זית דבינה, אינה צריכה להארת חכמה מהמת עצםם, להיותם בחינת בינה כמו ג"ר, אלא כדי להשפיע לווין דראש, וע"כ אין מתרומותם כל כך מלחמת הרקיע שהוא הקромא דאיירא, ואין נחשבים למים תחולונים ממש, משא"כ צ' דצלם שהוא זון דראש, הנה החשובים למים תחולונים, ונושאים כל הצעומים שנעשה מלחמת הרקיע המבדיל, ולפייך יצא מכאן ג' היוות: ב' היוות בימין ושמאל דגולות, שהם ב' הבחנות דם"ל הנ"ל, שהם ח' אורחין חירין שצד הפנים, שהוא מבחן ס' עומדת לימין וגולגולת, והוא מבחן דבחינת ל' עומדת בשמאלו של מעלה כמו הבחינה דדרל"א ונמצא על והנה נעשה ע"י הא' הנ"ל שבתו ר' דעתיק, ג' בחינות: א' הוא ראשי ירכין של מעלה מן היסוד, שהם בבחינת ג"ר

קיה) ולכנן נגד ב' בחינות אלו, נמשכו אלו הב' בחינות, שהם י"ג חומרתי וו"ג נימין דשערי: החומרתי מן המקום החלק, והשערות יצאו מן ה الكرום והכל מחייב אוור חורר דנ"ה הנזכר.

קיט) ונמצא, כי כיוון שרשם ווין, שכט ר' במילואה וא"ו, שהוא בגימטריא י"ג, לכן בין השערות ובין החומרתי היו י"ג. והנה כיוון שרשם הם ד' בחינות, שהם: ב' אונים, ב' עינים, לכן נתחלקו לכל סטר ד' תיקוני, והבן בין בשערות בין בחומרתי.

קכ) ומ"ש באדרת נשא דף קכ"ח ע"ב, ד' מאה אלף עלמין, אתפסת חוררא דגיגלתא כו', לא אירוי אלא באותו הד' אורחין בלבד, שאית באחרוי גולגלתא, שהם נתפשטו ת' אלף עלמין, וגם היא נמשכת מהחוררי ומתפסתים עד רישא דז"א, לשם מסתימים, שהוא עד טברא דלבא דא"א גופיה, שהוא חצי הת"ת דא"א.

קכא) גם העניין הוא, כי הרוי יש הריה אחת באלו הד' אורחין דאחרוי רישא, וזה ההויה היא במילוי יודין דעת"ב, ונמצא כי יש בה ד' יודין, וכל

אור פנימי

לנו"ה שלמעלה מיסוד הנקראים נו"ה סתמיין, ולנו"ה שלמטה מיסוד הנקראים נו"ה גיגלון, שהם סוד א' שבתווך וא"ז, זהו שגרם שייצאו ג' הווית החומרתי על הגיגלתא, ב' הווית הנמשכות מט' בימין ושמאלו בפניהם, והו"ה הג' הנמשכת מצל' שנמשכה באחרוי רישא. שהם י"ג אורחין חיירין וחד דכליל כלון.

זה אמרו (באות קי"ט) ,,כיון שרשם הם ד' בחינות, שהם ב' אונים וב' עינים לכן נתחלקו לכל סטר ד' תיקונים והבן זה, בין בשערות ובין בחומרתי" דהינו כմבוואר, שבוחינת הא' שבתווך ואו, שה"ס התחלקות נו"ה דעתיק לב' בחינות: לנו"ה שלמטה מיסוד, שהם ב' אונדניין, סתומים שלמעלה מיסוד, שהם ב' אונדניין, דהינו בחינת ט' דצל"ם, ולנו"ה גלומות באחרוי הגיגלתא. והוא ד' אורחין חיירין שלמטה מיסוד, שהם ב' עיניין, שהם בחינת ל' דצלם וצ' דצל"ם, כנ"ל, זהו שגרם להוציא ג' הווית בין בחומרתי ובין בשערות,

שומ כח צמוץ ממשך דעתיו, ע"כ עומדת בימין, משא"כ הל' שהיא בחינת ז'ת דבינה, שכח הצמוץ רכיב אליה שלא תוכל להשפייע חכמה לו"ז דראש, כנ"ל, משום זה נחשבת לשמאלו. אמנם שניהם נחשבים לבחינת פנים דא"א, כי גם הו"ה דלי' אינה נחשבת כל כך למוצמתה, משום שלעצמה אינה צריכה חכמה אלא להשפייע לו"ז, כנ"ל, וע"כ נחשבת לבחינת פנים כמו הו"ה דם', אלא שהיא נעשה שם לבחינת שמאל.

אמנם הו"ה הג' הנמשכת מצל' דצלם שהוא וו"ז דדאש, שעלייה רוכב כל הגמצות ממשך דעתיו, כנ"ל, היא כבר אינה יכולת לעמוד בבחינת פנים לא"א, אלא שעומדת בבחינת ה الكرום דאוירא, שנטקנת באמצעות נה"י דעתיק, ותילקה נו"ה שלו לב' בתא:

אחת כללה מי', ועשר מי' הם ת', ונודע, כי החשבון כל מה שהוא בעולם העליון הוא יותר גדול.

כבב) ולכון בא"א, אלו הת', הם ת' אלףין עליון, האמנם הצדיקים המושכים ומקבלים להם זו ההארה, איןם יונקים כולה כאשר היא, ולכון ברדתה אליהם מתמעטין, ואינם רק ת' עליון בלבד, ואין ת' אלףין, כי אין חשבונו אלףין אלא בא"א עצמו.

קכג) וזה ומנהירו דהאי חוררא ירתוי צדיקיא לעלמא דעתיה ת' עליון, כי החוררא גופה היא ת' אלףין עליון, אך הנהירו דיליה אין ר' רק ת' עליון בלבד, כי בא"א הם אלףין, ובא"א הם מאות. וזה בעולם דעתיה, כי שם הם מאות, בבינה הנקרת עלמא דעתיה וכבר ידעת, כי כל כתר מסטרא דאימא והאי גולגלתא, הרוא בינה המקפת את החכמה, שהוא המוחא סתימה, נקודה בהיכלה, לזה אמר דירתין להו צדיקיא בעולם דעתיה, שהיא הבינה.

אור פנימי

המ ע"ס שלמות של או"ת, המלבשים לא"י הינו שלチונים לכל סטר, אשר ב' היוות שלם ייצאו מב' סטרין דפניהם, והויה דצ' יצאה לטריא דאחו. כנ"ל. ועדין צרייכים להבini עניין החירוט והשعروת עצמן מה הם. והנה מתחלה צרייכים לדעת, מה הם נה"י אל דעתיק המתלבשים בראש דא"א, המתחלקים לנו"ת סחומיים ונגליים כנ"ל. וצריך שתוכורו מ"ש לעיל (דף תרל"ז ד"ה עתה) שעניין התלבשות נה"י דעליו במוחין מתחthon, אין הפירוש נה"י דבנין הפרצוף של העליון, אלא הם בחינת או"ח שיצאו על המ"ן מתחthon בעת הタルתו בזוווג דעליו, שהרב מכנה אותו היינזיות דמלכות דעליו, המתלבשת מתחthon (כנ"ל דף תתק"ג) א'ות פ"ג, ועי' בא"פ שם) כי אפשר לקרוא מלכות, ואפשר לקרוא נה"י, כי הכוונה היא על בחינת המשך המתווך בעתרת יסוד דעליו, שם נכללו המ"ן מתחthon בעת הזוווג ליציאת המוחין שלו, ומחרך שישוד כולל נה"י אפשר לקרוא נה"י, אמן באמת

ובאלו נה"י דעליו, המתלבשים עם המוחין בראש התחתון, נבחנים בהם ג' מקומות: א' בהיותם עוד בעליון, כולם בעת מתחthon נכלל שם בבחינת מ"ן. כנ"ל. וב' בעת יציאתם משם, שנחנקנים בבחינת צל"ם מטרם נניסתם להעשה מוחין פנימיים בראש התחתון, כמו"ש הרוב לעיל (דף א' קס"ד אות קי"ז) ע"ש. וג' הוא כשם מתלבשים בפנימיות הראש מתח... ונעשים בו ללבושים מוחין. ותדע, שבבחינת החירוט והשعروת יוצאים באלו הנה"י בכל ג' מקומות הגנ"ל, אלא כאן שהוא מקום גבוהה מאוד, אין

כך) וו"ש הה"ד ת' שקל כסף עבור לוטוחר, כי היו ת' לבסה הנזכרת, כי הם ד' יזדין שבהיה"ה דאחוריו הראש, וגם הם מכסף, כי הריה זו היא דעתך דיזידין, וחסב בגימטריא ע"ב, והכסף הוא חסד. ולכן היו שקלי כסף ולא זהב. וגם כי הם בח"י החורותי שהוא לבננות הראש, לבן ככסף, ואינם בחתינת שערות שם שחרות או אדומות.

אור פנימי

אצלות היה אור החכמה מלבש בע"ב בפנימית אלא כאן מחתמת התקינוDKROMA DAOIRIA היה מוכחה להסתלק מגילתה ולצאת לחוץ מכלי, ע"כ הוא מוכנה בשם מקיף חורו.

זה אמרו (באות קי"ז) וא"כ נמצא שיש ב' בחינות אל האורות האלו: א' בהיותם למטה יוצאים ממקום עד הגעתם אל הקרומה ועדין לא היו בצדior ווין שהם השערות, רק אורות לבנים וחירותי והב' הוא אחריו עלותם דרך הקרומה ונעשה ווין שהם השערות. וכך בנגד ב' בחינות אלו נמשכו אל הב' בחינות שם י"ג חירותי י"ג גימין דשערי, החירותי מהמקום החלק והשערות מן الكرום" פירוש: פי נתברר, שהשערות הם בחינה החכמה שיצאה מן הגללה, ולא יכולה להתלבש בה מחתמת תקין الكرומה DAOIRIA, אמנם בעת יציאת האורי"ח מן המסר, ומטרם שפגע בה الكرומה DAOIRIA, הנה אז היה ראוי להמשיך ולהלביש אור החכמה בתוך הגללה, כמו האורי"ח שעלה מהמסך בפרצופי ע"ב הקודמים לפיכך נבחן בחינה זו לעצמן, ונקרה בשם חירותי, שהיה מגולית מעת בבחוי הכליל דגללה עצמה, דהיינו בהעור של הגללה. אבל מבחינה פגישתת בקרומה DAOIRIA שהצייה בוה כל בחוי החכמה מגילתה לחוץ, הנה בחינה זו נקרה שערות, והיא בחינה מקיף למגמי, דהיינו שאין להם שם חיבור עם הכליל דגללה אלא במה שהם תלומים בת. משא"כ החירותי הוא בחוי העור דגללה, והוא שפירשו, שכבר היה בכלים וחור ויצא ממש, כי בכל הקומות דעתך שמפני

הרוב מדבר אלא מבחןת מקום הג', דהיינו אחר כניסה תוך הראש דא"א ומחלבים בו בבחינת מהין פנים. והנה הרוב מפרש כאן באות (פ') שבעלות האורי"ח מתחא לעילו ופוגע בקרומה DAOIRIA, נעשה שם בצורת ווין שום השערות, והחוירות נעשה מאו"ח מטרם שהגיע לkrrom, והשערות יוצאים מן الكرום, וכיון שרשם ווין, וואו במילואה בגי"ג, ע"כ נעשנו בסוד י"ג, בין השערות ובין החירותי. עש"ה. פירוש: כי המוחין דא"א, המלבושים בנה"י דעתיק הם מבחינת קומת ע"ב, כנדע, וע"כ בבחינת המוחין לראש דא"א ונעשה הוווג בעטרת יסוד דעתיק ומוציא בו קומת ע"ב, הנה לו לא תיקון והוא של קרומה DAOIRIA, העמיד בבחינת הגללה בחסדים מכוסים, ע"י גבהת ראש ירכין דנו"ה דעתיק למללה מן היסוד כנ"ל, היה צרי קומה וז היוצאה מן המסר ולמללה, לגלות אור החכמה גם בגללה DAOIRIA כדרך כל הווגים דקומה ע"ב שייצאו בפרצופים הקודמים לאצלות. אלא כיון שכן נעשה זה בתיקון DKROMA DAOIRIA המעליה ראש ירכין המלבושים בגללה שלא יכולו חכמה, נמצא בשעה שתואר"ח העולה מהמסך פוגע שם בקרומה DAOIRIA, נסתלק ממנו בחינת אור החכמה מן הע"ב, שהוא הגללה, כנ"ל. והנה אותו אור שנסתלק ויוצא לחוץ מן הגללה, והוא הנעשה בבחינת שערות החופפים על הגללה מעעל לעילו, בבחינת אור מקיף חור, שפירשו, שכבר היה בכלים וחור ויצא ממש, כי בכל הקומות דעתך שמפני

כמה) ואמנם היהם שקלים הוא ג"כ כנזכר, כי שקל בגיימטריא ת"ל: הת' הם הד' יודין, והל' הם השם עצמו פשוט, שהוא בגיימטריא כ"ז, וד' אותיות הרוי שלשים. ולהיות, כי אין בשם רק היוד ראשונה בלבד, כי שאר השלשה יודין באים בסוד תוספת המילוי, ולכנו התחילה החשבון מתחتا לעילא, כסדרון כנ"ל, כי המילוי גרווע מהפשוט, ולכנו

אור פנימי

ושערות, שהם ע"פ הבחנות של מל"צ דצל"ם, שב' היות דימין ושמאל הם מל"ד דצל"ם, והו"ה דאתורי רישא הם בחינת צ' דצלם. והוא מטעם, כי המ"ל שהם בחינת ג"ר וז"ת דבינה, אינם צריכים להארת חכמה, כי גם ל' אינה צריכה הארת חכמה עצמה, אלא להשפיע לצ', וע"כ הם שניהם בחינת פנים. אלא הו"ה דס' כולה ימינה, כי היא מתקونة בחינת ראשי ירכין שלמעלה מיטה, שאינה מותאמת ואינה מתגדלת ע"י היסוד, וע"כ אין למסך דעליוון שום שליטה עליה, אבל היא בימינו הפנים, אבל הו"ה דצ' שהיא עכ"פ צריכה להארת חכמה בשביב ליתן לצ', ע"כ נחשבת לשמאלו אל הם, אבל היא נמצאה ג"כ בפנים בשביב שאינה צריכה בשביב עצמה. ורק הו"ה דצ' שהיא צריכה להארת חכמה בשביב עצמה, ע"כ רק היא סובלת מן המסק בעיקר, והיא נמצאת משום זה באחררי רישא. ע"ש.

ולפיכך בחיה החירותי, שהם בחיה ההארת חכמה דגלגלה, בסוד העור הלבן שללה, שהוא מבחן האו"ח מטרם שפגע בקרומו דאיירא, והוא לא קיבל ממנה בחינת המעתת האור, כנ"ל, הנה עיקר בחנה נבחנו, רק בהו"ה הג' שלה, שהיא הו"ה דאתורי רישא, כי ב' היות דפניות המה רק בחיה משפיעים להו"ה דאתורי רישא, כנ"ל. וע"ש ש' מאה אלף עלמין דהתפשטות של החירותי, אינם אלא רק מהו"ה דאתורי רישא, ומלאו הד' ארכין לבוננותה נמשכו ד' מאה אלף עלמין. כי הכוונה היא על התפשטות החכמה ממנה, כמו"ש הרבה להלן.

וזהוא מטעם היהם מבחן האו"ח מטרם שפגע וקבל את התקון הקרומו, כנ"ל. אמנם לפ"ז יש לשאול, لماذا גם הם גתקנו בסוד י"ג, שהוא ואו במילואה כנ"ל, שומרה על בחינת וק' כלפי מה שאינה יכולה להלביש את הבינה דעתיק להיות גם בג"ר שלה בהארת חכמה, וע"כ הוא מתחיל מהasd דעתיק ולמטה, שע"כ נבחן לו"ק ימנים וו"ק שמאלים וא"כ במאוץ, המורה על תיקון דגבהת ראשי ירכין בסוד מים עליונים מיסוד שהוא הרקי שบทוך הא' כנ"ל, ע"ש, וכיון שהחוירת היא מבחן האו"ח העולה מן המסך תקופה בתחלת יציאתו, מטרם שנפגש עם תיקון הקרום שה"ס הא', נמצא שהוא אינו בבחינת י"ג, אלא לפני מותו הוא יכול להלביש גם את בינה דרזדל"א, שהרי עוד לא קיבל את המעתת האור הבא מן הקרומו, וא"כ למה נבחן גם הוא בבחינת י"ג חירותא. וע"ז ממשיך הרב ואומר,, ביוון שרשום ווין, שכזאו במילואה בגין י"ג, ולכן בין השערות ובין החירותא היו י"ג כלומר, כיון שהכלים דפנימיים דכללות הראש דא"א לא קבלו שום שינוי מחמת החירותי ההי, כי רק העור דגלגלה לבדה קבלה הלבוננות הוו, וכל הראש נשאר מוגבל לפי תיקון הקרומו, ע"כ נבחן גם החירותי עצמה ע"פ השורש הזה ו גם הם נעשו בסוד י"ג. וזה אמרו (באות ק"כ) ומש באדרא ד' מאה אלף עלמין אחותם חירא דגלגלה נכו' לא אייר לא באותם ד' אורחין בלבד שאית באחררי גלגלה וכו' כי נתבאר לעיל, עניין החולקות של ג' הו"ת חירותא

התחיל' בש' דשקל', שם הג' יודין של המילוי, כל אחת כלולה מי' שם ש', ואחר כך ה יוד עצמה הראשונה, של שרש הו"ה כלולה מי', הרי כי דשקל'. ואחר כך כלות השם בעצמו, שהוא כי, וד' אותיות הרי שקל'. והבן זה.

אור פנימי

עש"ה. הרי, כי התוירתא הם שורש להארת חכמה של שערות רישא ודיוקנא, שע"י מתגללה אוור הפנים של א"א. וע"כ צריכים להבין עניין החיוורתי בעמוקות תורתה, ומתחילה צריכים להבין היטב דברי הרב לעיל (דף א' ע"ז) אותן קל"ט בסוד חורש מצ"ל. וזה. והנה תחללה באה החכמה, ואח"כ הדעת, ואח"כ הבינה, שם ג' אותיות צל"ם הנזכר, א"כ יהיה הסדר מצ"ל, שם: חכמה, דעת, בינה. והוא נקרא ביחסו אל, יפה ענף וזרוש מצל', שהוא ז"א הנקרוא ארנו הלבנון" ע"ש. והוא תמורה לצורה, שז"א שהוא ענף של בינה ישפיע הארת חכמה אל השורש שלו שהוא בינה, ולמה נתהפק כאן הסדר.

הענין הוא, כי יש כאן הבחנה רבת וגודלה, הנמשכת מע"ס דאי". וצריך שתזכורו היטב המתבאר לעיל בביואר ע"ס אלו (בדף ה' ד"ה וטעם) ע"ש כל המשך. ונتابאר שם, כי בחינת המשכת החסדים מן המ אצל נקרא ספירת בינה דאי", ואחר שנאצלה בינה, המשכה זו את הרכבת חכמה, ואנו שצדיקים אין יוכלים לקבל התוירתי החסדים, כי השינוי הזה שבאור החסדים, שקבל הארת חכמה, מבידיל את החסדים מן הבינה, והוא נק' ז"א. ע"ש. הרי שספרת בינה בעצם היא אוור חסדים בלבד, בלי חכמה, וחסדים עם הארת חכמה, הוא ז"א. אמן לאחר שנאצלו ז"א, הנה הכרה הוא שבינה קבלה לתוךה גם הארת חכמה מספירת ז"א מטה למטה, הגם שאין לה עניין בהארת חכמה זו, בהיותה בסוד כי חוץ חד הוא. ונמצא שבחינה זו הדארת חכמה, נהפר הענף להיות שורש,

אשר התפשטו זו נמצאת עיקר בד' אחרין לאחר רישא, כמבואר. וזה אמרו באות (קכ"ג) החיוורא גופיה הוא ת' אלמיוןعلمין אך הנגידו דיליה אינו רק ת'علمין בלבד, כי בא"א הם אלף ובאו"א הם מאות זוז"ש בעלמא דאתה, כי שם הם מאות וכור, וכבר ידעת שכור בתר' זה אסטרה דאמא, והאי גלגלאה הוא בחינת בינה המקפת את החכמה וכור" פירוש: כי אוור חכמה, מכונה תמיד בשם אלף, בסוד ואאלף חכמה, ולפיכך בחינתה גופיה שהיא בחינת ע"ב באור החכמה, כי היא לא קבלה המעתת האור מקומא באוירא, כנ"ל, וע"כ הוא עצמה בחינת ת' מאה אלףعلمין. אבל צדיקיא גוטלים אותה מבחןת הגלגלאה במה שהיא בחינת בינה המקפת את החכמה, כלומר, מה מה שהוא בחינת תיקון ה', שהוא בבחינת התקיון ג"ר דבינה שאינה משנית דרכה, והוא תמיד בחסדים מוכסם, כנ"ל, וכיון שצדיקים אין יוכלים לקבל התוירתי אלא באמצעות ג"ר דבינה, כנ"ל, ע"כ מתמעט האור הוה להם, ואינו נבחן בחינת אלפא, אלא בבחני' מאות, כי בינה בערך חכמה נבחנת בשם מאות. וזה שמידיק חזוהר, "דירתין לה צדיקיא בעלמא דאתה". שהוא בינה, כלומר באמצעות בינה. אמן ע"דין לא יצאנו ידי חובת הביאור במ"ש הרב שהחיוורתא הם שורש להארת חכמה שבשורתם, כמ"ש הרב (דף א' שס"ח אותן קנו") , ובஹות עת רצון או מאירים י"ג החיוורתי ב"ג הנימני, ואנו מסתלקין תנימין מע"ג המזח והטיגים וכור ויארו אוור גמלא ב"ג תיקונה דיקנא"

כך) ונודע, כי בהמשך הד' אורחין לבדוק אחריו רישא עד רישא דועיר אנפין, גם נמשcin עמהם הד' נימין דשער, כי הי"ג נימין דשער נחלקים ג"כ ע"ד התחלקות הי"ג חורתי, ונמצא שאחורי רישא, נמשcin ד' נימין דשער ודי' חורתי, והם התי' עלמין הנזכרים בגימטריא ש"ק הוא שערות הנרגים, ובתוכם נקבים,

אור פנוי מ'

יכולים לשלווט באור חסדים, שתרי עליהם לא היה מצוי כלל.
ועם הניל תבין וזה היטב. כי בת' ה"ת שנתחרטה בה"ר, דהינו בנקודות דס"ג, לא היה זה בעצם בחינתה, אלא בבח"י התארת חכמה שיש שם בהכרה מבה"ז דאו"י, שהארה זו נמצאת בה בהכרה, אלא שאינה עולה בה בשם, מהמת שאינה מבחינתה, ואין לה עניין בה, כנ"ל. אמנם כיון שהוא נמצאת בה, נשתחה הארץ זו למקום אחיה אל ה"ת דנה"י דא"ק שתוכל להתחברema, בסוד ותכלנה שתיהן, ושם ואילך, דינין מהערין מינה, דהינו מכח החיבור דה"ת בה. כמבואר.

ועם זה תבין ביותר עניין התקיון של ס"ד צל"ם מכח הקромא דאוירא, שנtabאר לעיל, כי המסד שבפה דעתיק הבדיל ג"ר דבינה מז"ית דבינה עם הקרוות הוה, כי העמיד המסר שלו, תחת הג"ר דבינה בסוד רקיע המבדיל בין מים למים, שג"ר דבינה נתקנו בבח"י מים עליונים מתוך הם המגבילים שלא יקללו בתחום הארץ חכמה, אפילו בעת גדולות, שבוה הגביה את הם הוו למעלה מיסודה, שפירשו שאינה מקבלת כלום מיסודה, לא מקטנותו ולא מבחי' גדולתו כמ"ש (בדף א' של"ט ד"ה בינה ע"ש). כי כל התקיון הוה לא להבדיל את ג"ר דבינה שלא יהיה לה שום חיבור עם ז"א דאו"י, ולא תקבל עוד שום הארץ חכמה ממשנו. והבן היטב.

ונודע, שעניין תיקון זה דמל"צ צל"ם אינו נוגע רק בשעת עליית הפרצופים למדרגת העליון, דהינו בעת שא"א נתחבר

כי מקום הארץ חכמה הוא בו"א דאו"י, ו"א מאיר אל הבינה ממטה למעלה מבחינת הארץ חכמה שלג. זוכר זה תמי, כי זה מפתח לכל המוחין של אצלות.

ουם זה תבין, מה שפעם אומר הרבה שאור הבינה הוא רחמים גמורים, ואין שום דין גוזגים בה, ובכל מקום שאור הבינה מפסיק, בורחים החיצונים משם. ופעם אומר שдинין מתערירים מינה, כמ"ש בזורה. ועם הניל תבין וזה היטב, כי מצדה עצמה, שהיא בח"י חסדים בעלי חכמה, אין שום דין מתערירים מינה, ואדרבה בכל מקום שאורה הגדול מפסיק בורחים ממש החיצונים. אמנם מבחינת הארץ חכמה שקיבלה מו"א ממטה לעלה, כנ"ל, הנה מבחינה זו דין מתערירים מינה, והבן זה היטב.

גם תבין עם הניל עניין ירידת הנקודות דס"ג למטה מטבור דא"ק, שע"י ירידת זו נתחבר בה בחינתה ה"ת דא"ק, שע"כ העשה מצויים חדש בסוד עליית ה"ת לעיניים, שהוציאה את האח"פ לכל המדרגות לחוץ, כנודע. וח"ס ותלונה שתיהן, כי ב' ההין נתבררו זו בזו, כמ"ש בחלק ז', ע"ש. ובאמת יש להקשوت איך אפשר שנקודות דס"ג יתחברו עם ה"ת דא"ק ויתמצעו ממשו זה, אחר שהן בחינת אויר חסדים, כי הטעמים דס"ג לא יריד למטה מטבור, משומ שיש בהם בחינת ע"ב, אלא הנקודות דס"ג להיוות מבחינה אויר חסדים בלבד, ע"כ יכולו לירד למטה מטבור, כמ"ש (בדף ש"צ ד"ה וס"ג) ע"ש. וא"כ למה נתמעטו ממש זה, הלא ידוע שאין שום דיון ועביה

שם הלבנות והחוורתה, ולכו נרמו במלת ש"ק. וזהו ושם שך במתנו והבן זה. וזה עובר לסתור בסוד ודר וסוחרת, היא גולגולתא דסחרה למוחא, ודרכ בה עוברין השערות למעלה, והוא עובר לסתור והבן זה, ושאר ט' חורתה נמשכין מצדדי הפנים.

אור פנימי

אלא רק גולגולתא ומ"ס בלבד כי מוחא דairoיא איןנו עולה או בשם, אלא גולגולתא היא בחינת ס', והיא בחינת חב"ד חג'ת וא"א לעליין, דהיינו עד הקромא דairoיא, ומקרומא דairoיא ולמטה הוא בחינה ס' סתוםה, הנקרה מוחא סתימאה. ועוד'ז א"א המבלישין מגנון דא"א, ולמטה, בבחן א"א לבחינת ס' דהיינו חב"ד חג'ת דיבנת, כנ"ל. ומהזזה ולמטה בבחן לבחינה ס' סתוםה.

אלא בעה שיש הארת הע"ב ס' ג' עלאיין שפטה ע"ב מבטלת את הפרסאות וג' ראשיט דא"א עולמים ומתחברים לגוי"ע שלום שביד"א, הנה או מתגללה זה התקון דמל"צ, המורים שענין ביטול הפרסא אינו מגיע לחב"ד גולגולתא אלא לוז"א שלה שנקרו מוחא דairoיא. כנ"ל. ועוד'ז בא"א שעולמים לגיר דא"א, מתחלים ג'כ' למיל"צ. עד הג"ל.

ונגה אז, אין טפה ע"ב העליונה יכולה לבא ליל' דצל"ם, כי היא בבחינת בינה כמו הם דצל"ם, דהיינו ג'כ' בחסדים מכוסים בדרך הבינה שימושה איננה צריכה זריכה לחכמה, כנ"ל. ולפיכך בא' תחלת הטפה דעת' אל צ' דצל"ם שהיא בבחינת ז'א והויה דמ"ה, שמצד האורי הוא נבחן וו"ג בא' בבחינת ס' וט' סתוםה, כי הראש לא' בערך עתיק, איןו אלא בינה וו"ג. דהיינו אה'פ' שלו, הנקרים מה齊ת הכתיר התחthon, אשר הבינה מותם, נחלקה רק ע'פ' ס' וט' סתוםה, כי חב"ד חג'ת שליהם הם בבחינת ג'ר דיבנה, והם נקרים א"א עליין, ובבחינת ז'ת דיבנה נקרא ס' סתוםה, מטעם שמויית דיבינה ולמטה כבר שולט במסך דעת'ון והם בבחינת ז'ק ביל' ראש. וזה הרב שהאיירא נקרא מוחה סתום שבגולגולתא. דהיינו להיותה ס' סתוםה כנ"ל. ונמצא שראש דא"א מצד הקביעות, איינו נקרא ג' ראשים, בסוד מל"צ כנ"ל.

קסו) ודע, כי עיקר מה שמאיר א"א בז"א, הוא מן ההוא ארחה חדא אחרא דאויל בפלגوتא דשעריא דא"א, כנוכר באדרת נשא דף קכ"ט ע"א וקל"יו ע"א, זהה לבדו נمشך בהתמדה לרישא דז"א ג"ב, בחד ארחה אחרא דיליה דבפלגوتא דשעריא דז"א ג"ב, ואין לו יניקה בי"ג חורתיא הנזכר רק מהי"ג נימין דשעריא מהד' דאחוורי רישא דא"א, כנוכר בפרק שאחורי זה, אך הצדיקים, ירתוי נהירו דיליהון מהני ד' חורתיא הנמשכנים אחרוי רישא דא"א.

אור פנימי

מכורחים תקופה להסתלק מן הכלים הפנימיים לבחיי מקיף חור, והלבושים של אותו החלק החכמה נעשה לשערות הבוקעים ויוצאים לחוץ בבחינת מותרי מוחא. הרי אשר בჩינת החירותי, הם שורש אל השערות, כי החירותי היא מבחינת מוס', שהי"ס משפיע על הבניה, SMBתינה זוז האשר השורש. כנ"ל. ומכי"ש עתה, כי גם נסתלק האור תקופה בפגועם בל' דהינו בקרומה, כנ"ל, הרי ודאי שהוא השורש דמו"ס מטרם שהגיע לבינה, שהוא השורש של האור שנסתלק דרך השערות. ולפיכך ציריכם העשיות תמיד לקבלן מן החירותי.

קסו) עיקר מה שמאיר א"א בז"א הוא מן ההוא ארחה חדא אחרא דאויל בפלגوتא דשעריא דז"א, וזה לבחן נمشך בהתמדה לרישא דז"א: פירוש, כי י"ג תיקוני הם: י"ב הם, מג' הויות, שהם י"ב אותיות, כמו"ש לעיל, וחוד ארחה דכליל לכלהו, שהוא האי ארחה חדא דאויל בפלגوتא דשעריא, שפירושם דג' הויות, הם הט"ס דנה"י דעתיק, שביהם המוחין דג' רישין דא"א, שהם חב"ד חג"ת נה"י, כמו"ש לעיל בבחינת מל"צ דצל"ם. וחוד ארחה דכליל להו, הוא בבחינת המלכות שבנה"י אלו, שעל המסך המתוון בת, יצאו אלו הט"ס דנה"י דעתיק המלבושים המוחין אלו, שם הג' הויות הנ"ל, ממטה למעלה. ולפיכך הוא כליל כללוו ארחים, כי היא גושאת המסר, שעליה

דאווירא, הוא משפיע מוקדם לץ' שהוא מוס', שם המקום דהארת חכמה והארה עולה ממ"ס אל הל' שהיא מוחא דאווירא, ווי' יוצאה מן האoir, ואשתאר אויר.

וז"ש הרב בסוף יפה ענף וחורש מצ"ל, שמתחלת מקבל הדעת שהוא ז"א וצ"ל, והוא משפיע הארת החכמה לבינה, שהיא ל' דצל"ם, ונעשה הסדר מצ"ל. כנ"ל כי זה נבחן ליפוי הענף, שהוא נשאה משפיע אל השורש שלו, וע"כ קראו הכתוב יפה ענף.

וזהו מעלה החירותי, כי גם בבחני סדר ביתא החכמה לא"א, נבחן ג' שבינה שהיא ל' דצל"ם קבלה חכמה מלי' דצל"ם, שהיא מ"ה, ומ"ס. ונמצא, בעית ביתא החכמה אל מ"ה, עוד לא נעשה באויר החכמה בבחינת מוס', עדות לה' הדותה ג'ר' חכמה התלבשות של ס' ל', הדותה ג'ר' חכמה מרראש דא"א, כי התלבשות זו, היה באה אחר ביתא החכמה אל הבינה מן הז"א, שאו נעשה יציאת הי' מאoir דלי' ואשתאר אויר, ולא נעשה יציאת הי' מאoir דם', ונשארת בבחני אויר כקדם לכן. אמן מטרם שהגיע החכמה אל הל' דהינו בעוד החכמה במוס', עדינו החכמה היא בגלוי בלי לבושים דמ"ל, והיא מתלבשת בו בכלים הפנימיים, ובcheinvo זוז נקראת חירותי, דהינו בעוד אויר החכמה במוס'. ואחר שם בוחנן ל' דצל"ם, או מתחילה להתלבשות במ"ל ותג"ר המגולים חכמה

כך) וטעם הדבר כי השערות הם ווין, להיות שרשם, ע"י שעוררים דרך הקורמא שהוא מהת"ת דעתך כנ"ל, ולכון משפייען בז"א. אך החורתי הם מנה עצם, שהם העיניים והאזורים, במקומות שאין שם שערות, ולכון הצדיקים שהם מיסוד, יונקים מחורתי דב"ה שע"ג היסוד, והבן זה.

קכט) זו"ש באדרת נשא דף קכ"ח, ומהאי גולגלתא נתיף טלא לההוא דאייהו לבר, הה"ד שראשי נמלוא טל כו, והוא זו"א המלביש לא"א. ונמצא כי לפעמים בבח"י א', השערות גדולים ומעולים מן החורתי. ובבח"י אחרית הוא להפר.

אור פנימי

החוירתי שהוא החלבשות מעט בעור, אלא מהשערות, כי הקוצי לשעריו דא"א המגייעים בשעת גדולות ז"א, מקום העורף שלו, בוגד מוח הדעת, הם בוטשיים במוחוינו שלו, דהיינו שהם משפייעים בו האורת חכמה, שהוא בח"י הפכית למוחין הפנימיים שלו, ואו הארת זו אינה יכולה להשאר תוך המוחין שלו בפנימית, אלא יוצאה לחוץ מצח בבחינת או"מ, הנקרא תפילין של ראש. הרי שתארות השערות דא"א המגייעים לו"א, אינם מאירים בו אלא בבחינת או"מ על המצח שלו. אבל הצדיקים, שהם בבחינת נה"י דז"א, הם מקבלים מן החורתי, שהם מתלבשים גם בפנימית היסוד באיזה שיעור, והוא מפתת היהומם נה"י, שם מקום גילוי של החסדים, כנודע. וזה שפרש הרב, שבבחינת הצדיקים סובב על בבחינת יסוד זו"א עצמו הכלול מנ"ה.

קכט) בבחינה א' השערות גדולות ממשפייעים בו"א אך החורთא הם מנה עצם וכו', ולכון הצדיקים שהם מיסוד יונקים מחורתי דב"ה שע"ג היפוך: פירוש, כל המקובל מהחוירתי יש בו עניין של החלבשות מעט, כמו חווירתי דא"א שהוא מלבש בעור של הגלגולתא כמ"ש לעיל. אבל המקובל משערות, אינו יכול להתלבש בהמקובל אלא בבחינת מקיטים, ולא כלום בבחינת פנימיות. ולפיכך זו"א שעיקרו הוא בבחינת חג"ת שדרכו בחסדים מכוסים כנודע, אין יכול לקבל מון

קכט) בבחינה א' השערות גדולות ומולאים מוח החורתי ובבחינה אחרית הוא להיפך: כמו"ש לעיל, שהשערות דא"א משפייעים לרישא דז"א, ומוציאים בו בבחינת תפילין של ראש. אבל החווירתי אינם מאירים אלא לנחי"י שלו, שהם הצדיקים. אמנם בבחינה אחרית החווירתי מעולים מן השערות, כי מה שנמדד מן החווירתי נמצא

קל) האמנם אע"פ, שהוא עיקר ינ��תו מהו הוא ארחה דבפלגותא כנוכר, ג"כ מאירין הי"ג חורתי בז"א, כי הט' חורתי הנשכין דרך פנים דא"א, עד דיקנא דז"א, ומכם נעשה לו"א ט' תיקוני דיקנא, כמ"ש במקומו. ומהד' חורתי לאחרך עד רישא דועיר אנפין, ומאים ברישיה ממש, ולמעלה ולא בדיקנא.

קלא) אמנם אחר שהארה ברישיה, נשכחת אחר כד הארתה ג"כ וירצאה לחוץ, ומשלמת לו י"ג תיקוני דיקנא לו"א, כי עוברת ובקעת גולגולתיה מאחוריו, ומארה בו, ועוברת אחר כד עד הפנים דיליה ג"כ, להשלים לו י"ג תיקוני דיקנא, כמ"ש במקומו.

* קלב) רישא תנינא, היא אוירא דגלגולתא, ממנה יצאו י"ג נימין דשער, הנזכר באדרת נשא דף קכ"ט ע"א, י"ג נימין דשער קימי מהאי סטרא כר, ואלו הם זלוט שאר שערות אחריהם שבראש יותר קזרים מהם, שהם אלף אלפים כר, כנזכר דף קכ"ח ע"ב.

קלג) והנה התחלקות הרא עד התחלקות הי"ג חורתי, ד' לכל סטר. ופירוש נימין, ר"ל: קבוצים וגוזות של שערות הם י"ג, אך השערות הם אלף אלפיין כר, כנזכר שם דף קכ"ח ע"ב, תאנא בגולגולתא דרישא תליין אלף אלפיים רבו כר. וא"ת, כי הרי בדף קכ"ט ע"א אמרו, ותאנא כל נימא ונימא איקרי משיכא דMOVUA דנספקי ממוחא סתימהה. הרי כי אלו הנימין נפקי ממוחא סתימהה, שהוא הראש הג' ולא מאירא שהוא הראש הב'.

אור פנימי

מקבל אלא מהד ארחה דכליל ל佗ן, שהוא מתלבש מעט גם בטנייות הכלים, אבל הנשיך מן השערות אין מאיר רק בבחינת מקיטים, כנ"ל בדיבור הסמן. והבא בבחינת התלבשות הוא יותר חשוב, מן הבא בבחינת מקיטים והמair בבחינת התארה מוחול.

קל) גיב משירים הי"ג חורטה בז"א דברי ומשלמת לו ריג תיקוני דיקנא לו"ג כולם, שנחשוב מבחינת שורשו של ז"א, שהוא בחינת גופא כנ"ל, נמצוא שאינו

קלד). וי"ל, כי בודאי איתן האורות דנפקי ממווחא סתימאה ג"כ לחוץ, ואמנם האורייא מكيف למווחא סתימאה כנ"ל, וו"ג נימין דשער, לא נפקי אלא מרישא תנינא הנקרא אוירא, אלא שבועלות האורות מגו מווחא סתימאה, וועברין דרכ אוירא המקיף עליו, בהכרח שמתרבין האורות יחד ומתלבשין תוך הנימין דשער, אע"פ שהנימין הם יותר מעולים מהם, להיותם יוצאים מווחא תנינא, ולא מן הג'.

קלה) אמנם אין אורותיהם מתערבין, כי אורות המקיף גדולים מאור הפנימי, והם דמיון הירדן שמיימו עוברים בים טבריא ואינם מתערבין יחד, וכן בכאן יוצאים אותם האורות עם אורות רישא תנינא, ומארים למטה לו"א, ואינם מתערבין יחד, אך עוברים בתוכם, ויווצאים אחר כך לחוץ, להאריך לו"א.

קלו) ונמצא כי מ"ש, כי כל נימאஇ יהוד מברעה דנפק מון מווחא סתימאה, לאו בעיקר אור שליהם עצם קאמר, אלא על אורות היוצאים מווחא ועוביirs בתוכם. ואמנם היוטם נקרא שעירין וקוץין ונימין כר' בארכום בעניין זו"א היטב ומשם תוכל להבין ולדמota דבר מתווך דבר, וע"ש היטב.

* קלז) דעת, כי מרישא דא"א, נמשך חד קווצה דשער דתליה עד רישא דו"א. כנוכר באדרת נשא בדף קכ"ט ע"א וקל"א ע"ב, והנה הוא מאיר במוחין דו"א ומוציא הארות לחוץ, כנודע.

אור פנימי

קלד) בודאי אותן האורות דנפקי מחייבים וכו' בהכרח שמתרבין האורות יחד ניכ' לחוץ וכו' שמתרבין האורות יחד דמיון הירדן שמיימו עוברים בים טבריא ואינם מתערבין תוך הנימין דשער אע"פ שהנימין הם יותר מעולים מהם: כמו"ש לעיל, שג' היהות שיש בחירותי תוא, מפני שג' רישין כלולים בהם יהוד, אשר ב' היהות דמיון ושמאל שכנד הפנים, הם בחינת ס' ל', שהם נמשכים מגולחתה ומוחא דאוירא. והויה שבabhängig רישא, היא בחינת צ' שנמשכת מו"ס, כנ"ל. הרי שגם בח' מו"ס כלליה בנימין וחירותי.

קלל) חד קווצה דשער דתליה עד רישא דו"א והנה הוא מאיר במוחין דו"א ומוציא וזה אמרו „שבועלות האורות מגו מו"ס

* שער הכוונות עניין החיצית דרוש ב.

קלח) וגם בז"א נמשך מן רישיה חד קוצי דשורי, ותלייא עד רישא דנוקביה. וקוצא דשורי דא"א, הם שערות לבנות. ושל ז"א הם שערות שחורות. כנזכר באדרת נשא בדף קמ"ח ע"ב.

קלט) ושם בפרשת שלח לך ביארו, דאית ציז' ואית ציצית. כי ציז' הוא דכורא, והוא קוצי דשורי דא"א. ונקרו ציז' דכורא, משום דעתפסת עד רישא דז"א, דהוי דכורא. אבל קוצי דשורי דז"א, אקרי ציצית נקבה, משום דעתפסת עד רישא דנוקבא.

אור פנימי

במושין דז"א ומוציאה הארתם לחו"ז" דהינו שמאיר למוחין בבחינת חכמה, וזה החלק המקבל הארת חכמה אין יכול לעמוד בפנים המצח, אלא יוצא לחוץ.

קלח) קוצא דשורי דא"א הם שערות לבנות ושל ז"א הם שערות שחורות: כבר ידעת, שערות רישא הם בבחינת החכמה, שאינם צריכים לעצם הארת חכמה, כי אפילו ד' נימין דשורי שבשמאל דרישא, שם בבחינת אויריא שהיא בחוי ל' דצל"ם, גם היא אינה צריכה להארת חכמה, אלא כדי להשפייע למ"ס, בנ"ל. וד' נימין דשורי אלו דאחוריו רישא דא"א, הם נמסכים עד החוצה, שם עומדת ה"א בעת הנגדות שלו, ונמצאים אלו ה"ד נימין דשורי מגיעים לרישא דז"א, ומשפיעים בו הארת חכמה. והנה השפעה זו דקוצא דשורי חוץ המוחין דז"א. נבחנת בשם הכהה ובטישא, מפני שהמה הפטוכים מבחן המוחין דז"א, שהם בבחינת חסדים מוכסים. ולכון כשתואר זה באח במושין דז"א מהו מכים זה בות, כלומר, אין יכולם לעמוד ולהמצא בכל אחד, שהוא המצח דז"א שהוא בבחינת ס' דצל"ם, המגביל את המוחין במדת ג"ר בבחינה, בנ"ל. כי גלגולתא דז"א, שבבחינת הפטוניות שלה נקרו מצח, היא מקבלת מבחינה שכגדה מגולגולתא דא"א, ומתקנת בבחינת ס' דצל"ם כמותה, ולפיכך היא מוכרכחת לצאת מכלי מצח לחוץ בבחינת או"מ, ונקרו תפליין של ראש. וח"ש,, מאיר

קם) ונמצא, כי ב' אלו: ציון, וציצית, נקראים כר, על שם, ויקחני בציצית ראשי, שהם בחינת השערות. וגם ענין ציצית, הוא לשון הסתכלות כנ"ל, והטעם הוא, מפני שהוא שאלו השערות אשר בקוצי דשורי דא"א או דז"א, היו נMSCים ותלויים לקבל אנפיהו דא"א או דז"א, והוא מכסין עיניהו שלא יסתכלו לא א"א בז"א, ולא ז"א בנוקביה, להאריך זה בזה. וע"י מעשינו במצב הציצית, רמיינו ושדינן להו להנהו שערי באחרוריהו דא"א וז"א, כי היכי דיסתכלו א"א בז"א וז"א בנוקביה.

אור פנימי

דא"א, או חלף עבר כל כה הדין שביהם, כנודע, וא"כ היו צרכיהם השערות להתלבן כמו השערות דא"א. אלא לפי שאין הארת תכמה באה בפנימית הגלגולתא, מהמת שנטקנה בכח"ס. דצל"ם, כנ"ל, אלא עצמותה בלבד, שהיא בחינה בהסדים מוכסים. ובcheinת מה שמספקת האחרורים שלא של החקמה, ומזווגת עם החקמה פב"פ להוציא את ז"א, כבר בחינה זו נבחנת לית'ת שלת, וכבר אינה בתה עצמותה של הבינה. הרי שאין לו"א שורש בג"ר דבינה לבנות. כי שם הם מתלבשים כמבואר.

קם) השערות אשר בקוצא דשורי דא"א או דז"א היו נMSCין ותלוין לקבל אנפיהו דא"א או דז"א והוא מבסין עיניהו שלא יסתכלו, לא א"א בז"א ולא ז"א בנוקבא וכו', ושדינן לחז לחייב שעריו באחרוריהו דאריך אנפין ודועיר אנפין, כי היכי דיסתכלו וזה בזה: פירוש, כבר נתבאר, שאלה השערות באחרורי רישא המשפיעים חכמה, אין יכולם להאריך בסוגיות הכלים דגיגתא, משום שהמה מלובשים בחינת הקромא דאריך, שילק את ראשיו הירכין דנה"י דעתיק למעלת מיסוד, באופן שאינים מתמעטים ואין מתוגלים מכחו לעילם ע"ש. כי ע"כ השערות אין מבחן הכלים של הפרוץ, אלא בדבר זר להם התלויזות על הגלגולתא, וכל זה הגיע להם מתוך התלבשות בקرومא

וז"א, אין לו שורש בג"ר דבינה, אלא בו"ת דבינה, כי כל התחלקות הבינה לבי' מדרגות הוא מפהאת ז"א, כי להיות ז"א צrisk להארת חכמה, שהוא בתפקיד מטבח הבינה שהיא בסוד כי חוץ חסד הו, ע"כ נבחן עצמותה בלבד, שהיא בחינה בהסדים מוכסים. ובcheinת מה שמספקת האחרורים שלא של החקמה, ומזווגת עם החקמה פב"פ להוציא את ז"א, כבר בחינה זו נבחנת לית'ת שלת, וכבר אינה בתה עצמותה של הבינה אלא בו"ת שלת. כמבואר.

וע"כ יש הפרש גדול בין גיגתא דא"א לגלגולתא דז"א, כי גיגתא דא"א הוא ג"ר דבינה ממש משורשה, שאין שום מצומצם רכיב עלייה, והמסך דפה שברדיל"א, אין לו שום סעה עלייה להרחיק אותה מבחן רדיל"א, אחר שנטקנה להזות בבחני הירכין שלמעלה מיסוד. כנ"ל. אמנם גיגתא דז"א אע"פ שנם היא מזוקנת בעין ג"ר דבינה, אמן מבחן שורה כבר היא בחינה זו"ת דבינה, כי אין ז"א מתחילה אלא מווית כנ"ל. ולפיכך אין תיקון זה. דצל"ם עשו אותה לבחינת לבן למורי. שפירושו, שאין שום מסך וצמצום שלט שם, אלא נבחן בה כה המסק המצמצם דגמץ באעלון, ולפיכך השערות שלו מה"ת שבמסדר. אמן ודי, בעת גידות, ז"א מקבל הארת חכמה ע"י קוצי דשורי

קמא) ודא איהו לישנא דעתך וציצית: צץ, אסתכלותא דא"א בז"א, וציצית, אסתכלותא דז"א בנוקביה. והנה ע"י הכתה ההוא קווצה דשער במויחין דז"א, יוצא הארטם לחוץ ובולתת במצו, ונקרא צץ דכורא, וההארת מוחין דרישא דנוקבא הבולת ע"י הכתה ההוא קווצי דשער, נקרא ציצית נקבת.

אור פנימי

וע"כ נבחנת בבחינת קזר ורחב. וכבר נתבאר עניין זה היטב בחלוקת הקודמים, שהוא גמיש מהינת יסוד דע"ב דא"ק, וכן מהינת בינה אשר שם, כי עד הוו נתפסתה שם ולא יותר. ע"ה, ואין להאריך כאן. ולפיכך כיוון שקומת א"א נתקנה בע"ב דמ"ה, דהינו בבח"ג, ע"כ לא היה צריך להיות בבחינת המסך שלו מהינת הצמצום כלל, אלא מבח"י הסיטום החסדים בלבד, כנ"ל, אלא משומם שבאיילות יצאו הפרצופים בע' מדרגות: בקטנות, וגדלות. ע"כ נבחן שנשאר עוד שם בבחינת רשיומו מזמן הקטנות, בעוד שהיא בבחינת עיבור שה"ת הייתה בנקי עינים, דהינו בבחינת המסך הצמצום על הארת חכמה, וכח הוה דרישמו דקנות נמצא ג"כ בקרומה דאוריא המכסה על מוש.

וז"ס ת' אשר רgel השמאלי שלה יש בה מעט עיבוי גוסף על צורת הרجل עצמה. שעיבוי זו מורה על בוחנת כח צמצום שנשאר בר' יודין דע"ב מעט העיבור. ונמצא שוגם מס' יודין הטעם דמיולי ע"ב, שפירושים, בוחנת מס' המסיטים לרפרצוף רק מכח הסיטום החסדים שבו, אבל בוחנת הארת חכמה אין שם שום מיעוט, כנ"ל, הנה גוסף עליהם בוחנת רשיומו של צמצום דהארת חכמה ג"כ, ומושם שהוא רק רשיומו בעלמא ואינה ניכרת כל כך ע"כ נבחנת במעט עיבוי על הרجل השמאלי של. ה"ת, כנ"ל, "ו"ש תיו"ש רישים רישומא לעתיק יומין דלית דכוותיה, כלומר, שאין דוגמתו לטהרה בוחנת הצמצום. ומשום זה וαι קרומה לא אטה חסדים כמו בא"א זו"א, כי

דא/orיא, כמ"ש הרוב לעיל דף א' של"ב אותן פ' אמן יש עניין נוסף בכח הקромא דאוריא הו שעילה רמי בוואר נשא באדרא לבא, חיו רישים רישומא לעתיק יומין דלית כוותיה (אד"יר דף קכ"ט ע"ב) והוא כי קромא הו ה"ס מס' מס' דהויה דע"ב, שה"ס ד' יודין שיש במילוי דהויה הו, שכ"א כולל מי הוא בגימטריא ת' כנ"ל בדברי הרוב (דף א' שג"א אות קכ"ד) שהוא יסוד ארבע מאות שקל כסף. ע"ש. וכבר ידעת שכל ההפרש מס'ים דפרצוף ע"ב למספר של הס"ג, דהינו בין אבא לאמא, הוא, דיסוד אבא צר ואיריך, ונמצא המשך המסים את הפרצוף שלו, שאין בו בוחנת כח הצמצום המפסיק להארת הפרצוף תמיד, אלא בוחנת הפסיק החסדים בלבד, שה"ס צר בוחנן ביסוד אבא, אמן הוא אריך, שפירשו, שיש בו הארת חכמה בכל שלמותו, שבחינת החכמה לא היה המ郢וח מסתיים, כי אין שם הצמצום דה"ת העושה סוף וסיום, אלא שנפסק רק בוחנת צר בלבד, ולפיכך צורת המילוי דהויה דע"ב הוא בבח"י יודין, כי הוראתה של ה"ת היא כי היא בוחנת ראש, עם זה אין בה בנוניות כלל, והינו החסרון חסדים הסותם שם, ועשה סיום על הארת הפרצוף.

אם גם הסיום דאמא הוא בוחנת קזר שפירשו, מס' ממש בוחנת כח הצמצום של המלכות, המפסיק על הארת אור חכמה, ימכחח נפסק הפרצוף דאמא. אמן בוחנת חסדים לא היה שם שום הפסיק כלל, ובוחני חסדים עוד ה"ת יכול הפרצוף להמשיך

קמב) ועתה נבהיר עניין השערות דרישא דז"א. דע, כי ברישא דז"א יש שלש מיני שערות, ונקראים: קוצין, ונימין, ושערות. ופרש הדבר הוא, כי כבר ביארנו שיש בו"א ג' בחינות, והם: עיבור ראשוני, ויניקה, ועיבור שני דגדלות. ומהוחין דעיבור א' ויניקה הם שמות של אלקים, ומהוחין דגדלות הם שמות של הוות.

קמג) גם נתבאר, כיibaba המוחין דגדלות בראש ז"א, נדחין המוחין דקטנות למטה, אלא שעכ"ז עליה הארתם למלחה מתוא לעילא. ונמצא, כי מכל ג' בחינות המוחין הבוגרים, צומחין בראש ז"א: הקוצין שהם תקיפין יוצאים ממוחין דעיבור. והנימין דיאנון שעינן יתר, איןון ממוחין דזמן היניקה. והשערות דיאנון שעינן יתר מכלו, איןון ממוחין דגדלות.

אור פנימי

איןו תלוי בכך הצטווים הנוגעים בו עליה באחריינו דא"א וו"א, כי היכי דיסתכלו א"א בו"א וו"א בנוקביה" כי או השערות מאירים הארת חכמה בבחינת או"מ מכח האחורים שלהם, אל הפנים הנמצא בבחין הסדמים מכוסים, ונפקחו העינים כי בהיות החסדים בפנימיות הכלים במצב, יכולות השערתי להשפיע חכמה דרך הכהה מבחוץ לפנים היוצאים על המצח ג"כ בבחינת או"מ, כנ"ל, ואו מושפעים מא"מ זהה אל העיניין שה"ס ל' דצל"ם, ונבחן שפקיחו דעתינו דא"א משפייע לו"א, וכן פקיחו דעתינו דז"א, משפייע לנוקבא. והנה נתבאר, שהקוצי דשערי הם בבחינת הארת חכמה רק בהיותם בבחין אחרים, דהיינו במוקום שיש שם חסרונו אורות גם בלי הסיתום של התי' הנ"ל, והיינו רק בבחינת או"מ, כנ"ל. אבל אם הם מאירים בבחינת הפנים, הם סותמים החסדים בפניהם, ואו הם בבחינת דיןיהם ממש, כי אפילו הארת חכמה ג"כ נפסקת כמובן.

קמב) קוצין ונימין ושערות וכו' הם עיבור א' ויניקה ועיבור ב' דגדלות: הנה דברי הרוב בバイור אלו השערות רישא, נראים לכוארה שותרים וזה לזה, וראוי

וזה תלויה בכך הצטווים הנוגעים בו עליה וירידה כמובן. ע"ש באדר. וזה אמרו,, מפני שאלות השערות וכו', מכסין עיניהם דלא יסתכלו לא א"א בו"א ז"א בנוקביה" כלומר, לכל תיקונים של הקוצא דשערי הוא, רק במשכנם באחרי רישא, ובפניהם דרישא יהיה בבחינת המצח מגולה, המשפיע חסדים מכוסים מבחןת ג"ר דבינה. אמנם בשעה שהם מאירים גם בבחינת הפנים את ההארת חכמה שבתם, הנה או מכתסין, עיניהם ולא יוכל ז"א להסתכל בא"א, כי אז נעשה בהם סיתום בחינת ד"י יודין שהם סותמים החסדים, אונפק הארת הפרצוף אפיקו מבחןת חכמה. כי זה הכלל, שאין או"ס מתלבש תוך הפרצוף אלא במלבוש של אור חכמה, ואין אור חכמה מתלבש בפרצוף אלא במלבוש דאיירו בפניהם דא"א ונפסק ממש גם אור חכמה, החסדים, הנה נפסק ממש גם אור חכמה, שהוא בתוי' הסתכלות עיניהם של הפרצופים זה בוה.

זה אמרו,, עיי מעשינו במצוות העיצית רמנין ושידין ליהני שער

קמד) וטעם הדבר הוא, כי שער הם אותיות עשר, והוא בחינת המוחין דגדלותו שהם הווית במילויים, שבכל אחת יש בה י' אותיות, שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ז, גם שער הוא אותיות עשר בסוד י' אות ראשון של הוי"ה.

כמה) והנה השערות הנקראין קוצין, שהם מוחין דעתיבור, יוצאים בתחילת, ולכון הם ארוכים, ונמשכים עד החזה דז"א, עד רישא דኖקבא הנקריא רחל. ולאחר כך בזמנו היניקה, צומחין שעירות אחרות, בין השערות הנקראים קוצין ולאו נקראים נימיין, אבל הם יותר קצרים ונמשכים עד הגרון דז"א, עד רישא דኖקבא עלאה, הנקריאת לאה. ולאחר כך צומחים בינויהם שעירות אחרות מוחין דגדלות, והם יותר קצרים מכולם, ואינם נמשכים רק עד גלגולתא דרישא דז"א בלבד, והם לצורך עצמו, ולא לזרתו.

כמו) והנה עוד שמעתי דרוש אחר ממורי זיל בזה, כי קוצין הם נמשכו ויוצאו ממוח חכמה דז"א. נימיין, ממוח בינה דז"א. ושערות, מזו הדעת דז"א, הכול חסדים וגבורות. ונימא בגימטריא מאה, שהוא סוד הוי"ה דס"ג, ומילויו שהוא בגימטריא ל"ז, בהסתיר אותיות הפשטות, וס"ג ול"ז הם ק. ונודע כי הוי"ה זו היא בינה.

אור פנימי

לקבצם במקום אחד ולכאר אותם. כי פעם מהדעת. ופעם אומר להיפך ממש, אשר הקוצי דשערי הם מדעת, והנימין הם מבינה והשערות הקצרות הוקופין הם מהחכמה. וכן אמר שוק או"מ דתפלין גרועים מפנימים אבל השערות עדיפים הרבה על המוחין פנימיים. ופעם אומר שהשערות הם בח"י הכל המקיף ומלביש היוצא מיסודה. (בספר עולת תמיד דף מ"ה ע"א ד"ה והנה) ופעם אמר שהשערות הם בחינת מקיף חזור, דהינו האורות שכבר נגנוו ונתלבשו בכלים, ולא יכולו הכלים לסייעם מלחמת גדלותם, ע"כ חזרו ויצאו משם, בסוד שעירות רישא, ונעושו בזה לאו"מ. הרוי שאינם בחינת הכל המקיף ומלביש היוצא מיסודה, שפירשו בחינת או"ח בלבד. וכן פעם אומר שהקוצי דשערי הם מבחינת חכמה, והנימין הם מבחינת בינה, ושערות הוקופין לעילם

ואם תזכור כל המתברר לעיל בבחירה השערות רישא, תבין שככל הדברים האלו עולים בקנה אחד, ואין כאן סתירה אלא אדרבא שבא זה ולימד על זה. כי נחבר לuil (בדף א' ש"ג ד"ה ועדין) עניין נה"י דעתיק המתלבשים בראש דא"א, שהם הע"ס דאו"ח שיצאו בעת התכללות התחthon בהואוג שבעלין בסוד העיבור, וhalbiso הע"ס דאו"י, שהם המוחין דעתיבור

* קמו) וכבר נתבאר לעיל, כי י"ג אלו הם ג' היות דס"ג, האמנם פעמים רבות אחריות שמעתי ממורי זיל, כי כולל הם היות דעתך דמילוי יודין, ואמר כי כל בחיי רישא דא"א הם היות דיוידין, וצ"ע כנ"ל. ובזה תבין מ"ש באדרת נשא קכ"ח ע"ב, וכל קוצא וקוצא אית ביה תי' נימין לשערי חשבן קדוש וכו', והטעם, כי כיוון שהורש אלו הג' היות של הי"ג נימין, הם דיוידין, لكن הנימין היוצאים מהם הם תי' ע"ד הניל, כי ד' יודין שבכל שם הם ת', ושרש hei עצם הרי תי'. וכן אם תרצה י' אורות המילוי דיוידין עם הת' יהיה תי'.

קמץ) והנה היותם י"ג, הם ע"ד הניל, כי הם ג' היות, וביהם י"ב אחרות, והם י"ב נימין לשער. וד' מהם הם מצד ימין מהפניהם, וד' אחרות בשמאל מהפניהם, וד' אחרות הם באחוריו רישא דא"א.

קמט) ואלו היב נימין הם הי"ב יודין, שהם בג' היות הנזכר במילויים דע"ב. והי"ב יודין של ג' היות של הי"ב חורתה, מאירים באלו הי"ב נימין, כי אלו הנימין הי"ב הם נמשכים מאותם הי"ב יודין דיב"ב חורתה וכולם מתחברים יחד. ועוד יש נימא אחרת, כוללת כל הי"ב נימין, והם י"ב יודין אחרות, ונמשכו מהי"ב יודין עצם, שנמשכו מהי"ב

אור פנימי

אמנם לא היה כו, כי בעת שהאו"ח פגע בקרומה דאיירא, העלה לרישי ירכין דעתיק למלחה מיסוד, ומגביל לגילגלה שלא קיבל מיסוד אוור החכמה, כנ"ל. הנה נפסקacho ואור החורז זה העולה מיסוד ואני יכול להמשיך חכמה לגילגלה. וכל החלק DAOOR החכמה שהיא צרי' להתלבש בגילגלה, מכח המסך דביח"ג העומד במסך DISORD דעתיק, Hari הוא יוצא כולו לחוץ, בבחינת שערות המקיפין על גבי הילגלה MAHOUZA לה. ע"ה כל ההמשך.

וזה שאומר הרב, שהשערות הם בחזי הבעל המקיף ומלביש היוצא מן המיסוד. כי ע"ב, והאו"ח צרי' להלביש עד חכמה, שפירשו שוגם הילגלה שאיה בחינת ג"ר דבינה, קיבל עתה קומת חכמה, ע"ד שהיא בפרצופי ע"ב שמקודם האצלות.

דא"א, ולפיכך בכנסית המוחין האלו בא"א במקומו, נמשכים ג"כ הע"ס דאו"ח הניל, ביחד עם המוחין בראש דא"א, והם נקראים נה"י דעתיק משום שייצאו על המסך שלו, כנ"ל באורך. ולפיכך בכנסית המוחין בראש דא"א, נעשה שוב אותו היזוג על המסך שבעתרת יסוד דעתיק כמו שנעשה עליו שהאו"ח עולח מסך יסוד עתיק ולעליה להלביש את הע"ס דאו"י הנה הוא צרי' לעלות ולהלביש קומת חכמה, כי כאן העסק בעיבור ב' דגולות דא"א שהשיג שם קומת ע"ב, והאו"ח צרי' להלביש עד חכמה, שפירשו שוגם הילגלה שאיה בחינת ג"ר דבינה, קיבל עתה קומת חכמה, ע"ד שהיא בפרצופי ע"ב שמקודם האצלות.

יודין דיב' חורתתי, באלו הי"ב נימין, ואחר רדתם שם, מהארתם, נמשכ' הי"ב יודין אחרות וממה נעשה נימא הי"ג. ועיין בש' ח"א פ"ז כי כל אלו הנימין שהם יודין יש בהם נקודות וטעמים ג"כ, ונמשכים מה"ב חורתתי.

קנ) והנה ה' נימין דאחוורי רישא, הם נמשכין עם ה' חורתי דאחוורי רישא ג'כ. כנ"ל, ונמשכין על העורף דא"א, ונגדין על רישא דז"א סוד הט"ל, כמש"ה שראשי נמלא ט"ל. ואינם נמשכין דרך האודניון, כי שערא אתפנוי מע"ג אודניון דא"א, כמ"ש היטה אונר ושמען וגוי כנזoor באדרא רבא וחוטא, וכן בתיקו ע' דף קכ"ב, ולכו איןם מכתים רק העורף לבד.

אור פנימי

צריכים לו שהוא ילביש אותם, כי האור הזה לא נשאר שם אלא יצא לחוץ, וכיון שהמוחון אין צרייכים עוד אליו, ע"כ גם הוא יצא לחוץ ונעשה שם בחיי כל מקיין על האר"ם שיצא, ומלביש אותו בבחינת שערות ומ"ש שהשערות הם עדיפין למוחון הפנימים, הוא, כי השערות הם אור החכמה שהכל דגלגלה לא יכול לסובלו מחמת הגבלה דקרומה דאוריא, וע"כ נשאר הגלגולחא בבחינת ג"ר דביבנה, שמדובר בסודים מכוסים כנ"ל. הרי שהשערות עדיפים בהרבה למוחון הפנימים. כי האר"ם בשערות הוא בבחינת אור החכמה, והמוחון הפנימים הם בבחינת אור הבינה.

ומ"ש, שיש ג' מיני שערות, שמש
קוץין, ונימין, ושערות, הבאים מעיבור
יניקה מוחץ. הכוונה היא על בחינת תיקון
הוא"ז שנעשה בהם מכח התלבשותם
בחינת הקرومאות דרך עברים בתוכו, ונתחלקו
משמעות זה ל"ג תיקוניין, כנ"ל בדרכי הרוב
(דף אלף שם"ט אות קי"ט) שהם ב' הוiot
מימין ושמאל המכנד הפנים דא"א, והויה
אחד לאחורי רישא. שנותבאו לעיל שהם
נתקנו בחינת צל"ם, מכח פגישתם בקורסוא
דאורייא, החוצה את הגויה לב' בחינות:
לגונה סתוימים, שהם בחו"ם, ובcheinת ב'

מייסוד ולמעלה להקייף ולהלביש האו"י, שם
המוחין. דהינו אותו חלק הבעל דהינו או"ת,
שהיה מלביש לאור החכמה באם שהיה נכנס
לכל דגלגלה, געשה עתה שלא נכנס שם,
לבחוי החומר של השערות ולאו"מ על
הרראש ממעל לגלגלה ואהבל זהה שהית
צריך להלביש אור החכמה בטנים הגלגלא
מלביש עתה את אור החכמה שנעשה
למשיח. מע"ג הגלגלא.

ומה שאומר שהשערות הם בחינת מكيف
חוור שהיה בכלי וחור ויצא משם, הוא
מדיק להشمיענו בחוי האור עצמו המולבש
בתוך השערות. כי הוא היה ראוי ליכנס
ולחתלבש תוך הכליל דגלגלה, להיות המסך
שביטוס הוא בחו"ג, בנו"ל, אלא שאין הכליל
יכול לסוכל, מחמת הקромא דאיירא
המגביל אותו בבחינת ס' דצלם, וע"כ חור
ויצא משם ונעשה למكيف ע"ג גלגולתא,
הרי שהוא בחו"י מكيف חור.

ומ"ש שהשערות הם מותרי מוחא, הכוונה היא על חומר השערות, כי הם בחינתה הבלתי והאו"ח שוהיה ציריך להלביש את אור החכמה בפנימיות הכלוי דגלגולתא, על גמוחין דחכמתה. אלא אחר שהאור יצא ממש מפאת הקرومוא דאיירא, הרי ההלבש הווה נעשה למותרי מוחא. כלומר. שהמוחין אינם

קנא) וטעם הדבר, במקום שכליין שערות הראש שהוא העורף, שם הוא לבן פניו בלי שער, ועם היות שהחיצונים והקליפות כל אחיזותם באחרויים, כי לכן נקרא אלהים אחרים והבן זה, ובפרט בעורף, זו"ס כי עם קשה עורף הוא.

קנבו) אמנים בא"א, א"א אל הקליפות להתחזו שם ח"ז, אמנים מרחוק אפשר להם להסתכל ולהביט ולוזן עיניהם משם, ולכן השם אלו הד' נימין דשורי, לכטוט על העורף הלבן, שלא יוננו עיניהם משם. זו"ס באדרת נשא קכ"ט ע"א, ונגדי מאחרוי עד כתפיו דלא לאחוזה קדלא כר, ונמשכו עד רישא דז"א.

קנג) ואמנים ט' נימין האחירות, הם נמשכות דרך פניו דא"א, והט'חוורתם ג"כ, ונגдин עד רישיה דז"א, ומטו לדיקנית, ומתרמן אתעבידיו ליה ט' תיקוני דיקנא.

קנד) וטעם הדבר, כי הנה הז' תחתונים דעתיק יומין, אף על פי שמתלבשים תוך גופא דא"א, עכ"ז עיקרים אינם מתלבשות רק תורה רישא דא"א, כנ"ל והמלכות האחורה דעתיק נתלבשה בחוטם דא"א, כנ"ל.

אור פנימי

חוירתי, והן ב"ג נימי דשורי. גם נתברר לעיל, שאלה ג' הווית, הם בחינת נפש רוח נשמה. כי ב' הווית דפניהם, הם בחינת נשמה גבורה. והויה לאחרויי ה"ס נפש. כי אלו ג' הוויתם הם נמשכים מג' רישין: גלגולתא, אוירא, ומ"ס. וגלגולתא ואירא הם נשמה רוח, ומ"ס הול' נפש, כנ"ל בדברי הרבה. והטעם הוא, כי משום שאור החכמהינו מגולה בגלגולתא אלא באירא, וגלוותה נשאהה בגיר דברינה, שהיא עצמה צריכה להארת חכמה ע"כ נתקנה באחרוי רישא מפתחת הקромא דoirא שמייעט אותן למים תחתונים. כנ"ל (דף אלף שם"ז ד"ה דרך ע"ש כל המשך, כי אין לתאריך כאן). וכן נתבראו עניין ג' הווית אלו לעיל בדברי הרבה, בעניין ג' הרישין דא"א שיש בכל אחד מהם ג' הווית בבחינת המילואים והנקודות, עש"ה. כי כל זה גותג בכל מיני י"ג תיקונים, הן ב"ג

א' שוח ח' ג' תלמוד עשר הספרות רישא ודיקנא דא"א

קנה) והנה שערות רישא דא"א, מכסין על שאר תיקוני עתיק, שהם חג"ת שלו, ומעליהם. אך המצח והעינים והחוטם דא"א, שהם נה"מ דעתיק, אין עליהם כסוי ולובש, ולכן נמשכו אלו הטעניין, אשר שרשם ג"כ מהנץח והוד דעתיק עצמו, ומכסין עליהם. ואז אין אור העתיק נגלה מaad למטה בא"א, כי כל אלו הנימין בחינתם יודין, כנ"ל, וכך סגולתם להעלים ולכסות האור.

קנו) ובahiות עת רצון, אז מאיריים הי"ג חורתה בי"ג הנימין, ואז מסתלקין הנימין מע"ג המצח והפנים, והנימין מסתלקין אל הצדדין דרך ב' צדיי הזקן שם פאתה הראש כנזיר פ"ג ע"ש היטב בסופו, אז ימשך אורותם בי"ג תיקוני דיקנא ממש, לא בפנים. גם לא ייכסו על האוזניים. רק בזקן עצמו יארו אור נפלא בי"ג תיקוני דיקנא דא"א. כנזיר בשער היחידים ח"א ע"ש.

אור פנימי

הג', שהוא מבחינת מ"ס. אמן ב' הפרצופים הראשונים שהם פרצוף הגדלות ופרצוף הינקה, הם מקבלים מב' הווית הראשונית אשר הם בימין ושמאל דרישא, שהם בגղלתה בחינת ס"ל כמותם. וזה אמרו (באות קמ"ב) „דע כי ברישא דז"א יש שלש מיני שערות ונקראים קוצין ונימין ושערות וכוי, והם עיבורי א' ויינקה ועיבורי ב' גדלות". דהיינו כנ"ל, שהקוצין שהם מבחינת הוויה דאהורי רישא, הם בחינת שערות דמוין דעיבור, דהיינו פרצוף נהי" דז"א המבליש מזויה ולמטה דז"א הכללי, כי פרצוף העיבור מקבל השערות מבחינה שכונגדו בשערות רישא דא"א, שהוא ד' קוצי דשערי דאהורי רישא דא"א, שהם בחינת נש ונגה"י כמו בחינותם. כי כמו שמו"ס הוא בחינת או"פ וצ' דבחינת קבלת אור החכמה, כן הפרצוף מזויה ולמטה דז"א, הוא בת"י או"פ וצ' לבחינת קבלת הארץ חכמה, כי בפרצופים שלמעלה מזויה דז"א אין מקום קבלה להארת חכמה כנ"ל. ופרצוף הינקה דז"א, מקבל מהו"ה דחג"ת, שהוא הויה השמאלית דרישא ונוודע שככל בחינה מן התחתון מוכרת לקלב מבחינה שכונגדה בהעלין, ולפ"ז נמצא, שפרצוף הנה"י דז"א, מקבל לתוכו הארץ חכמה, הוא מקבל מהו"ה הג' דשערות רישא. וכן מן החירותי דהו"ה

קנו) עוד תועלת אחר, כי נולד מצחא דרעו א דא"א, אשר שם יסוד דעתיק, ואו אור הבינה דעתיק שלא נחלבsha כלל גו א"א, מאירה דרך חוץ אל המצח דא"א, וניתוסף הארה ביסוד דעתיק דלגו, וגם אורו יוצא לחוץ, ואו מסתכל א"א במצחא דאו"א ובמצחא דז"א, ומארים אוורות נפלאים לאין קץ בעני ז"א, ואו יש כח גם בז"א להסתכל במצח דא"א, ואו נקרא עת רצון, כי נגלה מצח הרצון, והבז זה.

קנחו) וח"ש באדרת נשא דף קל"ז, כד מצחא אתגלי כו' נראה שיש זמן שהוא מכוסית, ולפעמים נגlicht. והנה להיות כי כל אלו הי"ג נימין דשער, איןום יוצאי אלא מרישא תנינא שהוא אוירא. לכן האי רישא תנינא, היא הנקרה אין, כזכור באדרת האזינו רפ"ח ע"ב, ובג"כ עתיקא קדישה איקרי אי"ז, דביה תליא אי"ז, וכל איננו שעורי כו.

קנט) והענין כי אעפ"י שביארנו, כי עיקר שם זה דעתיקא קדישה הוא הא"ט המתלבש תור ע"י, ולכן גם ההיא רישא עללאה דלא אתייעד, הנקרה עתיק יומין, יצדק בה שם זה של עתיקא קדישה עצם. משא"כ

אור פנימי

באחוריו רישא דז"א, משום שאלו ג' פרצופים דעת"מ נחשבים לפרטוף אחד, ורק הראש גדלות נחשב בראש דבלות כל ג' הפרצופים. וכן שלמות השערות באופן כוה, שייחו נחשבים למקייף חור, אינו נשלם, אלא אחר ביתא פרצוף הגדלות. אמןם תחלת הצמיחה מהחיל מעיבור א', ואעפ' שעדיין אינו אז בבחינת קבלת האורות, ונחשב כלו על בוחנת ירך אמו, מ"מ כיוון שיש שם בוחנת או"ח העולה מספק דביה"י דאו"א, שבניה"י דאו"א כבר יש שם אלו התיקוננים דצל"ם, ע"כ געשו בו תחילת הצמיחה מכתם דאו"א. אבל הוא עוד אינו מוכשר לקבל מהם כלום, עד ביתא פרצוף הגדלות, שאו נגמרים השערות בבחינת מקיף חור, ומה מגעים עד החות דז"א, שם ראש הפרצוף העובר, ואו מתגלה בהם הארת תכמה מכח אלו הקוצי דשער דגללתא דז"א המגייעים אליו. ועד"ז פרצוף היניקה מתחיל בו צמיחה אמרם כל אלו הקוצין והגמיין אינם מתחברים, אלא בגין דפרטוף חב"ד דז"א, ומה דהינו בוגלחתא דפרטוף חב"ד דז"א, מוסדרים שם כמו הי"ג תיקוני דשער דא"א, ב' הויות ביום ושמאל דראש כנגד הפנים, והויה אחת, שהיא הקוצי לשער, הוא

בב' רישין אחרניון דא"א. עכ"ז, כבר נתבאר שם, כי כולם נקראים ג'כ עתיקה קדישה.

קס) והנה זה הע"ק הנזכר א"ז, הוא האי רישא הנזכר אוירא, דבגין דנפקי מיניה הני נימין דשערי נזכר א"ז, ועיקר שם זה של א"ז הוא באוי רישא אוירא דופא.

אור פגמי

השערות מעית עיבור ב' דקטנות, שע"י החכלתו בוגר דאו"א יורדת ה' מאיר ואשתאר או, והוא משיג או את אה"פ שלו, בנ"ל בחלק הקודם. אמנים אינם גמורים בכל שלימורם עד ביאת פרצוף הגדלות ולפיכך כל תיקון של השערות מתראה רק על הגלגולתא פרצוף הגדלות.

זה אמרו (באות קמ"ז) "קוץין הם נשבין ויוצאים ממוח החכמה דז"א, ונימין ממוח בינה דז"א, ושערות מן הדעת דז"א" כי הקוץין הם המגליים תארת חכמה לפרטוח נה"י דז"א שמהוזה ולמטה בנ"ל, הרי שהקוץין נשבין ממוח החכמה דז"א, שאינו מתגלה אלא בפרטוח העיבור. והנימין שהם מבחןת ל' דצל"ם המאירים בינייה, הם נשבים ממוח בינה דז"א, שהוא ג'כ בחינת ל' דצל"ם, כמו"ש הרב שם דצלם היא אבא ו' דהויה, ול' דצל"ם היה בינה וה' ראשונה דהויה. הרי שהנימין נשבים ממוח בינה דז"א, שהוא ה' דהויה, אשר בגלגולתא דז"א, הוא ד' נימי דשערי שבד שמאל מנגד הבנים. ושערות בגדיות שהם מבחןת ס' דצל"ם נשבין מדעת דז"א, ככלומר מבחןת קו האמצעי פרצוף הגדלות עצמו המגיע עד הגלגולתא דיליה, והוא אין מكيف אלא לעצמו, ועכ"ז הן קוצרות ווקופות ואין נכפות למטה, כי איןן מאירות כלום לב' הפרצופים התחтонיגים.

ומ"ש במקום אחר, שהקוץין הוא ממוח הדעת והנימין מבינה והשערות מהכמתה. הכוונה על סיורים בגלגולתא דז"א עצמו, כי נתבאר לעיל שכל אלו הקוץין והנימין

קסא). ואמנם, גם רישא עילאה דעתיק יומין נקרא ג"כ בדרך השאלה, אי"ז, והטעם משום דבריה תלייא אין, ר"ל כי זו הרישה הנקרה אוירה, נתלית ונחצת בו, ועל שם נקרא גם הוא אי"ז, כמו שג

אור פנימי

מוחא, כי אפלו אם היה אור הוכחה מקובל בוגלגולתא לא היה מקבל אלא בחינת גו"ע DAOOR חכמה, דהינו ו"ק דחכמה ועתה שלא קבלו, יוצא אותו החלק לחוץ ע"ג היגלגולתא, הרי שאין שם עתה בהשערות האלו רק בחינת גו"ע דקומה זו, וחסר אה"פ כמו הראש דא"א בבחינת מהין הפנימים שלו. כי הפנימים והשערות שווים זה לה למורי ואין הפרש ביןיהם אלא שווה מקי"ז וזה פנימי, כנ"ל בדברי הרבה.

והנה בתבואר, שבעת קטנות בעת שאין לא"א אלא גיגלגולתא ומ"ס בראש, באורות דז"ק, שהרוח מלובש בוגלגולתא והנפש במ"ס, הנה אז יש לו נגדם ממש גם בשערות רישא הבאים מאוי"ח דמותרי מוחא, שהם ג"כ כתר וחכמה דכלים, ורוח נשך DAOOR חכמה, ואו השערות נבחנים לבחינת הראשים אה"פ זכליים דמותרי מוחא, וג"ר ווין, המורים על ו"ק בחוסר ג"ר, משומש חתומים אה"פ זכליים דמותרי מוחא, וג"ר DAOOR חכמה. כי עוד לא נגלו בפנימיות המוחין דא"א, שייהו נחשים לモתרי מוחא ולצאת לחוץ. וו"ש הרבה, שהשערות מוחא

המשבחין ווין, בסוד ווי העמודים. אמן בעת גדולות, אחר שרדל"א אהזי נהורייה בהאי אוירה שבין כתרא למ"ס, יצא בו ג' רישין כנ"ל. שאו יצא בו גם ג"ר דקומה ע"ב כי נתעלן האח"פ שלו, בסוד הי' דנטיק מאוירה ואשתאר אור כדורי היב לעיל שפירושו, שהית ירצה מעינים למקום הפה של אה"פ חדשים שהוחזרו, וכיון שבא המסך על מקומו יצאו בו ע"ס שלמות בקומת ע"ב כנודע, והנה אז, יצא על המסך הוה ג"ר DAOOR חכמה ג"כ, כנ"ל, אשר הג"ר דחכמה אלו אינם יכולם להתחבש בוגלגולתא, מפאת היוותה

ווע"ש הרב,, "שבחנית סדר השערות הם שווים לפנימיות המוחין, ואין הפרש ביניהם אלא שווה פנימי וזה מקי"ת, כי כמו שהמוחין הם בפנים בבחינת מיל וצ' דצל"ם, וכן מסתדרים אחוריים השערות ג"כ בג' היותם אלו. וכן כמו שמדובר גilioי הארץ חכמה איינו אלא במוחה ולמטה, וכן הקוצין דשערין אין מתגלה בהם הארץ חכמה בהיותם מעלה על היגלגולתא, אלא רק בהתרכם ומגעים לבחינת מוחה ולמטה זו"א. וכן בither הסדרים.

ועם זה מובן ג"כ מה שפעם אומר שהנימין הם בבחינת ווין העולמים מנוי"ה הנקרים ווי העמודים. ועם אומר שהנימין הם בבחינת יודין, רק שערות דיקנא הם בבחינת ווין, וע"כ הנימין שהם יודין משפיעים לשערות דיקנא שם ווין. והענין הוא, כי מה שאומר שם בבחינת ווין, הכוונה היא בעת קטנות דא"א, שאו עוד לא היה לו בבחינת דיקנא, כי אין הדיקנא נגלית אלא בגודלות כנודע.

פירוש: כי ידעת כי החומר של השערות הוא, היב המקיף ומלביש היוצא מון היסוד, שפירשו, אותו חלק האו"ח העולה מעתרת יסוד ולמעלה הצrisk להלביש לאור הוכחה, אשר היגלגולתא דא"א איינו מקבלתו להיותה ט' דצלם, ונעשה חלק האו"ח הזה למתרי מוחא, כי המוחין הפנימים אינם צויכים לו, ע"כ יצא לחוץ על גבי היגלגולתא ונתלה שם בסוד או"מ חור. ונמצא שבעת קטנות דא"א שלא היה לו אלא בבחינת גו"ע גם במוחין הפנימים, שם גיגלגולתא ומ"ס בלבד, הנה אז גם בבחינת השערות שיצאו לחוץ לא הייתה בהם ג"כ אלא בבחינת גו"ע DAOOR שbamotri

א' שعب חלק י"ג תלמוד עשר הספירות רישואודיקנא דא"א

היא נקרא עתיקה קדישה, ע"ש דעתך יומין שהוא עיקרי בשם זה דעתיקא קדישה, כנוכר.

(קסב) רישא תליתאה היא חכמה סתימאה, וגם היא נחלה ל"ג, והטעם, כמ"ש באדרת האזינו דף רפ"ח ע"ב בגין דהאי חכמתא סתימאה דבריה מתרשא לג' זימני לארבע ארבע. פירוש: כי הנה מוחין הם ג' כנודע, שם חו"ב ודעת, כי אעפ"י שנתבאר לעיל, שאין ברישא דא"א רק חכמה בלבד, כי הבינה שלו ירצה בגורון, עכ"ז, כיון שהוא בחינת מוחא, בודאי שהוא נחלה לג' מוחין, עם שאינו רק בחו"י חכמה בלבד, אשר לכן, נקרא האי מוחא טלא דבדולחא, כנ"ל. והנה הם ג' הוויתם ג' המוחין, והם י"ב אותיות שהם ג"פ ד', והבחינה הכלולת את כולם, הם י"ג.

קסג) והנה לעיל ביארנו, כי הגלגולתא והמוחא דא"א, הם ב' ספירות גמורות, משא"כ בשאר ז' תיקוני רישא, שכולם הם מבחינות הגלגולת עצמה, זולת המוחא שהוא ספירה בפני עצמה, ולכן בהכרח של א' מלאו היב' תהיה כלולה מ"ס, ונתבאר זה בביורו מורי ז"ל להקדמת בראשית על הזוהר, וכבר לעיל ביארנו הי"ג דgalgala.

קסד) ואמנם מתחלקין לי"ס בלבד, עם היותם י"ג, ע"ד שחילקנו לזר' תיקוני גלגולתא עם היותם י"ג, ונמצא כי גלגולתא נחלה ל"ס, וכן המוחא נחלה ל"ס.

קסה) ודע כי כל אלו הי"ס, הם במקום הראש דא"א, ולא למטה, ובחו"י היסודות דהאי מוחא, הוא החידך בפומא דא"א, ובחו"י המלכות דהאי

אור פנימי

למטה. ועתה נחשבים השערות רישא בבחינת ס', ונמצא האו"ח הצעריד להלביש לג"ר דחכמה אלו, נעשה ג"כ למוחרי מוחא, כי איןם שם שיוצרך להלבישם, כנ"ל. נמצא, שעתה יצא גם הג"ר דא"ח לחוץ על גבי הגלגולתא בבחינת שערות ומקי"ח חזור, ואו ירדיו הוין דשערות דקטנות לבחינת הי"ג תיקוני דיקנא, והג"ר דשערות שהיצאו עתה בגודלות עלו על גבי הגלגולתא בבחינת שערות רישא. כמ"ש הרוב, שבכיאת המוחין דגדלות יורדים המוחין דקטנות

(קסב) חכמה סתימאה וגם היא נחלה לעיל וכוכו, כיון שהוא בחינת מוחא בודאי שהוא נחלה לג' מוחין וכוכו, והנה הם ג' הוויתם ג' המוחין וכוכו: וזה כבר ביאר הרוב (ברף אלף שי"ב אות ל"ט) ע"ש, שביאר

מוחא היא בגרון דא"א, ואמנם בערך בח"י כל הפרצוף דא"א, נקרא בינה שלו, כנ"ל, אכן איננה רק בחינת מלכות אל האי מוחא.

קסו) רזה היסוד שהוא החיד דפומא דא"א, מזדווג עם הגרון שהוא המלכות דהאי מוחא, הנקרה בינה כנוכר, וווג זה נקרא נשיקין, וע"י זוג זה, נתנו או"א שם בגרון דא"א כמ"ש.

* (קסו) ודע, שגם נמשך אור זה הרישא תניינא דא"א, והאר בhai דיקנא דנפקא מרישה ג' שהוא מ"ס, ולכון כנגד הנהו י"ג נימיין, יצאו כאן י"ג תיקוני דיקנא, כי לרוב העלים לא יכול להתגלות באבר עצמו אלא בדיקנא בטוד שערות, ומוגלה בהם דרך נקבים צרים.

* (קסו) נbaar עניין י"ג תיקוני דיקנא דנפקי מרישה תליתאי הנקרה מוחא חכמה סתימאה, כנ"ל, ושם נתבאר, כי גם זו תחתין דעתיק יומיין מתלבשו בהם, כמו שנחלבשו בז תיקוני רישא, הנחלקים ג"כ ליל"ג, כנוכר שם, ולא קבלתי סדרם. וצריך שתடע כי עניין אלו הי"ג תיקוני דיקנא, כולם הם דיןין תקיפים, והם נעשים מבירורי המלכים, שנתרברר מהם ונעשה בח"י י"ג תיקונים אלו. ולכון לא נפקו הנה י"ג תיקונים אלו מוחא סתימאה, יען כל הבירורים במחשבה אתריריו, כנ"ל, כי מוחא סתימאה חכמה דא"א, יהיה נוקבא לגבי כתור גלגולתא דא"א, ולהכי אתרברר בה כל הנה תיקוני דיקנא מבח"י המלכים.

אור פ נימיין

בבחינת אה"פ חדשם דשערות שייצאו בדיקנא דא"א ע"ש. הרוי שמוות אורה משפייע אוריות הי"ג תיקוני שערות רישא

שלו, אל הי"ג תיקוני דיקנא. ויתברר עוד להלן בדיבור הסמור. גם מ"ש כי לרוב העלים לא יכולים להתגלות באבר עצמו, אלא בדיקנא בסוד שערות, יתברר ג"כ בסמור.

(קסו) הריג'ג תיקוני דיקנא כולם הם דיןין תקיפים, והם נעשים מבירורי המלכים שנתברר מהם ונעשה בחינת י"ג תיקונים

ג' היוות אלו במילואיהם ונקודותיהם. וע"י באו"פ שם

(קסו) ודע שגם נמשך אור זה הרישא תניינא דא"א והאר בhai דיקנא וכוי ולכון כנגד הנהו י"ג נימיין, יצאו כאן י"ג תיקוני דיקנא, כי לרוב העלים לא יכולים להתגלות באבר עצמו: הינו כמו שנתברר לעיל בדיبور הסמור, שבעת גדלות, דודל"א אחותי מהוריה בהאי אוירא, והשערות רישא נעשו בסוד יודין, הנה או יורדין הוין דקטנות

* מבוא שעריהם ש"ג ח"ב פרק י"א.

• מבוא שעריהם ש"ג ח"ב פרק י"ג.

קסט) כי לעולם, הנוקבא היא המבררת המ"ן, כנזכר שם. וגם לעיל נתבאר, איך הגבורה דעתיק, מתלבשת בהאי מוחא סתימאה, ואיה נוקבא לגבי הכתר, די בוגיה חסד דעתיקא, שהוא דכורא ולהכי כל הדינין ובירורי המלים מינה נפק, כי היא הנקראת בוצינה דקדיננותא.

אור פנימי

אח"פ דלים שהוא בכ"ע המוחשים להלבשת החכמה, ולהשלים הקומה בע"ס שלה, מלבד אח"פ השיכרים לבניון הפרצוף ע"פ תיקון הכלים, אמן כיון שלגלהתא לא קבלה לתוכה את אור חכמה זהה בכל שלה, נמצא הכלים, יכול עלות מבחינת הכלים דאות"פ דחכמה מב"ע, אלא בחינת הכלים מקיפים בלבד, ואלו הכלים נקרים לשם שערות דיקנא. שהם נחשבים. לבחינתם בשם שערות דיקנא. באופןו, שהכלים אח"פ דשערות רישא. באופןו, שהכלים הקודמים לשערות רישא, שהם בחינת גו"ע, בנ"ל, הם בשארו גם עתה בעת גדלות במקומם כמקודם לכן, ואלו אח"פ שנחקרו עתה בעת גדלות מבחינת הכלים דב"ע, הם לא עלו לשערות רישא, אלא שנחקרו לא"א בחינת י"ג תיקוני דיקנא, המתחילה למתה מאונים, ונמצאים גו"ע של השערות, הם מאונים ולמעלה, אח"פ של השערות. הם מאונים ולמטה.

זה אמרו, "אלוי הי"ג תיקוני דיקנא כולם הם דברין תקיפים והם נעשים מבירורי המלים שנתרבר מודם ונעשה י"ג תיקונים אלו": דהיינו כמבעור, שהם בחינת אח"פ דלים, שעלו מבירורי המלים מב"ע, כי השערות רישא, הם בחינת גו"ע דלים, שעלו מבירורי המלים, ונודע שגו"ע בחנים לכלים דפניהם תמיד, שבם לא היה השבירה מהמת עצם, אלא מהמת שנחקרו או בזמנם הנקודים עם אח"פ בפרצוף אחד כמו"ש שם, וע"כ אחר שנבררו פעם, ונבלו מכם לאחר מכן שהם אח"פ, דהיינו בזמנם עיבור א', בנ"ל, הנה נשארו נקיים למורי מדיניות, כמו שהיו בקטנות נקודים מטרם שנחקרו עם הכלים دائم. אמן הכלים

אלו: כבר נתבאר בחלקים הקודמים, אשר עניין העלתה הכלים וניצוץין מב"ע לאצלות, נעשו, ע"י הוזוגים שנעשו על הרשימות שלם, שעלו למ"ן אל העליון מהם, בסוד העיבור. כי כפי השיעור של הקומה שיצאה על המ"ן שם הרשימות שעלו, כפי שיעור זהה מתרברים מן הכלים השבורים שבב"ע וועלם ונתקנים בפרצוף שלהם באצלות כמו"ש הרבה לעיל דף א' סס"ח אותן קנ"ח גם נתבאר לעיל (דף אלף שע"א ד"ה פירוש) שתחלת שערות רישא, כמו שייצאו בעיבור א' דא"א, יצאו רק בחינת ווין, ולא היה בהם ווית גו"ע דחכמה המלווה בשערות, לבחינת אוי". והוא מטעם כי חסר בהם אח"פ דלים, והית עמדת בנקבי עיניהם. וע"כ לא נתעלה אז מכם דא"א רק בחינת גו"ע בלבד, כי כפי שיעור האור הרוח שיצא על ה"ית שבעינים על המ"ן דרישיות, כפי שיעור זהה מתעלים ונבררים מכלים שבב"ע וועלם ומתחברים אל הפרצוף. אמנם בעיבור ב' בגדיות, שירדה ה' מואר ע"י הארץ ע"ב ס"ג דרדל"א, ונתעלו אח"פ דרישיות, ויצא עליהם קומת ע"ס דע"ב, הבנה או נבררים וועלם גם הכלים מב"ע ומתחברים לפרש א"א, ומתחפש קומתו בקומת ע"ב.

ונמצא, שאותו חלק דור הוכמה עם השערות המלבושים אותו, שיצא עתה בזמן גדיות, על גבי הגלגלתא בבחינת מקיה חור, מכת הוועג בגדיות שנעשה על המסך דביח"ג, הוא העלה כפי שיעור זהה שיש בו, גם בחינת הכלים מב"ע, דהיינו בחינת

קע) ולא נגלה תוקף דינו שם במקומות גבוה, עד שתתגלו ב"ג תיקוני דיקנאה, שם השערות, שכולם דין. כנודע. וכמ"ש זה لكمן בביור מ"ש באדרת נשא דף קל"ב ע"א ודף קל"ה ע"א, על הנהו שלשה עלמין דנסקי מההוא תיקונה קדמה דיקנאה, ולכון אמרו באדרת נשא דף קל"א ע"ב, תאנא, כולו שער, בין דיקנאה בין דרישא כולו חורי כתלגא. ותאנא, איןון דיקנאה קשייאי כולו כה, ע"ש.

אור פנימי

נעשה כללות אתם, הבנה ירד ג"כ הקromo ואירועא למקום הפה דמו"ס, להיווחה בחינתה הגילוי דה"ית שבמלכותו דראש עתיק, כנודע. ונמצא עתה מקום הווג דכללות הראש דעתיק וא"א יחד, שהוא במלכות דמו"ס, דהינו הפה דא"א, ואור העליון המכחה על המשך שבפה הזה, מוציא ע"ס דאו"י ואור"ח בקומת ע"ב לפי העビות דבח"ג הנמצאת במ"ז אשר שם, כנודע. ולפי השיעור קומה של האור, כן עולמים ובגררים אח"פ דכללים מב"י"ע, ב"ל. והנך רואה, אשר מקום הווג והבירור דא"פ וככלים הוא במלכות דמו"ס שהוא בחינתה הפה דכללות א"א עתיק. וו"ש הרוב, לא נפקו הני י"ג תיקונים אלא ממוחא סתימהה וכוי כי מוו"ס חכמה דא"א, אהיה נוקבא לגבי כתר שהיה בגלגולתא דא"א ולהכי אתכר בה כל הגני תיקוני דיקנאה מבחינת המלכים כי לעולם הנוקבא היא המבררת המ"ן" דהינו מבואר, כי המשך הווג דגדלות הוה דקומה ע"ב, עומד במלכות דמו"ס. ושם עומדים הרשימות שהם המ"ן, שלפי קומה הווג כן מתברר מכלים שבבי"ע, הרי שבמלכות דמו"ס שם הבירור והעלאת האח"פ מב"י"ע.

(קע) ולא נגלה תוקף דינו שם במקומות נבזה ערך שאתגלו ביער תirkoni דיקנאה שחתם השערות: משמענו בוזת, לתבין למה אלו אח"פ דכלים שעלו ונתרבו מב"י"ע ע"י הווג שנעשה במו"ס, לא נתחררו אל האבר דמו"ס עצמו בפנימיות הכלוי דראש, כדרכ כל הכלים שעולים ונתרבים מב"י"ע ומתחברים לבני אב"י בפרט עצמו, אלא

שנבררו לבחינת דיקנאה, שם בחינת אח"פ וככלים לאחר שבבבם נבררו גם הכלים דפניהם בעת הנקודם, ע"כ גם אחר שנבררו ניכרים בהם הרשימות של הדייניטים ההם. שוו"ס שערות דיקנאה הם קשיין, ושערות רישא שעיניין יתר. כי קושייתן מורה על בחינת הרשימות הדייניטים הנמצאים בהם. כנ"ל.

ולכון לא נפקו הני י"ג תיקונים אלא במושואה סתימהה יען כל הבירורים במחשבה אטבוריין וכוי כי לעולם הנוקבא אדרוי המבררת המ"י: כבר נתבאר, שבעת קטנות דא"א אין לו אלא ב' ראשים: גלגולתא זמו"ס, שם בחינת זכר ונתקבה שבכל דכתה, ע"ד שביאר הרוב בפרט ע"ב דא"ק בחלות חלק ה' ע"ש. גם נודע, שאין בחין דיקנאה יוצאת בקטנות, זולות בגודלות הפרצוף, כי הם בחינת אח"פ פרצוף השערות רשא, שמאנונים ולמעלה הם גו"ע דשערות, הנקריא שערות רשא, ואלו יוצאים בעת קטנות, ומאנונים ולמטה הם אח"פ דשערות המתחרבים לפרצוף אחר עיבור ב' גדלות, Shaw יורדת ה"ית מעיגנים לפה של הרשימות דא"פ, ואו מתחלים גם הכלים דא"פ מב"י"ע המתיחסים לרשותם הללו, ונבחנים עתה א"א ועתיק לפרצוף אחד, כי ב' ראשין דא"א, הם בחינת אח"פ שייצאו מרדל"א מחתמת עלית ה"ית לעיניים, אשר כהה דה"ית זו הוא הקromo ואירועא שמעל למ"ס, ב"ל, ונמצא עתה בעיבור ב', שע"י האררת ע"ב ס"ג העליונים, ירידת ה"ית מעיגנים דעתיק לפה דא"א, וא"א עתיק

קעא) והענין, כי עם היותו, שכל השערות הם דינין ובירורי המלכים, עכ"ז להיוותם במקומות גבוהים בא"א, אין הדיון שביהם נгла, ולכן, ככלו שערות דא"א הויין לבנים, ולא אדומים או שחורים. אמנם עכ"ז, יש הפרש בין שערות הראש לשערות דיקנא, כי שערות רישא שעינן יתר, והם יותר דינין נכפין, ומהמותר והסיגים שנשאר מבירורם, הם דיננים קשים. אך מותר בירורי שער דיקנא, נפקו סיגים וקליפות ממש גמורים, ולכן הם קשיין יתר ולא שעינן.

קעב) ונמצא, כי אלו הי"ג תיקוני דיקנא, הם בח"י המלכים דא"א, שעלו ונתררו בהאי מוחא סתימאה בסוד מ"ז, ונתקנו, ונתהוו מהם הי"ג תיקוני דיקנא כי גם בא"א היה בו בח"י מלכים, כנ"ל. ונמצא, כי אלו השערות הי"ג תיקוני דיקנא, הם הם בח"י המ"ז של המוחא סתימאה, והם העולמים בה בבח"י מ"ז תמיד, כי היא נוקבא לגבי הכהר, כנ"ל, והבן זה היטב.

אור פנימי

הנראה גוף דעתיק, והינו תכף במחלה
הקו שמאל דגוף, שנקרא גברת דעתיק,
שמוחא סתימאה מלביש אותה מבחוץ,
כנודע.

ותנד מוצא שב' מלכיות משמשות
ברדל"א : אחת ממדות הדין, ואחת מממדת
הרחמים. וממלכות דמדת הדין גנווה במ"ס,
וממלכות דמדת הרחמים בקרומה דאוירא.
אם גם בחсад דגוף דעתיק, שם מלביש
הגולם, יש בה ג"כ כח הגבלה דמלכות
דמדת הדין, אלא העビות והדין נקרא קו
שמאל שהוא גברת, וע"כ נבחנת גנווה
רק במ"ס. גם נתבאר לעיל שעיל הגולם
איינה שלטת לגמרי המלכות דמדת הדין
שברדל"א, כמו שאינה שלטת עליה
המלכות דצמוץ ב' המותקת, שהוא מכח
התיקון והגבהת ואשי ירכין דנה"י דעתיק
המלובשים במוחין ק"א, שתיקון זה נקרא
סל"ץ צל"ם. אשר בהינתן ב' צל"ם נבחנת
לగ"ר דבריה, שנתקנה בראשי ירכין, שהם
חבד דנה"י, המכונים ב' אודני ומצחא,
ובזה נתעלמו מיסוד לגמרי, כלומר, מהמסך

שנעושו מהם בחינת שערות דיקנא. וו"ש,
כי יש בא"ס אלו שעלו מב"ע, בח"י תולף
הדין, וע"כ אין הם יכולים להתחבר לבני
אבי הפרצוף דראש דא"א.

אמנם צricsים להבין תוקף הדין זה,
הנמצא בשערות דיקנא. והנה הרב ביאר,
שזה נ燒 מגבורה דעתיק הגנווה במ"ס,
הנקרא בזיד"ק, שבמו"ס עצמו אין כי הדין
שביבוזיד"ק מתגלה, אלא שהוא מתגלה
בשערות דיקנא. ועדין הדברים צricsים
ביאור, מה גרם לוזה שיתגלו תוקף הדין
בשערות דיקנא דו"ק, ולא במקום אחר.

וכבר נתבאר לעיל עניין הבוצינא
דרקדוניה הווה גנווה במ"ס, שהוא בחינת
המלךות דמדת הדין מצטצום א' המשמשת
רק לדול"א בלבד, ואיינה מתגלית יותר בכל
האצליות מפני שלצורך אצליות דא"א משמש
רדל"א במלכות המותקת במדת הרחמים,
שהיא המלוכה עצמאית ב', שגילוחה מההיל
בקרומה דאוירא. עש"ה. אמנם לצורך עצמו
משמש במלכות מצטצום א' הבלתי מותקת,
וגילוחה מתחילה בבחינת המעליה למטה שלו

קעג) ואלו השערות, הם בח' נחרות המים, הנמשכנים מן הים הגדול דחכמתה מוחאה סתיימה, כי הם צינורות מושכנים המים וויצאיין דרכ פיותיהם, ונמשכנים אחר כך אל הבינה אמא, ונונתנים בה ג'כ' בסוד מ'ן, שהם חמשה גבורות של מנצף' ר' שבה, כנודע, כי או'א בהאי מזלא דיינא אתכלילו, ועל ידו מוזוגים, כמ"ש, וו'ס מקולות מים רבים אידרים משברי ים כר' כמבואר במקומו בפסק.

אור פ נימי

זהינו בח' מ' דצל'ם, וע'כ אע"פ שמלוות דמדת הדין נמצאת שם מ'ם אינה ניכרת שמה, להיוות מתוקנים בבחינת ג'ר דבינה, שאין כה מצומצם יכול להתגלות בה כנ"ל, וו'ס שטוחנות מ'ן לצדיקים, כי בעת שהבוצד'ק הגנוו במ'ס מתעורר להעלות מ'ן השיר לבחינותו, זהינו בחינת אח'פ' התסרים לצמצום ב', הנה היא מפעיל בזה בבחינת ב' אודני, שהם בחינת ב' ביעי דוכריין כנ"ל, שבחן העבות דמלכות לצמצום א', גנזה שם יחד עם המלכות לצמצום ב', ואו נתחנים ומתרבים בחינות המלכויות יהוד, ומשתהן יחד געשין המ'ן, ושם יורדים ומתוקניםabis ביסוד בסוד המסך, וונעשה הוווג על המ'ן הטחוניות האלו, ואו מעתלים אח'פ' בכח המלכות לצמצום א' המעורבת תור המ'ן האלו.

ובבן זה היטב, כי הגם שה' יורדת מעינים לפה רק בהארה ע"ב ס"ג העליונים דא'ק, מטעם שהארה ע"ב דא'ק שייכת רק לצמצום א', וע'כ הוא דוחה הת'ת מקומות עניים שנתחדש לצמצום ב', כנ"ל בחלקים הקודמים, אמן כל זה הוא מבחי' מיין דוכריין. אבל צריכים מקדם למין נוקבין שם הם יהיו מצמצום א', וזהו שנעשה ע"י התיקון דב' ביעי דוכרא הג'ל ששמה גנזה המלכות לצמצום ב', כנ"ל, וגנתה יחד עם המלכות לצמצום ב', כנ"ל, ואו הם מוכשרים להעלות כלים דא'פ' מב"ע לאציגות מצורת המ'ן, ואו יורדת טפת מ"ד ע"י זוג ע"ב ס"ג העליונים.

הנמצאabis ביסוד, שאינם מתחפיעלים על ידו לא מקטנות שבו ולא מגדלות שלו, להוות חמיד בסוד כי חוץ חסד הוא ואינם מקבלים חכמה, כנ"ל. וחג'ת דנה' נתקנו בל' דצל'ם, כי הם נתקנו בבחינת זית בינה הצריכים להארת חכמה בשビル ז"א, שהם נה'י דנה'י הללו, הנקראים צ' דצל'ם, וע'כ רק ל' דצל'ם מקבלת הארת הנגדות מיסוד, בסוד י' דנפיק מאירא וע'כ הם נבחנים לנוי'ה הנגליים, ונקראים ב' ירכין שלמטה מיסוד, והם בבחינת ב' עייןין וחוטמא. כנ"ל ע"ש.

ונתבאר שם שבב' אודני, גניין בהם כה המלכות דמדת הדין, דעת'כ הם נבחנים לב' בעניי דוכרא הטחונים מ'ן לצדיקים, שמכחם בא בבחינת התהומות שbowog. אלא שצריכים להבין גניין זו ולמה, אחר שהוא כבר מלבשת תור מוס' למלה היה אריכה להיות גנזה באודני. אונם תבין, שגניזו היא תיקון גדול מיוחד, ואני דומה להתלבשות גבורה דעתיק שבמוס'. כי הגניזו הוו היה מבחינת נה'י דעתיק עצם, כי אלו נה'י דעתיק פירושים, ע'ס דאו'ח, שעלו על המ'ן דא'א בהיותם נכללים ב景德יק, והנה המסך הות הוא מלכות הממותקת במדת הרחמים, כי רק עמה משמש לצורך התהותנים כנ"ל, אמן מתוך שהוווג יצא בפה דרדיל'א גופיה, שם עומדת המלכות לצמצום א', הנה בהכרה כלל ממנה ג'כ', והתכלות זו מלכות דמדת הדין שיש בנה'י דעתיק, גנזה ב' איזdni, שהם בח' גויה שלמעלה מיסוד,

א' שעח חלק יג תלמוד עשר הספירות רישא ודיקנא דא"א

קד) והנה הכתיר אתהkon לעילא ברישא, בסוד יג תיקוני גולגולתא כנ"ל, ואחריהם נתקנה החכמה שהיא מוחא סתימאה, ביב"ג תיקוניה, למטה מהם בסיוםם, שהוא מתחת המצח, אשר בתוכו הם המוחין, ומתחת פאתיה הראש, כמ"ש כי החכמה למטה מכתר היא.

קעה) וסיבה היהות י"ג, כי גם המוחין, הם ג' חב"ד, והם שלשה חייות, ונחלקים לי"ג אותיות עם הכלול, כנ"ל, וכן גם תיקוני דיקנא

אור פנימי

זאו יוצאים ע"ס שלמות, הן מצד האור, והן מצד הכללים. וו"ס אין טפה יורדת מלמעלה אלא א"כ טפים עלות מלמטה. כי טפת המ"ז: צריכה להיות נבלת מב' טפות תמיד: א' מלכות דמדת הדין, וב' מלכות דמדת הרחמים. כי מן המלכות דמדת הדין לבדה אי אפשר שישפיך על מ"ז, כי אז היה תקנים אח"ס במקומם בבב"ע, והיו מיטים רגלים ואצלות בשוה עם רגלי א"ק, שווה יהיה לאחר גמר התקון, אמן מקודם לכון, נעשה תיקון הפרטא קבוע באצלות, כנ"ל, בחקלים הקודמים, שז"ס שנגנזה המלכות ברדל"א. הרי שלמלות דצמוץ א', אינה מוכשרה למיין נוקبين, כי היא אינה צריכה לאח"ס אל, כי כן יצאתה משורשה בגור"ע בלבד, ע"כ אין לה התעוררות להעלות אח"ס. אלא בסוד הטהינה דשניתם יחד, מוכשרים להיות מ"ז לצדיים, זהינו למסך שביסודות המעלים מ"ז. הרי שהכרה הוא שטפים יعلו מלמטה, כי מתווך ה切尔חות יחד, ראויים לחmons ולהתעוררויות להעלות אח"ס ומכל מקום אין שהם מתקנים בי"ע במקומם, כי כה המלכות דצמוץ ב' מעכב על התפשטות זו.

והנה עיקר כחו של הבוזד"ק הגנו במו"ס, שהוא מבנית המלכות דמדת הדין, המשותף בהעלת אח"ס, כנ"ל, אינו מתגלה באותם אח"ס שנתעלו בקומת ע"ב המתוכנת בצל"ם, המתחבר לבי הראשים, שהמו"ס נחשב לבחינת אח"ס של גו"ע. והוא, משום שתיקות המ' דצל"ם, אשר בחב"ד של הקומה נעשו למקיף בסוד הדיקנא ממוקם אונים ולמטה.

והנה עיקר כחו של הבוזד"ק הגנו במו"ס, שהוא מבנית המלכות דמדת הדין, המשותף בהעלת אח"ס, כנ"ל, אינו מתגלה באותם אח"ס שנתעלו בקומת ע"ב המתוכנת בצל"ם, המתחבר לבי הראשים, שהמו"ס נחשב לבחינת אח"ס של גו"ע. והוא, משום שתיקות המ' דצל"ם, אשר בחב"ד של הקומה ע"ב הוא, ממעט בוחינת

היו י"ג, והנה כמש"ל עניין ה"ג חורין והי"ג נימין, כי הם י"ב, והחוורת ה"ג כולל כל ה"יב, וכן נימת ה"ג כוללת כל ה"יב, וכן תיקון י"ג דיקנא כוללת כל ה"יב תיקוני, וכן הוא בתיקון זה. וזו ש באדרת נשא דף קל"ד ע"ב, תנא אליין תיקוני אקרון ימי קדם כר', והאי דתליסר כליל לוֹן.

אור פנימי

כג"ל (דף א' שכ"א אות ס"ב) ועי' באו"פ שם, שפירשו, שא"י הפנים נגנוו שם משום שוגבורה דעתיק, שה"ס המלוכה מצטצום ב', אינה נשבכת לבא ב��' האמצעי בסוד הוווג, ולפיכך נעשו השערות דיקנא ריק בבחינת כלים מקיפים, כי האו"פ שבhem נסתלק מהם, מחמת תוקף הדין שבבוצד"ק שאינו מקבל זוג, וע"כ נשארים השערות דיקנא ריקנים מאורם, אלא שנבנתים לאו"מ, ככלומר בשעת הוווג על ידי הארת ע"ב ס"ג העליונים, שמתבאלים הפרסואה לשעתם או מקבלים השערות דיקנא את האר' הגדל שליהם, ומשפיעים לתתחוניהם בסוד טפת הוווג, ותיכף לאחר הוווג מתרוקנים מאורחותיהם, משום שאין פרצוף אצילות מוכנים לקבל את אורותיהם, להיזטם בחינת או"י הפנים ששימושו בנקודים, דהינו בלי התקון של מל"ץ דצל"ם, כנ"ל. וזו ש הרוב שכח הבוצד"ק שבמ"ס מתגלה בתוקף הדין שבו וממצצם את השערות דיקנא שלא יכולו להזוויק את אורותיהם שלא בשעת הוווג, אמן בעית הוווג שלמלות מצטצום א' גמתקת במלוכה מצטצום ב' בסוד שחינת המ"ז לצדיים, כנ"ל, או יכול להגלו אויר חכמה הגלי דרך השערות רישא ודיקנא, כנוכר לעיל, אכן שחינה זו אינה מספקת אלא לשעתה, ותיכף אחר הוווג שב מגלה כח תוקף הדין שבבוצד"ק ואורותיהם מסתלקים בסוד או"מ. וו"ס שהשערות דיקנא פיוותיהם קצרות וע"כ אינם ממשיעים אלא טפין טפין. ככלומר שאינם ממשיעים רק

החכמה בכללות המוחין האלו, כי להיותה עצמה מותקנת רק בג"ר דיבנה, וע"פ שהוא משפעת אויר החכמה ליל' דצל"ם שהוא מוחא דאיירא, מ"מ, כיון שאירא ומו"ס הם ענפים שלה, א"כ מהו מוכרים ליטול לבושים מהגלאה, המכסים וمتknים אויר חכמה שבhem, באופן שלא יוכל להתגלות שום דין בהם, כי הלבושים דגלגלאה, שהוא ג"ר דיבנה מגנת עליהם. וע"כ אין שום גילויucha להין שבבוצד"ק בכח' אה"פ המתחרבים אל הכלים הפנימים דראש א"א, מבואר.

אמנם קומה הב' של השערות, שבhem איןנו נוהג וזה התקון של הצל"ם, ואור החכמה מגילה גם בחב"ד שלhem, ע"ד הסתכלות עיינין דאו"א שבזמן הגדלות דבוקדים, שבאופן זה אין להחג'ית נה"י שבכמה ההו שום כיסוי על אויר חכמה, ע"כ אלו האח"פ שנuttleו בכח הבוצד"ק, מתגלים בהם הדינים שלו להיווח בלחין ממותק במדות הרחמים. וכבר נתבאר בנקודים שסבת השבירה הייתה מטעם שאור החכמה היה בגולוי בלי שום כיסוי מג"ר דיבנה הנקרה שם אויר האוזן. ואין להאריך.

זה אמרו (באות קס"ט) „הגבורה דעהיק מתלבשת במ"ס וכ"ו כי היא בוצינה דקדנותא ולא נגלה תוקף דינו שם במקומות גבוה, אלא נתגלו ב"ג תיקוני דיקנא שום השערות, שכולם דינם" כי מתווך התלבשות חסד גבורה דעתיק בכונרא זומו"ס דא"א, נתקנו שנייהם בקומה שות, זה בסוד עזקה דכיא, וזה בסוד עזקה רבא

קעו) נbaar תחלה היאך מתאוזין אלו הי"ג תיקוני דיקנא, עם תיקוני רישא כנ"ל, שהי"ס דרישא משפיעים ומארירים בי"ס דיקנא, כי מקום שמשתיכין י"ס דרישא, מתחילין תיקוני דיקנא כנזכר שם. גם נתבאר שם כי הי"ס דרישא הם י"ס פנימים וו"ס מקיפים ג"כ, ולא קבלתי סדרן.

אור פנימי

בחינת דיןין קשים, להיוותם נמצאים בחתיתה בי"ע באחרית כל המדרגות השבורות, ועם כל זה אינט קליפה גמורות, כי עדין יש בהם קדושה שתתברר לעת גדולות בעיבור ב'. אבל בעיבור ב' אחר שנברר גם אה"פ שהם העשרות דיקנא, הנה המותר שנשאר מאח"פ אלו, הם קליפות ממש, כי אין בהם עוד שום ניצוץ שהיו ראוים להחדר בקדושה. כמובן.

זה אמרו (באות קע"ב), ונמצא כי אלו העשרות די"ג תיקוני דיקנא, הם בחינת המ"ז של מו"ס, והם העולמים בה בבח"מ"ז תמיד" כמ"ש לעיל, שהshoreות האלו אינם כלים אמיתיים להתלבשות: האור בתוכם, אלא שימושים רק בעת הוווג, שאו נמשכו המקיפים לתוכם, ואחר הוווג תclf מתרוקנים, הרי שככל תיקונם אינם אלא בבחינת מ"ז, כדי להמשיך המ"ז שלות, שהם האו"ם, וו"ש,, שהם עולמים בה בבחינת מ"ז תמיד" כי כן דרכם בכל זוג וזוג, לעלות ולהתבהר לפניהם בעת הוווג בבחינת מ"ז, כדי להמשיך בח"י המקיף חורם המיותם להם, הנבחנים לבחינת מ"ד אליהם, ואחר הוווג חורם, למקומם במקודם לכך. וו"ש (באות קע"ג) ,,ואלו השערות הם בחינת נהרות הימים הנשכחים מן הים הגדול חכמה סתימאה כי הם צנורות מושכים הימים ויוצאים דרך פיותיהם" דהיינו כמובואר, שאין בחינת החכמה סתימאה נפתחת, זולת ע"י עליותם שם בבחינת מ"ז, שאו העוקא רבה שבמו"ס נפתחת, ויכולו האורות דאו"א הפנימים

בשעת הוווג, בסוד טפת הוווג, ותclf הם מתעלמים, ולכך מכונה השפעה זו בשם טפין טפין. והבן.

זה אמרו באות (קע"א) ,,שערות רישא שעיניין יתר והם יותר דינין נכפין וממותר וסיגים שנשאר מבירורים הם דינין קשים, אך מותר ברורי שערוי דיקנא, נפק סיגים וקליפות ממש גמורים, ולכך הוו קשיין יתר" כבר ידעת ההפרש מדינים לקליפות, כי דיןנים פרושים: שם פסולת כלפי פרצוף זה שנברר עתה, אמנם כלפי פרצוף שלאחריו, יש עוד בחינת קדושה לבירר מהם. וקליפות פירושם: שאין עוד בהם שום קדושה, וע"כ יצאו למגרי מבחינת בירורים, כי לא יצליחו לככלם. כמ"ש בחלק הקודם. גם ידעת ההפרש משערות רישא לשערות דיקנא, כי שערות רישא הם בחינת הכלים דפניהם, שם גו"ע שלמעלה מסך, הנבררים בעיבור א'. ושערות דיקנא הם הכלים דאחריהם שהם אה"פ שלמטה מסך שבעינים, שאינם נבררים אלא בעיבור ב'. גם ידעת שהם בחינת הכלים דאחריהם ששמשו באבא ואמא הפנימים בקומה הדסתכלות עיניין, שבחינת הממעלה למטה שלהם, היה מלך הדעת, שהכלים שלו נפלו לחתיתה בי"ע, כי כלים דראש, נפלו למלכות דבריאת, ודוחך שלו נפלו למלכות דיצירה, ווסף שלו נפל למלכות דעשיה. ובזה חבין, כי בחינת גו"ע, שנחכרו בשערות רישא בעת הקטנות, הנה מה שנשאר אחריהם בחינת פטולת, שם אה"פ שעוד לא נבררו בקטנות, הם

קען) אך מה שקבלתי הוא, כי הי"ס דרישא, הם סדרון מכתיר עד מלכות, וממלכות בסוף כולם, אף בבח"י המקיים, ואינן כמו מקיף הדיקנא שהם מתחת ליעילו, ונמצא כי הספירה האחורה שבגלגולת, שהיא מלכות, היא בפאתי הראש, וכך אם הם ב', נקראו א', כנ"ל בתיקון קדמאות דdicna.

אור פנימי

ובחינות אלו החשורת להם כלולות במולין דdicna, כי אין ממשיים אותם אלא ע"י עליהם לג"ר דאו"א ומקבלים המ"ז דdicna. מבואר.

קען) הי"ס דרישא הם כסדרם מכתיר עד מלכות וממלכות בסוף כולם, אף בבחינת המקיף ונמצא וכו' מלכות היא בפאתי הראש: וצריך שחדוע היטיב, ההפרש בין שערות רישא לשערות דיקנא. כי באמתם שנייהם פרצוף אחד, ככלומר בחינת קומה אחת דע"ב מגולה, שלא יכולה להחלבש בכלים הפנימים גלגולתא ומוי"ס, מהמתה שהמה נתקנו בבחינת עזקה דכיא דג", דצל"ט דב"ש עלאיין דנה"י דעתיק של"ע. עליה מיסוד שלו, שע"כ נגנו בהם או"א דגניים משמשו בנקדים, להיות תמיד בחסדים מכוסים, כנ"ל, שמכבים נאצלו גם או"א האצלות בסוד עזקה דכיא ועזקה רבה כנ"ל בדברי הרבי שע"ה. וע"כ חלק הוה של תואר הגadol דאו"א הפנימים יצא לחוץ מא"א בסוד שערות רישא ודיקנא, כנ"ל באורך.

אמנם נתבאר לעיל בדברי הרבי, שבעה שיצאו לחוץ, פגעו בג' רישין דא"א: גלגולתא, אוירא, ומוי"ס, ונתרعرو עמהם ולפי תערובתם בהני ג' רישין כן אשתי שמייהו. (כנ"ל באות ע"ט) ע"ש. דהינו שקבעו לתוכם בחינת התקון דמל"ץ דצל"ם, כמו ג' רישין דא"א, וע"כ נשתגה בחינותם ממה שהיו מקודם לבן, ככלומר שאינם כי"כ מגולים כמו או"א הפנימים. אלא שנתלבשו ג"כ באיזה שער של מל"ץ דג' רישין דא"א. ולפיכך, כמו שעיקר גילוי הוכחה בא"א

להתגלות בסוד טפת מ"ד, שהם בחינת המקיף חור, כմבוואר לעיל, ותכח' לאחר חוווג חור כה הבזע"ק שבמו"ס למקומו, וחור ונסתם המו"ס בסוד עזקה רבה, כנ"ל, והשערות מתוקנים וחוורים למקוםם. יו"ס שפיות של השערות גולמים טfine בלבד, כי העזקה רבה סותם עליהם ואינה נפתחת רק בסוד טפות של הוווגים. ועל שם זה הם נקראים מולין, מלשון גולמים זו לבנוו, מבבואר.

זה אמרו ,,ונשים אח"כ אל הבינה וגנותם בה ג"כ בסוד מ"ז שהם ה"ג של מנצפ"ך שבנה כנדע כי או"א בזולא אתכלילו ע"י מזודוגים, כי או"א דאצלותם בקומת בינה דמ"ה, אמנם מבחינת עצם, שהם בחינת חו"ב דנקדים, הם רק בחינת ז"ק, וחסרי ג"ר, כי הם מלבושים לא"א מחסד ולמטרה, וא"א הוא קומת ע"ב דמ"ה, הרי שחרר להם בחינת ג"ר דא"א. ולכן אינם ראויים לווג במוחון דהילה, עד שישגו בחינת ג"ר דא"א, דהינו ג"ר דע"ב, אכן ע"י הארחת ע"ב ס"ג העליונים באצלות, שאו נפתחו כל הפרשות כנדע, עולם או"א לג"ר דע"ב, כמ"ש בחלק י', ואו' נמשcin המולין דdicna דא"א בבחינת מ"ז גם לא"א, דהינו למאعلاה שהיה הנקבה המקבלת מ"ז. וזה הרב ,,ונותנים בה ג"כ בסוד מ"ז שהם ה"ג של מנצפ"ך כולם, שאו משגת אמא בחינת ה"ג בגודלות, שה"ס יין המשמה כמ"ש בחלק י' ע"ש. וזה בזוהר דאו"א בזולא אתכלילו. כי מבחינתם עצם דאו"א שהיא קומת ע"ב, הנה חסרי גה"י דכלים וג"ר דארות כנ"ל,

קעח) והנה תיקונה קדמאותה דדיקנא, המתחליל מסיום פאתוי הראש כנ"ל, היא מלכות דחכמה, נזוכר שם. והרי נמצא, כי המלכות דרישא שהיא הפאה, משפטה ונאהות עם המלכות דבתיקון א' דדיקנא, מלכות במלכות, ומאותם השערות שבפאתי הראש מלכות דגלגתא יורדת שפע אל השערות דבתיקון קדמאותה דדיקנא מלכות שבאה, ושם לשאר הי"ג תיקוניין.

קעט) ואמנם היהות מלכות דגלגתא נקראת פיאה, זה נודע, מסוד לא תכללה פאת שך לקוצר לעני ולגר תעוזב אותם, כי המלכות האחורונה שבכולם, היא כדיםין, פאת השדה הנשאר באחרית הקצירה. וכן עד"ז, אחר התגלח שערות הראש, שהם דמיון קצירת השדה ציריך להניח ג"כ הפיאה, שהיא בח"י המלכות דשערי כմבוואר במקומו ע"ש, נמצא כי לעולם פאה היא בח"י המלכות.

אור פנימי

דיקנא, שדרכם לבא ולהתלבש בבחינת מוחין פנימים לאו"א. כנ"ל, לא נתנו לנו בקביעות, כי אם בעת הוווג בלבד, ככלומר, בעת שא"א עולה לעתיק או"א עליהם לא"א, או משיערים השערות דיקנא בחינת חכמה ממkipim שלהם, ולאחר הוווג תכף מסתתק האור הזה מהם, ושוב נשאים בלי או"ר אלא בבחינת כלים מקיפים.

ולפיכך נבחן עמידת ושערות דיקנא שלא בעת הוווג, דהיינו בשעה שהם ריקנית מאור, שעומדים בסדר הפור, מלכות בראשונה וכתר באחרונה, ככלומר, כי בעת הוווג נבחן שכל העב ביותר קומתו גבואה יותר, שבת"ד יש לה קומת כתה, ובחי"ג קומת חכמה, ובחי"ב קומת בינה, ובחי"א קומת ז"א, ובחינת כתור קומת מלכות. הרי שכל העב יותר הוא ראשון בעמידה. אבל שלא בשעת הוווג, בעת שאלוקומות ריקנות מאורחותיהם, הנה או נבחן העビות שבהם לח"ן ולא למעלה, וע"כ נמצוא העビות דכתור שהיא בח"ד שתוא בשפל המדרגה יותר מכולם, ולמעלה ממנה בח"ג, שהיא מיויחסת לחכמה, ולמעלה ממנה בח"ב שהיא מיויחסת לבינה, ולמעלה מגנה בח"א

הוא כמו"ס, אבל מחתמת התקון דעוזקה רבה אינה מגלה החכמה שלו, שז"ס שלא פסיק קרומה במוש"ס לעלמיין. הנה עד"ז גם בחינת החכמה דשערות רישא, שהיא גבואה הרבה ממש, איןנה מתגללה ממש לעולם וולת בסוד או"ם דתפילין, כמו"ש במקומו, אבל איןם באים בחתלבשות הכלים הפנימיים לעולם. וכל מה שבא בחתלבשות הכלים הפנימיים מבחינת או"ם החור של השערות, הוא רק מון בחינת השערות דיקנא בלבד. כי ע"י הגילוי שלהם באו"א נפסק הקром של החכמה דאו"א, ומתחשת החכמה שלהם בסוד ל"ב נתיבות החכמה ובאים למוחין דז"א, ואו נפסק הקром גם ממוחין דז"א. ומותגלת החכמה בחסידם מוחזה ולמטה דז"א. כמו"ש במקומו.

ומטעם זה נבחן, כי אחר הוווג גדלות דא"א, שייצא קומתו בקומת ע"ב דמ"ה, שאו נבחנו השערות רישא ודיקנא שלו כנ"ל, הנה השערות רישא קובלו כל תיקונים חכתי, דהיינו בח"י התקון דמו"ס, שלא תלבשו בכלים הפנימיים, זולת בדרך מkipim חמיד בסוד מוחין דתפילין שעל המזח מוחוץ, ובבחינה זו באו בכל תיקונים. אבל שערות

קף) גם טעם אחר, הוא כי הנה נתבאר, כי גבורת עתיק יומין הנקראת אליהם, נחלשה בהאי מוחא סתימאה דמינה נפקי כל הני שערי מモתרי מוחא, כזכור באדרת נשא דף קל"ד ע"א גבי תיקונא תשיעאה. וכן, כי הגבורה נקרה אליהם, וגם המלכות נקרת אליהם. כזכור בפרשת בראשית דף ע"א. והנה הפיה שע' הראש היא בח' המלכות של הגלילתה, ושםה אליהם, וכן פאה בגימטריא אליהם. וגם כי היא נמשכת מהגבורה דעתיק שבגו מוחא סתימאה הנקרה אליהם, ולכן ג"כ נקרה פיה, שהוא בגימטריא אליהם.

קפא) והנה הם ב' פיאות ב' צדי הראש, נמצאו ב' שמות: אליהם. אמם צרי שתדע, כי להיותם במקום גבוה, שהוא רישא דא"א, שהדינים מתכסים ונעלמים בו א"א شيء ממש שמות אליהם, אמם הם ב' שמות של מצפ"ץ מצפ"ץ, שהם חילוף הריה, כי אלהים במילויו בידין, הוא בגימטריא ש' כמנין מצפ"ץ, וכן שם ההויה בא"ת ב' ש' הוא מצפ"ץ.

אור פנימי

מייחסת לו"א, ומועל לכלום עבויות דכתר ומיאציל את הת', וכן ב' לש' וכו', כלומר, שאין העבותה מכח צמצום ודין, אלא מכח האורות בעצםם. וכן, שכל שהעבותה גדולה יותר היא מוציאה קומה גבוהה יותר, ע"כ נבחן שהואר יותר גדול, שהוא א', מתחבר עם העבותה היותר גודלה שהוא הת', אבל ב' שהוא אור קטן א', גם העבותה שלו יותר קטן, דהיינו רק ש', וכן ג' היותר קטן גם מן הב', מוציא עבויות קטנה ממנו, שהוא רק ר' וכו', עד"ז.

והנה נתבאר, ששערות רישא אחר שנתקנו, נארו בתקונים בקביעות, אלא לפי הדרכים של הג' הרישין בפנימיות המוחין, כגון, דהיינו שאין הארתם יכולה להתלבש בפנימיות הכלים, כמו מ"ס שאינו משפייע לפנימיות הכלים, בסוד דלא פסיק הקروم ממנו לעלמין כב"ל. ותיקון זה שלא יוכל להשפייע לפנימיות הכלים, הוא בבחינת המלכות דשערות רישא, הנקרה פאתי הראש, שהוא בבחינת מסך המעכוב על השפעת חכמה דשערות רישא,

וכ"ז הוא רק בשערות דיקנא, שהם נארו אחר הוווג בהתרוקנות מאורתם שלם ע"כ נהפר בהם הסדר. משא"כ בשערות רישא, שהם לא נחרוקנו מן האורות שלהם לאחר הוווג כב"ל, כי הם בלוא הכי אינם באותו בהתלבשות הפנימיות דמותין, ע"כ הם עומדים כסדרם תמיד, כתור למעלת ומלכות למטה כדברי הרוב, שלמלכות דשערות רישא היא בפתחי הראש. ומ"ש שמאוות השערות דפאתוי הראש יורד שפע אל השערות דבתקון קדמה דיקנא ומשם לשאר התקונים דיקנא, יתבאר להלן.

קפא) מצפ"ץ מצפ"ץ שם חילוף הריה כי אלקים במילויו בירין הוא בני ש' כמנין מצפ"ץ, וכן שם הריה בא"ת ב"ש הוא מצפ"ץ: אלא ביתה דא"ת ב"ש מורה על בוחנת עבויות הנולדים ויוצאים מהאורות גופיהם. כי א' שהוא בוחנת או משפייע

קֶפֶב) וּנוּמֶצָא, כִּי אִינוּ אֱלֹהִים מִמְשָׁה לְהִיּוֹת בָּא"א, וְאִינוּ רְחָמִים מִמְשָׁה הוּא שֵׁם הַהוּי"ה, אַמְנָה הוּא שֵׁם מַצְפָּ"ץ מִמּוֹצָעַ בֵּינֵיהֶם, כִּי אִינוּ לֹא הוּא מִמְשָׁה וְלֹא אֱלֹהִים מִמְשָׁה, אֶלָּא מִמּוֹצָעַ בֵּינֵיהם, כְּנֹזֶר, וְהוּא תָּמוֹרָתָם. וְלֹא הַלְלוּ נְשָׁלִים לְבָאָר טֻם זֶה בָּאָמִיתוֹת ע"ש.

קֶפֶג) וּוֹסֶרֶת עַתָּה כִּי אַנְיָה הוּא וְאִין אֱלֹהִים עַמְדי, כִּי פָטוֹק זה נָאָמָר עַל א"א, הַנְּקָרָא אַנְיָה וְאַיְזָן, וְנַקָּרָא הַרְאָה. לְהִורּוֹת: כִּי הַדְּכָר הַנְּקָרָא אַיְזָן, וְהַנְּקָבָא הַנְּקָרָת אַנְיָה, הַכָּל אָ. וְנַקָּרָא הַרְאָה, כִּי אֵין בְּחִי נַקָּבָא גָּלוּיהָ בּוֹ כְּנָלָל, לְהִיּוֹתָה דִּינִין. וְלִסְיבָּה זוֹ אִין אֱלֹהִים עַמְדי, כִּי כָּל הַבְּחִי שֶׁל אֱלֹהִים בּוֹא"א, הַמְּבָאָר שְׁמוֹת מַצְפָּ"ץ, וּוֹכוֹר זוֹה.

קֶפֶד) האמָנָה הַיּוֹתָם ב', פִּיאָוֹת, הַטֻּם הוּא, כִּי הַלָּא הַשְׁעָרוֹת מִמְוֹתָרִי מוֹחָא נַפְקִי, כְּנֹזֶר, וְהַנָּהָה מוֹחָה יִשְׁבּוּ בְּחִי הַדְּعָת הַכּוֹלָל חֹוֹג, כְּנָלָל, וַיַּדְרֹעַ כִּי הַוּכָר נוֹטֵל הַחֲסִידִים, וְהַנְּקָבָה נוֹטֵלָת הַגְּבוּרוֹת, וְאוֹזֵר יִוּצָא הָאָרָתָם לְחוֹזֵן, הָאָרָתָם הַחֲסִידִים בְּפָאָה שְׁמַיִּים, וְהָאָרָתָם הַגְּבוּרוֹת בְּפָאָה הַשְּׁמָאלִית. וּוֹזָן, הַמְּבָאָר יְוָנָקִים וּנְשָׁפָעִים מְאָלוֹ הַבָּ, פִּיאָוֹת: הַזְּוֹא, חֲסִידִים מִהַּיְמָנִית. וְנוֹקָבָא, מִהַּשְּׁמָאלִית גְּבוּרוֹת. וְזֶה פִּירּוֹשׁ מ"ש פְּרָשָׁת בְּרָאִשְׁתָּה ד"כ ע"א, עַל וַיַּעַש אֱלֹהִים אֶת שְׁנִי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוּלִים, שְׁהָם מַצְפָּ"ץ שְׁמָהּוּ עַילְעָין דִּי"ג מְכַילָּן גְּרָחָמִי כְּרָ.

אוֹר פְּנִימִי

ע"ד ה"ח בְּעִינִים, אָבֶל לֹא מִטֻּם צְמַצּוֹם, אַלְאָ מִטֻּם פִּוּתְּצִירִים שְׁבָשְׁעוֹת אַלְוָן, שְׁאַינָם מִשְׁפִּיעִים חֲסִידִים, וּבְהִוּת שְׁאַין אוֹר הַחֲכָמָה יִכְלֶל לְהַתְּלֻבָשׁ בְּפָנִים יוֹתָר הַכְּלִים צְוָלָת עַיִן מִלְבָושׁ דְּחָסִידִים, ע"כ נְבָחָנִים כּוֹמֹשׁ שְׁחָסְרִים חֲכָמָה ג"כ. וּלְפִיכְךָ הַנְּיִמְין מִכְסִים עַל אוֹר הַפְּנִים דא"א, שְׁלָא יִהְיֶה נְשָׁפָע מִמְנוּ לְתַחְתוֹנִים, כִּי הַמְּלֻכָּה דָלָלוּ הַנְּיִמְין עוֹשִׂים הַכִּיסּוֹי הַוּוּ כְּמֻבָּאָר. וּלְפִיכְךָ נְקָרָאים הַנְּיִמְין בְּשָׁם וּוּיְנָה בְּסָוד וְיְהֻמָּודִים, מִשּׁוּם שְׁהָם בְּחִינָת וַיַּקְבֵּץ בְּלִי גַּרְגָּלָה, הַמְּכוֹנָה תָּמִיד בְּשָׁם וּוּיְנָה, וּמִהָם מִקְבָּל וְז"א מְטָרָם שְׁהָוָה בְּמוֹחָן דְּגָדְלָות, שְׁהָוָה מְטָרָם שְׁיהִיָּה בְּנֵ ט' שָׁנִים וַיּוּם אָ.

וְזה אָמְרוּ (בְּאוֹת קֶפֶג) וּוֹסֶרֶת עַתָּה כִּי אַנְיָה הוּא וְאִין אֱלֹהִים עַמְדי וּכְרָ, כִּי אֵין בְּחִינָת נַקָּבָא גָּלוּיהָ בּוֹיְנָה כִּי צְמַצּוֹם. הַחֲאָרָה אַנְיָה מִחְמָת דִין שְׁנַקָּרָא אֱלֹהִים, אֶלָּא מִטֻּם שְׁהָמָסְךָ וְהַמְּלֻכָּה זֹוּ, אַיִּנה בְּמִקּוֹמָה, לְהִיּוֹת בְּمִקּוֹם פָּאָתִי הַרְאָה, שְׁבָעָרָת הַקּוֹמָה הַכְּלִילִת דְּשֻׁרּוֹת, הוּא בְּחִינָת נְקוּdot הַחוֹתָה,

קפה) ביאור העניין, כי אלו ה' שמות מצפ"ץ מצפ"ץ, שבשתי הפות, שם יונקים זו"ן, שמש וירח, והם שיין בהשואה א' ב' פأتي הראש, ושניהם שמות של מצפ"ץ, ואינם זה הוויה וזה אלהים, כי זהו בח"י מאור גדול ומואר קטן, אמן שרש זו"ן בהיותם פה באלו ה' פיאות, כי מכאן שרשם מוח"ג דמוחא דא"א, הם שיין, מאורות הגודלים, ושניהם בח"י הווית שהם מצפ"ץ מצפ"ץ, ואין ביניהם הפרש, זולתי שזה מימין וזה משמאלי, כנודע, כי נוקבא משמאלי. גם להלן למטה יש טעם אחר.

אור פנימי

עומד במקומו המותאם, שהוא בד"ת דידיינה, כנ"ל, ע"כ השמאלי הוא חשוב ממש כמו הימני, כי השמאלי אין ציריך לימיין שימתקו אותו, כי כבר הוא מותוק מכח עצמו. ולכך הם שנייהם שווים כאן. אע"פ שהם בחינת קטנות, כմבוואר.

ותדע שמכאן מקבלים זו"ן גם בחינת מהוחין דעיבור ב' דקתוות, הנבחן להשלמת כלים, שהם בחינת ג"ר דrhoח הנקרוא מהוחין דו"ק, שהם שמות אלקיים במילאים, אשר מוח חכמה דו"א הוא אלקיים במילוי יודין, ושם נהוג עניין ע"ב בחסיד ורי"ז בגבורה ממש דין. וז"ס אין אלקיים עmedi כמ"ש וכ"ו בת"ת שבגנ"י שדי", שה"ס שדי' הרפה. כי עדיין אין מוכשר לווגן גדלות, עד שallow המוחין יורדים מבחןת חג"ת שלו אל נה"י שלו, וכשהם יורדים לנ"ה"י נעשו בבחוי"ש ד"י בדgesch, ואו באים מהוחין גדלות אל חב"ד חג"ת דו"א, כמ"ש בחלק י"ב (אות ר"צ רצ"א ובאו"פ ד"ה ג"פ ע"ש בכל המשך) כי כל זה שביואר הרוב אצל ז"א גמיש מכואן, כי בעת שرك הנימינו משפייעים אל המוחין דו"א, מסוד ב' פאות מצפ"ץ, הנה או אע"פ שמצד הכלים הוא בתכלית הלימוט, כי אין כאן שום דין, בסוד ואין אלקיים עדיין, מ"מ אצל ז"א נחשב עוד למוחין דאלקיים, ממש שעוד אין גיולי למוחין דחויה עד שירד המסר מבוחינת המלכיות דניימין לנ"ה"י דידיינה, שאו געשין הנימין בחינת יודין, ובוחינת המוחין דו"ן שהיה בהם מקודם יורדים אל הדיקנה ואו מתגללה

כי ב' הווית דע"ב ס"ג דניימין הם בחינת גו"ע, שהם חב"ד חג"ת עד החוזה, ונמצא פأتي הראש שהם המלכות במקום חג"ת, ובח"י חוזה. וע"כ היא סוחמת שם האורות כנ"ל. אלא בעת הוזוג או יורד המסר הזה למקום ד' תיקוני תחאיין דידיינה, ואו מהפתחים השعروת רישא ונושאים לזרועין, וההארת חכמהמושפעת אל הדיקנה, כמ"ש להלן. הרי שאין הצטומות כאן משום איזה דין אלא משום שהמסך אינו במקומו, שזה נבחן שהצטומות בא מכח האורות עצמן, ולא משום דין. וז"ס אין אלקיים עmedi כמ"ש הרב.

זה אמרו (באות קפ"ד) „זו"ן הם יונקים ונשפעים мало ב' הפות, ה"א חזדים מהימנית, ונוקבא מהשמאלית גברות, וז"ס ויעש אלקיים את שני המאות הגדולים, שהם מצפ"ץ מצפ"ץ וכו', ואין ביןיהם הפרש זולתי שזה בימין וזה משמאלי" כי להיות או הנימין בחינת וו"ן כנ"ל, ע"כ הם נחשים לבחינת וו"ן, שאין בהם בחינת י"ה, ונמצא הפאה הימנית שהיא מלכות דחויה דע"ב, שהיא בחינת מלכות דו"א, וכן מלכות דחויה דס"ג, שהיא בחינת מלכות דנווקבא, כמ"ש הרוב שהשמאל הוא בחינת נוקבא. אמן כיון שאין החסרון ג"ר שלהם בא מחתם דין או צמצום על הכהנת, להיותם בחינת א"א שהוא בקומת ע"ב, ואין ה"ת בעינים שלו כנ"ל אלא שכל חסרו שביהם הוא מחתם המסר דמלכות שאיןו

Kapoor) והנה מאלו השני פאות שם מצפ"ץ, ממש נמשכים יג תיקוני דיקנא, שהם יג מכילן דרhami, שהתחלתו מן אל רחום כו', כנ"ל. ולכו נזכר שני היות ה' ה' קודם אל רחום כו, כי ב' היות ההם, הם ב' שמות מצפ"ץ מצפ"ץ, שהם ה' ה' בא"ת ב"ש כנ"ל, ומהם נמשכו יג מכילן דרhami, שהם אל רחום כר וממה נשפעים. וו"ס ה' ה' אל רחום כר והבנו זה.

Kapoor) והנה טעם התחלף שני שמות אלו של אלהים ונעשים מצפ"ץ מצפ"ץ, כבר התחלנו לבארו לעיל. וזה עניינו בשלימות, דעת, כי הנה ח' אורחין חורין הם נמשכנים מרישא דרך צדי הפנים, כנ"ל, והם ב' היות, ואותם ב' היות מאירות בב', פיאות האלו, ובפרט כמשמעותם אל הצדדים כנ"ל, ואו אע"פ שהפיאות הם אלהים, נעשות היות' כמו החורתי אלא שמתחלפות במצפ"ץ מצפ"ץ, ולא היות' ממש, להיותם הם מבחי' אלהים נזכר לעיל.

אור פ נימי

הפרצוף געשה לפרצוף דמותין דהיות וגדלות וחוכר זה. ההיות דע"ב ס"ג בשערות רישא. ואו מגיע לוז"א דרך הדיקנא ודרכו או"א המוחין גדלות שלו שם ג"כ מוחין דהיות.

Kapoor) ח' אורחין חורין הם נמשכנים מרישא דרך צדי הפנים והם ב' היות מאירות ב' פאות האלו: כמ"ש בדיור הסמור, שבעת הוווג כשא"א ורדר"א נעשים בראש אחד או שלדים שעורות הדיקנא ומתחברים עם שעורות רישא לקומה אחת, ואו מקבלים ממקיף חור, ונמצוא עתה שחירתי ושותות רישא בעשים לבחוי אחת ממש, ונבחנן שחירתי משפייע אל הנימין ונעשה ליזידן, ומ"ש יורדים לי"ג תקוני דיקנא, כנ"ל. והו"ו השפות נשרים בבחינת מצפ"ץ, הcona היא לאחר הווג הות, כי או חוררים לבחינתם הקבועה, שהם בחינת וין, וחוררים הפות לבחינת מצפ"ץ. כמ"ש במקומות אחרים. Kapoor) מוחא לחור דלא אתפליג לנו מהוין, רק חד לחור והאי מוחא הי"ט הכמה דא"א ונקרוא מוד"פ: אין מכאו סתירה על מ"ש לעיל שיש ג' מוחין חב"ד במ"ס. כי אלו ג' מוחין דחב"ד שבמ"ס. הוא מבחינת

Kapoor) מאלו השני פאות שם מצפ"ץ מצפ"ץ, ממש נמשכים יג תיקוני דיקנא ובר וממה נשפעים: כמבעאר בדיור הסמור, שהחינה המוחין דקטנות שהוא מקודם בב' היות דניין שבמין ושמאל דשערות רישא דא"א, הרי הם יורדים ממש בעת הווג אל יג תיקוני דיקנא, דהינו הווען שהו בנימין ההם. ואו מתגללה החירתי תוך הנימין ההם ונעשה ליזידן, והם מתחברים לפרצוף אחת, של גו"ע ואח"פ, ע"ד שא"א ועתיק, וכן או"א וישורת מתחברים לפרצוף אחד, והוחארת חכמה מתגללה בדיקנא. והבן היטב, כי אין הcona בזה שאומר שהווען יורדים לדיקנא, שהם נעשים בבחינת קטנות, אלא ע"ד שאומר בכל בית נה"י חדש שמוין דחב"ד באים להג"ת, ובcheinת או ריחות שהיא בחג"ת, יורד לננה", ואור הנפש שהיא בנה"י יורד לננה"י חדשם, אמןם כל

* קפקח) ועתה נbaar מציאות דיקנא דא"א מה הוא, הנה נודע, כי א"א מלבייש לעתיק כנ"ל, וכבר ביארנו כי בא"א יש גלגולתא, והוא סוד הכתיר דא"א, ובגווה חד מוחא לחוד דלא אתפליג לג' מוחין, כמו בז"א, רק חד לחוד. והאי מוחא הוא סוד חכמה דא"א, ונקרא מ"ס.

אוֹר פְּנִימִי

ובשעת הוווג, שג' רישין דא"א נכללים ברדיל"א, ונעשים לדעת דרדיל"א כנ"ל, ומתגללה אור החכמה בג' רישין להשפייע לחתונות, הנה גם אז נתבאר לעיל, שאין הדעת הזה מאיר אלא רק במוחא דairoא שה"ס ל' דצלי"ם ובחינת בינה, כנ"ל. אבל בם' דצלי"ם, שהיה גלגולתא ובחינת ס', אין אור החכמה מתגללה שם, להיוותה מתחוקן בסוד עזקה דכיא. ועוד זה גם גם מוי"ס עצמו כלל מחב"ד אלו, שום מכלל ג' הראשים ונמצא גם הוא מקבל בחינת חכמה רק לבחינת בינה שלו, שהוא בחינת ס"ג ומוחא דairoא הכלול בו, כנ"ל ובחינת בינה זו הכוללה בו, הוא משפייע הארת חכמה לי"ג תיקוני דיקנא. אבל מבחינת חכמה שבו, שהוא בחינת ס' דצלי"ם שבו, איינו משפייע כלום, כי מבחינה זו נקרא גם המוי"ס עזקה דכיא, כנ"ל בדברי הרב. הרי שהבחן חכמה דמו"ס אינה נפתחת לעולם, ואפילו בשעת הוווג. וזה הרב, דלא אתפליג לג' מוחין, כי חכמה שבו אינה מוזוגת עם בינה ואני המשפייע אליה. מבואר.

זה אמרו (באות קפ"ט) ,,אמנם שניינו זה יש בא"א יותר מאשר פרצופים כי בגלגולתא שלו יש כתיר וחכמה, אבל בינה ודעת אין בגלגולתא שלו" דהיינו כמברואר, שחכמה שבמו"ס נתקנה בבחוי עזקה דכיא, ואני מוזוג עם הבינה, כי הקромא דיליה לא פסיק כמו בא"א זוזו". ולפיכך יצאה בינה למגמי מראש שהוא חכמה.

אמנם חכמה דאו"א, היא מאירה

ג' רישין שם כלולים זה בוה, כמ"ש הרב לעיל (אות מ"ז) כי על כן יש בכל אחד מהם ג' הוות ע"ב ס"ג מ"ה, שהם שורש התיקון של סל"צ דצל"ם, כנ"ל באור, אשר ס' דצל"ם נקרא הויה דע"ב וחכמה, ולו, דצל"ם נקרא הויה דס"ג ובינה, וצ' דצל"ם נזכר הויה דם"ה ודעת. ובחינה זו נבחן המוי"ס שהוא כולל מג' מהזין חב"ה. ואלו ג' מוחין חב"ד נבחנים שהם זה למטה מוחה, ס' למעלה. ואחריה ל' שהוא בינה, ואחריה צ' שהוא דעת. עד' שנשאר לעיל. אמן המחלקות המוחין לחב"ד, היה בחינת הוווג דחכמה ובינה, ע"י הדעת המכريع בינויהם, ומוציא הארת חכמה לחוץ, והדעת מקבל הארת חכמה לחסדים שלו, שאו מתרפסת מעלה למטה, וממלא לאדרין ואכסדראין דגופה. כנ"ל. ועל בחינה זו חב"ד אומר הרב, דמוחין דא"א לא אתפליג לג' מוחין. והוא מטעם כי האי קромא דאתחפייא על מוי"ס לא נפסק ממש לעלמיין, ככלומר אפילו בעית הוווג והארת ע"ב ס"ג העליונים, המבטלת ובוקעת לכל הפרשיות אינה מבטלת ואני בוקעת להאי קромא דמו"ס, ואני אור החכמה מושפע ממנו לחתונות, וכל בחינת החכמה שיש באצילות, הוא מבחינת חכמה דאו"א, שביהם מזודוגים חוויב ע"י הדעת העולה ממטה לעללה, ומוציא הארת חכמה לבינה. שוגג הוא איינו נוהג במוי"ס, שהוא איינו מזודוג עם הבינה שלו להאי בה הארת חכמה, אלא שהוחזיא אותה לבר מראש. כנודע כי קромא דיליה איינו נפסק. כמברואר.

* ע"ח ח"א שער א"א פרק ח.

קפט) אמנים شيئا זה יש בא"א יותר מאשר פרצופים, כי בגלגולתא שלו יש כתר וחכמה, אבל בינה וודעת אין בגלגולתא שלו, ואמנים בינה דא"א הוא סוד הגרון דא"א, ותמן נחתת ולא קיימת ברישא. ומכאן תבין איך בינה נקרא גרון, ונקרא כתר, ונקרא שופר, כי הלא הגרון דא"א נעשה כתר לא"א.

קץ) נמצא כי ג"ר דא"א יתבי דא על דא: כתר, ותחתיו חכמה, ותחתיו בינה. ואינם בסוד קוין: כתר למטה, וחורב למטה מב' צדי הכתר, ועיקר התקיון הזה, הוא להיות קוין, כנ"ל בכמה מקומות.

אור פנימי

ומבחני זו נבחנים הגלגולתא ומו"ס שהם ג"כ כחדא נפקין מפה דראש דעתיק, ואינם נאצלים זה מזה, וע"כ הם מלביםיים לחסド וגבורה דעתיק בקופה שות. אמנים וدائיגלגולתא גובה ממוי"ס, וכן אבא גובה מאמא עפ' שיזיאים שניהם מקומה אחת דבינה דמ"ה. אמנים מ"ש הרב כאן שם בחינת קו אחד זה למטה מזה, וזה עניין אחר לגמרי, והוא כמ"ש לעיל שאין חכמה ובינה עומדים בראש דא"א בימין ושמאל כמו בא"א וו"ז כי בינה אינה נחשבת לנוקבא דמו"ס שיאיר לה מאור החכמה שבו, משום שחכמה שבו נתקנה בסוד עזקה רבה וע"כ הבינה יצאה מהראש, ואין בראש אלא קו אחד זה למטה מזה. וכן מבחינה זו, נבחנו גם הגלגולתא בסוד עזקה دقיא ובחינת ט' דצל"ם, ואינו משפיע מהו"ה דע"ב שלו אל המו"ס, כנ"ל, וע"כ זה למטה ממוי"ס כי אינו בא עמה בזוג, והוא ג"כ בחינת קו אחד. אמנים מבחינת הו"ה דס"ג, שהוא ל' דצל"ם, הם משפיעים זה לזה, ו מבחינה זו אינם נחשבים לקו אחד, אלא גלגולתא ומו"ס הם זכר ונקבה, ורעת דרדיל"א אחות נהוריה ביניהם, כנ"ל בדברי הרב. וזכור התבונן הוה רק לבינה המשפעת ע"י אוירא הנחשבת בין החכמה המשפעת ע"י אוירא. רישא עצמה. ובין חכמה דע"ב שהיא חכמה דא"א עצמה. וכשהמדובר היא מבחינה דא"א עצמו.

באצלות וקורומא שלה פסיק. והוא, כי חכמה דאו"א, אינה בחינת חכמה ממש כמו ראש דא"א, אלא שהיא חכמה המקובלת מモוחא דאוירא, שהיא בחינת בינה דחכמה ולא חכמה ממש, כי היא בחינת הו"ה דע"ב. כנ"ל. וזכור זה.

קץ) ג"ר דא"א יתבי דא על דא, כתר ותחתיו חכמה ותחתיו בינה, ואינם בסוד קוין: ולכארה זה סותר למ"ש לעיל, דכיון שגלגולתא ומו"ס מלביםיים לחסד וגבורה העתיק, ע"כ הם נפקין יחד כמו או"א הנמשך מהם. שכטרא ומו"ס הם זה נגד זה, ולא זה תחת זה. עש"ה. אמנים עניין בחידא נפקין וקומתם שווה הנאמר אפילו בא"א, אין הפירוש שקומתם שווה ממש זה לו, כי נודע שכתר דאבא גובה מקומה אמא, ואין אמא מגעת לכתר של אבא, כמו"ש הרב להלן, וא"כ איך הם בקופה שווה. אלא הפירוש הוא בעיקר שהם נפקין בחידא, ככלmr, שאינם נאצלים זה מזה, אלא שניהם נאצלים בכת אחט בהעליז ממה, כי הם בחינת ב' הרשימות ذכר ונקבה העולמים תמיד ביחד לפה העליון ונכללים שם בזוג דעליז, שהזכר הוא בחינת רשיימו דתלבשות. והנקבה היא בחינת הרשימו דעכיות, כמו"ש לעיל בדברי הרב בתחילת חלק ה', אצל זכר ונקבה דע"ב דא"ק. שה"ס י"ה דכתר. עש"ה.

קצתו) וטעם שנייו זה דא"א היה, כי כבר הודיעתי סוד המלכים שמתו הם סוד הנקודות, ואחר כך נתנו. ואמנם ברישא דעתיק לא היה בו שום בחינת מלכים שמתו מבואר אצלינו, אך מאריך אנפין ולמטה היה בו בירור ז' מלכים, לכון א"א המלביש ומקבל אור דע"י עצמו, לא היה כה אל הבינה שבו לקבל אורו, ולכון ירצה בגרונו, כי מקום רחוק תוכל לקבל הארץ.

קצתו) והטעם לפי שבינה דינינו מתערין מינה לכון אין בה כה לקבל החלק של אור דעתיק כמו החכמה, לכון החכמה נשארה במקומה, והבינה ירצה בגרונו ואמנם בשאר פרצופים, כגון אריה וווען, قولם מקבלים אויר דעתיק ע"י לבוש א"א, ריש בה יכולת להשיגו ואין צורך להבינה שלהם לירד ולהתרחק.

אור פנימי

חכמה דא"א עצמו, נבחניםuko אחד, ונבחנו מהבחןת חוויה דע"ב, כנ"ל. וכן בחינת חוויה דע"ב שבמ"ס נתנה ג"כ בבחינת ס' דצל"ם, כנ"ל, וכל השפעה של אור חכמה, הוא רק מבחינת חוויה דס"ג שככל ראש מג' רישין דא"א, שהוא בחינת מוחא דאיירא ובינה, כנ"ל.

זה אמרו,, הבינה אין בה כה לקבל החלק של אור דעתיק כמו החכמה וכי' והבינה ירצה בגרונו, מבואר, כי החכמה שקיבלה חלקה מאור הגדל של הראש דעתיק, נתקנה בסוד עזקה רבה שלא להשפיע אל הבינה, וע"כ בינה יצאו מראש דא"א. ואינה נכללת עם הראש ז' תיק כמו חכמה דא"א. ומה שבינה מקבלת ע"י מוחא דאיירא אינה נחשב לראש דא"ג שהוא חכמה בעיקר ואירא היא בינה דחכמה.

זה אמרו,, ואמנם בשאר הפרצופין כגון או"א וווען, قولם מקבלים אויר דעתיק ע"י לבוש א"א ויש בה יכולת להשיגו ואין צורך להבינה שלהם לירד ולהתרחק" דהינו כנ"ל, כי או"א הם מקבלים ע"י תיקון הצל"ם דא"א, שמהם כבר בוגוזה החכמה, וכל הארת חכמה הוא ע"י ל' דצל"ם, שהוא בינה דחכמה, אשר גם היא מלובשת בלבוש של ס' דצל"ם, שהיא שורה. ובינה יכולה

קצתו) אין בה כה לקבל החלק של אור דעתיק כמו החכמה וכוי או"א וווען قولם מקבלים אויר עתיק ע"י לבוש: מבואר עריל, כי זה תיקון של מל"ץ דצל"ם מתחילה בנה"י דעתיק, המלובשים במוחין דא"א, שבסוד הגבהת ירכין למלחה מיטוד, תיקון ג"ר דע"ב דא"א בסוד ס' דצל"ם, שע"י תיקון זה, גאנזו או"א הפנימים, כנ"ל באורך. אבל בחכמה דעתיק עצמו אין שום כייסוי, ושם מגולים ג"ר דחכמה בלי שום כייסוי של הם' דצל"ם. ולפיכך א"א שהוא בחינת אה"פ דעתיק, הנה בעית הוועג, הוא כלל עם עתיק לראש אחד, כנודע, ונמצא שמארירים בו ג"ר דחכמה שבעתיק, מודה הצלולות והוא עם ראש דעתיק. אלא הוא איינו משפיע מאור הגדל הזה לתחתוניות, כי בו נתכן תיקון דם' דצל"ם בסוד עזקה דביא, שלא ישפיע כי אם חסדים מכוסים,

קצג) ואמנם אחר שירדה הבינה בגרון, ירד הדעת ונחלבש בריק דא"א עצם, והיה רוחניות אליהם, ואין לו מקום מוקוץ, כי אם בין תרין כתפי דא"א הוא עומד, כנזכר במקום אחר.

קצד) ונחוור לעניין, כי ברישא דא"א יש כתר וחכמה בלבד, והנה כל זה הוא בבח"י הכללות, אבל כבר ידעת. כי כל מידה ומידה מהן כלולה מי, וא"כ כתר וחכמה יש בכ"א י"ט. והנה כל שיעור הראש שהוא עד המצת, שהוא מקום השערות, שם יש כללות י"ס מן הכתר ר"ס מן חכמה, וכן למטה מן המצת עד הגרון שם הבינה, יש ג"כ כללות י"ס מן הכתר ור"ס מן חכמה, וכל זה בבח"י פנימיות.

אור פנימי

אשר בחינת הגופות דעתיק וא"א וא"ו, דהינו בחינת הממעלה למטה שלום, כולם נבררו מב"ע, כי לא היה להם מנקודים רק בחינת ראשיהם בלבד, כמברא. והנץ מוצא רק הראש דעתיק שאין בו מבירורי ב"ע, אבל מבחינת הגוף שלו ולמטה, הכולל כל פרטוני אציגות, יש בהם מבירורי המלכים דב"ע שנשברו ומתו, כי כל בחינת ממלה למטה אינם אלא מן הז"ת דנקודים.

קצג) אחר שירדה הבינה בגרון ירד הדעת ונחלבש בר"ק דא"א וכו' ואין לו מקום מוקוץ כי אם בין תרין כתפי דא"א הוא עומר: כבר נחביר בחלק ה', כי שורש הדעת הוא בח"י החסד שבכינה, כי בינה עצמה היא נחשבת בח"י החסד התחדים שמשיכה נחשבת בת בח"י בן ומ"ז, כמ"ש שם הרב. ע"ש. אמן הכוונה היא על בח"י ז"ת חסד שנשאר בה, ולא על ג"ר, כי ג"ר הן בחינתה עצמה. ע"ה. וע"כ נבחן החסד שבנה"ל לבח"י מ"ז, משומ שחשד הות הוא שורש ז"א, שהוא צרייך להארת חכמה, וע"כ הוא מעורר אותה להפסיק האחריות שלה ולהזוווג עם חכמה סב"פ, כדי להאיר אותו בהארת חכמה. וע"כ המ"ז הות נקרא בשם דעת, כי על ידו מוזוווג למלכות, אשר כל הבדיקות שמעלה למטה נשברו פנים ואחרו, כמ"ש בחלק ז', כי רק בח"י הראשים דנקודים לא היה בהם שכירה אלא ביטול בלבד, ונשאו עכ"פ באצלות אבל כל המדרגות שמעלה למטה שיצא בנקודים, החל מהתודע עד המלכות, כולם נשברו פ"א וירדו לב"ג. וע"ז תבין,

קצתו) והנה ג"כ בבח"י א"ר"מ, יש " מקיפים מן הכתיר ו"י מקיפין מן החכמה בראש וכן יוד מקיפין מהכתיר ו יוד מקיפין מהחכמה יש ממוקם המצח עד הגרון, ועתה אין אלו עסוקין במקיף הראש, ונזכר במקיף הפנים.

קציו הנה סוד י"ג ת"ד, הם סוד מקיף פנים, ע"ד שנבאר בע"ה. והענין כי אמת הוא שבבח"י או"פ יש י"ס מן הכתיר ו י"ס מן החכמה, אך בסוד מקיף לא יש רק י"ג מקיפים מכתיר וחכמה בלבד, כי השאר אין יכולין להתגלות.

אור פנימי

הבינה עם החכמה. והזוווג נקרא ידיעת. ממדרגת ראש, אمنם בעת הזוווג עלים י"ג תיקוני דיקנא, ונכללים בחינת הראש ביחד עם השערות רישא, כי בחינת המסך דפאתן הראש יורד לסולם הדיקנא, ונעשה שניהם לע"ס הראש אחד. ואו געשו השערות דיקנא למ"ז, וממשיכים זוווג דחו"ב עליאן דעתה. בסוד דעת דרדל"א, כי גם ג' הרישין נתחרבו לדול"א, כנ"ל, הרי שהשערות דיקנא געשו לדעת דא"א המשיכים לו הזוווג דחו"ב.

אלא והפרש הוא בין דעת דכלים פנימים דא"א שיד לגופא בקביעות, ובין הדעת דכלות הדיקנא, הוא, כי אם הדעת דכלים פנימים היה עולה לזרוג החור"ב דא"א, היה מזוווג בח"י ע"ב דמו"ס נופית, שזה אליו אפשר לו כנ"ל, וע"כ אינו יכול לעלות בראש, אמן הדיקנא מתקونة מהתויה דס"ג שבמו"ס, באופן, ע"פ שהוא עולה לזרוג החור"ב, אינו מודוגת רק בחינת בינה החכמה עם הבינה, שהיא בח"י ל' דצל"ט, ולא ע"ב דמו"ס, וע"כ יכולה לעלות לראשה. באופן שכל הוגנים דחו"ב שבראש דא"א, אינם באים מן הדעת דכלים הפנימים, אלא מן הדעת דשערות דיקנא. כמבואר.

קציו) אמת הוא שבבחינת או"פ יש י"פ מן הבתר ו י"ס מן החכמה אך בסוד מקיף לא יש רק י"ג מקיפין מכתיר וחכמה לפחות כי השאר אינם יכולים להתגלות: התפרש

ותגה נתבאר לעיל בסמור, שחכמה סתימאה דא"א, אינו מוזhog עם הבינה שלו למלומ, כי קורמא דאתחפהא עלייה לא פסיק לעלמיין, ע"ש. כי משום זה נחשבת הבינה שיצאה לביר מראש דא"א, ולפיכך נחשב גם הדעת שיצא מראש דא"א יחד עם הבינה, ונעשה בקביעות לבחינת ויק, ולבחינת אחרים, הנקרא כתפין דא"א, כי אחרים, פירושו, שאינה בא בבחינת הזוווג המשמיד אוורות פנינים, והוא שקט בלי פעולה. וזה שאומר שאין לו מקום קבוץ בראש דא"א, כי בחינת הזוווג הנעשה על המין הזה נקרא מקום קבוץ, כי מלחמת שהוא גורם הזוווג דחו"ב הנה מתלבטים בו עצמו ג"כ חור"ב ודעתי ייחד, ונעשה לבחינת ראש ממש. ע"פ שהוא חסדים ובחינת ויק, מ"מ מתוך שמשו לחור"ב דראש, הוא נמסך ג"כ לשם, כנ"ל. אמן בא"א שאין לדעת פעללה זו זוווג חור"ב, ע"כ יורד לבחינת ויק ולבחינת אחרים, כי נחבטל פעולתו.

ותדע, שתמורה הדעת זהה שירד לוי'ק דא"א ונחבטל פעולתו, יש לו לא"א תמורה בחינת דעת בסוד הדיקנא שלו ותגמ שאי הדיקנא עומדת מצד הקביעות שבבחין ויק, כי המסך שבעזרות דרישא יצא אותה לחוץ בבחינת אה"ס היוצאים

קצתו) ואמנם עשר פנימים עמידין זה ע"ג זה, כסדרון, כתף חכמה בינה כו', עד המלכות האחרונה ומחזאים שיעור המקום המוחזק וסובל ל"י"ג אורות מקיפים, ושיעורם שווה. וו"ס שערות הדיקנא שיוצאין האורות דרך נקיי השערות ומארים בסוד מקיפים.

קצתו) ואמנם יש חילוק א' בין פנימים למקיפים, והוא, כי י"ס הפנימיות דכתה הם זעג'ז, וכן י"ס של פנימיות החכמה הם ג"כ כסדרון זעג'ז, אמנם המקיפים הם להיפך. כי הם מתחילה ממטה לעמלה, מלכות בראש כל י"ג ת"ד, והcontinuer בסופם. וכן ה"ס מקיף של חכמה הם ע"ז הדרך ג"כ, ולא די בזה, אלא שג'כ כל הספרות מקיפים של חכמה, הם עליונים מכל י"ס מקיפים של הcontinuer.

אור פנימי

וכבר ידעת שהשערות הם קומה שלימה דעת' ב' המגולת, שלא יכולה להתלבש תוך הכלים פנימיים דג' ראשים, מחמת התקיון דם, דצל"ם בגולגולתא, וע"כ יצא כל האור הזה לחוץ בבחינת מקיף חוץ, ובחינת האור'ה המלביש לקומה זו, נעשו ג"כ למוחרי מוחא, והם יצאו ג"כ לחוץ, ונעשו בבחינת שערות רישא ודיקנא שהם גו"ע ואח"פ. ולפיכך כמו שכלים הפנימיים דא"א, נחלקו לג' רישין: גולגולתא אוירא, ומוש"ס. וכן הקומה דשערות, נחלקה לג' רישין אלו, בסוד ג' חווית: ע"ב, ס"ג, מ"ה. וכן מה שתקרומו אורייא אהיה על מ"ס והוציאו אותו לחוץ מראש, וזהו למטה מב' חווית ע"ב דפאת הראש, שהוא למטה מב' חווית ע"ב ס"ג שברישא, הוציא את השערות דיקנא, לחוץ מראש דקומות השערות. ונעשו בערכו לבחינת אה"פ דגופה, כלומר, שהמסך/שולט עליהם ואינם יכולים לקבל מגו"ע דשערות שנשאו ברישא. ונעשו לבחינת ו"ק. והנה בעניין יציאה זו מון הראש, יש חילוק בין הגולגולתא, שהוא הראש ה"א. ובין האורייא שהוא הראש ה"ב. כי מגולגולתא שהוא הו"ה דעת' ב' י"א מוש"ס לגמרי ממנה, כי הקromo מא מספיק בינויהם, והמקיפים שווים זה לזה, ואין בינויהם הפרש אלא שווה פנימי וזה מקיף. כמו"ש הרב,

קצת). נמצא, כי האחרונה שבכולם, שהוא מלכות דחכמה, עומדת למעלה מכולם, והגבוהה ומעולה שבכולם, שהוא כתר שכתר, עומד למטה מכולם. והטעם כי להיותו אור מגולה מكيف, לא היה כח בתחתונים לסבלו, ולכנן אורות העליונים לא נתגלו רק למטה ממדרגתן.

אור פנימי

באה לעולם בזוג עם מ"ס מבחינת הוויה וחד"ב שבה. ועד זה פרצוף השערות דיקנא יצא לגמרי מבחינת גלגולתא דשערות רישא, ולא נשאר בה אלא ורק גמורים מבחינת גלגולתא, דהיינו גופא, מהס ולמטה כנ"ל. אמן מבחינת הראש תב' שהיא מוחא דואירא, שהיא בחינת בינה, אשר היא עצמה נכללת ג"כ מכל הגראים, כנ"ל, ויש בה ג"כ בחינת גלגולתא, שהיא הוויה דע"ב, הנה נבחן שמו"ס לא יצא לגמרי מראש הזה, כי יצא רק מבחינת גלגולתא הכלול בה, אבל מבחינתה עצמה שהיא בח' בינה, לא יצא ממנה, כי כל בחינת הקромא, מפריש המו"ס רק מבחינת ג"ר דחכמה שהיא ע"ב, אבל לא מבחינת בינה דחכמה שהיא ס"ג דע"ב, שהיא מוחא דואירא, כי ע"כ הוא ראוי ג"כ לקבל ממנה חכמה, כנ"ל. ועד"ז גם בחינת הדיקנא, שיצאה מבחין הגלגולתא ואירא דשערות רישא, מהמת המשך שבפאתיו הראש, נבחן ג"כ, שלא יצא אלא מבחנת הע"ב שבօירא, אבל מבחינה עצמה, שהיא בינה דחכמה, לא נתמעט, ועוד"כ יש לה גם עתה בחינת הבינה של החכמה. אמן מגולגת נתמעטה לגמרי ואין לה אלא ורק.

הרוי שאחר הזוג, שעלה שוב המשך לפאתיו הראש, והוציא הדיקנא לחוץ ושוב נעשית לבחינת מקיפים, אין בה או מן הגלגולתא אלא בחינות ו"ק גמורים, דהיינו מהס ולמטה, אבל מבחינת חכמה דראש, יש לה מבינה ולמטה, כמובן. הרוי שלא נשאר יותר בשערות דיקנא מבחינת המקיפים רק י"ג ספירות, שום ו'יס ממש את הבינו-

א' שצד ח'ק י"ג תלמוד עשר ספריות רישא דיקנא ד"א

ר) ולפיכך, כתר שכתר, שהוא מדרגה עליונה יותר, נתגלה במדרגה היותר תחתונה שבכולם. וכן המלכות שבכמה, שהוא היותר קטנה שבכולם, נגנית לעללה מכלם. כי יש כה בתתונותים לקבלה, וכיוצא בזה בשאר הספריות.

רא) ומה שאני אומר, שכתר שכתר נתגלה במדרגה התתונה, לא דייקת למלתי, שהרי אין רק י"ג ת"ד בלבד, ואינם כ', אך הכוונה לומר כי המדרגה היותר עליונה שכתר, שהוא נקאה, שהוא החסיד, נתגלה במדרגה תחתונה כמו"ש בע"ה.

רב) גם דעת, כי אין גדר המקומות כמו שנראה בעיניך לסדרם עג"ז ממש, כי אין סדר המדרגות כפי היוות המקום עליון או תחתון, כי הלא יש מקום למיטה ונקרא עליון, ויש מקום לעללה ונקרא תחתון, כי הלא המקום שתחת הפה הוא יותר תחתון מכלם, ואמנם הוא מכלל המקומות העליונים, להיותו סמוך אל הפה, ומקבל האור וההבל היוצא משם, יותר מכמה מקומות העליונים להיותו סמוך לפה. וכן הסמך לעיניים, וכן הסמוך אל החוטם, כי גם מהם יצא הארץ.

רג) וא"ת, מקום שתחת הפה היה ראוי תיקונו ראשון. אך דעת, כי אין הדבר תלוי בזה, רק ראוי להעיריך המקום עצמו, אם הוא עליון אם לאו, וקרוב למקום ההבל. ולפעמים יש מקומות עליונים שהם גבוהים ממקום ההבל, ודבר זה תלוי בהערכתה, שהעיריך המatial יתברך. המקומות בסדר י"ג תיקוני דיקנא על דרך שנבאר.

* רד) ונברא תחילתה מקום אלו הי"ג תיקוני דיקנא, כפי מ"ש באדרת נשא דף קל"א ע"א, ואחר כך נברא מ齊אותם. הנה ב' פأتي הראש, הם בחינת המלכות העשירות די"ס דגולגתא כמ"ש, ותחתייהם הם מתחילות תיקוני חכמה סתימאה שהם י"ג תיקוני דיקנא.

אור פנימי

זהසרות להם עתה, אמונם מהבחןות שיש העשירות די"ס דגולגתא, ותחתיותם הם לה גם עתה, אינה נבחנת למקיפות, אלא מתחילות תיקוני חכמה סתימאה שהם לפניהם, והוא פשוט. י"ג תיריד: כבר נתבאר בדייבור הסמור, ר) ב' פأتي הראש, הם בחו"ל מלכות שדקניות והפנימים שווים זה לזה, וכך

* מבוא שערם ש"ג ח'ב אמצע פרק י"א.

רה) ומתחילה מתחת כל בוחנת הגולגולת מתחת לב' הפאות, שהם בב' צדעי המצח סמוכים אל האזנים, ולמטה מהם, דבוק בהם ממש,

אור פנימי

ובזהר ע"פ הסולם א"ר אוות ע"ד) והוא רשות תיקוני קדמאות: מתקפו שעריו מלעילא, ושארו מההוא תקונא דשער רישיה דפלט בתיקוני לעילא, מאודני, ונחית מקטע פתחא דאודני בחדר חוטא בשקוילא טבא עד רישיא דפומא. עכ"ל. אנו מוצאים כאן ג' דברים: א') הגורם והמסבב לתקון א', שהוא התיקון דשורות הראש העומד באודני, כמ"ש שארו מההוא תיקונא דשער רישיא דהינו פאתוי הראש הסמכים לאזנים. ב') מקום אתיות תיקון א', שהוא נחית מקמי פתחא דאודני, שפירושו, במקומות החיבור של ראש להי התחתון בסוף העצם דגלגולתא, שהוא בדיק מול הנקב של האזנים, הנקרה פתחא דאודני. ג') צורת גידולם של שערות תיקון א', שהוא מפתחה דאודני בחדר חוטא בשקוילא טבא עד רישיא דפומא, דהינו שמנקב האזנים הוא מתרפסת ונמשך עד השערות דרישיא דפומא, שם השערות דשפה עללה. ויש להבין היטב ג' דברים אלו.

והנה החומר של השערות עצמן, כבר ביאר לנו הרוב היטב שהם בוחנת הבל המקיף ומלביש היוצא מן היסוד, שפירשו, התבבל וא"ח המקיף ומלביש את קומת ע"ב המגוללה, שטוא וגיר דחכמה שלא יכול להתחבש בגלגולתא מחמת היכסי דם, אשר בה, הנקרה עזקה דכיא, שע"כ נעלים משם ויצא לחוץ, והאי"ת الملביש אנו יכול לעלות ע"מ האו"י, שנсталק, כמ"ש הרב (דף רמ"ז) אותן ב') כי להיותו בוחנת אור עב, ע"כ בהסתלק האור ישר ממנה, נתוספי עבויות על עביותו ונשאר למטה, ע"ש. נמצא שא"ח الملביש לקומת ע"ב המגוללה, לא נсталק עמו, אלא נשאר במקומו בראש

שקרומה דאוירה מוציא את מו"ס מחוץ לראש דגלגולתא, כן פאתוי הראש, שהם בוחנת המלבות דשורות רישיא, הם מוציאים השערות דיקנא מחוץ למדרגת שערות רישיא. כי שערות רישיא הם למעלה מסך שבמלכות שלהם ואין עבויות המסך פועלות בהם, משא"כ השערות דיקנא שכבר נמצאים מתחת המסך, הווה, וכל אוורות שלהם הם מקבלים דרך המסך הווה זפאתוי הראש, ע"כ הם נחשים לבחינת גוף וו"ק, ולא יכולים לעלות ביחד עם השערות רישיא מטה לעל הגלגולתא, אלא שיצאו מפאתי הראש ולמטה על התחthon, הבדל מעצם הגלגולתא. ולפי"ז תבין, איך שערות גלגולתא הם בוחנת ב') רישין גלגולתא ואוירה, שהם מקרוומה ולמעלה, ושערות דיקנא הם בוחנת מו"ס, שהוא מקרוומה ולמטה. וזה הרבה, שי"ג תיקוני דיקנא הם תיקוני מו"ס.

רה) מתחילה הוקן מב' צרכי הפנים מתחת הפיאות והוא צורת הוקן ואני רחוב כמו למפה וב' הצדרים האלו נקראים תיקון ראשון: הנה הרוב קיצר מאר בביואר הד"ג תיקוני דיקנא, בסדר מקום אחיזותן וצורותם, ולא הביא מהם אלא קיצור דקיצור מלשונו הזוהר בספר"ץ ואדרא רבה, וכפי הנראה, סדר עצמו על ביורי הזוהר, שהמה גילותם לכל מעין, ובאמת האריך הרחיב הזוהר עצמו לפרשם היטב בכל פרטיהם ודקדוקיהם, וכך רואין להביא אחר דברי הרוב בכל תיקון ותיקון, את סיום דברי הזוהר השיערים לביאר אותו התקון גם לביארו היטב עם דברי הרוב, והקדמות המובאים בחלק שלפנינו. וכן הוויה נשא (דף קל"א ע"א.

מתחיל הוקן מב' צרכי הפנים מתחת הפיאות דבוק בהם, והוא צרות

אור פנימי

עכמו, אלא הוא מוחבר בו מבחינותبشر גידין ועור, כי מבינה ולמטה אינו נחשב ליוצא מרראש, כמו שתתברר לעיל אצל מוש"ס, כי כל המיועט ותיציאת מרראש דגלглаה, הוא מכח הם' שנתקנן בגלגלה, שהיא בבחינת ע"ב, ועוד'כ הע"ב זמו"ס אין לו זוג עם הבינה, אפללו בעת עליה אמן מבחינה כלום. אמנם אח"פ' דקומה זו, שהם כבר ממטה למסך הזה, וכל קבלתם הוא מהמסך הזה שבפתח הראש, נבחנים לבחינת גוף, ואינם יכולים להפתש עוד בגלגלה, ומהו יוצאים בלחי התחתון, שהוא לבן מגגלתא.

גם ידעת, שמלבד הא"ח הנזכר, יש גם כן בהשערות, בחינת כלים הנברים מב"ע. כי ביציאת הקומה דע"ב הנזכר נבררים עמה בשיעורה, כל בחינות הכלים דב"ע, הרואים להלביש אותה הקומה, שהם אותם שכבר הלבישו קומה זו בעת התקודים, שהיא הקומה דסתכלות עיניין דו"א שיצא שם, שהמעלה להם נקרא מלך הדעת, ובחינת נה"י דעליוño שהיו מלבושים במלך הזה, נפלו ג"כ עמו לבי"ע, וננה"י אלו, הם שעלו מב"ע עתה ביציאת הקומה דע"ב המגולת דא"א, שהיו צרייכים להלביש לקומה זו, ואחר שנסstalkה, נמצאים גם הם נשארים בראש המטה יחד עם אור החוזר הנזכר.

ובבחנת המקום דתיקון א' הוא, בראש הלחי התחתון למטה באותו מקום שהגידין מחברים אותו עם עצם הגלглаה, שהוא בסמוך לפאתית הראש, כי ממש הוא יוציא, ובבחינת פאתית הראש היא בבחינת מלכות דעליון, המתלבשת בתחתון, דהינו בתיקון א', וזה דנחתת מקמי פתחא דאונגן.

צורת גיזולו של תיקון הא' הוא, מפתחא אודונגי בחד חוטא בשקו לא טבא עד רישא דפומא. דהינו שמנקב האונגים, שהוא תחלת לחי התחתון, הוא נמשך עד רישא דשערות השפה שעל הפה מתחת החוטם. ובאיור הדבר הוא: כי החומר של השערות דיקנא, כמו שיצא מפאתיו נבדל מן הגלглаה, כי הוא עצם בפני

הזקן, ואינו רחב כמו למטה. וב' הצדדים האלו נקראים תיקון ראשון

אור פנימי

על זה לה"ר דהיננו לשפה עלאה, שיש מקום בינה. אמן בתיקון זה עדין לא עלו ממש, אלא רק שנמשכו עד רישא לשפה עילאה ושם נשאים עמודים, עד שהגיע תיקון הב' דיקנא, שאו עלינו ונפתחו על השפה עלאה כמ"ש להלן.

וז"ש שם בזוהר (דף קל"ב: ובادر' ע"פ הטולמים אותן ק"ו) אמר ע"פ פומא משומות דברתיב, ודינה יתיב וספריז פתיחין, מאיד דינה יתיב, יתיב לאטיריה דלא שלטמא" כלומר שהוא שב מקוםו, כמו שהוא נמצא בכלים הפנימים בראש, דהיננו במקומות בינה, וזה, "יתיב לאטיריה" וע"כ מدت הדין לא שלטה, כי נמתקים שם במדת הרחמים. הרי שפנויות השערות דתיקון א' עד פומא, הוא כדי להמתיק אותם במדת הרחמים, שאו אין לה שליטה למדת הדין הקשה. כմבוואר.

וז"ש עוד שם (באות ק"ב) "בהאי דיקנא, אשטמודע אלף עליין דחתמי בעזוקא דפרא" כי הע"ב המגוללה, שם בחינת או"א דנקודים, דקומה הסתכלות עיניין זה בזה, נקרה אלף עליין, מלשון ואאלפ' חכמה, והם החומים בעזוקא דכיא, דהיננו שנגנוו בחינת ס' דצל"ט שגלגתא דא"א קבלה מנה"י דעתיק, כנ"ל, כי ע"כ גגנו הבוזד"ק במ"ס ואין עליו זוג עוד, כמ"ש לעיל בדברי הרוב. יבוזד"ק הזה, ה"ס מלכות דצמצום א', שבה שמו או"א דנקודים, וכיוון שאין זוג במלכות ההיא, ע"כ אין עוד מציאות שייגלה קומתם. ומטעם זה געלם קומה זו בסוד מקי"ח חור, ובחינת הכלים שעלו לקומה זו, הם השערות רישא ודיקנא, כנ"ל. אלא כמו שאין הבוזד"ק שולט בגלגתא דא"א, מפני שעומדת עצלה ממטה למעלה, אלא ששולט במ"ס, שהוא מקרומא דairoא ולמטה,

הראש, הוא מבחינת מלכות דצמצום א', שפירושה מלכות דמדת הדין, שעוד לא נמתקה בה"ר, שהיא ממדת הרחמים, כנודע. וע"כ מקומה קבועה בלתי התהחותן, שהוא בחינת אח"פ שיצא לבר מראש, דהיננו גלגתא כנ"ל. אמן עיקר תיקון דשערות דיקנא הוא, להמתיק את המלכות הוו להעלotta למקום בינה בה"ר. וו"ס שנמשכו השערות דתיקון הא' ממשו, דהיננו מלחי התהחותן, עד שעלו לחוי הعليון, ונשרשו בבחינת הבשר של לחוי הعليון, שנקרה שפה עלאה, והלחוי הعليון הוא מעצם הגלגתא, שהיא בחינת בינה, כנ"ל, שב' הרישין דא"א הם אח"פ דעתיק, שגלגתא היא בחינת בינה ואונ, ומ"ס הוא בחינת זוז'ן וחור"פ. הרי שהגלגתא היא בחינת בינה. וע"כ נמצא, ששערות דתיקון הא', שהם בחינת מלכות דמדת הדין מצמצום א', עלوان מקום בינה, דהיננו בשפה עלאה שעלו לחוי הعليון, השיר לעצם הגלגתא הנבחנת לבינה, והוא נמתקה בה בסוד הרחמים שבה. ואני להקשות, איך אפשר לשערות הללו לשנות מקום, ולעלות מלחי התהחותן לחוי הعليון. והענין הוא, כמ"ש לעיל, שככל ההבדל של לחוי התהחותן, הוא רק מבחינת העצמות בלבד, אבל מבחינת גידין בשר ועור, הוא מחובר לגמרי בלתי הعليון, ולפיקך יכולו השערות לעלות מהבשר שעלו גבי הלחוי התהחותן, אל הבשר שעלו גברי הלחוי הعليון. והגורם להמשכה זו, הוא בחינת הכלים הפנימים בראש א"א, דהיננו בחינת הקרומא דairoא של', שהיא בחינת מלכות דצמצום ב' שכבר מומתקת בביינה, ומתחור שהשערות תלויים ויונקים מכלים הפנימים, ע"כ קבלו ג"כ תיקונים, וגם הם

דידיקנא, ואעפ' שנחלה לשני צדדים הכל הוא בחינת תיקון א', דוגמת

אור פנימי

אמנם איןנו כן, אלא שכל קוצה כולל מש"צ בחינות, כמ"ש בזורה. והטעם הוא, מושם שבכמה הד', שהוא המלכות. חסר בה הבדיקה האחורה העקרית שבה, דהיינו בח"י עצמות הגנזה ברד"א, שעצמות העוביות שבב, גנוזה שמה בסוד ראש פנה, כנ"ל. ועכ', אפילו בתיקון א' דידיקנא, שם עומדת המלכות הו בלי היבור עם מדת הרחמים, מ"מ אין שם אלא ת' בחינות חסר עשר, המורה על חסרון עצמותה. מבואר. והשם של תיקון הא' הוה, והוא שם אל. ופירשו שם בזורה (אות ק"ה), "לייא קווצי שקיילו תקייז בחושבון אל", מחד אל' תקייף ב' פירוש: כי ה' אותיות דאלים. ה"ס כח'ב זו"ן סדרם. וב' אותיות הראשנות שבו, שהם אל', ה"ס הראש שבו, שום כהר הכרמה, וו"ס שחס'ן, נקרא בשם אל', והינו מבחי' מה שחס'ן כולל כח'ד, כלומר מבחינת ראש שבוי'. וכבר ידעת פירשו של ראש הוא, שהמסך משמש בו ממטה לעמלה, שהוא מכיה על אור העליון מבלי לעבור דרך בו, שהוא בחינת התנגדות להתחבשות בכלים, אלא שאח'כ' מתפשט המסך מנייה ובה לע"ס בכל חכימות שלבליש ממטה לעמלה, לחור התחלבות בכלים שנקרו גות', כמ"ש בחקלים הקודמים. והנה זה נוגג רק בגנדות. אמם בקנות עדין אין התהפקות ההו של המסך נוגג שם, ואין מתפשט להתחבש בכלים ולות בח'י הסדים בלבד שהוא בחינת ו'ק. כנודע. ותנה המוחין רקטנות נקרים אלקים, ונמצא השם אל', שהוא בחינת הראש, כנ"ל, שנינו מתפשט לבחינת התחלבות בכלים, אלא רק לבחינת אור הסדים לבר, שאיןנו נבחן להתחבשות כנודע. ולפיכך השם אל' מורה על בחינת התנגדות להתחבשות דהארות הכרמה, דהיינו מבחינת המסך שבו שהוא דוחה את אור

כו אין הבוזדי' שולט בשערות רישא שעל הגלגולת, להיוותה עומדת בפתחי הראש למיטה בסופם, אלא שהוא שולט בדיקנא, כנ"ל. שהוא למיטה ממש דפאתיה הראש, הנקרה ונמצא שכח המלכות דצמצום א', בזיד'ק, הוא מתגלה בשערות דיקנא, הרי שהוא הבוזדי' דגניו במ"ס, יצא ונרגלה בזיד'ק הוה, שע"י עלייתם לדיא, בדוחינת בזיד'ק דיקנא. שהם נעשו למ"ז בזיד'ק דיקנא. אחד, רק ע"י כל הזוגים המרובים שבשתאי אחת, ריק ע"י כל הזוגים שצרכיהם להתחבר אלף שני, והוא משומש שצרכיהם להתחבר ולהתעורר ג'כ' בבחינת המתקה דה'יר, כנ"ל. אלא לפי ששורשם היא המלכות דצמצום א' המגוללה מפתחי הראש ולמטה, כנ"ל. עכ' סופם לגולות אותה הקומה דאו"א דנקודים, הנקרה אלף עליין. וו"ש, "בהאי דיקנא אשתמודע אלף עליין דוחתמיין בעוקא דיביא" דהינו שהם מגלים אותם בהמשך שחא אלף שני, מבואר.

ואעפ' שנאמר, שמלאות דצמצום א', צמחה ויצאה בתיקון הא' מפתחי הראש ולמטה, מ"מ אין זו עצמותה של המלכות הוה, כי עצמותה גגנו ברד"א כמ"ש הרב, בסוד אבן מסוס הבונים היהת לראש פנה. אלא הכוונה היא לבחינת הארץ, ולא לבחינת עצמותה. וו"ש שם, "ש"צ נימין אשתחחו בכל קוצה" כי ד' יודין הם במסך הוה דצמצום א', ששימש בא"א דנקודים, דהינו ד' יודין שבמילוי הויה דע"ב המגוללה שלהם, הרומים לד' הקומות שבם: חכמה, בינה, ז"א, מלכות. וכל קומה כוללה מע"ס ועשר מעשר, הם סוד ד' מאות. ולפ"ז, כל קוצה וקוצה היה צריך להיות כולל מכל הד' מאות בחינות, כנודע,-shell פרט שאפשר להפרט מוכחה להיות כולל הכל כולל.

פָּאֵתִי הַרְאֵשׁ מְשֻׁנֵּי צְדָדוֹ שֶׁהַכָּל הוּא בְּחִינַת הַמְלֹכוֹת דָּגָלְגָלָתָא הַנְּלָא.

אוֹר פְּנִימִי

עלמיין מארי דיבבא. עלמא תליתאי פליק עלמיין מארי דיללה וכו"ג פירוש: "לצ"ו אלףון מארי דיללה וכו"ג" פירוש: שמלטרם דאתפשטו שאר התיקונים למטה בבי"ע, ורק תקון הא' התחל לחתפש צמצום א', ע"כ בוחינת העבויות שביהם תקיפין מאך, ואין ממשים לבחינת מ"ז שיהיו מתפשטים לבחינת הצלבשות, וע"כ מפרשין את השם אל' כאנ', בבי"י תקייף כלומר, שלוט בתוכף גדול במקומם הואת, ואיןו נותן את אוֹר העליון לעבור דרכו.

וז"ש שם, "כוא סותים ברישא דיקנא דבליל תקיפא זבלילין בהאי אליל" סתים, פירושו: שאינו מתפשט להחלבשות בכלים, ואומר שבמקום זה, שהוא רישא דיקנא, בלא סתים, להיותם כלולים בבחינת תקיפות המשך ועבויות צמצום א', שנמנע מהם הוווג, עד שתתחבר בבחינת הבינה, ותהיה נמתקת במדת הרחמים. כנ"ל. אמר אח"כ כשהיא נמתקת במדת הרחמים, או היא רואיה לעלות למ"ז, שע"י הוווגים הנעשים עליה, "אשתחמודע הני אלף עלמיין דחתימיין בעוקא דיכיא". כנ"ל.

וז"ש עוד שם, "וכל עלמא מיניינו מתפרש לאלו' עלמיין דבטיין לעורנא רביה" פי: כי בוחינת חכמה סתימה, נקרא עידונא רביה, דהיאנו עדן הגודל, כי עדן הוא שם החכמה, כנודע. והוא אינה מגולה באצלות, וכל החכמה המגוללה באצלות היא בח"י בינה דחכמה זו, כנ"ל, שהיא מכונה עדן התחthon. אמרם ע"י כל הוווגים היוצאים על המ"ז דשערות דיקנא, נמצא שבסופם מתגללה עדן הגודל, שהוא מ"ס, שם גנווים או"א דבחי הסתכלות עיניין דנקודים, כנ"ל.

וז"ש עוד שם (אות ק"ז ק"ח ק"ט), "כוי ג' עלמיין נפקין מהאי תיקונה קדרמאה, עלמא קדרמאה פליק לאלו' אלףון ורבוא רבבו מארי תרייפין. עלמא תנינא פליק ליזין

וכל הצרות הוא תיקון א', עד למטה במקום שמתחיל הזקן להתרחב,

אור פנימי

מורכחת העליונה להחפרט לע"ס שכ"א עשר, והמדרגה הג' לע"ס דמאות, והמדרגה הב' לע"ס דאלפים, והמדרגה הא' לע"ס דרכוא. וכשהמדרגה הה' מאנצלת למדרגה ה', שבוב נכפלות כל המדרגות בעשר פעמים, ונמצא המדרגה ר' בע"ס דיחידות. והה' בע"ס דעשרות והה' בע"ס דמאות. והה' בע"ס דאלפים. והה' בע"ס דרכוא, והה' בע"ס דרכוא רבבות.

וכשהמדרגה ה' מאנצלת למדרגה ר' שבוב נכפלות כל המדרגות לעשר פעמים כנ"ל, עד שהמדרגה הא' הוא עתה באلف אלףין, והה' במאה אלפיים, שהם רבוא רבבן. והה' ברבווא. והה' באלפים. והה' במאה. והה' בעשרות והה' ביחידות. והנה יש כאן מעתק עד מלכות ז' מדרגות. ונמצא לפיה המעתק הנקרא רבבן, וזה במאה אלפיים. ומהו' הוא רבוא רבבן, והדיקנא הוא רבבות, ואו"א הם אלפיים. ויישוט' הם מאות. וזה הוא עשרירויות, ונוקבא היא ע"ס דיחידות. עם זה תבין ג'ב סוד הכהוב, ועתיק יומין יתיב וכור' אלף אלףין ישמשנייה וכו'. כי ע"ס דעתך הם מאף אלףין. כמבואר. וזה הזהר בבחינת הוווג דמאיו טריסין, שהוווג הזה נמנשך מפה דעתיק, כנ"ל, אשר הם אלף אלףין ורבוא רבבן, שהוא רומו, שהדיקנא שהוא תיקון הא' מקבל מזווג דמו"ס שהוא בבחינת רבוא רבבן וממו'ס מקבל מפה דעתיק, שהוא בבחינת אלף אלףין, כמבואר.

ועלמא תנינא מתפשט מבחינת ז' וא'. שהוא בבחינת חגי'ת וגופא, שהוא בחי' עולם היצירה, ולפי שהם מבחינות ממעלה למטה, לא יוכל לקבל מתיקון הזה דשם א"ל, כי הוא אינו מתפשט ממעלה למטה, משום שבבחינתו גופיה שהיא המלכות עצמאים א', אין וווג כלל, וע"כ הם נשארים

הנה היא מתכפלת ונעשה למאה ספרות. והוא מטעם, כי אין התחתון יוצא אלא מלכות דעליוון, ונמצאים שע"ס של התחתון הם עשר מלכיות של ע"ס דעליוון, הרי בהכרח שכל ספרה דעליוון נחלקת לע"ס, אשר התחתון קיבל מלכיות של אותה הספרה, ונמצא עתה שהעליוון הוא בסוד עשרות, שהם ע"ס שכל אחת כלולה מעשר. והתחתון בע"ס יחידות. וכשהמדרגה ה' מאנצלת למדרגה שלישית בע"ס יחידות, נעשה גם המדרגה הב' בסוד ע"ס שכ"א כלולה מע"ס, מטעם הניל', שב הכרח יוצא התחתון מעשר מלכיות דעליוון. וכיון שהמדרגה הב' נעשה למאה ספרות, שבעליוון אינם אלא עשר מלכיות, נמצא שכמדרגה הא' יש עתה אלף ספרות, דהיינו ע"ס שכל אחת כלולה ממאה, שהרי המדרגה הב' שיש לה רק עשר מלכיות ממשנה, עתה כל אחת מאות, ומדרגה הא' שגדולה ממשנה בט' ספרות ראשונות, הנה יש לה בהכרח עשר פעמים על מנת התחתון ממשנה, ונמצא עתה שלמדרגה העליונה יש לה ע"ס דמאות ולמדרגה הב' יש לה עשר דעשרית וلامדרגה הג' יש לה ע"ס דיחידות.

וכשהמדרגה הג' מאנצלת מדרגה ד' שבוב נכפלים כל העליונים. כי המדרגה הד' ע"ס שלה הם בהכרח מעשר מלכיות שבעליוונה ממשנה, ונעשה גם מדרגה הג' בהכרח לע"ס שכל אחת מתפרטת לע"ס, שהמלכיות ממשנה לקחה התחתונה. ונמצא מדרגה הב' שהיא עשרה פעמים גדולה ממדרגה הג', שיש לה עתה ע"ס שכל אחת כלולה ממשנה, ומדרגה הא' הגדולה עשר פעמים ממדרגה הב', יש עתה ע"ס שכל אחת כלולה אלפיים.

וכשהמדרגה הד' מאנצלת מדרגה ה', שבוב נכפלים המדרגות כולן בעשר פעמים. כי המדרגה הה' יוצא בע"ס יחידות, שאו

שהוא במקומות התחלת זיוות נצבות של הלחי התחתון, שם שם מתחילה להתרחב הוקן.

אור פנימי

במדת הרחמים דברינה, וע"כ רק התקיון הא' בלבד, שהוא בחינת מלכות דעתם דצמץ' א' בלי שום היבור עם הה"ר, כנ"ל. ע"כ הוא ראוי לקבל מפה דעתיק יומין, שם משמשת בחינת המלכות הוו, כנ"ל.

ותדע, ההפרש מן השמות די"ג מדות של רחמים שבתורה, אל השמות די"ג מדות הרחמים שבמיכה, הוא, כי התורה היא בחינת ז' א', וע"כ מתבראים השמות האלהו, כמו שהם מקובלים לו"א, כי ע"פ שאין בו"א אלא ט' תיקוני דיקנא, הנה זה שלא בשעת גדולות. אבל בשעת גדולות, יש לו כל י"ג תיקוני דיקנא כמו א"א, כי הוא מקבל מהם, כמ"ש הרבה לעיל. ואלה מתפרשים לפי בחינת המקובל, כי ז' א' מקבל אותן מיא"ג דיא"א. אבל י"ג מדות שבמיכה, מתפרשים בא"א עצמו, וע"כ הם מתבראים לפי מדת המשפייע. ולפיכך בתורה נקרא התקיון הא' בשם א"ל, שהוא מלשונו תקית, כנ"ל בוחר, והוא משומם שמתפעשים ממנו ג' עליין, שرك עלמא קדמאה יכול לקבל הרחמי דרחמי המכgoalה בתיקון הוה, להיותו בחינת מטהה לעלה, וע"כ הנה מתפעשים, בסוד אלף אלף ורבעה רבנו מרבי תריסין, הרומיים על הוווג דפה עתיק ועל מו"ס כנ"ל. אמנים ב' עליין תחאן, שהם יצירה ועשיה. אינם יכולים לקבל כלום מהוווג הגדל ההוא, כי ע"כ מתפרשים שם מרבי דיבבא ומאי דיללה, כנ"ל. וע"כ מכונה בשם א"ל מלשונו תקית. אמנים בא"א במקומו, אין שום גילוי לתקיפות הדינים אשר בו, כנ"ל, וע"כ רק בחינת האור דזוווג עתיק מגולח שם, שעלה שם זה הוא נקרא מי אל כמו. שמורה על הוווג דעתיק, כנ"ל, שאין כמהו בכל האצלות.

בל' אור וע"כ נאחים שם בעולם היוצרה, בחינת הדingen הנקרים מרבי דיבבא, שהם מיבבים מחוסר חסדים. וזה שם ז' עליין, שהוא מלשון מזונות, כי הם מיבבים אחר מזונות, שכון נקרא אורות החסדים. ובועלם עשייה, שהוא מחפשט מבחינת מלוכה ונגה"י, שהם צריים גם להארת חכמה, מתחזים שם הקליפות מב' צדים, שמייבבים אחר מזונות שהוא חסדים, ומיללים אחר הארת חכמה, כי עיקרם להארת חכמה צריים, להיותם בחינת נה"י ונוקבא. וע"כ יש קליפות שם אחיה גדולה מאד מימיון ומשmaal, שוו"ס המספר צ' עליין. בסוד שאין צ'ו אלא ע"ז. וכל זה נמדד מטרם שנתפשתו שאר התקיונים כמ"ש להלן.

וז"ש עוד שם ,,ועם כל דא האי אל אתכפיא לרחמי דרחמי, דעתיק יומין אתכלל ואתפשת ביה" דהינו מבואר כי הוא מקבל מזוג הגדל דפת דעתיק, שהוא הווג היותר גדול שאינו לעלה ממנו. וז"ש, דעת"י אתכלל ונתפשת ביה.

והשם של התקיון הא' הזה במיכה, הוא, מי אל כמו. שזה רומו על רחמי דרחמי דעתיק יומין אתפשת ביה, שאין דומה לו בכל האצלות. וזה שם בזוהר, ,,ורוזה דכתיב, מי אל כמו, בעתקיך יומין אמר בתקונא קדמאה דדיקנא קדישא עלאתה" דהינו מבואר, שהשם הזה רומו על שפע הוווג, שעתיק יומין משפייע לתיקון הוה. ובבנין, כי שאר התקיונים אינם יכולים לקבל מזוג הגדל הזה דפה דעתיק, משום שם משמשת המלכות דעתם א', כנ"ל, ומתקון ב' ואילך כבר אין בדיקנא מבחינת המלכות דעתם א' בלבד, אלא שכבר מותקת

רו) ב', הוא שורת השערות הגדילין בשפה העליונה ברוחב, ע"ג הפה. ג' הוא ההוא ארחה, פניו בלתי שער, היורד מכנדת תחת אמצע החוטם, ועובר ומפסיק בתוך השפה העליונה, ויורד עד הפה.

אור פנימי

זה דומה ממש לעלית ה"ת בה"ר בסוד ותלכנה שתיהן, שמשום זה נעשה צמצום גם בה"ר, כנודע. ומצטצום החדש הזה יצאו גם שערות בשפה עלאה מבחינת הבינה עצמה, באפונ שיש כאן בשפה עלאה ב' מיני שערות: א' מבחינת מלכות מצמצום א', שנתקו במקומות בינה. וב' בחינת השערות שיצאו מבינה עצמה, ע"י כח הצמצום שקבעה מעלית המלכות מצמצום א' במקומה, הכל כמ"ש אצל עלית ה"ת לעיניהם.

ועניין זה נתברר שם בוואר (אות קי"ז) קי"ח וקי"ט וו"ל, קפ רבי חזיה וכו' מפטכל הוינו, ואורו חמита נהורא יקירה דבוצינא עלאה נהיר ופליק לשבי'ה עיבר, וחדר השור הרה אתפסי בההוא נהורא, כמוון דאתפסי בההוא נהורא עמייקה, דמיומי מתפלגין ונחרין ונגידין לבל עיבר, ממה דעתלו. ופליק ההוא נהורא בשתטא דרמא עלאה עמייקה, רכל פתחין טבין ויקירין בההוא פתחא אתפסחן. אנא שאל מהו פשרה חמита, פתחו ואמרו, נושא עוז חמיטה, אמרו, דא הוא תקניא תנינא. ע"כ.

פירוש הדברים: כי ראה נהורא יקירה דבוצינא עלאה, הינו הא נheroא דרhamyi, דרhamyi, שנרגלה עם יציאת תיקון הא' בנו"ל, וכיוון שנמדד מעתיק, ע"כ נקרא בוצינא עלאה. נהיר ופליק לשבי'ה עיבר, פירוש: שהיא מאיר וועלה לשכך ולאכפיא הדינים ולהפכם לרחמים. בנו"ל ועם כל דא, האי א"ל, אתפסיא לרhamyi, דרhamyi דעתיק יומין אתבליל ואתפסח ביה. כמ"ש ליעל, ע"ש. וע"כ אומר לשבי'ה עיבר, כי של"ה, מלשון וחמת המלך שככה, דהינו לשכך הדינים ולאכפיא לנו. "וחדר השור הרה אתפסי בהואי נהורא כמוון דאתפסי וכו'" פירושו: כי בחינת

רו) תיקון ב' הוא שורת השערות גדילים בשפה עליונה ברוחב ע"ג הפה: ובביא דברי הזוהר במילואו וו"ל (בפרשנות נשא דף קל"ב ע"ב ובאד"ר ע"פ הסולם את כת"ז) תיקונה תנינא: מתקון שערא מרישא דפומא, עד רישא אחרא דפומא בתקונה שקל עכ"ל. פירוש: כי נtabar בתקן הא', דנחת מקמי פתוח אודוני בחד חוטא בשקו לא טבא עד רישא דפומא, שפירושו, שהולד ונמשך מקום אהיותו, שהוא בלתי התהוו, הנבחנת לבחינת זו"ז שיצא מראש דהיינו מעצם הגלגולת, ונבדל לעצם מיוחד לעצמו, בדוגמת השערות, שמאפת המסדר שבפתח הראש, נבדלו ויצאו מבחינת גוף המוגבל שערות רישא, ונעשה לבחינת גוף המוגבל בכח המסדר שמעל לו, בנו"ל. שהוא לבחינת זו"ז. אמן נמשך שם ועלה ללחין העליון בסתום, כי נמשך עד רישא דפומא, שם מתחיל מקום סיום דלאי העליון. והנה בתיקון א' נבחן, שנשדר עומד שם ברישא דפומא, ולא נמשך עוד על השפה ממש, בנו"ל. וכאן בתיקון ב': הוא עלה ונחפט לגםרי, מרישא חדא דפומא, לרישא אחרא דפומא, דהיינו שעשרות דיקנא נתיישבו ונאחזו לגמרי במקום לחי העליון, שהוא בחינת השפה עלאה בכל הקיפה.

והנה החומר של השערות אלו של תיקון ב', הוא אותו החומר שבתיקון א', דהינו מבחינת מלכות מצמצום א', אלא מתוך שינוי מקומו ועלה ללחין העליון, שהוא בינה, לבחינת עצם הגלגולת ובחינת ראש, הנה גרים בו בחינת צמצום גם בסיום דלאי העליון, עד שגם המקום הזה יצא מבחינת ראש ונעשה לך בלי ראש.

אור פנימי

כלי ז"א המכבר אותם תיקונים מא"א, והשומות שבמיכחה מתברים כלי ז"א עצמו איך הוא נתהן בעצם כדי להשפיע לו". וא"כ השם של תיקון הב' הזה בתורה הוא השם רחום שהארתו, ש"א מקבל מהתיקון הזה רחמים מרובים, והוא מתברר בפירוש חז"ל על הפסוק, כי נשר יער קנו על גוזלו ירחוף וכור' שפירשו, שהנשר הזה רחמני הוא על בניו, ואני נושא אותו ברגלו אלא על גבי נפי, כי אומר מוטב שכנים החז' כי ואיל יכנס בבני, ע"ש בפירוש". ודברים אלו רומיים לעליה זו של מלכות במקומם בינה, שבסתה יצא חלק מבינה לבר מראש, ונעשה כמו מלכות, שה"ס מה שאמרו, מוטב שכנים החז' כי ואיל יכנס בבני, כי בהיות המלכות במקומה בלתי התהוו במקום תיקון א', ובhintת כח הדין וצמצום היה רכיב על הבנים, שם זו"ןبني הבינה, או לא היה שום מציאות מוחין לו", ממש שעל מלכות צמצום א' אין שום זוג באצלות, ואור זהה שנתגלה שם מהוזוג דעתיק עצמו, איינו ראוי להתחפש למוחין לו"ן אלא לבינה, בסוד אלף אלפים ורבוא רבנן מררי תריסין, כנ"ל, אבל העולמות המתפעלים מן זו"ן, לא קבלו כלום מאור הגודל הזה, כי ע"כ נתחפשו מהם מררי דיבבה ומררי דיללה, כנ"ל. וע"כ עתה כשהשערות דתיקון א' שינוי מקומם ועלו בשפה עליה במקומות בינה, הוכן בזה הפתח לכלفتحן טבין ויקרין, שיוכל ז"א לקבל דרכיהם כל המוחין דגדלות שלו, אשר או נכfin כל אלו מררי דיבבא ויללא, כמ"ש נלhal. וע"כ נבחנת יצאה זו של הבינה לחוץ, מכח שקבלת לתוכה את המלכות, בבחינת רחמים על הבנים, כי קבלה לתוכה את החז' שהוא כח הצמצום והדין, כדי שלא יכנס בהבניהם העביות דמלכות ז"א, הגראת חד חז"ר, כי הצמצום הא' רכיב עליה, היה

העביות דמלכות לצמצום א' הגראת חד חז"ר, כי צמצום הא' רכיב עליה, רוחץ עצמו בהאור הגדול זהה שנתגלה עם הפעתו כנ"ל, כאמור, שנתקלו ממנה כל הדינים מכח האור הגדול שנתגלה עם הפעתו, שהוא דומה להחיצה במים, כי או"ר חסדים נקרא מים, כנודע. „ומליך האי נהורא בשפטא דימאعلاה פתחא אפתחחן" היינו עניין עליה השערות דתיקון הא', מקום לח' התהוו, אל מקום השפה עליה שלחי העליון, שהוא מקום בינה, כנ"ל, „בשפpta דימאعلاה עמיקה" כי בינה נקראת ים התלויין, ושפט הים הזה, פירושו, מלכות דבינה, כי השפה עליה עומדת בסיסים הלחי העליון. וכבר ידעת, שעליה זו של המלכות במקומות בינה, היא הגורם לכלחו מוחין דגדלות של זו"ן, שוללת זה, לא היה מציאות מוחין דגדלות בשביבו, וע"כ נבחן עליה זו דמלכות צמצום א' למקום בינה, לבחינת פתח לכל האורות אשר בהעולמות, המקבלים מזו"ן. וע"ש „دلלفتحן טבין ויקרין בהאי פתחא אפתחחן" כאמור, שע"י עליה זו לשפpta דימאعلاה, נעשה הפתח המקורי, שעיל ידו נפתחים הפתחים טבין ויקרין בשביב זו"ן, שיוכל לקבל המוחין דגדלות דרך שם. וזה כמ"ש הרב, שללא יצאה הבינה לחוץ, לא היה מציאות לו"א להציג שום מוח (כנ"ל דף תחפ"ג אות ל"ג) וענין המשכת השערות דתיקון א', לתיקון ב' ע"ג השפה עליה שהיא בינה, הוציא וה החלק מן הבינה, לחוץ מן בחינת הראש, מלחמת שקיבלה למוכחה בחינת הצמצום שיש במלכות והשערות דתיקון הא', כנ"ל באורך. וע"ש „אנא שאיל מהם מהו פשרא חמיה, פתחו ואמרו, נושא עון חמיתה" כבר ידעת, שהשומות שבתורה, מתברים

אור פנימי

עד הפה : ובביא דברי הזוהר שבזה התיקון. (בנשא דף קל"א). ובادر"ר ע"פ הסולם את מהותן הגדולים. הרי שז"א מקבל רהמים מרובים, מכח התקון הזה, שלולא זה היו העולמות התחתונים מתבטלים למגריר, כמו"ש שם בזוהר, (אות קי"ב) „אי עתיק דעתיקון קדישא דקרישין, לא אנתכו אלאו תקונין, לא אשכחו עלאין ותתאיין, וכלא הוילא היי בלא היי“ כי לא היה פתח להשဖע לוועגן. ומכ"ש לבי"ע. כנ"ל. וע"כ נקרא התקון הזה בשם רוחם. כי הוא שורש כל הרחמים. עד הפה : ובביא דברי הזוהר שבזה התקון. ריביה נשיב רוחא דחיי לוזיא, וכריינן ליה סליחה. וכו'. חד רוחא נפיק לוזיא לאעתרא ליה בגנטא דערין, חד רוחא דחיי, דביה זמינו לאעתרא לימנא דבריה דדרוח, למינדע חכמתא" עכ"ל הזוהר. ופירש שם הרוב, שמנקב הימני נשך רוחא דחיי לוזיא, גם בזמן הזה. אבל מנקב שמאלי, אין האור יוצא רק בסיתום גמור, וע"כ אין גבורות המלכות יכולם להתבסם עתה, עד לעתיד בזמן מלכא משיחיא, כי אוֹ מקבלת המלכות מנקב שמאלי הזה, ולא בשטא אלף שני, עכ"ל בקיצור לשון.

פירוש : כי ע"ס דראש א"א, זו קומת ע"ב, המבלטת מבחינה שכוגדה מע"ב דא"ק. והחותם הוא יסוד דראש, כמו"ש הרוב לעיל. ונודע, שיסוד דע"ב הוא צר ואrik, שפירשו, צר וסתום מאור דחסדים. אבל הוא אריך באור החכמה, כי להיותו בח"י ע"ב אין בו שום מיעוט מאור חכמה לעולם, אלא שבחינת המשך דיסוד שלו מצומצם עם סיתום גדול מאד מהצדדים. כמו"ש היטב בחלקים הקודמים. ולפיכך אין ע"ב יכול להאריך לתחתונים ולחת ע"י זוג ביסוד דאמא, שבחינת קצר ממש מהקצתה אל הקצתה, שהיא בחינת קצר מהחכמה, אבל רחוב בחסדים מרובים, ונמצא

עצמם, כי אז תוכל הבינה להארם, ולהעביר מהםمارי דיבבה ויללה ולהשיפע בהם כל מהותן הגדולים. הרי שז"א מקבל רהמים מרובים, מכח התקון הזה, שלולא זה היו העולמות התחתונים מתבטלים למגריר, כמו"ש שם בזוהר, (אות קי"ב) „אי עתיק דעתיקון קדישא דקרישין, לא אנתכו إلاו תקונין, לא אשכחו עלאין ותתאיין, וכלא הוילא היי בלא היי“. כי לא היה פתח להשיפע לוועגן. ומכ"ש לבי"ע. כנ"ל. וע"כ נקרא התקון הזה בשם רוחם. כי הוא שורש כל הרחמים.

אבל במייכה, שהשמות הם מבחינת א"א עצמו, דהינו מצד המתון, הוא נקרא בשם „נושא עון“ שזה סובב על בחינת שפהعلاה גופה, שהיא בחינת בינה, ואין לה שום עניין עם הצטווים, ומ"מ קבלה לחוכה מלכות המצויצמת ובבחינת הדינים שכח, הנחשב לבחינת עון וקלקל, כי עון הוא מלשון מעוות, המורה שהיא מצד עצמה, ומהמת נשיאתה כה הדין של המלכות, נעשתה למזוות, זוז"ס נושא עון, והוא עשתה כנ"ל, ע"כ מצד זו"א, נקרא התקון, רוחם. ומצד הבינה נקרא התקון, נושא עון.

ודע, שהפגמים של התחתונים, הנמשכים מלכות דצמצום א' מטרם מיתוקה במדת הרחמים, נקראים בשם פשעים, להיוותם פשע אמיתי, כי עליה היה הצטווים מלכות כנודע. אבל הפגמים הנמשכים מלכות הנמתתקת במדת הרחמים, דהינו מבחינת בינה שיצאה לחוץ וקבעה לצורת המלכות הזאת, הם מכונים בשם עונות, המורה, שימושו הם ישרים, אלא שנתעו, כנ"ל. תיקון ג' הוא האור ארחה פניו בלתי שעובר ומפסיק בתור השפה העלונית, ווירד

אור פנימי

וז"ש הרב, „אין רוחה דחי דנקב שמאליו יוצאת אל המלכות רק בסיתותם גמורו“ כי זה הרוחה דנקב שמאל, איןנו נושב כאן בא"א, כי הוא כו"א ימינה, אלא הוא מתעורר פעמי למטה בו"א, ואנו נפיק מניה אל המלכות סיתותם גמור. עד אשר אותם הדובקים או במלכות זו, נאמר עליהם ורוח נשבה בו ואיננו. אמנם שורשו הוא מבחינת נקב שמאל דחוטמא דא"א, כנ"ל, אלא שאיןו מתגלה שם, רק למטה במלכות. ווז"ש הרב בפירוש הוהר, שרוחה דנקב שמאל לא יתגלה רק לע"ל, ביום דמלכא משיחא, שאנו יתבסמו הדיניהם ההם. ע"ש.

וז"ש בזוהר (נסא קל"א) תיקונא תליתאה מאמצעתיא דתחות חוטמא, מתחות תריין נוקבין, נפיק חד אורחא ושעריא אtrapסק" כי תיקון הג' הנה אינו מבחינת נקב הימני דחוטמא בלבד, אלא מתחות תריין נוקבין ביחד. והכוונה היא, כי עדיין לא נגלו כאן השע"ה נהוריין, היבאים מרווחה דחיי DNSIB מנקב ימין בלבד, כנ"ל, כי הם מתגלים אח"כ בתיקון הששי. וככאן נגלה בחינת רוחה DNSIB מתחות ב' נוקבין ביהיד דוקא. לתורתו: שוגן נקב השמאלי משמש כאן, וכבר ידעת ההפרש מנקב ימין לנקב שמאל, כי הנקב הימני עיקר הארתו הוא שע"ה עליין, שפירשו אור חסדים דבינה בהעלם החכמה, אלא מקבל גם הארתו החכמה אורכה דחוטמא עצמו, כנ"ל. משא"כ נקב השמאלי הוא אוර החוטמא בעצם, ואני בו מבחינת חסדי הבינה כלום, כי ע"כ הוא צר וסתום מחסדים. כנ"ל. והנה כאן צרכים להורדת ה"ת מעיניהם, דהינו לא עברא הני שעריא מעיל גבי השפהعلاה, שהיא בחינת מלכות דבינה שיצאה מרראש דא"א, בסכת השערות דתיקון הא' שעלו ונכללו בה, ואבדה בחינת ג"ר שבאה מלחמת השערות האלו, כנ"ל, ולפיכך צרכיהם לא עברא הני שעריא משפהعلاה, והוא יחוור אליה בחינת ג"ר שלה. ולכן היא צריכה

הטפה היוצאת מבין שניהם שהוא בתכילת השלמות, כי מצטרף בה האrik מהחכמה דאבא, עם הרחבה דחסדים דאמא, ש"ס המוחין>Dגדרות דאו"א ודז"א, המקבלים מזוג ע"ב ס"ג העליונים שבראש דא"א, שאו הם מקבלים ממננו סוד שע"ה נהוריין, בסו"ה ואל הכל ומנחתו שע"ה. שפירשו, הארת פנים דא"א, כמו"ש הרוב להלן:

וז"ש שם בזוהר (דף קל"ל ע"ב, ובאד"ר ע"פ הסולם אותן ע"ה) אורכה דחוטמא תלת מהאה וע"ה עליין אתמליין מההואה חוטמא וכלהו מתדרבכו בו"א. עכ"ל פ": אורך פירשו, חכמה, ווז"ש אורכה דהאי חוטמא, ככלומר, מתי האי חוטמא, שהוא יסוד דקומה ע"ב, משפייע חכמה. ואומר, תלת מהאה וע"ה עליין וכו' דהינו רק בבחינת שע"ה נהוריין, כי כנ"ל, שזה יצא רק ע"ז זוג עם בינה, כי אז בינה דרדל"א מאירה תוך המצח דא"א, ומתגלים השע"ה נהוריין. כמו"ש הרוב לעיל (דף א' ש"מ אות צ"ח) ואנו נשיב רוחה דחיי לוי"א דרך נקב הימני. ואו אתמליין שע"ה עליין באורכה דהאי חוטמא, ככלומר, אלו השע"ה נהוריין היוצאים מagina, שהם בעיקר אור החסדים, שיזכאים דרך יסודה, שהוא רחב וקצר מהחכמה, כנ"ל, נקרא שע"ה עליין ועליין, פירשו: העלם, דהינו על שם העלם חכמה מהם. אמןם כשבורים דרך אורכה דחוטמא, הם מתמלאים באור חכמה שבחולם, ואו שע"ה עליין מתגליים בז"א, כי ההעלם עובר מהם, כי עתה הם נשלים הן מהחכמה והן מחסדים כנ"ל. והנה נתבאר היטוב, בחינת נקב ימין דחוטמא דא"א, שהוא בחינת יסוד דעת"ב, מבחינת הזוג עם בינה, שאו נמשכים מבינה שע"ה עליין בשפע גדולה, והם מתמלאים בחירת חכמה מאורכה דחוטמא עצמו. וענין נקב השמאלי דחוטמא, הוא הארתו יסוד דעת"ב בעלי זוג עם הבינה, שאו מושפע ממננו סיתות גדול וצר מאד, בסו"ה ורוח נשבה בו ואיננו.

אור פ נימי

אות קכ"ו/ב) ז"ל מאמציעתא דתחות חותמא, מתחות תריינ נוקבין נפק חד אורחא ושערוי אטפסק בההוא אורחא. אמאי אטפסק, משומ דהאי אורחא אטנקו לאעברא ביה. ובגינו כך יתיב תחות נוקבי חותמא האי אורחא. עכ"ל. פ"י: כי שואל, אמאי אטפסק רק באצע שעורת השפה, ולא עברו שם כל שעורת השפה, מאחר דנסיב שם רוחא דחוותמא, שהוא בחינת הכמה המחוירה את בינה לבחינת ג"ר שלה. וע"ז תירץ, "משום דהאי אורחא אטנקו לאעברא ביה" כלומר, שלא אטנקו שם הכמה בקביעות, כדרכ הרוחא דהיאי דנסיב מנكب שמאל דחוותמא, כי אם היה כן, היו עוברים שם כל שעורת השפה, אמן הוא נתקו רק בבחינת דרך בלבד, כי אורחא פירושו דרך, דהינו לא לעמוד שם, אלא רק לעבור בו בלבד, כדי שאח"כ יוכלו להתגלו החסדים מבחינת העビות הנשארת שם בשערות השפה בבחינת מ"ן. כי אז הוא תיקונה שלם, כנ"ל. וזה שמשידר, ובגינו כך יתיב תחות נוקבי חותמא האי אורחא" כלומר, שהתיקון זה בא מתחות ב' נוקבין דהינו גם מנكب הימני, שדרכו להשפיע חסדים, וע"כ נטפס רק בבחינת דרך באצע השערות, וכל השערות מהאי גיסא ומהאי גיסא נשארים כדי שלא יופסק שפע החסדים כנ"ל.

וז"ש עוד שם, "ושערא לא אתרבי בהאי אורחא, משומ דכתיב וועבר על פשע, למייב מעברא על פומא קדישא, דימא סלחתי" פירוש: כי אין צורך לתגלו כאן, אלא בבחינת סlichtה עון בלבד, שפירושו, להעבר הקטנות מעל בבחינת המלכות דבינה, שייצאה לחוץ מחמת נשיאת השערות בסוד גושא עון, כנ"ל. ולזה מספיק בהאי אורחא באמציעתא דשערוי, כנ"ל, ז"ש למייב מעברא על פומא קדישא דימא סלחתי, כי ע"י העברה בלבד, נגלה סlichtה עון. וו"ש מקודם, "ושערא לא אתרבי בהאי אורחא, משומ שכתיב וועבר על פשע" כי נתבאר

בעיקר לנקב השמאל דחוותמא דא"א, שהrhoה שלו הוא אור הכמה בעצם, אלא לפי שבא"א כולא ימינה, ע"כ נבחן שהrhoה מוכחה לצאת מב' הנקבים ייחד, וכיון שרוט הזה בשיב ע"ג השפה, הוא מטהר שם את הבינה, ומעביר השערות שנתיישבו בה. וו"ש שם בזוהר, "ושערא אטפסק מהאי אורחא" כי רוחא דא דנסיב שם מתחות ב' נוקבין דא"א מעביר השערות ממש.

אםنم עניין החיבור דנקב ימי בתיקון זהה, גורם שלא יתפסקו השערות כולם מעל גבי שפהعلاה, אלא שעוצה אורחא באמציעותא בלבד. כי אם היה נשב נקב שמאל לבדו, הנה ודאי שכל שעורת השפה היו עוברים ממש. אלא משומ שנתהפך גם נקב הימין בתיקון זהה הג', דמניה נשיב רוחא דחין, שעיקרו אור חסדים כנ"ל, ע"כ הוא מחזיק השערות בימין ושמאל השפהعلاה, משומ שהשערות אלו משמשים למ"ז בשליל החסדים שלו היוצאים דרך הנקב הזה.

וו"ש שם בזוהר, "ומלי מהאי גיסא ומhai גיסא שערא בתיקונא שלם, טוחרניה דהאי אורחא", כי זהו בכח הרוחא דנסיב מנكب ימין, שהוא המזוק שעורת אלו סוחרניה דהאי אורחא שבאמצעיתא, כי העビות שבבים נוחצים לו לilog החסדים, שמחפקido להשפיע תמיד בסוד רוחא דחין. וו"ש, "בתיקונא שלם" כי עתה שנגלה האי אורחא שבאמצעיתא, בהארת הכמה דנקב השמאל, הנה חורה הבינה זהה בבחינת ג"ר שלה, ומעתה אין שום פוגם בהני שעורת השפה הנשארים, להיות נוחוצים להמשכת חסדים, כי אז יהיה "התיקון שלם", כי יהיה הכמה עם חסדים, ובلتאי בסורה"ה ורוח ערבה בו ואינו, כנ"ל. וו"ש בתיקונא שלם.

וענין זה מבואר יותר בדברי הוויה שם (דף קל"ג ע"א). ובאי"ר ע"פ הסולם

אור פנימי

באורך. ונודע עדיiker כל התקיונים הוא, רק לתיקן המלכות דצמצום א', בסוד דא"ס לא נחית יהודיה עליה, עד דייבין ליה בת זוגיה, והנה היא גונזה למורי בעולם האציליות, ואיך יהיה בה תיקון בעת שאין בה שם זוג, והיא גונזה במ"ס. וו"ס שערות דיקנא, אשר כל שורשה הוא תיקון א' דיקנא, שם נוללה בחינת המלכות דגנינו במ"ס, כנ"ל באורך, והוא שהצמיחה והolidה לכל השערות דיקנא, כמ"ש לפניו. אמן בה עצמותה גם כאן בדיקנא, אי אפשר שתהייה בה זוג, כי אם בדרך התחכלותה וביאתה בהתכללות הבינה, שהיא מدت הרחמים, דהינו בחינת תיקון הב' שנקרא, ורhom, כנ"ל שמכה השערות דתיקון א' שעלו לשם, יצאו ונצמחו שערות גם מבחינת בינה הנקרה שפה עלה, וגם השערות של תיקון א' עצמו עלו ונתרבעו עליהם, כנ"ל. אמן עדין לא נוללה שם המתקה בוה התקיון הב', ואדרבתה, כי נוללה מיעוט גוסף על מעיות הא', אלא אה"ז שנוללה התקיון הג', שהוא האורחא דאתפני משערא, הנמשך לפומא בסוד סליחת העון, שפירשו שהעון דבינה חור ונתיישר והשיגה את ג"ר של, אשר ע"ז נעשה גם בחו' עבר על פשע, כי גם בח"י השערות השיכים לתקן א' קבלו ג"כ אותם המותן, ואו נתגלה כל התקיון, של יציאת המלכות דצמצום א' לחוץ בבחינת שערות דיקנא, כי עתה בתיקון ג' הוה, נתקנה בחינת המלכות דצמצום א'. והגיע בחינת תיקון להובז"ק דגנינו במוחא סטימאה, והאלף עליין דחתימין שמה, התחלו להתידע באיזה שיעור. וו"ש בזוהר, "דתקנא קדמאה ותנינה דיקנא, לא הי אלא לאתבא לתילתה" כmobair. כי עד עתה לא הי אלא רק צמצומים גוספים, אלא עתה שחזרו הג"ר לבינה, התחל התקיון דמלכות זו דצמצום א', שותה כל הנרצה. והבן כי משום זה נקרים יג תישך דיקנא בשם יג

לעיל, שבחינת הפגם דצמצום א' נקרא פשע, ובחינת המיעוט דבינה מהמת שנעשתה לנושא להמלכות הו, נקרא עון, ולא פשע. אמן עתה, אשר בחינת מלכות דצמצום א', דהינו התקיון הא. עליה וגוחابر בבינה, נמצא שעם סליחת העון דבינה, המכפר ג"כ בחינת הפשע אשר עללה שם. וו"ש, "ושערת שערות: הא' הכאים מחומר דתיקון א' עצמו שעה שם, וב' השערות שייצאו מכח הבינה שיצאה לחוץ ואבדה הג"ר שלה, כנ"ל ע"ש. וא"כ יש לשאול אםאי לא אתרבי השערות, שבאו מתיקון הא', גם בהאי אורחא, כי לא היה כאן אלא בחינת סליחת העון, הנוגע רק לשערות דבינה עצמה, ולא לבחינת פשע. וו"ז אומר,, משום דכתיב וועבר על פשע" כולם, כיון שלא נתכן אלא בבחינות אורחא לערברא בית, ע"כ בשעה שעובר דרך שם לפומא, לומר שלחתי לעון דבינה, נמצא גם הפשע נעלים ממש, וו"כ גם השערות דבחינת פשע ג"כ. אינם גדילים שם בהאי אורחא באופן שנמתקים שניים ביחד, כי זהו כל כח של תיקון הב', שה"ס נושא עון, דהינו שקבלת בחינת הפשע לחוכה, ונחמעטה גםeria, כדי שאח"ז כשייגיע לה התקיון הג' שהיא האורחא לאעברא בית, יגיע התקיון הזה גם לבחינות פשע, הנמשך מתיקון א'. וו"כ נקרא ב邏輯 התקיון הזה וועבר על פשע, כי עוני סליחת עון אין בו ממש רבווח, כי הוא ישר משורשו, אלא עיקר רבותה היא, שעבר ג"כ על הפשע. כמובואר. וו"ש שם (אות קכו-א) ותאנא, תיקונה קדרמאה דיקנא ותנינה, לאתבא לתילתה" פירוש: כי כל עיקר הדיקנא הוא, לתיקון הבז"ק דגנינו במ"ס, שה"ס אלף עליין דחתימין בעזקה דכיא, שהוא בחינת העבות דצמצום א', שעליה יצאו או"א דנקדים, וכיון שהוא גונזה שם, אין בה זוג, וו"כ גונזו עמה גם קומת או"א הפנימים, הנקרה אלף עליין, להיותו בחינת ע"ב הגלי כנ"ל

אור פנימי

המובא לעיל, שאומר, אם זכו עובר אם לא זכו פשע. דהיינו אם התחתונים אינם מקבלים שם בבחינת העברה, מתגללה להם פשע. כן". וע"ז פרשו בוורח, דהיינו ב"א דוקא, ולא בא"א. ורק ב"ו"א אפשר להתחTONים להתחזו בהאי אורחא בבחינת עמידה, דהיינו לקבל מבחינה נקב שמאל לבד דעתיב בהאי אורחא, ואנו נאמר בהם, ויהר אתתקן לאבערא ביה, שלא נתכן שם החכמה בקביעות, שהיא בחינת הרוחה דנסיב מנكب שמאל דחווטמא, אלא בבחינת דרך לעבור בו, ולא לעמוד שם. ע"ש. וע"ש כאן, זכו עבר: כלומר, שהצדיקים הוזכרים הם מקבלים הרוחה דחיי מבחינת ב' הנוקבין דחווטמא, שאו היא בבחינת עובר על פשע, כמ"ש שם, שהוא תיקונן שלים, שיש להם חכמה ווסדים, חכמה מכך העברת הרוחה דחיי בהאי אורחא, ווסדים מכח הגי שערין דASHARO שם סוחרני זהה אורחא. אבל אם לא זכו" דהיינו אם הם עומדים בהאי אורחא דהיינו שמקבלים הרוחה דחיי דנסיב מנكب שמאל, המאיר בקביעות, או מתגללה להם פשע" כולם, שהשורות שנתרבו שם מהחומר דתיקון" א' הנקרא פשע, ב"ל מהראים כה היצומות שבתם. ואו גם הארתה חכמה מסתלקת מהם, כי אין חכמה מתבלת בפרצוף מבלי התלבשות באור חסדים. כנודע. וע"ש, זכו עובר, לא זכו, פשע" אכן אין זה אמרו אלא בהצדיקים המקבלים מאורחא דתחות חוטמא דז"א, ולא באורחא דא"א, כי לית שמאל באורחא עתיקא, כנ"ל.

זה שעוד שם (אות קכ"ט) "תאנא, בשעתא דתאנגי ההוא אורחא ריקנא דעתיק יומנו, قولו מארי דיבבא ויללה ומאריהם דילנא כתמיון ושתיקון וכו'" כי אלו מארי דיבבה ויללה, נמשcin מכח התקון הא, ויהר אף ה' בם וילך. מאוי וילך, דנפיק רוחה דרונוגא מאיננו נוקבי, ומאן דاشכח קמיה אויל ולא אשתחבה. הה"ד כי רוח ה' נשבה בו ואיגנו. באריד אנפיון כתיב, ועובד על פשע, וכתייה, רוח עברה ותטהרם": פ"י: כי נטהרו ג"כ, כמ"ש לעיל דשURA לא אתרבא באורחא. ע"ש.

זה שעוד שם (אות קכ"ט) "תאנא, בשעתא דתאנגי ההוא אורחא ריקנא דעתיק יומנו, قولו מארי דיבבא ויללה ומאריהם דילנא כתמיון ושתיקון וכו'" כי אלו מארי דיבבה ויללה, נמשcin מכח התקון הא, שה"ס פשע. שנחפשו ממנו ז"ן עליון דיבבה, וצ"ו עליון דיללה. כמ"ש לעיל ע"ש. ונמציא עתה, שהפשע נתקperf בהאי אורחא דתחות חוטמא דא"א, בסוד ועובד על פשע, ובס"ה רוח עברה בתהרם.

מדות הרחמים, כי כל עיקרים הוא להמתה המלכות דעתcum א', שהיא מדת הדין, בינה, שהיא מדת הרתמים ווכור זה בכל המשך.

וזו"ש עוד שם (אות קכ"ג) תאנא בצעינותא דספרא, מהו דעתיב פשע: כמ"ש לעיל, עיבר, לא זכו, פשע" פירוש: כמ"ש לעיל, ד"ה וענין זה. על דברי הוורח, דהיינו אורחא אתתקן לאבערא ביה, שלא נתכן שם החכמה בקביעות, שהיא בחינת הרוחה דנסיב מנكب שמאל דחווטמא, אלא בבחינת דרך לעבור בו, ולא לעמוד שם. ע"ש. וע"ש כאן, זכו עבר: כלומר, שהצדיקים הוזכרים הם מקבלים הרוחה דחיי מבחינת ב' הנוקבין דחווטמא, שאו היא בבחינת עובר על פשע, כמ"ש שם, שהוא תיקונן שלים, שיש להם חכמה ווסדים, חכמה מכך העברת הרוחה דחיי בהאי אורחא, ווסדים מכח הגי שערין דASHARO שם סוחרני זהה אורחא. אבל אם לא זכו" דהיינו אם הם עומדים בהאי אורחא דהיינו שמקבלים הרוחה דחיי דנסיב מנكب שמאל, המאיר בקביעות, או מתגללה להם פשע" כולם, שהשורות שנתרבו שם מהחומר דתיקון" א' הנקרא פשע, ב"ל מהראים כה היצומות שבתם. ואו גם הארתה חכמה מסתלקת מהם, כי אין חכמה מתבלת בפרצוף מבלי התלבשות באור חסדים. כנודע. וע"ש, זכו עובר, לא זכו, פשע" אכן אין זה אמרו אלא בהצדיקים המקבלים מאורחא דתחות חוטמא דז"א, ולא באורחא דא"א, כי לית שמאל באורחא עתיקא, כנ"ל. וזה שמשין שם (אות קכ"ז) "האי בז"א, מאיר בין האי להאי, בז"א כד נחית ההוא אורחא מתחות נוקבי חוטמי, כתיב ההוא אורחא מתחות נוקבי חוטמי, כתיב ויהר אף ה' בם וילך. מאוי וילך, דנפיק רוחה דרונוגא מאיננו נוקבי, ומאן דاشכח קמיה אויל ולא אשתחבה. הה"ד כי רוח ה' נשבה בו ואיגנו. באריד אנפיון כתיב, ועובד על פשע, וכתייה, רוח עברה ותטהרם": פ"י: כי הדברים האלו, סובבים על הצעינותא בספרא

ר' ז', הוא, שורת השערות הגדיילים בשפה התחתונה ברוחב, תחת הפה. ה', הוא ארוחא תנינא, פניו בלתי שער, היורד מן הפה מן

אור פנימי

שזה האורחא, הוא גילוי הארת חכמה רק לבינה, להיותו בשפהعلاה שהיא בינה, וא"כ הוא מספיק רק לבחינת סlichtה עון, ולא לכפרת פשע, שהיא בחינת המלכות דעתcum א'. וכע"ז מספיק התקיון הזה גם לכפרת פשע, בסוד ועובר על פשע, כנ"ל. וע"ז נקרא בשם חנון, דהיינו אע"פ שאינו הגון ואע"פ שאינו כדאי, מ"מ הוא מתכפר ע"י התכלויות ביבנה. ונמצא השם שבמיכה הוא, ועובר על פשע, כי מצד העליון נבחן שהוא עובד עם הרוחה דחיי ומכפר גם הפשע, ומצד התחתון המקובל התקיון נקרא וחנון, להורות, שעדיין אין כדאי להרוחה דחיי, ומ"מ מקבל, אותו, כמו שהוא כדאי לו. ר' תיקון ז' הוא שורת השערות הגדיילים בשפה התחתונה ברוחב תחת הפה. תיקון ח', הדוא ארוחא תנינא פניו בלתי שער, היורד מן הפה מן אמצעו ומפסיק באמצעות השפה התחתונה, ויריד עד שבולות הוקן. והוא מבוון תחת הדוא ארוחא אחרוא עלה שעל הפה: אלו הב' התקיונים מובאים בוורח נשא (דף קל"א). ובוואר ע"פ הסולם אותן ע"ז וע"ח) וז"ל. תיקונא רביעאה: מתתקון שערא ונחית תחת פומא, מרישא חדא לרישא חדא, בתקונא שלים. תיקונא חמישאה: תחות פומא נפיק ארוחא אחרוא בשקולא דארוחא דליעילא, ואליזן תרין. ארוחין רישמיין על פומא מפאו ומפאו עפ"ל. פירוש: אחר שכבר נגמר תיקון הב' והג' ותשערות תיקון א', שם מבחינת מלכות דעתcum א' עלו מקומות מלאי התחתון למקום בינה, שהיא השפהعلاה שבחליה העליון, והוציא מכחו, לבחינות שערות, גם מקומות בינה, שם השערות דשפהعلاה הנקרה גושא עון, כנ"ל, שהוא תיקון ב', גם שערותיו עצמו נתערבו בהם, כנ"ל, אשר משום זה, קיבל ג"כ את הרוחה דחיי, והזרו ונגלו החכמה וחסדים ותיקונא שלים, אז נשתקו מארי דיבבא ומארי דיללה ג"כ, כי גם בחינת הפשע, בכלל במוחין אלו, כנ"ל. אמונם רק בחינת „סתמין ושתיקין“ דקא, כי אין רשותם לקבל ממש, אלא בחינת אורה לאבערא ביה, שפירושו בחינת הארת חכמה בחסדים, הבא מלחמת העבריה בהאי אורה, אבל לא בחינת עמידה, שפירושו, קיבל חכמה דרך נקב שמאל, כי או יחורו הגי מארי דיבבה ויללה שביצירה ועשיה לקדמותם, כנ"ל, „לא זכו פשע“ כי הפשע יחוור ויתגלת להם מתיקון הא' כנ"ל באורך. וזה שמדיק מוזהר, „מאיריתון דדין סתמין ושתיקין“ כי לית שמאלא בא"א, וכשותתגלה אורה דא"א, מקבלים הכל רק מכהנת אורה לאבערא, „ויליות מאן דפתח פטרא לאבאשא“ שאינו עוד מציאות למי שהוא שוכן להתחזון בנקב המשמאלי. כמבואר. וזה שמשיך „ומהאי מאן דאחד ואזoir לשתקאה, להאי אורה רישים, דהוא סמנא דעתיקא קדרישא“ כי שורשים העליונים, מכין בכתם על התשלשות כל הענפים שלהם עד עולם התחתון, ולפיכך אנו רואים, כasadם רוצה להשתקיק למי שהוא בהקפהה, הוא מוהיר אותו, בדרך הנחת אצעע על האי אורה דתחות החושים שלו. ואומר הוורח, שזה בא לנו משורש העליון שבעתיקא קדישא, כי בהגלות האי אורה דתחות חוטמא בעתקא קדישא, נמצאים כל מאיריתון דין סתמין ושתיקין, כנ"ל. וזה סמנא דעתיקא קדישא" דהיינו מבואר. והנה ב"ג מדות הרחמים שבתורה, נקרא התקיון הג' הוא בשם, וחנון, שפירושו ז"ל, עותה חסד חנן ואע"פ שאינו הגוינו ואינו כדאי. וכןדע, שהשמות שבתורה הם בערך מקבל את התקיון, והנה נתבאר לעיל,

אמציו, ומפסיק באמצעות השפה התחתונה, וירד עד שובלות הוקן, והוא מכובן תחת הוא ארחה אחרא עלאה, שעל הפה כנזכר.

אור פנימי

היה, מקומות בינה. אבל החומר השערות דשפה תחתה, הוא חומר של מלכות דעתם א', שהוא מעורבים בשערות דשפה עלאה, שייצאו שם ונתקנו בשפה תחתה. והמקום דשפה תחתה הוא בלתי התקון, שהוא מקום מתחום עצמה.

ו"ש שם בזוהר, מתקנו שערא ונחיתת הוקן פומא" דהינו מבואר, שאלו השערות השפה עלאה נתקנו ונבררו מחדש, כדי מקום לאלו. מארי דיבבה ויללה, לחזור ולהתעורר ולהתאחד בשערות דתוקן הא, וכדי לתקן זה, נתקנו אלו ב' התקונים שבשפה עלאה, גם בשפה תחתה, דהינו בלתי התקון במקום אחיזות האmittiy של השערות דתוקן א', ובזה נשתתקנו מאירין דידיינא לנצח. ואלו ב' התקונים הם: א' שובלות הוקן שמתחת השפה תחתה, שנמשכו כאן, מן השערות דתוקן א', שהוא מעורבים בסערות דשפה עלאה, שככל תיקון היה רק בתעוררו מחדש בכח הצמצום שבתמת תיקון הא, וכיון שהשערות שמחבי היבינה כבר גngleה בהם בבחינת ג"ר, ע"י הא אורחא, ע"כ הוכרחו ליריד ממש ולבא למקום עצם שהוא בשפה תחתה. וב' הוא, נשב רוחה דחוי דחוטמא דא"א באורה דתחת חוטמא, ושם עבר ובא לשפה תחתה, והוציא שם ג"כ בחינת אורחא בדוגמא לאורחא עלאה, zunמשה הארץ ג"ר גם בשערות דשפה תחתה, וזה תיקון החמשי. הרי שאלו ב' התקונים העליונים משפה עלאה, על שפה ממש" כלומר, שמתחללה היה געלמה, בסוד וועבר על פשע, ועתה נמצאה. וזה שאמר,, שארית ישראל לא יעשו עולה", כלומר, שות תיקון הד', שהוא גiley השארית והבאותו לשפה תחתה, הוא בא, כדי שאל הנשות הנמשכות מבחינה

שנתגללה בהאי אורחא שעל גבי שפה עלאה, בסוד וועבר על פשע, כנ"ל שהוא תיקון הגן. הנה מיתוק זה הספיק רק לשעתו, עד נשתתקנו מהמתו מארי דיבבה ויללה, כנ"ל. אמן מתחום שכל התקון הגדול הזה געשה במקומות בינה עצמה, דהינו בשפה עלאה, ולא במקומות אחיזות של השערות דתוקון הא, שהיה לחי התקון, ע"כ עוד נשאר מקום לאלו. מארי דיבבה ויללה, לחזור ולהתעורר ולהתאחד בשערות דתוקון הא, וכדי לתקן זה, נתקנו אלו ב' התקונים שבשפה עלאה, גם בשפה תחתה, דהינו בלתי התקון במקום אחיזות האmittiy של השערות דתוקן א', ובזה נשתתקנו מאירין דידיינא לנצח. ואלו ב' התקונים הם: א' שובלות הוקן שמתחת השפה תחתה, שנמשכו כאן, מן השערות דתוקן א', שהוא מעורבים בסערות דשפה עלאה, שככל תיקון היה רק בתעוררו מחדש בכח הצמצום שבתמת תיקון הא, וכיון שהשערות שמחבי היבינה כבר גngleה בהם בבחינת ג"ר, ע"י הא אורחא, ע"כ הוכרחו ליריד ממש ולבא למקום עצם שהוא בשפה תחתה. וב' הוא, נשב רוחה דחוי דחוטמא דא"א באורה דתחת חוטמא, ושם עבר ובא לשפה תחתה, והוציא שם ג"כ בחינת אורחא בדוגמא לאורחא עלאה, zunמשה הארץ ג"ר גם בשערות דשפה תחתה, וזה תיקון החמשי. הרי שאלו ב' התקונים העליונים משפה עלאה, על שפה ממש" כלומר, שמתחללה היה געלמה, בסוד וועבר על פשע, ועתה נמצאה. וזה שאמר,, שארית ישראל לא יעשו עולה", כלומר, שות תיקון הד', שהוא גiley השארית והבאותו לשפה תחתה, הוא בא, כדי חומר השערות דשפה עלאה היו מהתמענות הבינה, וכן מיקם אחיזות השערות

אור פנימי

ישתתקו הדינם לניצח, ונמצא שם שהאריך אףו, ושוב ניתן כח לדינם ולמארי דיבבָא ויללה, לא היה זה אלא לפטירת גדולה, שעי"ז היה בטחון שלא יוכל עוד להתחזר לעולם. ולפיכך השם הזה ארך אפים כולל ב' ביחד, שם השבולת בשפה תחתה, שהוא תיקון ד' עם אורחא תחתה המקייף לשboldת, שהוא תקון ה', מטעם שלא נגלה הטובה הגדולה שבאריכת אפים, מטרם שחזור ונגלה גם האורחא תחתה, כנ"ל. וכך זה הוא רק בהבחן המקובל, שהוא ז"א, שבו אי אפשר לחשב את גilio השבולת לתקן מטרם שנתגלה גם האורחא, כי עם גilio השבולת, נגלה בו כמו קלוקל, כנ"ל, אלא אח"כ שנגלה גם האורחא, אגלאי מלטה מלאה למפרע, שם השבולת שיריד בשפה תחתה היה לתקן גדול, כדי להכנייע מארי דידין במקומם עצם, כנ"ל. ולפיכך ב"ג מדוות שבורה נחשים שניהם בשם אחד, כמ"ש הרב.

אמנם בשמות ד"ג מדוות שבמיכאה, שם מתברים בערך המשפייע והמתתקן אותם, כנ"ל. הנה הם ב' שמות מיוודים, כי ככל הפתקן נחשים גם השعروת דשפה תחתה שנתגלו אצלנו, לתקן גדול ולמזה של רחמים, כי עשה זה כדי לתקן במתתקה של קיימת כנ"ל. ועי"כ התיקון הד' נקרא לשארית נחלתו, ע"ש בירור השארית מתחום שערות השפה עליה, השיכים להחומר של תיקון א', ולהורידן לשפה תחתה, שהוא בלתי התהוו, ומקומות המלכות עצמה, כנ"ל בוחר. ולכך התיקון ה"ה נקרא „לא החזק לעד אפור“ כי זה האף שנגלה מלחמת גilio השארית במקומות שפה תחתה, לא החזק אותו לעד ח"ז, אלא חור והשפיע הרוחא דחיי דרכ אוירחא שע"ג שפה, עליה, והביא הרוחא דחיי גם לשפה תחתה. ועי"ז רומנים ב' החקיקות שבאמצע השפטים, המכוננים זה כנגד זה, כמ"ש שם בוחר, „ואlein תרינו אוירחין,

השורות האלו, לא יעשו עולה, כלומר, שלא יפלו לידי מארי דיבבָא ויללה, היכולים עוד אחר ב' התיקונים הראשונים להתחזר פעמי, ועי"כ חזרו ויצאו אלו התיקונים פעמי שניית, בחומר ובמקום של התקון הא' עצמו. כנ"ל. ואו יש בטחון, ששארית ישראל לא יעשו עולה כנ"ל. כי אחר שנתקנו השורות דתיקון הא' בבחינותם עצם, ובמקומות, יש בטחון שישתתקו מארי דינגן לניצח. והנה צורת גידולם של השורות, גם כאן כמו בשפה עלה, הוא מרישא חדא לרישא חדא. שם בחינת ימין ושמאל, ועי"פ דלית שמאלא בהאי עתיקה, מ"מ הם נרשמו כאן בבחינת שרשים שאינם מתגים במקומות, אלא שם מתגים כן בתחרותים, בדומה לב' פאתוי הראש וב' תפוחין קדישין, וב' נוקבי חזותמא, שבא"א עצמו נחשים לא', ולא לב' תיקונים מיוודים, ומה שנרשמו בשנים, הוא משומש שכן מתפשטים ונגלים לפחותה בז"א.

והשמות של תיקון ד' וה' שבתורה, הוא ארך אפים. שווה מורה: כי אחר שכבר נתון אורחא עלה בסוד ועובד על פשע, וגם השורות דתיקון א' כבר קבלו תיקון ע"י אורחא עלה, ונשתתקו כל מארי דיבבָא ויללה כנ"ל, מ"מ חור הבירור על שורות השפה עלה, כדי לברור מהם השורות דתיקון א' המערבים שם, הנקרים פשע, ולהוציאו אותם מכלל התקון דשפה עלה, ולהוציאו לבחינת צמצום הקודם, ונגלה עליהם האף והדינם פעמי שניית, כי ע"כ ירדו שם ובאו לשפה תחתה, כנ"ל באורך. ולפיכך הם נקרים ארך אפים, כי בעת שנתגלה תיקון הד' מטרם שבא תיקון ה"ה, חור ונגלה כה האף למטה בז"א, ובב'علمינו יצירה ועשית, חזרו וגთוררו שם מארי דיבבָא ומאריך דיללה, שווה נבחן להאריכת אפסים, שע"ז רמו ז"ל מארכיך אפסו וגבתה דליה, כי ע"י אריכת אפים חור ג"כ האירוחא דלעליא ובאו לשפה תחתה, שע"י זה

אור פנימי

השערות דשפה עללה עיקרים הם בינה, ומלכות שביהם היא רק בחינת הタルחות בלבד. והשערות דשפה תחתה עיקרים הם מלכות, ובוחינת בינה שביהם היא רק בחיה הタルחות בלבד.

ולפיכך הם נקראים בתורה בשם אפיקים, להוורות על בחינת ב' ההין הכלולות בהן, שעצמותה היא ה"ת", וכלולה ג"כ מה"ר כנ"ל. וכבר נתבאר לעיל (דף א' ש"ז ד"ה ונתבאר) שכן הוא בכל המ"ז שבעולמו, שהם כוללים מב' מלכות, אשר החימום בא בהכרח מבחינות מלכות דצמוץ א'. אמן הוווג, הוא רק על בחינת מלכות דצמוץ ב', משומ שאין זוג במסך דצמוץ א' באצילות, מלחמת הגניזה של המלכות הווערדיל". אמר שם. ש"ס טוחנות מ"ז לצדיקים, וו"ס אין טפה א' יורדה מלמעלה וא"כ טפים עלות כנגד מלmetaה. כי אע"פ שהם נתנו ונתערבו יחד, מ"מ טפה המ"ד באה בעיקר על הטפה דצמוץ ב'. ע"ש. וו"ס מה שתיקון ה' נקרא. במילה בלשון יחיד „לא. החזיק לעד אפו" כי השמות שבמיכחה הוא כלפי המשפייע, כנ"ל, ומן המשפייע אינו יורד אלא טפה א'. משא"כ בתורה שהוא כלפי המקובל, נקרא בשם אפיקים" כי יש שם במ"ז ב' בחינות מלכות, שahn ב' ההין כנ"ל. והבן היטב.

ונתבאר היטב, כי בחינת התקיון ואורה זוז, אי אפשר שתחגלה בבחיה השערות מצער הוקן, שהם תיקון הא' משומ שאין זוג במלכות דצמוץ א' כנ"ל. אלא רק השפה תחתה, אע"פ שהיא ג"כ מבחינת השערות מצער הוקן, אמן הם כבר עלו ונתחטו פעם בשפה עללה במדת הרחמים, כנ"ל, וע"כ גם בירידתם למטה בשפה תחתה הם ג"כ כוללים בה"ר, וע"כ יתכן בהם זוג, שתחגלה בהם הא' אורחה. וו"ש שם בזוהר (דף קל"ג ע"ב ובזוהר ע"פ הסולם א"ר אוות קל"ה) תנא בכל אחר דבראי עתקיא טמייא רבלא,

רישמין על פומה מכאן ומכאן" ששם רמזים על העברת אורחה עללה דתחות חוטמא באמצעות השפה עללה, דרך האמצע לשפה תחתה המכון נגדו, ועשה אורחה גם בשפה תחתה מסביב השבולה. וע"כ ב'

החקיקות מודמנים זה אל זה. וצריכים עוד להבין, מה ב תורה נקרא אפיקים, לשון רבים, ובמימה נקרא לא החזיק עד אף לשון יחיד. ולא כתיב אפיק, לשון רבים. והענין הוא, כי הני שערות השפה תחתה הנקרא שבות הוקן, שה"ס שרירות הנמצאה, כנ"ל, שהשערות דתיקון הא' שנתערבו בשפה עללה, נתבררו וירדו לשפה תחתה. כנ"ל. אין הפירוש, שהווו השערות דמלכות דצמוץ א' בלבד דהינו בעלי שם מיתוק וחיבור עם הבינה, רק כמהות שהם בתיקון הא' בא בשפה תחתה. כי אם היה כן, לא היו צריכים אלו השערות דתיקון הא' לבא לשפה תחתה, אלא שהיו יכולם לחתכו במקומם במצר הוקן עצמו. אלא אלו השערות שעלו מתיקון א' ע"ג שפה עללה ונתערבו שם, כבר קבלו בתחום השיתוף דמות הרחמים, על ידי עליותם ויניקתם ממוקם בינה, וע"י תערוכתם בשערות דשפה עללה, באופן שאפלו אחר שנבררו לעצם, וירדו ממש לשפה תחתה, נמצאים ג"כ ממותקים עוד במדת הרחמים, כי אין העדר ברותני, וכיון שנתערבו ונתобраו פעם עם ה"ר, שוב אין מתרדרים וזה לעולם. אלא שיש להבחן כאן ב' בחינות בחיבור הוה: א', הタルחות מלכות בבינה, וב', הタルחות בינה לhalbת. וזה כל ההפרש בין השפה עללה לחתאה, כי השערות דשפת עלה, אע"פ שנבחנים שייצאו מבחינת בינה עצמה, יש בהם גם הタルחות המלכות, כי מבינה לבדה לא יתכן כלל שייצאו ממנה שערות. וכן אלו השערות שירדו לשפה תחתה כוללים ג"כ מבחינת בינה, כי מלכות לבדה לא יתכן שום זוג, אלא ההפרש הוא, כי

אור פנימי

לעולם קדמאות הנמשך מבינה, אבל לב' עולמין תחתן לא היה שום עצה, כי געשו או למרי דיבבא ויללה. כנ"ל. וזה שימושיים,, ווית' מאן דרע ליה אלא הוא בלחווי"י כלומר שאון שם ידיעה, שפירושו זוג, אלא רק לעתיך בלבד, כי מלכות דעתcum א' איבנה משמשת רק בעתקיק, כנ"ל, זו"ש,, כמו דעתן עלאה לית דעתך ליה אלא הוא עתיקה דעתיקין" כי ע"כ גענוו או"א הפנימים בעדן עלהה, שהוא מושס, ווית' דעתך ליה אלא עתיקה דעתיקין, כי ע"כ נקרא המושס אלף עולמיין דחתמיין בעוקא דכיא. משום שאון ידיעה וזוג בהמלכות הו, רק בעתקיק. כנ"ל. אמנם ע"י עברם דרך שפה עלהה נעשה עצה למאבד טב לכלא. כי געשה עלייה זוג מבחינת השתפותה במדת הרחמים, שהוא הר' כנ"ל.

והנה כל הנאמר לעיל בהאי אורחא שבשפה עלה, נוגג ג"כ בשפה תחתא, בלי שום הפרש כל שהוא. כמו"ש שם בוואר (אות קל"ז) "דרטニア אורחא עלהה דידיקנא קדרישא, ואידיז נחותות נוקבי דוחטמא דעתיקא והאי אורחא דלתתא שקיין איןונו בבלא, דא לעילא ודא לתתא, לעילא עובר על פשע, לתתא לא החזק לעד אפוג, ותניין, לא החזיק, דלא איתר לתר למשת, כמו דלעילא יהיב אטרא לאעפרא, כד לתתא יהיב אטר לאעפרא" פירוש: הדאי אורחא דלתתא, מקבל ג"כ מהרואה דחיי' ונשיב מתחות ב' נוקבי דוחטמא דא"א כמו האורחא עלהה, (ומה גם שהוא מקבל אותו דרך האורחא עלהה, כנ"ל), וע"כ הם שקיין כחדא, וכל מה שנתקבר לעיל בתיקון הג' באורחא עלה, נוגג הכל גם בהאי אורחא תחתא. כמו דאורחא עלהה אתחקן רק בבחינת דרך לעבור בו, ולא בבחינת עמידה, כמו"ש לעיל בתיקון ג' עש"ה. כן הא' אורחא דלתתא נתקין רק בבחינת דרך לעבור בו, ולא בבחינת עמידה.

אורחא אטגלייא, טב לכלחו דלתתא, דהא אטחזי עיטא למעדט טב לכלא. מאן דסתים וליא אטגלייא לית עיטא ווית' מאן דידע ליה, אלא הוא בלחווי, כמו דעתך עלאה, לית דעתך ליה אלא הוא עתיקא דעתיקי. ועל הא' כתיב, מה גדרו מעישר הר' עכ"ל. פירוש: כי עניין הגילוי של אורחא בשפה תחתה, נבחן לעצה עמוקה מצד המאצל, כדי להבהיר בחינת הדינים גם מבחינה הנשות הנמשכות מלכות דעתcum א', אשר אין שם זוג נוגג עלייה באצילות, כנ"ל. כי ע"כ נמשכו מררי דיבבא ויללה מהתיקון הא', כנ"ל, אמנם המאצל העליון המציא עצה בעדם, והוא, כי העלה השערות דעתך הוקן על השפה עלהה, בתיקון הב', ואח"כ בתיקון הג' שנחתמקו בהאי אורחא דתחות חוטמא, ואח"כ בתיקון הד', שירדו לשפה תחתה, וקבלו מיתוקם בתיקון הא', אשר אז נשחתקו גם מררי דיבבה ויללה הנאותים בנשות דעתcum א', כנ"ל. זו"ש א' אורחא אטגלייא טב לכלחו דלתתא, דהא אטחזי עטה למעדט טב לכלא, כלומר, כי עתה נתגללה עצה למעדט טב, גם עם אותן הנשות הבאות מלכות דעתcum א', זו"ש למעדט טב לכלא. כי לו לא הא' עיטא, לא היה שם תיקון לאוון הנשות, שהח' מלכות דעתcum א', שהוא שורש, איבנה באה לעולם לכללו זוג, והיו הנשות ההן נידחות ח'ו אמן עתה אחר שנחתמקו פעם בשפה עלהה חור הר' ואח"כ באו למקומם בשפה תחתה הנה נעשה המלכות דעתcum א' ראייה שיתיה עלייה זוג, מלחמת השתפותה בהר', כנ"ל. וקבלו הנשותה בג'ל תקונם השלם.

זה שימושיים שם, "מאן דסתים ולא אטגלייא, לית עיטא" כלומר, בבחינת מצער הוקן, שהוא תיקון א', דסתים ולא אטגלייא, כי לא היה שם זוג, רק קיבל מהזוג גודל דפה דעתיק דרך מנ"ס כנ"ל, לית עיטא שם, כי הוווג הוה לא הוועיל אלא

רח) ר, הוא המקום אשר תחת התקון הא', מראשית זויות נצבות של הלחי התחתון, שמשם מתחיל התרחבות הזקן, ומסתויים עד כנגד מקום הפה, וכל אותם ב' צדדין, נקראין תיקון א', כנ"ל בתיקון הא'.

אור פגמי

מתפרשים מהו, משום שלא יוכל לקבל שם ולאהזו שם, כי הרוחא דנקב שמאל נישב עליהם ומכליה אותם. וו"ש „שכיד ברוגזיה“قولמר, שהרונו הגודל עצמו הוא משך כל הדינם. וו"ש „לא החזיק לדינם לאהזו שם, משום הרונו הגודל המכליה אותם, כנ"ל. וו"ש „כما דלעילא יהיב אתר לאעbara“ כי ע"ז זה געשה שם מקום לחסדים לעבור דרכ שם ולקבל חכמה בדור העברת, והחסדים המגוללים ההם מושפעים גם לנשומות הנמשכות ממלוכות מצמצום א', ואין שם פחד שיתקרבו אליהן הדינם לנק מהן, כי כבר גתראקו מכל בהי הרוחא דחיי הוה, ופחד ה' עלייהם שלא יתמו ייגעוו למורי, מפאת רוחא דנסיב עלייהם מנק השמאלה. ועם זה תבין כיותר, لما נתון האורחא דא, מתחות ב' נוקבי דזוקא, כי שניהם באים בתיקון האורחא הוה, מנק השמאלה הנכלל בימיא, געשה האורחא להפסיך השערות ממש, ובבחינת נקב השמאלי מכלה כל מארי דдинא ממש. רח) תיקון ר': הוא המקומות אשר תחת התקון הא', מראשית זויות נצבות של הלחי התחתון, שמשם מתחיל התרחבות הזקן, ומסתויים עד כנגד מקומ הפה. ובכל אותם ב' צדדים נקראין תיקון אחד, כנ"ל בתיקון הא': דברים אלו מובאים בזהר נשא (דקל"א ע"א. ובזהר ע"פ הסולם אדר' אותן ע"ט) וול' תקונא שתויהה מתתקן שע' ומליח, וגפיק מלען לעיל לירישא דפומא, וחפי תקורבתא, דרכסבא טבא ער רישא דפומא דלעילא, ונחית שערא לירישא רפתחא דאורחא תחתה דפומא, עכ"ל.

ו"ש „ותנין לא החזיק, דלא אית אחר למיתב" פ': כי המקום הזה נתון רק בבחינת דרך להעיר החסדים שם, והחסדים מקבלים הארחת חכמה דרך העברת, שה"ס הוווג דב' נוקבי חוטמא בא"א, כנ"ל באורח, אבל לא נתון למיתב שהוא בבחינת נקב שמאל בלבד בבד, שם, שהוא בבחינת נקב שמאל דחוימה דז"א, שם נمشר בנק שמאל דחוימה דז"א, בסו"ה ורוח נשבה בו ואיננו, כנ"ל. ולכן, הרוח דנקב שמאל עצמו, לא יהיב אחר למיתב שם, כי בזה היו המקבלים מתבטלים למגרי, ורוח נשבה בהם ואינם. וו"ש שם (אות קל"א) „בר"א וחמת המלך שכבה, שכיד מרוגוזה. דבר אחר, שכיד ברוגזיה“ פ': כי הני דלתה באב"ע, שרצו לקבל מהאי אורחא בבחינת עמידה, הנمشר מנק שמאל בלבד, נאמר עלייהם ויחור אף ה' מאיד. שאו אמר משה, הרגני נא הרוג ואל נראה ברעתה, שהוא דיני דдинא, שאין עוד במצבה דין יותר קשה בעולם, כמו"ש שם בזוהר, (אות קל"ב) ע"ש. וכל זה נمشר מהרוחה דחיי דזקינו דנקב שמאל, כנ"ל. ועיין נשתקו כל מארי דдинא, שלא יתאזו שם, כי לא יוכל לסבול הדין הקשה הנ"ל, דנסיב מנקב שמאל. וו"ש שם, „עליא עbor על פשע, לחתא לא החזיק לעד אפו, ותנין, לא החזיק דלא אית אחר למיתב, כמו דלעילא יהיב אתר לאעbara, כך לחתא יהיב אחר לאעbara“ כי ע"ז הרונו הגודל המגלה לכל הני הרוצים להתחזז שם בבחינת ישיבה ועמידה, משתתקים כל מארי דдинא, והנשומות שבב"ע יכולות לקבל חסדים מגולים בהארחת חכמה אפילו אותן הנשומות מבח' מלוכות מצמצום א', כי הדינם

אור פנימי

בינה, ובשערות של בינה, אלא השערות זמצר הוקן מתחברים עמהם בהזוג כמו עיבור במעי אמו, בבחינתן יכול מה שאמו אוכלת, שפירשו, שמקבל השפע היוצא בהזוג דאמו. ואח"כ שנתגלה תיקון הג', שתוא אוורחה דתחות חוטמא, שם יצאו הג' ע"י הרוחה דחוי נשיב מתחות ב' נוקבי זחוטמא דא"א, כנ"ל, הנה גם הג' האלו, היו בבחינת ג"ד לצורך השערות דבינה, אלא כיון שגם השערות זמצר הוקן היו שם, קבלו הם ג"כ בבחינת ג"ר אל, דהינו ג"כ בסוד יכול מה שאמו אוכלת, כי עדין הם נמצאים בלתי העליון שם מקום בינה.

ואח"כ בתיקון הד', גולדו וירדו למוקם עצם, שהוא דומה לילדת ז"א ויציאתו ממעי הבינה למוקמו עצמן. ע"י יינקה ב' שנים, הוא מקבל בחיה ו"ק דרות מאמא. כן אלו השערות דמצר הוקן גבררו מזור השערות דשפה עליה וירדו למוקם לתי התחתון, תחות שפה תחתה, הנקריא שבולת הוקן, שם קבלו גם הם בבחינת ו"ק דרות. ואח"ז בתיקון ה', שנתגלה אוורחה גם לחתא בשפה תחתה, קבלו גם הם בבחינת ג"ר, אלא שזה הוא ג"ר דרות. שזה דומה לעיבור ב' יינקה דז"א, הבא לאחר ב' שניים דיניקה, עד היותו בן ט' שנים ויום א', שאו מקבל ג"ר דרות הנבחנים עוד למוחין דקטנות. וו"ס שהאי רוחא דנסיב מתחות ב' נוקבי דא"א, נקרא רוחא דחיי, כי הוא רק בבחינת רוח, אלא שהוא ג"ר דרות המוריד בבחינת היה מעניים, ומוחזר אח"פ אל המדגגה, שבוה נשלמים הכלים בבחינת ע"ס שלמות, ואו ראוי לעיבור ג' כמ"ש בז"א, לאחר ט' שנים ויום א'. שאו מקבל ו"ק וג"ר דמוחין דחולדה. שם שמות דחוויות. ולפי"ז תבין גם כאן, כי לאור שנשלמו השערות בתאי אוורחה דתחות חוטמא, וקבלו השלמת כלים וג"ר הגי' הזמן לעיבור ג' לצורך המוחין דגדלות, דחוויות. וזה עניין

וכדי להבין התקון ה' והוא צרכים להבין היטב, כל בחינת המוחין שנתקנו בה' התקונים הראשונים בדרך כללות, וכי שלא להאריך בו, נדמה זה, לסדר גיזולם של המדרגות דז"א, שנתבאו היטב בדברי הרוב לעיל, בחלקים י' י"א ו"ב ומתחווים למד העליון. כי תיקון א' דידקנא, הוא עצם החומר של הדיקנא, שנתגלה מבחינה הבוגר'ק הגנו במ"ט כמ"ש הרוב לעיל (דף א' שס"ה את קמ"ט וק"ע) שפירשו, מגבורה דעתיק שהיא בבחינת מלכות דצמצום א', המלובשת במ"ט, שאין שם זוג נוגג עלייה באצלות, מכח שנגנו ברדל"א, כנ"ל באור, שם כוללים ג"כ בחינות הכלים דז"פ שעלו ונבררו בעת יציאת קומת הע"ב הגליל, כנ"ל, ע"ש. ונמצא שערות דיקנא בעת יציאתם שם במצר הוקן, היו חסרי תיקון למגררי, להיות מחייב המלכות דצמצום א' שאינה ראוייה לווג, ולפיכך היו צרכים לכל הפרטים שנתבאו בעיבור יינקה מוחין דז"א. והוא להיפר, שככל עניין יעבור יינקה מוחין דז"א, נמשכו מכאן. והנה תחילת הם צרכים להקל במדרגת הרחמים בבחינת הקטנות, דהינו במדרגת העبور, שפירשו, לעלות ולהקל בזהוג של העליון במקום העליון, משום שאין לו עד מציאות תיקון בנפשו. וו"ס תיקון ב' וג', שערות דמצר הוקן, נמשכו ממוקם מלחוי התחתון ועלו על השפהعلاה תחות חוטמא, במקום לחי העליון. שהוא בבחינת בינה, כנ"ל, שזה דומה לעלית עלאה בבחינת בינה, כנ"ל, שזה דומה לעלית דמצר הוקן בבחינת הבינה, וקבל שם דז"א בסוד העיבור למעי הבינה, וקבל שם ו"ק וג"ר דנפש, כմבוואר היטב בחלק י' ע"ש. כן ממש כאן, כי בתיקון ב' קבלו השערות דמצר הוקן בבחינת ו"ק העיבור, מזור חיבורם ותערובתם בשערות דשפה עלאה, שהשערות הללו הם בבחינת בינה עצמה, והיו לבחוי מ"ז דז"ק, כנ"ל באור, כדי שהזוג בבחינת ו"ק אלו נעשה במקום

אור פנימי

קמ"א) וזיל, "קם ר' ייסא פתח ואמר, וחסדי מאתך לא ימוש, וכתיב, ובחסדר עולם רחמתיך. הגי קראי קשין אהדרי, ולא אקשין, דתניין, אית חדר ואית חסה, אית חדר דלגו, ואית חדר דלביה, חדר דלגו הא דאמרא דעטיקא דעתיקון והויא סתים בסטרא דא דרייננא, דאקרי פאת הזקן וכו'. והאי דכתיב וחסרי מאדר לא ימוש, חדר דעתיק ימוש. ובחסדר עולם, חדר דאקרי חדר עולם, והאי הוא אחרא דז"א, דכתיב, אמרתי עולם חדר יבנה. והאי חדר דעתיק דעתיקון הוא חדר דקשוט, וחסיד דקשוט לאו בחוי גופה אתרמר, אלא בחוי דעתיקונא, ובגינו כד כתיב, כי חפץ חדר הו"א עפ"ל.

פירוש: כי מבקשת, שבפסוק אחד אומר וחסדי מאדר לא ימוש, שהמתינות שאור החסד הוא בחינת נצחות, שלא ימוש לעולם. ובפסוק אחר כתיב ובחסדר עולם רחמתיך, שימושע, שאינו גוהג אלא בימי עולם, שהוא בחינת שתא אלפי שני, ואינם נצחות, גם נודע, שעולם הוא מלשון העלם, שromo על בחינת כי קצוות וחסרו ג"ר, ועל שם העלם הג"ר נקרא עולם. ונודע, שההפרש הוא מג"ר אל ו"ק, אשר ו"ק הם מוטללים מרוחמים לדין ומדין לרחמים, כמ"ש הרב חלק י"ב. ונמצא חדר עולם, שהוא בח"י ו"ק, והוא היפך מהכתוב וחסדי מאדר לא ימוש, שהוא בחינת ג"ר, שאין בהם דין כלל, ואינם מוטללים כמו הו"ק. וזה שתרץ כי יש חדר פנימי וייש חדר חיצון, אשר החסד הפנימי הוא חמי דנטיכטה, שהוא בחינת הג"ר דביבנה, שהוא אור נשמה וג"ר, שיכום דין אין בה, בהיותה תמיד בסוד כי חפץ חדר הוא, ועל החסד זהה כתיב וחסדי מאדר לא ימוש, כי הוא בחינת נצחות וג"ר, שאין לו הפסק. וחסיד הוּא בחינת חסדים מכוסים, שפירושם שאינם מקבלים לתוכם הארת חכמה, ע"ד שנתבאר לעיל בסוד המ' דצל"ם ע"ש. וז"ש, "חדר דלגו הא דאמרא דעתיקא דעתיקון הוא סתים בסטרא דא

תיקון הו', כי כאן מקבלים השערות דיקינה בחינת הו"ק דמוthin דגדלותם שליהם, כמ"ש לפנינו.

וז"ש בוואר,,מתתקן שערא וסליק ונטיק מלרע לעיל לרישא דפומא" דהינו כמו בתיקון הב', שעלו מבה"י לח' התחתון ובאו בבחינת עיבור בלחי העליון בשערות השפהعلاה, כן כאן בא שוב בבחינת עיבור ג' וועלו עד רישא דפומא לעילא, שם מקום לח' העליון. ז"ש,,וחפי תקרבותא דבוסמא טבא עד רישא דפומא דלעילא" דהינו, שנעשה שם ברישא דשפהعلاה לבחינת מ"ג, המכונה תקרבותא דבוסמא טבא, וז"ש,,ונחית שערא לרישא דאורחא תחתא דפומא" כי אחר שקבלו הווג במקום לח' העליון, דהינו ברישא דפומא דלעילא, יצאו משם וירדו למקום בלח' התחתון, ונתפשטו במרחב גדול, ונתחוו שוב בארכאה תחתא שמתחת השפה תחתה, וז"ש,,ונחית שערי לרישא דאורחא תחתא דפומא" כי קבלו שם שוב בחינת הג"ר שלהם ממקוםם. אמן הרויהם كانوا לבחינת התפשטות השערות במרחב גדול על כל החלק התחתון, מן זויות הנמצבת של החלק הזה, עד רישא דפומא דלעילא ועד תחתית הלהי. וענין התפשטות היו מורה על ריבוי החסדים שקיבלו בבחינתם שלה, בינה מבחן החסדים המכוסים שלה, דבינה דהינו מג"ר דביבנה, כי מקודם לנו, מטרם נשלמו הע"ס דכלים שלהם ע"י האורחא תחתה. לא יכולו לקבל החסדים כי אם מו"ק דביבנה דהינו רק בבחינת רוח, אבל עתה כיוון שכבר נשלמו בעשרה כלים יכולם לקבל החסדים מג"ר דביבנה עצמה, דהינו בסוד כי חפץ חדר הוּא. וע"כ נקרא תיקון הווה בשם מרחב הזקן, כי הם בעיקר בחינת הרחבה דג"ר דאמרא, שהם חסדים מכוסים כניל. והם ו"ק דגדלות ונסמה. ודברים אלו מבוארים שם בוואר (דף קל"ג ע"ב. ובזהר ע"פ הסתום מאות קל"ז-

רט) ז', הוא ב' תפוחין קדישין, הם שני הפנים אשר תחת העיניים, משני צדי החוטם, והם פנויים בלי שער כלל, והם עצם אינם אלא

אור פנימי

כנל. ועכ' נקרא ורב חסד, שהוא לשון גודלות דחסדים. ובמicha שהשומות מתבראים על בחינת המשפע, נקרא „כִּי חַפֵּץ חַסֵּד הוֹא“, שהוא מدة ג'ר דמא, כמ"ש בדברי הרב לעיל בחלק ה', כי בינה נקרא „הוֹא“ והיא משתוקקת תמיד רק אחר החסד. וכמ"ש לעיל באורך. ועל שם נקרא התקיון הזה בשם, כי חפץ חסד הוא.

(רט) תיקון ז': הוא ב' תפוחין קדישין, הם שני הפנים אשר תחת העיניים משני צדי החוטם, והם פנויים בלי שער כלל וכור' היוותם פנויים בלי שער הם הנקרא תקון הוֹא דרייקנא, כי הפגnis בעקבות מה מייג' הרגלה תאן. ודබרים אלו מובאים בזוהר נשא (דף קל"ג ע"ב. ובזהר ע"פ הסולם אותן קמ"א קמ"ב) וזה לשונו, תיקנו שביעה: פסיק שעראג ואתחזון ב' תפוחין בתקופתא דבוסטמא, שפרין ויין למחרוי וכור' ותרין תפוחין אלין דיאינו תיקנו ז', אינו כלל דבר שאות תיקוני דאמינא, ובגיניהו אתקיים באור פניו מלך חיים עכ"ל.

פירוש: כי אחר שנתקנו השערות דיקנא דמרחט הוקן, מבחןת השלימות דחיי דנסמתה, בתיקון הוֹא, כנ"ל שנmarsך עליהם בחינת הג'ר דבינה בסוד כי חפץ חסד הוֹא, הנה אzo, פסיק שעראג, דהינו שנפסק לגמרי בחינת התפשנותם על החלין. כי אויר הבינה דוחה כל בחינת הצמצום, להיוות תמיד בסוד כי חפץ חסד הוֹא, ואינה מקבלת לתוכה הארת חכמה, כנודע, וכיון שאין צמצום נהוג על אור דחסדים, עכ' אין עוד מקום להחפשנות השערות דיקנא, וו"ש „פסיק שעראג“ וזה נmarsך מהגמר דתיקון ז' עצמו, כמובן, והוא „אתחזון ב' תפוחין בתקופתא דבוסטמא“ דהינו שנעשה וזוג חדש על בחינת המ"ז דכללות שתא תיקונים הקודמים,

דיקנא דאקרי פאת הזקן" פירוש: שהסיד זה הנצחי, שהוא בבחינת ג'ר ונשמה, הוא מתגלה בבחינת פאת הוקן דהינו בבחינות הוֹא, אשר בבחינת החכמה דעתיק נסתמה בהאי פאת הוקן, כי להיוותם בחינת חסדים מכוסים אינם מקבלים לתוכם חכמה דעתיק. וו"ש „דעתיKa דעתיקין הוא סתים בסטרא דא דיקנא" אלא שמאיר שם בבחינת ג'ר דבינה, בסוד כי חפץ חסד הוא, עכ"ל.

וכן יש חסד חיזון, הנמשך מן ו'יק' דבינה, שהם צרכי חכמה, והוא ב'יק' המה סובלים מצמצום, והוא בח' חסד דז"א בעת שאין לו אלא ו'יק', והוא בבחינת חי דגופה, ככלומר, שהוא בבחינת גופו חסר ראש, והוא הנקרא חסד עולם, אשר חסד זה אינו חסד דקשוט, ככלומר, שאינו נצחי, אלא הוא מטלטל מרוחמים לדין ומדין לרוחמים. וכל זה הוא משומ שנסוך מוי'ק דבינה הצרכי חכמה, ועכ' בבחינת הדין וצמצום שלוט בו, כנודע. ובזהה תבין ההפרש מבבחינת השערות דתיקון ה'ב' וה'ד' לשערות דתיקון הוֹא. כי תיקון ה'ב' וה'ד' שנתקנו בבחינת חסד עולם, שננסכו מוי'ק דבינה, ועכ' נחשבו לבחינת חי דגופה, ובבחינת אור הרוח, משא"כ מרחב השערות שנתקנו בתיקון ז' הוא בבחינת חי דנסמתא, דהינו בבחינת ראש ונשמה, אע"פ שהם שערות כמו תיקון ה'ב' וה'ד', שמורים על העלם חכמה מבבחינת הייציאה מראש, כנ"ל, מ"מ כיון שכבר נשלמו בע"ס מבבחינת הכלים, יכולו לעלות למ"ז לבחינת ג'ר דמא ולקבל משם חי דנסמתא, שהם ג'ר גמורים. והשם של התקיון הזה בתורה הוא ורב חסד, שמורה, על בבחינת חסד הפנימי, המקובל לי"א ע"י תיקון הזה שהוא חי דנסמתא, בסו"ה וחסדי מatak לא ימוש.

מי"ג תיקוני גולגלתא כנ"ל, אמנים היוצרים פניוים מבלי שער הם הנקרוא תיקון זה דdicna, כי הפנים בעצםם, הם מכלל י"ג דגולגלתא.

אור פנימי

אליך, יאר פניו אתנו פלה. מכלל, שלא הוי תדריא אלא כד אטבלין תפוחין דלעילא. התאנן אלין תפוחין דסתמיין, נהירין וחירין תדריא, ומגהון נהירין לשיע' עירוב וככל ששתא תיקוני קדמאין דבריקנא ביה כלילן. הה"ר ישוב ירחמננו, ישוב מכלל דומזין פטירין זומגן אטגליין, הכא הוא ישוב ירחמננו. ובהאי דلتאה הוא ואמת

יפירוש: כי כל התקון הוה הו, והוא רק להאר למטה לתחוננים, כמ"ש שם,, פסיק שערא ואתחזין ב' תפוחין" שפירשו, שטטרם זה התקון, לא היה מתגליים הפנים לתחוננים, ועתה ע"י המ"ן דתקרובתא דבוסמא, נגלה אור הפנים לתחוננים. אבל עניין גilio הפנים אינו משמש כלום לאוצר עצמוני, כמוון. וזה,, אלין תפוחין דסתמיין נהירין וחירין תדריא, ומגהון נהירין לש"ע עירוב" כלומר, כי הפנים הוה דא"א נהירין וחירין תדריא, אפלו מטרם העלתה מ"ן המ"ל, אלא שהם סתוםים ואינם מתגליים לתחוננים. וע"כ ע"י התקרובותא דבוסמא הם נהירין לתחוננים בש"ע עירוב, פירוש: ש"ע בעירוב הימין ודענים, וש"ע בעירוב השמאלי דענים, והם שעשע, מב' הצדדים דענים, שהוא מלשון שעשועים ושםחה,, זו"ש ומגהון נהירין לש"ע עירוב" דהינו ע"י התקרובותא דבוסמא דזוקא, מתגליים נהירין שעשועים לתחוננים, וזה לא תמיד, אלא בעת העלתה המ"ן. וע"כ אומר,, ומגהון"ן כלומר שווה לא תמיד. אלא בעת,, לכלל שיתא תיקוני קדמאין כלילן ביה"ז דהינו בעת שעולין למ"ן בבחינת תקרובתא דבוסמא. וזה שמשמעותו,, הה"ר ישוב ירחמננו ישוב, מכלל דומזין טמירין זומגן אטגליין" כלומר כי ע"כ נקראי תיקון הוה בשם ישוב ירחמננו, להורות שאינו גותג תדריא. כנ"ל. ואמר

הנקרוא תקרובתא דבוסמא להיותם עולמים דרך החוטם, בס"ה וירח ה' את ריח הניחות. שפירשו ני"חא דrhoah: רוחא הוא חסדים. וניחא דrhoah ה"ס הארתו חכמה שבחסדים ואו,, ובגניהם אתקים, באור פני מלך חיים" כי גנלה האורת הג"ר במקומו בפנים, הנקרוא חיים.

והנך רואת, איך ב' תיקונים אלו הוי והו' דומים למוחין דגדלות דז"א דחוויות, שבתיקון הוי נתגלו ו"ק דגדלות, ע"י השערות עצם, שהוא בחינת האורת הג"ר דבינה, אלא בבחינת הדיקנא, נבחן עוד אוור הוה רק לוי'ק דגדלות, משום שככל ה"ג תיקוני דיקנא מהה בחינת חכמה, להיותם בבחינת או"ח וכלים שהוו צרייכים להלביש את הע"ב הגלי שיצא מהוץ בסוד מקריף חזר, כנ"ל ע"ש. וכיון שאורות דג"ר דבינה הם רק בחינת חסדים, אינם נחשבים בהתקוני דיקנא, רק לבחינת ו"ק דגדלות. אלא אה"כ, שעלו כלות שתא תיקוני דיקנא למ"ן, בסוד תקרובתא דבוסמא, והמשיכו הארתו חכמה בחסדים שלהם, או השיגו הג"ר שלהם, בסוד באור פני מלך חיים, כמברא.

ואע"פ שב' תפוחין קדשין, הם בחינת הפנים דא"א עצמו, השיך לכליים הפנימים שלו, מ"מ הם נחשבים לתיקון של הדיקנא, כי אין המדבר מבחינת עצם הפנים של האנ"א, אלא מבחינת השערות הסובבים על דבוסמא, ואלו האורות המגולים בבי' תפוחין קדשין, מכח המ"ן האלו, אינם שייכים לכלים הפנימים אלא לשערות דיקנא בלבד, כי הוא נמשך ומתגלה ע"י מ"ן בלבד.

וזו"ש עוד שם, (באות קמ"ו קמ"ז) תא חוי, פניו דלבר את זמן דבחזין, אוית זמן דלא נהירין. ובזמן כך בתיב, יאר ה' פניו

רי) ח'. הוא בהתרחבות הוקן. וביאור העניין, כי הוקן מלמעלה חלק לב': צד ימין, הצד שמאל, כנזכר. ונמשכים עד בוגד הפה, ומשם ולמטה אין שם התחלקות בזקן לשני הצדדים, כי הכל בחינה אחת ממקום הפה ולמטה, ומשם ואילך הכל א'. אמנם מתחלק באופן אחר,

אור פנימי

שמשיגים הארת הפנים, וכיון שמדובר מבחן אתוריהם, ע"כ קורא אותם שע"ה, עם ה' באחרונה, המורה על בחינה נוקבא ואחרורם, כנודע. אבל כאן כshedaber בחינת הגילוי של הארת פנים בעצמו, הוא מכנה אותו בשם שע"ע, בlij' ה', וכן תמצא גם בחתווב הב"ל, כי בחינת הגילוי כתיב וישע ה' אל הכל וכו', ולא וישעה. אבל בחינת ההסתדר כתיב, ואל קו' ומנתנו לא שעה, דהיינו עם ה' בסוף.

רי) תיקון ח': הוא בהתרחבות הוקן וכי רצף עליון שהוא המורה יש בו שורות ארוכות וכי רצף ונטשיים ומטשיים עד טבורה דאי' עד חז' תית' שלו, שם התחלת רישיון דז'יא' ולבן נקרא מול, כי הם נחלים ונטשיים עד למיטה, ומוליהם פרי שפע: וויל' הוזהר (דף קל"ד ע"א) ובזהר ע"פ הסולם מן אותן קמיה עד קב' א') תיקנא תבניתה: נפיק חד חוטמא דשטריא מהריה דידינא, ומליין בשקלוא עד טבורה וכי ותאנגן, הכל תלוי במול, וכי הח' החוטא יקירא קרייא, הכל שטורי תלוי ביד. אמראי איקרי מול, משות דמייהו תליין מול, ומולוי מיניה לעליון ותאנגן, ובגין בן אידי תליין, וביה תליין כל פרלי דעתמא לעליון ותאנגן ואפרלו פ"ת שבחabel וכו' עכ'ל.

ונגה אחר שכבר נתנו כל השלמות בתיקון זו', כמ"ש לעיל בוודר, וכיל איננו דלתה גתינו בתרין, וכל עליון חזאו ושלמיין מכל שלימותה' עכ'ז לא נסתלקו ממש ח'יו השורות והתיקונים הקודמים, מחמת גילוי השלימות וגוזל הות, אלא אדרבא,

"ובهائي לדתתא הוא ואמת" פירוש: כמ"ש לעיל, שהשמות דמיכה מתבאים לפני המשפע והתקון, שהוא א"א עצמו, והשמות שבתורה מתבאים לפני המקביל מא"א שהוא ז"א, דהיינו באתר דיקנאנדא אשכח, (כמ"ש שם בזוהר דף קל"א ע"ב ובזוהר ע"פ הסולם את צ"ח) ולפיכך נקרא אצלו זה התיכון בשם „אמת" כי בתגלות אלו ב' תפוחין קדישין למטה, הנה אז מתגלה אמיתיות השגתו יתריך למתהונים כמ"ש שם (אות קמ"ז), „תנייא, כד אטליין תיון הטעון אלין, אותחו ז'יא בחרוזתא, וכל איננו דלתה גתינו דלטתא בחרוזתא, וכל עליון חזאו ושלמיין מכל שלימותא, וכל איזאנן ונחריז, וכל טיבו לא פסיק, בלבד אטמיין בשעתא חזא, בלבד חזא בשעתא חזא" לכן נקרא גילוי השגתו בשם ואמת, כי היא אמיתיות הרzon שלו יה', אשר כל מיני הסתרות הנמצאים בעולם, באים רק לגלוות אמיתיות הו שבשנחתו, שהוא להיטיב לנבראיו. כנודע, ולפיכך נקרא תיקון זה בז'יא בשם, ואמת. והבן התפרש משע'ה עליון לש"ע עיבר. כי לעיל אמר,, אורכה דחווטמא שע'ה: עליון אחמלין מהאי חוטמא" (בשא קיל': ובזהר ע"פ הסולם אותן ע"א) וכן אמר ש"ע עיבר. כי זה זה פירוש אחד שהוא מלשון הכלוב, וישע ה' אל הכל ואל מנתנו, ואל קו' ומנתנו לא שע'ה. שהוא מלשונו הארת הפנים בסבר פנים יפות. אלא שם מדובר בחינת עליון, שפירשו העלם, ע"כ הוא מכנה אותם שע'ה עליון, כולם, שאוthon העלמיין החסרים בחינת סבר הפנים העליון הם מחמלאים ע"י אורכה דחווטמא דהיינו

והוא בעוביו. כי יכולו שערות ע"ג שערות הצד עובי העליון של הזקן שהוא המגוללה יש בו שערות ארוכים, וכנגדו הצד עובי התחתון של הזקן במקום המכוסה, שהוא אצל הגרון, יש ג"כ שערות ארוכים.

אור פנימי

מכח האוראה תחתה, שהויריד כל בחינת הדינמים מכם, כנ"ל בתיקון ה', ע"כ עתה בתקנון ר' כשחוירו ועלו לחבי העליון למוקם בינה, נמצאים נכללים שם למזרי בבחינת בינה, ונעלם בחינותם עצם מהם, וע"כ נעשה ראויים למ"ז לגדלות כנ"ל, והמשיכו ו"ק דגדלות מבינה שהיא חי דנטומתא, כי נודכו ונעשה כמדרגת בינה. ומ"ש אה"כ שהמשיכו גם המותין דג"ר בתיקון הו' כנ"ל.

ולפיכך נתארכו עתה השערות דיינא והשיגו חשיבות גדול, ממש שכל אלו המוחין הגדולים באו על ידיהם, ונעשה לבחינת לבושים לא"א עד הטברא דלבא, שהוא מקום החזה, שעד שם מתחפטים הג"ר דבינה, דהינו לפי בוחנת המוחין שלותם הבאים ממש, כנ"ל. ושם עמדו. כי כמדת הפנים כו מודת החיצונים, וכמו שא"א שהם בקומת ג"ר ביבנה נפסקים ממש זה על החזה דא"א, כמ"ש בחלק י', ע"ה. כן הדיקנא לא יכול להלביש לא"א למטה מבחינות החזה שלו, ממש ולמטה הוא בוחנת ו"ק ולא ג"ר, כמ"ש שם.

והנה תיקון הח' הזה, שהוא חדר חוטא דשריר סוחרניה דדיקנא, הוא הכלול כל השבח והמוחין שייצאו בו' תיקונים הקודמים, וע"כ נבחן כמו חוט מקיף סביב כל הדיקנא מתחילה עד סופה, ואפילו הד' תיקוני דיקנא האחרונים נכללים ג"כ בה, ממש שהמה מקבילים מיתוקם מגנה. ואינם עוליט בשם בפני עצם, מטעם שאין בהם תוספות מוחין עוד, כי כל המוחין דדיקנא גנומו בתיקון הו' בכ' תפוחין קדישין, שאריכת השערות הבא בתיקון ח' נבחן לבחינת מקבל את השבח הנגידו הזה שיוצא בתיקון

השערות נתארכו ונתרחבו עד טברא דא"א, ככלומר, גם בוחנת הצמצומים שצאו בקטנות מטרם שנגלו תיקונם, נשארו ג"כ תלויים ועומדים, כמ"ש, בוחר שם (דף קמ"א ע"א וboveר ע"פ הסולם אויה רפ"ט) "נושא עון מהאי גיסא, ועובד על פשע בהאי גיסא" כי נושא עון הוא תיקון הב', שהוא בוחנת הקטנות הנעהה במלוכה דבינה, מכח עליית שערות דמצער הזקן הבאים מצמצום א' על השפה עליה הייתה מלכות דבינע וע"כ נתמצמצמה ואבדה בוחנת הג"ר שללה, כמ"ש לעיל, שיע"ז נקרא נושא עון, שבינה נעשתה לנישא, אל עון שקיבלה מלכות ע"ש. ולפי"ז היה צrisk להיות, שאח"כ, שהגיע תיקון הב', הנקר ואובר על פשע, שהוא בחאי הרוחא דחי' שעשה האוראה דוחות נקי החוטם, והחזר וג"ר אל הבינה כמ"ש לעיל, הרי התקון דנושא עון צrisk להתבטל, כי כבר חורה לקדמתה ונמחק העון. אמן לא היה כו, אלא תיקון הג' עשה אוראה בלבד באמצעות השפה, והשערות מהאי גיסא ומהאי גיסא נשארו כמקודם ביאת התקון דעובד על פשע. ולא עוד אלא, "דמלי מהאי גיסא ומהאי גיסא שערא בוחינה שליטם" כמ"ש לעיל. וכן היה בכל תיקון ותיקון, שאחר התקון ווגדלות לא התבטל הקטנות שמקודם, אלא שניהם נשארו זה לצד זה. ועוד"ז כאן אחר התקון הז' שהוא בכל שלמותו, הנה עוד השערות נתארכו עד הטברא. אמן נתבאר, שבתיקון הו' קנו השערות עצמן שלימות גוזל ע"י עלייתם פעם ב' לחבי העליון לרישא דפוגא וכיון שכבר היה בהם בוחנת ג"ר והשלמת כלים

רי"א) ואלו הם ב' תיקוני השערות: העליונים, תיקון א' שהוא הח', והתחתוניים המתכסים בהם הם תיקון ב' אחר, והוא תיקון הי"ג האחרון שבכולם. והנה אלו השערות ארוכים מאד ונמשכים ומאגים עד טבורה דא"א, עד חצי התה'ת שלו, שם התחלה רישא דז"א כמ"ש.

ריב) ולכון נקרא מזל, כי הם נוחלים ונמשכים עד למטה, ומזילים טיפי שפע. כמש"ה, תז"ל כתל אמרתי. כי השערות הם המשכת צינורות

אור פנימי

וע"כ אין המוחין הללו מתגלים אלא על ידיהם, כנ"ל.

וז"ש „אמאי אקרי מזל, משום דמניה תליין מזל, ומולי מיניה עלאין ותחאיין“ כי המה נקראים מזל, מב' טעמי: א', משום שכל השפעתם הוא בבחינת מ"ז לווגנים עליונים, שבדרך זו ע"י זוגנים מרובים הנעשים על ידם בשך השთא אלף שני, מהה מגלים האלף עליין דחתמין בעזוקא. וכיוון שהשלמה הזאת באה ע"י טיפות הוזוג לאט לאט, ע"כ נקרו אמולין, מלשון يول מים מדליין. ויש עוד טעם ב' והוא מלשון זלול, והוא מכח השתיחוף דמתה הדין ברוחמים, שליכות עולה לבינה, ובניה מתולות משום זה ואובdet הג"ר שלא, כי גששית מעוררת מבחינת הצמצום דמלכות שעלתה ונכללה בה, כנ"ל בתיקון ב' ובתיקון ו', וע"כ נקרא ג"כ מזל. ווז"ש „אמאי אקרי מזל, משום דמניה תלייא מזליי“ וזה הוא טעם הא' הבן'יל, אשר בבחינת טיפות הוזוג המצטרכות قولן בסוף השთא אלף שני ביחד, ומגלים האלף אלףין דגניין, הם תלויים ביחוד רק בהמ"ז דדקנא, ווז"ש דמניה תליין מולי, ואח"כ אומר טעם ב', „ומולי מיניה עלאין ותחאיין“ דהינו מלשון זלול, כי עליין עלאין שהם בח"י בינה מולין מיניה, מהמת עליית המלכות בהם כנ"ל, וכן עליין תחאיין דהינו בבחינת המלכויות הנקרו עליין תחאיין, ג"כ מולין מיניה, דהינו אחר

זה, ומטעם זה נבחן לכטול את כל הדיוקנא. ונקרא מזל עליון, כי יש עוד כטול אחר המקבל ממנו, שהוא נקרא מזל תחתון, שהוא תיקון י"ג, שהוא כולל ג"כ כל י"ב תיקוני דיקנא כמו המזל העליון, כמ"ש אה"כ במקומו.

וז"ש שם בזוהר (אות ק"ג) „האי חוטא יקירה קדישא, דכל שורי. דDickna תליין ביתהatakri מזל, מ"ט. משום דכל קדשי קודשין דקדשיה בהאי מולה תליין“ פ"י: כי או"א נקראים קודש, וכשבועלים לג"ר דא"א, שהוא השורש אל הקודש שלהם נקראים קודש קדשים מהם, דהינו שורש הקדשים שם המוחין דאו"א. ובחינת האלף עליין הגנווין במ"ס, שם בבחינת או"א הפנימיים, דהינו קומת הסתכלות עיניין דאו"א זה בזה ששימושו בנקודים, גם א"א אינו מלביש אותם, כנ"ל, כי המה בבחינת ענפי ע"ב שיצאו בסוד מקיף חור, הנהם נבחנים לשורש גם לא"א הנקרו קודש קדשים, ונמצאים נבחנים משום זה לקדשי קודשין דקדשיה, דהינו השורש לקדשי קודשין שהוא א"א. ונודע שהני אלף עליין דגניין אשחמודעו ע"י שערות היקנא הנקראים מזל, וע"כ אומר „דכל קדשי קודשין דקדשיה בהאי מולה תליין, כי לא יתודשו זולת ע"י המזלן, כمبرואר. כי ומה בבחינת הבל המקיף שהוא כבר בבחינת מלבושים למוחין הרם דאו"א הפנימיים, מטרם שנסתלקו ויצאו מן הראש דא"א,

השפעה כנודע, וכל אחד מאלו שני תיקונים, שהם: ה'ח', והי"ג, כל אחד מהם נקרא מזל.

ריג) זו"ש באדרת נשא דף קל"ד ע"א, תיקונה ח' כ', ותאנא, הכל תלוי במזל דאייהו האי חוטא כר. וכן בדף הנזכר בתיקון י"ג אמר, והאי

אור פנימי

ונוצר חסד, שמורה שהוא נוצר ושומר את ממד החסד שלא יגרע בעולם, כי בהיותו כללות השערות דיקנא, והוא תלוי ועומד גם לאחר שנגלה הארתה הפנים בתיקון ה', שהוא כדי להיות בבחיה"מ"ן לאור חסדים לבניה בסוד חי' דנסחטה, באפונ, שמדווח אלו תלמידים בהמקבל, אם הוא ציריך להארת חכמה, הוא מקבל מתיקון ה' ואם ציריך לאור חסדים, הוא מקבל מתיקון זה נוצר חסד. ש"ז שנקרה מדות של רחמים, כי כל תיקון ותיקון עומד באנפיה נפשיה, כמו מדה מיחודה ואין אחת מכחישה לחברתו, והשפעתם, תלוי לפ' זרכיו של המקבל, ולפי ה'ם'ן שהוא מעלה.

זו"ש שם בזוהר,, ומאן חממי להאי תיקונה, אתכבשן חובייהו מקמיה ומתכפפיו, הה"ד יכמוש ענוותינו" כלומר, מאן דמקבל להאי תיקונה, אפילו מי שנשנתו היא מבחי' מלכות דעתנים א', מ"מ מתכבשן חובייהו מכח הארתה תיקון זה ה'ח, כי להיות שורשו גם הוא באAMIL'ות דעתנים, והוא שונחטך ונעשה לבחינת שערות לבניה, ע"י ב' העיבורים, שהם בתיקון ב' ובתיקון חובייהו מקמיה. ויש עוד לפרש השם, ר' כנ"ל, ע"כ הארתו מספקה לבוש יכמוש ענוותינו, שהוא מילשו החזקה העונות דהינו כנ"ל בפירוש השם שבתורה. נוצר חסד, שע"כ נשאלו השערות תלמידים ויעמידים כדי להשפיע חסדים מרוביט, ועוד"ז הוא כובש העונות. שכובש ומחזק מזל, כי גם המהין דטרצופים עליזים תלמידים בו כנ"ל.

שהמלכיות ההן כבר נתקחות לגמרי בכתנה, ויש להן מהוין מבינה, נמצאים בחינותן נוכחות מהן עלות גם בהן, ומאנכ' מהם בחינת הג"ר שכבר קובלן, נמצאים מולולים על ידם גם החתאיין. ועל שם ב' הטעמים הללו, נקראים מלין.

זו"ש עד שם,, ובגין כן איינו תליין וביה תליין כל מילוי דעתמא עליאן ותחאיין ואפילו ס"ת שבהיכל" פירוש: כיון שהוא עמד לגלות האלף אלף וחמשים בעזואה דבריא, כנ"ל, בגין כן הוא תלוי ועומד, גם אחר שנגלה כל המהין עיליאן בתיקון ה', וזו"ש,, בגין כן איינו תליין". עוד כי הוא עמד לגלות כל השמות הקדושים שהם מודתו יתי' עם כל בא' העולם, וזו"ש וביה תליין כל מילוי דעתמא עליאן ותחאיין, ואפילו ספר תורה שבהיכל" כי כל התורה כולה הוא שמו יתי' כנודע, והם אינם מתגלים זולת ע"י הווגנים הנעשים על ה'ם'ן שבמזרין. הרי שאפילו ס"ת שבהיכל תלוי בהאי מזל, וכן כל מילוי דעתמא, דהיינו כל בחינת השכר ועונש והנתגותי יתרברך עם הביריות, כל אלו תלויים על פי הווגנים שבמזרין. שאם התהווים זכאים, הם מעLIN מ"י, ונעים זוגים עליינים, והמוין גדולים יותר, וכן כלוא עלמא מנתנו במדת הרחמים, ואם אינם זכאים ח'יו, ואם מעלים מ"ן נמצאים מודתו יתי' בהעלם, אינם מתגליים. הרי שעלאן ותחאיון תלויים בהאי כנודע. וכי גם המהין דטרצופים עליזים תלויים בו כנ"ל. והשם של התקון הזה, הוא בתורה,

דחליסר קליל לוֹן כָּר, וּבֵיתוֹ כְּלִילָן בַּהֲאי מַזְוָא, כָּר, הַרְיִי כִּי תִּקְוֹן הַחַ' וְהַיְגָן נְקָרָאִים מַזְוָות.

ריד) ט', הם השערות הקטנים וקצרים הצומחים תור אלו ב'

אור פנימי

בחינת גוף למורי, והוא להיוותם גמישים מגלהתא דא"א, שמצוין אין להם שום חלק בראש, וע"כ אין להם אחיזה בחליה התחתון.

ריד) תיקון פ': הם השערות הקטניות וקצרים הצומחים תור אלו ב' המולות שם השערות הארוכות הנקראים מזוא ומובלעים בתוכם בין ב' המולות בין זה לזה, ואינם ארוכים כמותם: זה מובא בזורה נשא (דף קל"ד). ובזהר ע"פ הסולם אותן ק"ב) וו"ל תיקונה תשיעאה: מתערינו שער עפ' אוננו שעירין דתליין, ולא נפקין דאן דאן, וכו', אלין שעריו דמתערבי עפ' אוננו דתליין אקרין מצולות ים משומן דנקיך מפתורי מוחא, ומוחאי אתרא רמי' כל מארוי דתבעין חוביין דבני נשא, ומתקפיין. עפ'יל.

פירוש: כי נודע, שהשערות בכללים הם בחינת א"ח וכליים שעלו מביע ללביש קומת ע"ב הגלי שיש בראש דא"א, ונתקל ממשם בחינת מקיף חור. והנה ג' בחינות יש באלו השערות: א' הם גו"ע שלמלعلا ממסך, שהמה נקיים למורי משורשם, כי לא ירדו לב"ע, אלא משומן החיבורות עם הכלים דא"פ, ועתה שנבררו ועלו, כבר נגמר בעליה עצמו כל בירורם. וב' הוא בחינת א"פ דשערות אלו, אשר המסך עומד עליהם מלמעלה למטה, שעלו בעית הווג ע"י קומת ע"ב הגלי שהעליה אותם מפהה שהיריד הה"ת מעיניהם וגם הפרסא דב"ע, והעליה אותם, אמן כיון שקופה זו לא נתקיימה, כי לא נתלבשה בא"א, כי אם היהת מתלבשת בו, היה המלמעלה למטה שלא צריך להתלבש בבי"ע כמו מלך הדעת דבורדים, שאו היה

ב' בשם נושא עון, ע"ש. באופןן, ש מבחינת המקבל, נבחן לנוצר חסד, ו מבחינת המשפייע, לכבות עונותינו.

והנה נחbar לעיל, איך עם תיקון זה, נשלם הדיקנה מבחני הגדלות שלה, שנתגלת בתיקון זה, בבחינת הב' הפוחין קדישין, ומול ה' הוא הכלול כל הדיקנה, מבחני השבח הגדול שנתגלת על השערות דיקנא מכללות ה' תיקונים. וכבר נתברר, שהשערות דיקנא נבחנים ג'כ' על ב'י גלגולתא ומוש' כמו הראש דא"א. כמובן, כיון שהוא נכללים בראש דא"א מטרם שיצא הע"ב הגלי לחוץ, ע"כ יש בהם מאן ב' הבחינות שבראש, שהם גלגולתא ומוש'ם. אמן אחר שהמסך הוציאו אותו לביר הראש דא"א, נבחן שرك מבחינת גלגולתא דא"א בלבד יצאו למורי הראש דא"א ונעושו לגוף בלי ראש, אבל מבחינת תכמה שתימאה דא"א, לא יצאו מראש למורי, אלא שיש להם עדין בחינת בינה דמו"ס, דוגמת לחוי התחתון שהוא דבוק בראש מבחינת גידין ובשר ועור, שהם בינה ז"א ומלכות, ואיןנו נפרד מראש וזהו מבחינת עצמות בלבד. כנ"ל בוארך. ולפיכך נבחן הדיקנה, שיש בה ח' ספירות מן החכמה שתימאה, דהינו מבינה ולמטה, אבל מכתרא אין לה אלא ו"ק, שמורה שיצאה מצד למורי ראש, וע"כ הה"ס דז"קנא הנמשכים מגלהתא, שם ה' תיקונים שלאחר התקינו ה' כבר אין תלוין בחליה התחתון, כמו ה' תיקונים הראשונים, הנמשכים מהכמה שתימאה דא"א, אלא תלויים מעל הגרון, כמובן מן המקום שתחת הלתי התחתון, שם

המزلות, שם השערות הארוכים מזלא, ומובלעים בתוכו בין ב' המזלות, בין זה לזו, ואין ארוכים כמותם.

אור פנימי

ונמצא שהמסק אין יותר מהם לעולם. וכל תיקונם הוא ע"י מה שמקבלים מהחלוקת העליון דיקנא, שהם בחינת בינה דחכמתה של הדיקנא, המקבלים מבינה דמוס. כמ"ש הפסא דאצלות לא נתבטלה, ונמצאים האח"פ האלו דשערות, שהיו צרייכים לחזור וליריד לב"ע, אכן נשאו בראש דא"א, ולא ירד בחזרה לב"ע, מטעם, שם עוד לא נחפטטו מלמעלה למטה, אלא שם עלו לבחינת זוג של ראש בלבד, שהוא ממטה למעלה, וע"כ עדין לא נגלה בהם העבויות דבר"ע, עד שתיהוו בחזרה לבחינת ב"ע, אכן יצאו לחוץ מראש דא"א בהינת פסולת ומורת מותה.

והנה אלו התיקוני דיקנא יצאו בסדר

הפור, התהותונים למעלה והעלונים למטה, כגון בדרכי הרב, וע"כ, אחר שנגמרו תיקונם של בחינות השערות הנמשכות מהכמה דא"א, התחילה תיקון של השערות הנמשכות מבחינת כתר דא"א. כי השרוות בבחינת כתרא דא"א, שם צרייכים לבחינת ע"ב כנ"ל, עדין לא קבלו שום תיקון ע"י ח' התיקונים שנתקנו עד הנה, שככל תיקונים אלו היו מבחינת חכמה סתימה דא"א כנ"ל. ולפיכך, אחר שנתקן תיקון הח', שעמו נשלו כל בחינות השערות שבසפרת החכמה דא"א, התחילה לצמוח ולהגלה מפאתיו הראש דא"א, שערות חדשות מבחינת מלכות דעתם א', שם הנמשכות מבחינת גלגולתא דא"א, שעדיין לא קיבלו שום תיקון. כנ"ל.

וז"ש בזוהר, "תיקונא חשיעאה, מתערבין שURA עם איננו שURI דתליין ולא נפקין דא מ"ז דא" דהינו כנ"ל, כי גצמו שערות חדשות מבחי" ספירת גלגולתא דא"א, שגם הם מבחינת מלכות דעתם א' כמו תיקון הא', אל, והם עלו ונתערבו בשטח העליון דיקנא דתליין עד

תיקון גמור לאלו אח"פ דשערות שהעלתה בכח הזוג שבראש, אמן לא היה כן, אלא קומה זו נסתלקה בסוד מקיף חזרה, כי הפסא דאצלות לא נתבטלה, ונמצאים האח"פ האלו דשערות, שהיו צרייכים לחזור ולא יריד בחזרה לב"ע, מטעם, שם עוד לא נחפטטו מלמעלה למטה, אלא שם עלו לבחינת זוג של ראש בלבד, שהוא ממטה למעלה, וע"כ עדין לא נגלה בהם העבויות דבר"ע, עד שתיהוו בחזרה לבחינת ב"ע, אכן יצאו לחוץ מראש דא"א בחינת פסולת ומורת מותה.

וגם באח"פ אלו יש ב' בחינות: א' הוא בחינת כתרא שבם, וב' הוא בחינת מוס' שבם. כי מבחינת מוס' יש להם עוד בירור ע"י עלייה למ"ז לבחינת הזוג דבינה דמוס, כמ"ש לעיל, שדעת דרדר"א אחות נהוריה בין כתרא למוס, ובינה דמוס' מקבלת חכמה ממוחא דאוירא ומשפעת לדיקנא. ו מבחינה זו יצאו ח' תיקונים הראשונים דיקנא. אשר בתיקון הז' הנקרה ואמת, נגלה הזוג הזה, ובינה דמוס' האירה בדיקנא. אכן בחינת גלגולתא שבאח"פ אלו דשערות, שם צרייכים לקבל מגלגולתא דא"א, שהיא בבחינת ע"ב דא"א, שהוא ישפייע לע"ב דמוס', והע"ב דמוס' ישפייע לשערות דיקנא, הנה הזוג הזה אינו נוגג לנMRI בaczilot, כי האי קרווא דאתחפייא על מוס' אינו מתחפה לעולם שיזוגו מבחינת ע"ב שלו, כנ"ל. ונמצא משומ זה, אלו אח"פ דשערות דיקנא הצרייכים לקבל מבחינה שכגדם מע"ב דמוס' ומגלויגת עצמה, אין יכולם לעלות למ"ז ולזוג הכתרא ומוס' עצם מבחינת ע"ב שבם,

אור פנימי

הו לגמרי, ובזה יפה כתו של תיקון ה"ט מתיקון ה"ב. וע"כ נאמר כאן, במקום אשר לא יוכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לבם לעולם. כי עתה נשלם מיתוקה של המלכות דמתה הדין למגורי. כאמור. ונקרו „מצולות ים“ משום שבינה נקרא ים, כנודע, וההערכה והעלמה דמתה הדין מזור עלית המלכות בה, דומה כמו שמתה הדין נפלת שם במימי הים, דוגמת אבן במים עמוקים, באפונו שלא יוכר ולא יפקד עוד. כי מצולות פירושו עמוק, כנודע.

וז"ש עוד,, משום דנקוי ממותרי מוחא, ומהאי אחרא, רמי ל' מריאי דתבעין חובא מבני נשא, ומתקפיין" כלומר, כי השערות החדשות הללו הם באים ממותרי מוחא, שם האו"ח וכליים דב"ע השיכים לצמצום א', שהיו צרכיים להלביש הע"ב הגלי. ולא הלבישו אותו, כי נסתלק למקיף חור, כנ"ל, ולפיכך אינם ראויים עוד לשום זוג באצילות, כנ"ל באורך, וא"כ לא היה חי' שום תקומה לנשותם אלו הנשכות ממש, והוא נופלות בראש מריאי דיבבא ומריאי דיללה, כנ"ל בתיקון א'. אמן עתה ע"י עירובם באפונו שערות דתליין, נשלכו למצולות ים כל בחינת הדינים שבhem, כנ"ל. וז"ש ,, מהאי אחרא" דהינו מקום בינה שם עלו ונחערבו נמצא,, רמי כל מריאי דתבעין חובא מבני נשא, ומתקפיין" רמי, פירושו הושלך, דהינו שהשולכו שם למצולות ים כל בחינת הדינים ומקטרגנים, שם מריאי דיבבא ויללה הנ"ל, שם תבעין חוביין מבני אדם, ומתקפיין, כי אין להם بماה להתחזנו עוד.

ובשותם שבתורה נקרא תיקון זה בשפט „לאלפים" כי תיקון הוה בთווות שווא השורש דה' תיקונים תחתונים הנמשכים מכתרא דא"א, כנ"ל, הנה רק בו נמצא הסגולה הזאת לגולות הגני אלף עלמין דחתמים בעוקא דכיא. כי כל עיקר העלם הע"ב הגלי, שה"ס האלף עליון, היה

טבורא, שהוא תיקון ה"ח, וו"ש ,,ROLA נפקין דא' מא"ר, שהם אינם יוצאים מהשערות הקודמות דתליין, אלא הם שערות חדשות שירדו מן פאתי הראש, הנבדלות לעצמן מן השערות שבתיקונים הקודמים, שהם מן ספירת חכמה דא"א. ותני שערי הם מן גלגולתא דא"א.

וז"ש עוד שם,, אלון שערין דמתערבין עם איגנו דתליין, אקרון מצולות ים, משום דנקוי ממותרי מוחא" פירוש: כי עניין עלית שערות אלו החדשים, שהם מצמצום א', והתערבותם תוך איגנו שערות דתליין שהם תיקון ה"ח, שכבר נודך לבחינת בינה, כנ"ל, זה דומה, כמו עלית השערות דתיקון א' דמיצר הוקן, להתערבותה בהשערות דתיקון ב' שהם השערות דשפהعلاה, שע"י זה המה נתכללו שם במדת הרחמים, שהיה בינה, כנ"ל. כן השערות החדשות נמתקו בכך התערבותם בהשערות דתליין שם בח"י בינה, ונעים ראוים למ"ז. ותנה השערות אלו כשהם עצםם, אינם נקראים מצולות ים, אלא מבהי תערובתם תוך השערות דسطح העליון דיקנא שע"י עיבורים בהשערות דسطح העליון, שהוא לבחינת בינה, נעלם מהם כל כה הדין שבhem, כמ"ש. ותשליק למצולות ים כל חטאיהם במקום אשר לא יוכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לבם עולם. דהינו למגורי כמ"ש בתיקון הא', שכח דהינו שבו נעלם על ידי עליתו ועירובו בשערות השפהعلاה. ע"ה.

אלא שהמיתוק שכאן הוא יותר חשוב ממיתוק תיקון הא', שאו המיתוק לא היה עוד מיתוק שלם אל מלכות מצמצום א', שהרי עדין לא היה כלול בו המלכות מצמצום א' השיכת לגלגולתא, אלא המלכות השיכת למספר חכמה דא"א כנ"ל. אמן עתה אחר שנטגלה גם המלכות לבחינת גלגולתא, וגם היא עלתה וננתערבה בבחינת הבינה, כבר נמזהה כה הדין מן המלכות

רטו) י', הם השערות הצומחות במקומות הדיקנא, הסמור בתחילת הגزوן והם צומחים מלמטה של התקון הי"ג, וshoreות ההם דמלול הי"ג שוכבים ומוחפים על אלו, ואלו הם התקון הי', ואינם מובלעים עמהם תוך שנייהם, כמו השערות של תיכון הט'. אמן חפיין בגראונא, כנזכר באדרת

אור פנימי

לגרון מתחת לח' התיכון, וחפיין על גראונא שם מתחת כל הדיקנא, כי שם מקומם, כמ"ש לעיל, אשר רק השערות הנמשכות מבחינת החכמה דא"א המקבלים מבינה דמו"ס, נבחנו מקומם בלתי התיכון, כי גם הוא מחובר בראש מבינה ולמטה, אבל השערות הנמשכות מבחינת גלגולתא דא"א, שאין להם חלק בראש דא"א כי על בחינותם, שהוא ג"ר החכמה, דהינו גלגולתא דא"א, אין שם עוד שום זוג באצלות, וע"כ הם בבחינת גוףם למזררי, ולא ראש, ואינם יכולים להתחנו בלתי התיכון, אלא בגופא דא"א ממש, דהינו מתחת לח' התיכון וממעל לגרון. וע"כ אחר עיבורים דשערות אלו בשטח העליון דדיקנא, ירידו למקומם לח' גוף מעעל לגרון דהינו שטח התיכון וממעל לגרון. כי שטח התיכון של הדיקנא, כולל גם מה' תיקונים עליאין, כי הוא כולל מכל י"ב תיקוני דיקנא, כמ"ש להלן, וע"כ הוא אכן קצטו גם בלתי התיכון, משא"כ אל השערות שותם כולן מגוללתא, אין להם שום אחיזה בלתי התיכון וע"כ מקום עוד למטה מזול הי"ג, שהוא שטח התיכון דדיקנא. וזה שחוין שער תחות דיקנא.

ונגה התקון הוה נק' ב"ג מדות שבתוורה בשם „גושא עון“ והוא משומע העיבור שכלל במול העליון מבחינת בינה, וירד משם בבחינת י"ק בעלי ראש, ע"ד השබות הוקן שיריד ונולד משערות השפה עלה, ע"ש בתיכון ג'. וכיון שהמיעוט הוה אינו אלא כמייעוט הבינה, שנקרו עון, כב"ל, לפיכך נקרו התקון ע"ש גושא עון, כלומר שהוא גושא בבחינת עון של בינה, שהיא מיתוק

מחמת שגגולתא דא"א נתקנה בם' דצל"ם ולא קיבל אותה, כב"ל באורך, כי בהיות שגגולתא לא קבלה אותה, ע"פ שבחי' הג'ת דגלגולתא קבלה חכמה, מ"מ אין כאן אלא בחינת הג'ת חכמה וג"ר חסרים. שאלו הג"ר החסרים, הם בחו' קומה הסתכויות עיניין דנקודים, והם האלף עליין דחתימי בעזא, כב"ל באורך. נמצא שאלה השערות דתיכון הט' שם מבחינת הגלגולתא, הם עיקר בחינת המ"ן העתידים לגולות האלף עליין, וע"כ נקרא התקון הזה בשם „אלפים“ כי ע"י גלי מיטוק זהה הנקרא מצולות ים, וביתר חילונים הנשבכים ע"י זה התקון, יש בטהון שייתגלו האלף עליין. וכך מצד העליון המשפיע, נקרא מצולות ים, ומצד החיכון המתבל, נקרא לאלפים.

רטו) תיקון י': הם השערות הצומחות במקומות הדיקנא הטעמן בתחילת הגزوן, והם צומחות מלמטה של התקון הי"ג, וshoreות הדם דמלול הי"ג שוכבים ומוחפים על אלו הם התקון הי', ואינם מובלעים עמהם תוך שנדם כמו השערות של תיכון הט'. אמן חפיין בברונא, כי הגزوן עצם הוא למקום הבניה דא"א, ואין שם דיקנא: וזה מובא בזהר נשא (דף קל"ד ע"א). ובזהר ע"פ הוסלים אותן קני'ג). וו"ל: תיקנא שיראה: נחתין שער תחות דיקנא, וחפיין בברונא תחות דיקנא עפ"ל. פירוש: אחר העליה והעירוב לשערות החדשות צמלכות דצמוץ א' בבינה, דהינו בשטח העליון דדיקנא כב"ל בתיכון הט', יריד משם וחווו למקומם, שהוא בשער שמעעל

נשא דף קל"ד ע"א, כי הגרון עצמו הוא מקום הבינה דא"א, ואין שם דיוקנא כנ"ל.

רטז) י"א, הרוא תיקון נוסף על השערות הנזכר דתיקון הי', כי מלבד היותם שם במקום ההוא, כי לכך נקרא תיקון הי', עוד נוסף בהם תיקון, דכוולו שקוילין כחדא, ושווין בהתפשתו א', לא נפקי דא מון דא,

אור פנימי

בתיקון י', שע"י התכללותם בשערות דמול דמול העליון, קיבל המיתוק גושא עון, ונעשה ראים לוזוג לבחינת אוור דחסדים. אמונם נתבאר לעיל בתיקון ד', שאפילו אחר המיתוק והעיבור נשארים תמיד ב' ההין כלולות יחד, בסוד טפיים עולות מלמטה, עש"ה. ולפ"ז גם אלן השערות בבחינת כתרא דא"א, שנתקטו במול העליון, וירדו למקום בבחינת ה"ר ולא נשאר. אין הפירוש שקבלו בלחימת ה"ר אלא הפירוש בהם מבחינת עצם כלום, אולם, אין הפירוש הוא, שנעשה ראים לוזוג במדת גושא עון, אמונם בבחינת הפשע של עצם ג"כ נמצאה בהם, דהינו בסוד ותלכנה שתיהן. ע"כ כמ"ש בתיקון ד' הנקרה שבולת הזקן, שהוא כולל מב' בבחינות שערות: משערות דבינה, ושערות דמלוכות. כן הוא גם בתיקון הי'. שהוא כולל משערות דבינה, דהינו ממול העליון, ומשערות דעתינו, דהינו מלכות דעתנים א'.

וז"ש „ומהדר גאנו, אונן שערין דתחוות דיוקנא, ואטקרון הדר גאנו, תריי" דהינו כנ"ל, כי כולל בוה תיקון הי' הנקרה גושא עון, תרי בבחינות: שערות דבינה ממול העליון הניכל בהם מכח עיבורים, ושערות של עצם שהם מלכות דעתנים א', ע"כ נקרה הדר גאנו, כי מלכות דבינה עצם, נקרה גאנו, שהיא עקרם ועצמות שבאו ממותרי מוחא, ובבחינת שערות דבינה שיש בהם, מחרן התכללות מעטה העיבור, נקרה הדר, כי זה כל הדרים ותפארות, כי ע"י זה נעשו ראים לוזוג. באופן, שיט' בתיקון י',

גדול בשבילו כי ע"י זה הוא ראוי לוזוג עכ"פ מבחוי ויק להמשכת חסדים אבל מטרם שקבל לתוכו העון דבינה על ידי העבור, לא היה ראוי לוזוג כלל, כנ"ל. ובמיכחה נקרא תיקון הזה בשם „תנתן אמת ליעקב" כי ע"י זה שקבל לתוכו בבחינת המיתוק דבינה, נעשה ראוי לוזוג שע"י הממן' שהוא מעלה גוללה המוחין הגודלים שנקרה אמתה, ליעקב שהוא ז"א, ווינו כמ"ש לעיל, אשר במיכחה נקרא על בבחינת המשפייע והמתתקן ע"כ נקרא אמת ליעקב, ובторה נקרא גושא עון. ע"ש, המוחין דאלף ע"כ נקרא גושא עון. ע"ש, המוחין דאלף עלמין שייתגלו בו על ידו.

רטז) תיקון י"א: הוא תיקון נוסף על השערות הנזכר דתיקון הי', כי מלבד היותם שם במקום ההוא, עוד נוסף בהם תיקון דכוולו שקוילין כחדא, ושווין בהתפשתו אחת, לא נפקי דא מון דא, וכלו בחד שיקולא שווין באורך, ונמצאו כי באלו השערות עצם יש ב' תיקון: דברים אלו מובאים בזהר נשא (דף קל"ד ע"א). ובזהר ע"פ הסולם אותן קנו"ג) וז"ל קמ ר' יהודה פתח ואמר, ובאו במעירות צורות ובמחילות עפר מפני פחד הי' ומחר גאנו, וגומא. מפני פחד הי', הא אתידען, דבאן דאיהו לבן, פחד הי' אטקרי. ומהדר גאנו, אינון שערין דתחוות דיוקנא, ואטקרון הדר גאנו, תרי: תיקונה עשריאת, תנתן אמת ליעקב. וחד טר, דלא נפקי נימא מון נימא. חסר לאברהם. עכ"ל. פירוש הדברים: כי נתבאר לעיל

וכלהו בחוד שיקולא שוין באורכם. ונמצאו כי באלו השערות עצמן, יש ב' תיקוני.

אור פ נימי

ממלוך דצמצום א', שמשם נמשך הפשע, כנ"ל, שם בחינת השיעורית הנקראים גאננו. ולפי שהשמות שבתורה רומים על ז"א המקביל מא"א, נבחן בו עיקר המעליה, התיקון דנושא עון, שהכשירו לבחינת זוג, וע"כ מקדים הנושא מתחילה. ואח"כ הפשע, העתיד לגלות האלף עלמין כנ"ל. אבל במיכה, שם כלפי המשפיע והמתיקו שהוא א"א, עיקר המעליה נבחן לבחינת הגileyו דאלף עלמין, שם געלמים גם ממנו כנ"ל, וע"כ מקדים מקודם, לבחינת נתינת אמת לייעקב.

וז"ש, "תיקון חד סר דלא נפקי נימא מן נימא, חסד לאברהם" והינו כמ"ש הרב, "דכלחו שקולין כחדא ושותין בתמטשות אחת, לא נפקא דא מן דא, וככלחו בחדר שקולא שוין באורכם" פ"י: כי תיקון זהה כולל ב' תיקונים שם: נושא עון, ופשע, שם בחינת בינה ובחינת מלכות, כנ"ל, ואומר שם שקולין ושותים באורכם, "דלא נפקי נימא מן נימא" וככלחו בחדר שקולא שוין באורכם. כי אם היה ניכר בח"י הפשע שביהם לא היו ראוים לזוגג, כנ"ל, וכן אם היה בבחינת נושא עון או רוך יותר והיה מבטל תיקון הגנוסף בהם כן בבח"י השערות הנמשכים מבחינת גלגולתא דא"א, כי למעלה בהשערות הנמשכים מהכמיה סתימה דא"א היו השערות מבחינת נושא עון מבטלות להשערות המקוריות דצמצום א', כמ"ש לעיל בתיקון דמול עליון, שמאגד המוחין שייצאו על המ"ן שלהם, נאבד מותם בחינת צמצום א', ונעשה כמו שעורת דבינה בלבד. משא"כ כאן נעשה תיקון נסוף דשניות שקוליטס

ב' בחינות של תיקונים: א' שתהיה רואה לזוגג, ונקרא הדר, וב' הוא בחינת עצמה מצמצום א' שמשם בא החימים להעלאת מ"ז, כנ"ל. (דף א' שער יח' ד"ה וו"ס) וע"כ נקרא גאננו, משלו גאון יעקב אשר אהב סלה, כי עיי כה החימים שבhem, מהה מוסוגלים להעלות מ"ז, עד שיתגלו האלף עלמין דחתימין בעזקה דכיא, שם גאון יעקב.

וז"ש, "ואתקרו הדר גאננו, תרי: תיקונה עשיראה, תחן אמת לייעקב. וחד סר דלא נפקי נימא מן נימא, חסד לאברהם". דהיינו כմבוואר, שיש בהם ב' בחינות שערות: הנקראים הדר גאננו, וע"כ כול תיקון הי' מב' תיקונים יחד, שם י' וו"א, אשר אחד מהם הוא בחינת הדר, שפירשו שנעשה מוכשר לווג ע"י הiscalות במדת הרחמים, והוא יכול להמשיך חסדים וע"כ נקרא חסד לאברהם. וב' הוא בחינת גאננו, שהוא בחינת המלכות עצמותה מקורה, שהיא מדת הדין, שע"י כה החימים שבhem, הם מעלים מ"ז לילוי האלף עלמין, והוא נקאי תחן אמת לייעקב. ואין לשאול, למה בפסק הדר גאננו, מוקדם תיקון י' שהוא חסד לאברהם שהוא הדר, לתקון י' שהוא תחן אמת לייעקב, שהוא גאננו. והוא, משומ ששתיהם הם באמת תיקון א', היוצאים בבת אחת, ואין מוקדם ומאותר בהם, ולכן אין הכתוב חושש לדיק במקודם, וע"כ כאן קורא אותם הדר גאננו, ובאן מקדים אמת לייעקב.

ובתוරה, נקראים ב' התיקוניים האלו תיקון הי' ותיקון הי' בא, בשם נושא עון, ופשע" כי בחינת נושא עון, הוא הדר, שם כה הווג אשר בהם, ובחינת פשע, הם השערות דבחינת עצמותם, שם

רין) י"ב, הוא הפה עצמו, ועם היות כי הוא מכלל הי"ג מגולגלתא כנ"ל, עכ"ז, היותו פניו מבלי שערות, זה נקרא תיקון אחר, ונמנה בכלל

אור פנימי

למקום הפה דא"א, וחורורים ג' הראשונים לבחינת ראש דעתיך ונעשים לבה"י דעת שלו כנ"ל, ונמצא אzo, שגם בחינת המסקן העומד בפתחי הראש דא"א, המוציא את השערות דיקנא לבך משערות רישא, כנ"ל, ומוריד אותם לתוך התחתונו, ולמעלה מגרון, הנה עתה יורד גם המסקן הוה דפאתיו הראש, ובא לבחינת מלכות דיקנא, ונמצאים השערות דיקנא כולן עליהם ונעשים למדרגה אחת עם ראש דא"א, כמו השערות רישא שלו. ואו נעשה הדיקנא למ"ז בהזוג הזה, בסוד קרובותא דבוסמא, כנ"ל. ולפי שהשערות דיקנא נחלקים לבי' בחינות: לח' תיקונים הראשונים המוחסמים למ"ס דא"א, ולה' תיקונים תחתונים המוחסמים לכתרא דא"א, ולפייך מתחלקים ג' בבחינת המ"ד ותוחווין להם מקבלים: שח' התיקונים עליונים שהם בחינת חכמה, יכולים לקבל מדעת דרדל"א ذاتו נהורית בהאי אוירא, שהוא בחינת ל' דצל"ם. לבחינת בינה, כי המוחתא דאוירא משפיעה הארתה לבינה דמו"ס, והדיקנא מקבלת מבינה דמו"ס. אמן בחינת ה' תיקונים תחתונים הנמשכים מגולגלתא דא"א, שהוא מוחנת בבחינת ס' דצל"ם, והוא אינה מקבלת אוורח חכמה מבינה דרדל"א ו' לא נפיק ממנה, אלא דاشתאר תמיד בבחינת אוירא, שפירושו חסדים מכוסים, כנ"ל. שנקראת רוחא דכיא, נמצא, שהשערות דיקנא מבחינת ה' תיקונים תחתונים המוחסמים מגולגלתא ומקבלים הימונת, אין להם בבחינת מ"ד ומוחווין אלא מבחינת אוירא, רוחא דכיא, כמו מגולגלתא עצמה, ואין יכולים לקבל הארת חכמה מוחווא דאוירא, שהם אינם מתייחסים אליה כלל. כי רק ח' התקוני דיקנא העליונים, שהם

כחדא, ולא נפקי דא מן דא, וע"כ נקרא גושא עון, וגם פשע, והוא מטעם הנ"ל, אשר רק על שערות אלו הנמשכים מגולגלתא אשתחודעו הבני אלף ⁺ עלמין דחתימיין בעזקה דכיא. ולפייך שניהם שколלים, כנ"ל. הרי שעייר התחלוקות לבי' תיקונים מיוחדים, לאמת לייעקב, ולהסדר לאברהם, הוא מכח תיקון הנוסף האמור, דהינו שנטקנו להיות שניים שколלים, ואין מלכות נוגעת בחברתה כמלא נימא, כלומר שאין כח האחת מבטל לכח חברתה, ולפייך, יש כח בכל אחת לגלות את תפקידה, זו להסדים, וזה לגילוי האלפין.

רין) תיקון י"ב: הוא הפה עצמו, ועם היות כי הוא מבלי הי"ג מגולגלתא, עכ"ז היותו פניו בלי שערות זה נקרא תיקון אחר, ונמנה בכלל תיקוני דיקנא: ומובה בזוהר נשא (דף קל"ד ע"א, ובזוהר ע"פ הסולם אותן קנ"ז) וזיל "תיקונה דתריסר, דלא תלין שעורי על פומה, ומוא אטפני מכל טטרין, וייאו שעורי שחור ליה, בגין דלא אשתחה פרחותא, עכ"ל. הנה תיקון הזה הי"ב, דומה לבחינת תיקון הזה שיק אל השערות הנמשכים מחכמה דא"א. שנחביר לעיל, שאין זה התקון הזה מתגלה רק ע"י עלית מ"ז דכללות השערות דיקנא, בעית שא"א ועתיק נעשו פרצוף אחד, שאו נמשכים המוחווים הגדולים ההם הנקראים ב' הפהחין קדישין, ע"ה. ועוד"ז כאן בשערות הנמשכים מגולגלתא דא"א, נמצא שבעת הארת ע"ב ס"ג העליונים דא"ק, שאו מתבטלים כל הפרסאות, ובחינת ה"ת העומדת בנקבי עינים דעתק, היא הוציאה א"א לחוץ, שהוא אח"פ דעתיך כבודע, הנה עתה יורד ה"ת זו מנקי עינים דעתיך

תיקוני דיקנה, ע"ד שנת"ל בתיקון השביעי, וכן בתיקון ה"י והי"א. י"ג,
הוא מזול תחתון, כמ"ש בתיקון השמיני.

אור פנימי

ומכ"ש בעת הווג הנה וראי שמעלה הגלגולתא גדולה מאד, וע"כ כשהארתה מתגללה על המ"ן דשערות דיקנה המיויחסים לה, שם ה' תיקוני דיקנה תחתונים, נמצוא הארה וז מסיקה השערות לגמרי, כי היא בבחינת הגבהת ירכין שלמעלה מיסוד, שאין שום צמצום שביעולם יכול לשולט עליה, וע"כ אין יכול לשערות שיתגלה במקום גילי הארץ, שהוא הפה, וע"כ אתפנוי פמא משערות.

וז"ש „תיקונה דחריסר, דלא תלין שעריל פומא, ופומא אתפנוי מכל סטרין“ פירוש: לא כמו האחרון שבספה עלאה ותתאה, וכן ה' תפוחין קדישין, שהמה אתפנוי משערות ומארים מכח הארץ חכמה דפסיך יהוו, שאין זה מכל הצדדים, כי השערות צריכים אל התיקון שלם הארץ חכמה, ואם יעלם שם הארץ חכמה, כגון גזון הארץ כו' שנך' תיקון ואמת, שהם ה' בז"א המקובל מהם, שלפעמים אין בו הארץ חכמה, הרי הדרא השערות ומליין שוב להני אורחין, כמבואר בט' ח"ד. ז"א. אמןנו התקיקון ה"יב" שהווע פומא אתפנוי משערות, אינו כן, והם אינם צריכים לשום מהchein דהארת חכמה, אלא דפסיך שם השערות מכל הצדדים בין אם יהיה לו מהchein, ובין אם לא יהיה לו מהchein חכמה, כי נקרו שם משורש, מבחינת ה'ם' דצל"ם, בסוד רוחא دقיא, שהמה חסדים בל' חכמה, ומ"מ אינו עניין של צמצום יכול לשנות עליהם, ונמצא שהמקובל מותאי פומא, אין לו צורך לשום מהchein בבחינת הארץ חכמה. ווז"ש „פומא אתפנוי מכל סטרין“ דמיינו מכל הצדדים, ואינו תלוי עוד בשום דבר.

וז"ש „ויאין שורי סטור לריה בגין דלא ישתח טרחותא“ כלומר, שמעטה

מבחינת ח"ס דא"א המתיחס למוחא דאוירא, מקבל ממנו, להיווט בחינה צ' דצל"ם, המקבל מחייב ל' דצל"ם, משא"כ השערות דה' תיקוני דיקנה תחתונים שהם בחינת גלגולתא ום' דצל"ם, הגבותיהם ממוחא דאוירא, אינם, ראויים לקבל אלא מגולגולתא דא"א, שהוא רק בחינת רוחא دقיא.

אמנם וראי, שבבחינת רוחא دقיא של הגלגולתא דא"א, חשוב באין עיר יותר מבחינת הארץ חכמה שבאוירא, כי מוחא דאוירא, הוא בחינת חג"ת של הגלגולתא, כנודע. ורכם זה אל זה כערך השורש אל ענק שלו. ונמצא לפי האמור, שבשבעה שעולים כל ה"ג תיקוני דיקנה לבחינת מ"ן בסוד תקרובתא דבוסמא, נמשכים שם ב' מיני מוחין מיוחדים: א' הם בבחינת הארץ חכמה ממוח זאוירא, והם מתגללים בתיקון ה' שנך' תיקון ואמת, שהם ה' תפוחין קדשין. וב' הם בבחינת רוחא دقיא מגולגולתא דא"א, והם מתגללים בתיקון ה"יב", שנקרה אשר נשבעת לאבותינו. דהיינו הפה דא"א אתפנוי משערות.

ומה שהפה אתפנוי משערות ע"י הא רוחא دقיא הנמשך מגולגולתא דא"א, הוא כמ"ש לעיל, (דף א' שם"א ד"ה ותיקון) אשר כל עניין התקיקון של ס' דצל"ם שנתקן בגלגולתא, הוא ע"י נה"י דעתיק המלבושים במוחין דא"א, שעתיק התקין את נה"י אלו מבחינת הגבהת ראשין ירכין למעלה מיסוד, שפירושו, שאינם מקבלים מסך של היסוד שלו, לא קטנות ולא גדולות, וע"י כו' העלה את הגלגולתא דא"א למללה מסך שלוenkra קרומה דאוירא, והיא נחשבת תמיד כמו מחוברת ברדיל"א, כי מסך שבפה דדריל"א אינו שולט עליה, ע"ה.

ריח) ואחר שתתברר מקום, נבראר שמותם בפסקים. והם רמזים, במילר כהן כה. ובה' ה' אל רחום וחנן כה. וזה עניינם. א', מי אל כהן. ב', נושא עון. ג', ועובר על פשע. ד', לשארית נחלתו. ה', לא החזיק לעד אףו. ר', כי חפץ חסד הוא. ז', ישוב ירחמננו. ח', יכובש עונותינו. ט', ותשליך במצולות ים כל חטאיהם. י', תתן אמת ליעקב. י"א, חסד

אור פנימי

חסדים מכוסים, כנ"ל. וו"ש ,,ותוא סתים בסתימה DSTIMIN דלא אטידע" דהינו כמbovear, שאור הגלגולת הוא סתים בסתימה DSTIMIN, כי ה' לא נפיק לעולם מאoir שללה, וע"כ לא אטידע, שאינה לנמרי

בבחינת זוג הזה כדי לקבל הכמה. וו"ש שם,, דא הוा דלא אתחkon, ולא הווי ביה תיקונא" כמ"ש לעיל כי כל מעלה של הגלגולת הוא, להיווח בבחין הגבות ירכין ?מעלה מיסוד, שפירושו שאינו מתמעט ע"י ה指挥ים שבמסך של היסוד, ולכך איננה מקבלת גם הגדלות של הזוג הנעשה על מסך הזה. וו"ש,, דא הוा דלא אתחkon", כולם, שלא נתkon בסיס דקנות של היסוד, וע"כ ,,לא הווי ביה תיקונא" כי ע"כ איננה מקבלת גם הגדלות שנתקן ידעת שכיל הנוגה בגלגולת נוגע ג"כ בפומא דאתפני משערות, כי הרוח דגלגולתא מלובש שם כנ"ל.

וו"ש שם,, ובגין כך רוח נפיק לרבר ומחלבשו ביה נבייאי מהימני, אתקי פה ה, אבל בהאי עתיקא דעתיקין לא אטפרש" כולם, שבבחינת חד"ת של הרוח הזה, דהינו בחינת ל', דצל"ם, ,,דנפיק לב"ר" שהוא יוצא מבחןת חד", להיווח צרייך להארת הכמה, וע"כ כבר המסר דעליזו שלט עליון, כנ"ל, הנה מחלבשו ביה נבייאי מהימני, כולם שבו נפיק י' מאoir ואשתאר אור. כמ"ש הרוב לעיל במוחא דאיירא (דך אלף שם"א אות צ"ט) ,,אבל בהאי עתיקא דעתיקין לא אטפרש" דהינו בבחינת הגלגולת עצמה, שהוא

אין צורך להעלות מ"ז ולהמשיך הארת הכמה, כדי להמחיק השערות. בבחינת האורחין כנ"ל, כי מבחינת האי פומה, אין שום אחיזה וצמצום אפלו בחסדים בלי הכמה, כנ"ל. ונמצא שנפטר מעתה מכל טרחה, כי עניין העלתת מ"ז להמשיך מוחין בבחון לטרחה. וו"ש ,,ויאין שערין שחור תחור ליה" כי בכח האי פומה נמתוקים השערות מאד, כי הימה ממשיכים תמיד חסדים, גם אין צורך להארח ולטהר אותם מצמצום, ע"י הארת הכמה, כי האור דרווח דכיא מטהר אותם משורשים לגמרי, כנ"ל. וו"ש (באות קנ"ה) ,,וכי שערין DIDIKNA טרחה איננו, או דינא איננו והא כלא רחמי אתחון, אלא דלא אתחורה בישובא דרווח דז"א" כולם, שמכאו ואילר, אין עוד צורך לטרוח להעלות מ"ז, ע"ז יושובא דרווח דז"א, שפירושו, להמשיך הארת הכמה בחסדים כי רוחה הוא חסדים, יושובא שלו, המשכת הכמה. ועתה לא נדרש עוד לזה כמbovear.

וו"ש (באות קנ"ז) ,,וזא הווא טמירותא דלא, שלא אתחבק לא לעיל ולא לתחא, והוא סתים בסתימה DSTIMIN דלא אטידע" פירוש: כי אין לחשוב האור הגדל הזה הנמשך מגולחת לפומא, לא לעיל, שפי הכמה. ולא לתחא שפירושו, חסדים. כי איןו חכמה, שהרי הגלגולת אינה מקבלת חכמת, עם זה אינו חסדים, שהרי הענף שלה שהוא מוחא דאיירא, מקבל על יהה הכמה, ונודע, שככל מה שקנה הענף שיק בכירה לשורש שלו. אמנם היא עצמה איננה מקבלת חכמת, והוא תמיד בבחינת

לאברהם. י"ב, אשר נשבעת לאבותינו. י"ג, מימי קדם. וכנגדם ב"י
מיזות דויעbor, ומתחילה מן אל רחות וחנון, וכמ"ש באדרת נשא דף
קל"א ע"ב, קיבל דא אל רחות וחנון כו', ואינו לחתא. ובכיוור התפילות
נתבאר היטב ע"ש. וקצתו יתבאר لكمן.

אור פנימי

הוותר לעיל, בישובא דרוחא דז"א. אמן כפלי או"א עלאין הוא תיקון גמור למגררי, ועוד במיכה נקרא רך,, אשר נשבעת לאבותינו כי זה סובב על או"א עלאין, שם ג"כ בחינת ס' דצל"ם ואינס צרייכים להארת חכמה, וע"כ נקרא תיקונו רך על שם.

וע"ד שנתבאר בו"א, שאיןו מקבל בחינת ג"ר מהאי פומא, בהיותו צרייך להארת חכמה, הנה עד"ז גם ה' התקונים המתכוונים שם בחינות ג"ר דנקודים דקומה דגלווי, שם בחינת ג"ר דנקודים דקומה לא/or הסתכלות עיניין, שם הם צרייכים לא/or חכמה דזא, ובלי הפטוי דם' דצל"ם, כנ"ל. א"כ גם הם כמו הו"א, אינם מקבלים בח"י ג"ר מהאי פומא דאתפנוי משערות. ולפיכך אפילו אחר תיקונו הד"ב, שם בחינת המתוין דה' התקונים המתכוונים, מ"מ נשנים עוד תיקונים הללו בבחינת ו"ק, וע"כ אין בהשערות האלו הנמשכים מגולחת, אלא בחינת ה' ספרות, שם חגת נה", כי האור דפומא דא"א, אין שמספיק בשביב ג"ר שלהם, כי מהה צרייכים לא/or חכמה ממש. וע"כ מהה נמצאים תמיד בחינת מ"ז, עד שהמה ממשיכים לא/or חכמה כמ"ש בע"ב דנקודים, שה"ס האלף עליין כנ"ל.

תיקו" י"ג: הוא מול התהוו. כמ"ש בחיקון השמיini. זול' הוותר נשא (דף קל"ד ע"ב ובוחר ע"פ הוסלים אותן קנ"ט) תיקונא דתלייפר, תליין שעריו תהות דיקנא מבאו ומכאו, ביראה יהה, ובקרוא שפירות, והפיין ערך טבורי, ולא אתחזון טאגני תקרו"א דבוסמא, בר איןנו תפוחין שפירות עדיין הוא צריך לתקן ולרוחא, כמ"ש

למעלה מקורמא, והמסך שבפה דעתיק אינו שומד ושולט רק מתחתיו, וע"כ הוא נחשב עוד לבחינת רדל"א, וכן נקרא עתיקא דעתיקין, הנה בו ,,לא אתרפיש" כי בו אין ה' יוצא מאoir שלו, ששיתאר בבחינת או"ר חכמה, אלא שנשאר תמיד בבחינה או"ר דכיא. וו"ש לא אתרפיש.

ו"ש שם (באות קנ"ח) ,,ובהאי אתרחיצו אבחתנה לאתלבשא בהאי רוחא" הכוונה היא על או"א דאצילות, שם ג"כ בחינת ס' דצל"ם, כנ"ל בדברי הרוב (דף א' שנ"ו אותן קכ"ז) ע"ש. וهم מקבלים ג"כ מבחינת הרוחא דכיא דגלגלה. הנמשך לבחינת פומא דאתפנוי משערות, ימתלבשים בהאי רוחא, ונמצאים משום זה ג"כ תמיד בבחינת בסדים מכוסים, כנ"ל בדברי הרוב. וו"ש ובhai אתרחיצו אבחתנה לאתלבשא בהאי רוחא, דהינו או"א עלאין, כמ"ה. אהבתנה של או"א עלאי דאצילות, ועל מהותין של או"א עלאי דאצילות, ועל שם נקרא תיקון זה בשם, אשר נשבעת לאבותינו. אבל בתורה נקרא ,,וחטא"ה" כי התורה מדורת מו"א, ולא מא"א, כנ"ל, ונודע, שז"א צרייך להארת חכמה, שהיא בחינת צ' דצל"ם, וע"כ הוא כבר מבחינת הרוחא דונפק לבר מבחן" הם, כי הוא מצומצם בבחינת המסך דיסוד דעליוו, וע"כ איןנו יכול לקבל בבחינת ג"ר ממש מהאי רוחא דכיא, שבפומא דא"א. אלא אצלו הוא בבחינת ו"ק, ולפיכך אין בו עדיין מיתוק שלם, אלא שמתוך העון ופשע, לבחינת חטא, שאיןו כל כד קשה, אבל עדיין הוא צריך לתקן ולרוחא, כמ"ש

רייט) וזה סדרן: א', אל. ב', רחום. ג', וחנון. ד', וה, ארך אפים. ולכון לא נאמר ארך אף, אלא אפים, שניים, וכמשז'ל, לצדיקים ולרשעים. ונמצא, כי באומרו ארך הוא תיקון א', שהוא אריכות א', ובאומרו אפים הוא תיקון אחר.

אור פנימי

לבחינת הדיקנא, אבל בחינת פומה דאתפני משערות אינם נחברים לגילוי מוחין בשבייל הדיקנא, להיווחו בחינת חסדים מכוסים כב"ל, והדיקנא צריכה רק לבחינת חכמה. וע"כ לא אתחזוי רק מול העליון בכללות הדיקנא, אבל כל השערות דה' תיקונים תחתונים הנכללים במול התחתון אינם נראים, אלא שמחכים תחת מול העליון, והוא, כי האור הצריך להם, איןנו מגולה בהם. וע"כ הינה מכוסים.

וז"ש עוד שם (אות קס"ב) „ותאנא אלין ימי קדם, כלו מתקנן בתיקונא דדיקנא דעתיקה דעתיקין טמירא דטמירון, והאי דתליסר כליל להון“ פירוש: כי עיקר הכללות שבדיקנא, הוא מול התחתון, והוא בחינת מלכות שביהם. כי כמו שגאלתא ומ"ס דא"א: הם בחינת ראש אחד דא"א, והפה הוא המלכות לכללות שנייהם, כן גalgala ווחכמה לשערות דיקנא הם בחינת קומה אחת, ומול התחתון הוא המלכות לכללות שנייהם, ונמצא שhai בחינת הקבה שבדיקנא, המקובל מבחן ט"ס הראשונות דדיקנא, הכלולים י"ב תיקונים. והיא המתפשטה עם המוחין של י"ב תיקונים דדיקנא ומשפעת אל המדרגה שלמטה ממנה, שהם או"א דאצילות. וכיון שכל המוחין דדיקנא כלולים רק בח' התקונים הראשוניים, שעיקרם הוא תיקון זו, שם ב' תפוחין קדישין, כב"ל „ולא אתחזין מאגפי תקרובתא דבוסמא בר איןון תפוחין שפирן חוריין“ לנן נבחן תיקון הח' לכללות כל הי'ב תיקונים שהם ט"ס ראשונות דדיקנא, והוא נבחן לבחינת הזכר של הדיקנא, כי הט"ס ראשונות

חוירין“ פירוש: אחר שנתגלו בחינת המוחין שיצאו על המ"ז של אלו השערות דיקנא הנמשכים מן גלגולתא דא"א, שהם בחינת תיקון הי'ב, שהוא הפה דאתפני משערות, מהמת גilioי הארת הרותא דכיא של הגלגולתא, כב"ל. הנה נתגלו בפה שבת בתיקון הח', אחר דפסק שערי מב' חפוחין קדישין, עשייה, וכן שהשערות הנמשכות מחכמה דא"א, נחפשו בשבחם והלבישו עד הטבור דא"א, שהוא מכח הארת הב' חפוחין קדישין, שיצאו בסבתם. כן ער"ז השערות הנמשכות מגalglatia דא"א, נחפשו ג"כ מכח שבם שהשיגו ע"י האי פומה דאתפני משערות, והלבישו לא"א עד הטבור. והחפשות זו נקרא מול התחתון, כמו שהחפשות דשערות דחכמה נקרא מול עליון. כי מול העליון הוא כללות כל השערות הנמשכות מוחכמה. ומול התחתון זהה שהוא תיקון י"ג, הוא ג"כ כללות כל השערות הנמשכות מגalglatia דא"א.

אמנם נתבאר לעיל, בתיקון הי'ב שהבחינת המוחין דהאי פומה דאתפני משערות, אינם מספיקים להארת ג"ר בשבייל הי' תיקונים תחתונים האלו, כי הם צריכים לגilioי חכמה דוקא, כי כל הי'ג תיקוני דיקנא לבושי חכמה הינה. ולפיכך,ῆמה מתקסים תחות מול העליון, ואין להם גilioי להז'.

וז"ש „ולא אתחזון מאגפי תקרובתא דbosma, בר איןון תפוחין שפирן חוריין“ דהינו המוחין על בחינת המ"ז, שנראה תקרובתה דbosma, מבחי' מול העליון. כי הם נחברים לבחינת גilioי של מוחין

רכ) ר, ורב חס. ז, ואמת. ח, נוצר חס. ט, לאלפים. כי היה אפשר להיות נוצר חסן בלבד, אך היו גם אלפי דורות, הוא תיקון

אור פנימי

עלמין דוחתימין ביה, ואינם מתגלים אלא בגמר התיקון כנ"ל.

ותיקון זה נקרא במילה, בשם ימי קדם. והוא משום שהוא קללה כל' י"ב תי"ד, כנ"ל, ונתקבר שם בחינת לבושים וכליים שעלו מב"ע, שהיו צריכים להלביש לקומת הע"ב הגלויה בא"א, וכיון שקומת זו נסתלקה בסוד מקי"ח חור, ע"כ יצאו האו"ח והכלים האלה בסוד שערות דיקנא, או"א דנקודים, שיצאה פעמי אחת בתחילת אצילות דקומה ע"ב בא"א, ונסתלקת, ומשם ואילך אין עוד שום זוג לבח"י עשר הספריות דקומה זו, כי על שם זה נקרא גלגולתה דא"א בשם עזקה דכיא, כי בו גונזה קומה זו, כנ"ל בדברי הרב. ונודע שהספריות נקראות בשם ימים, ולפי שהם יצאו ריק פעמי אחת בראש דא"א בתחילת אצילותם ושוב לא יצאו עוד בכל שתא אלף שנים, ע"כ הם נקראים "ימי קדם" כלומר, שהם אינם נכללים בשთא אלף שנים, שנקראים ימי עולם, אלא שישיכים לימי קדם, שם קומה וסתוכלות עיינין דא"א זה בוז, ובשתא אלף שנים. דעולם התיקון אינם מתגלים עוד. והם כולם נכללים במול התיקון, שהוא תיקון י"ג, שם הלבושים והכלים השיכיים לקומה זו והסתוכלות עיינין דא"א, כנ"ל. וע"כ נקרא תיקון זה בשם ימי קדם.

ווע"ש שם (אות קס"ב) „תאנא אלין תקונין אקרון ימי קדם, יומיון קדמאי דקדמאי, ואינון דאשתחוו בו"א, אקרון ימי עולם“, כמבואר שתקונין אלו מה להבושים וכליים המתיחסים לאבא ואמא דנקודים, וולת התקונין הלאו, אין מהם עוד שום גילוי בשთא אלף שנים,

בחנות לבחינת זכר המשפיע למלכות שהוא העשירית. ונתקבר, כי תיקון הח' הנקרא מול עליון, היא בחינת הוכר של הדיקנא, והוא כולל כל הי"ב תקונין דdicana הון השערות גלגולתא, וזה השערות דחכמתה, ותיקון י"ב, הוא בחינת נקבת של הדיקנא, והוא מקבלת כל הי"ב תקונין ממול העליון. וע"כ גם היא עצמה כוללת י"ב תיקונים. ווע"ש „והאי דתליסר כליל לתו"ן, כי בו עצמו מתגלים כל י"ב התקונין כנ"ל.

ויש לבחין הפרש הגודל בין הוכר דיקנא, שהוא מול העליון. ובין הנוקבא דיקנא, שהוא מול תחthon כ' הוכר שהוא תיקון הח', הרי נבחן, שהשערות שלו נודכוו לבחינת בינה, כנ"ל בתיקון ה"ל ע"ש. אבל הנקבה של הדיקנא שהוא תיקון ה"ג, הרי השערות של מה בינה גלגולתא, שהיא יצאו למגמי לבר מראש, ואינם יכולים לקבל בחינת ג"ר וראש לעולם, כי מהו מוכראhim לקבל מבח"י שכגדם בראש דא"א, שהוא גלגולתא דא"א, והוא נתהנת בבחינת עזקה דכיא, ואני מקבלת לתוכה בבחינת חכמה, ומשום זה נמנע בחינת הג"ר לתיקון ה"ג, שהוא מול תחthon, ונחשב למלכות.

ווע"ש עוד שם (אות קס"א) „והאי תיקונה דתליסר הוא תיקונה יאה דביה אחידן כלל, כל'ו מתקספין למוקף רישא לקלליה“ כלומר, של המדרגות שלמטה ממנו, מתקספין ומשתוקקים לקלם ממנו בח' ראש, אגט הוא אינו יכול להשפיע להם בחינת ראש, עד לע"ל, כי בחינת ג"ר דחכמתה הזריכים ודראש של, הם ג"ר דחכמתה הזריכים להתלבש בגלגולתא דא"א, שם האלפי

ח' ל' י"ג תלמוד עשר הספירות רישא ודיקנא דא"א א' תלה
אחר, והוא ע"ד מ"ש בארכ אפים. י', נושא עז. י"א, ופשע. י"ב, וחטאה.
י"ג, ונקה. הרוי י"ג תיקוני אלו בפניהם דא"א עד הגרון, כי שם ואילך
בינה דא"א, אך אלו י"ג הם מחכמתה דא"א.

אור פנימי

שם הנקראים ימי עולם. כנ"ל. זו"ש:
„ואיננו דASHACHON ב"א נקראים ימי עולם“, א' מקבלת כל התקונים הצריכת לה, והיא
כולם, כל שחא לפני שני, שם בחינת נשות נקיה מכל הדינים שבה, בסוד
א"א בערך הנקודים, נקראים ימי עולם. ובתורה נקרא תיקון זהה בשם „ונקה“
לייה בת זוגיה, שהכוננה היא על מלכות
דצמץום א'. בנווע. וע"כ היא נקראת בשם
ונקה. להבנת מ"ן ליווגים עליוגים המרובים

הסתכלות פנימית

חכמה, כמ"ש אצל ע"ב דא"ק, נעשה בו מחתמת התקיוןDKROMA DAOIRIA han"l, מיעוט גדול מאוד, כי בח"ג ר' דוחמה, שהיה צרכיהם להתחבש בגalgala דא"א, ולא יכולו להתחבש בו, מחתמת התקיוןDHSDIM מכוסים שקבל מקרומה DAOIRIA, כנ"ל, הנה יצא ונסתכל ממנו, ונעשה לسود מקיף חור. שהם סוד השערות רישא SNKRAIM ענפי ע"ב, כנודע. ועל שם זה נקרא הgalgalta בשם עזקה DCIA, כי בחינת ע"ב דנקודים, דהינו ג"ר דע"ב ש galgalta לא קבלה אותן, גגנו בה בסבת תיקון דט' דצל"ם שקבלת, כלומר כי ס' זו מקיף אותה בגבול שלא תקבל ג"ר שלה, ולא הגללה בחינת א"א הגודלים דנקודים, דהינו ג"ר דע"ב. ועוד נקראת ס' זו בשם עזקה.

ב) אמן מ"ש שהשערות הם בחינת מקיף חור, אין הכוונה שהם בח"י או"י דג"ר דע"ב עצמו, כי האור הזה יציא ונעלם ונתרחק מן הכלים, ואין אור מהפה לחוויה שערות. אלא הכוונה היא על בחינת האו"ח העולה מהמסך דבח"ג בעת הוווג, הציריך להבליש את הג"ר דע"ב אלו השיעים לגalgala, ועתה שהgalgalta לא קבלה אותן, יצאו ונסתכלו מראש, וכן שרך בא"י נוהג בו הסתקלות, אבל אין הסתקלות נוהג בא"ח, להיותו. בחינת אור עב, כמ"ש הרבי לעיל (דף רמ"ו אות ב') ונמצא שהאו"ח הזה נשאר במקומו תוך הכלים בראש, וגם נודע, שלפי מدت קומת הוווג כן נבראים ועליהם הכלים מב"ע, המוחשים לתלביש אותה הקומה, והוא שגדם הם לא נסתכלו עם האור, אלא שנשארו במקום יציאתם תוך הראש, וב' בחינות הללו נבחנים למחררי מוחא, שאין להם שם יהס עם האורות וכליים הפנימיים דמוחין דא"א, כי

א) צרכים להבין מאי ענייני שערות רישא ודקינה, שהרב האריך בביבורים בחלוקת שלפנינו, להיוות השורש של כל המוחין דו"ן, ואם לא תהיה לנו הבנה בהירה בשרשים האלהו, לא תהיה לנו שם הבנה במוחין דו"ן.

והנה שורש של כל השערות האלו, הוא הקромא DAOIRIA, שנתקנה בתוך הgalgalta, והוציאה חלק ממנה בבחינת מוח סתום, הנקרה מוחא DAOIRIA. וקרומה זו, ה"ס האלף שבטור היוו של הויה דס"ג, אשר קו האלכסון שבא' ה"ס הקром, שהוא בבחינת רקיע המבדיל בין ג"ר דבינה ובין ו"ק דבינה, שי' העלונה היא בבחינת ג"ר דבינה הנקרה מים עליונים, משום שהם בסוד כי חפץ חסד הוא, ואינם מקבלים משום זה שם מיעוט וצמצום כלל מכח המסך הזה, ול' התחthonה, הם ז"ת דבינה, שהם שורשי זו"ן וצרכיהם ע"כ בשביב וו"ן להאריך לו בהארת חכמה, וע"כ הם מרגישים סיתום מחתמת המסך, שהוא הקромא DAOIRIA וע"כ נפרשו ונבדלו מגalgala ונעשו לבחוי מוח סתום ובחינת ו"ק, הצרכים לתיקון דירידת ה"י מאיר, שהעבות שבקромא תרד לפה למטה, ואו מתחברים ז"ת דבינה עם ג"ר דבינה לבחינת ראש, ז"ת דבינה יוכל לקבל בח"י חכמה החסר להם, כמ"ש הרבה הרבה לעיל (דף אלף שמ"א אותו צ"ט) שמ"ש בזוהר DIDOD נפיק מאיר ואשתאר אור רק על מוחא DAOIRIA כאמור זה, עש"ה. אמן גalgala עצמה, נשארת בבחינת אוירא, כלומר בבחינת חסדים מכוסים לעולם, כי היא תמיד בסוד כי חפץ חסד הוא, ואני מקבלת בבחינת הארת חכמה. וו"ס סל"צ דצל"ם, כמ"ש באו"פ באור. ולפיכך בעת אצילות א"א בבחינת הגדלות שבו, דהינו בקומת ע"ב דמ"ה, הדינו על מסך דבח"ג המוציא ע"ס בקומת

ח' ל' י'ג הסתכלות פנימית רישא ודקינה דא"א א' חלז

הנקראים בה"י דעתיו, והנה נה"י הלו אשר נטפשו תוך הozת ממלטה למטה, נשברו ג"כ ביחיד עם הozת, אע"פ שהם נה"י דג"ר, והוא, משומ שירדו למטה מסך כבר המשך שלט עליהם כמו שלט על הozת. כמ"ש הרב אצל נה"י דכתיר שנתקבלתו, משומ שנעשו לבושי מוחין לאו"א, כן נה"י דאו"א שנעשו לבושים מוחין לו"ת נשברו מלחמת שנתקבלשו תוך הozת. כי זה הכלל, שכל עליון הבא למקום התחתון געשה כמהו ממש, וכל הצמצומים שבתחנותו שורדים עלייו כמו שהם שורדים על התחתון.

ג) ונודע, שkomת כתור דנקודים נקרא הסתכלות עיניין דאו"א זה בוה, שם בח"י ראש, והמעלה למטה דקומה זו, נקרא מלך הדעת דנקודים ונמצא שנה"י זכתיר מלביםים המוחין דמלך הדעת הזה, ובכחיה שנה"י אלו נשברו פ"ו"א ביחיד עם המלך הדעת ונפלו עמו לבי"ע. ומהם הם הכלים דא"א שנפלו לבי"ע ונשברו פ"ו"א יחד עם מלך הדעת כמבואר.

ומכאן תדע בדיוק, איזה כלים שעלו ונתררו עם יציאת komת ע"ב בא"א. דהיינו עם הוווג דמסך דבחיה"ג השות לבחינת הסתכלות עיניין דאו"א זה בוה, כי הכלים האלו אינם לא פחות ולא יותר מבחינה נה"י אלו ששמשו לבושים מוחין תוך מלך הדעת דנקודים, כי עתה שהמסך שליהם נתקן בפה דראש דא"א, והעליה או"ח להלביש המוחין דע"ב, שהם שיוט לאחריותו האו"ח שהלביש המוחין דסתכלות עיניין דאו"א, ולפיכך עליה תכף גם האו"ח דקומה הסתכלות עיניין מב"ע. והוא נתחבר עם האו"ח החדש שיצא עתה מסך שבפה דא"א, כי שנייהם בח"י אחת ממש לכל פרטיהם ודקדוקיהם. והבן זה היטב. כי מטעם זה כתוב הרב שלפי komת האור, כן מתחברים ועולים כלים מב"ע. וכבר ידעת, שmaglachא דאו"ח ולמטה אין לפוץ שלא היה בו ב' מניין כלים: א' הם כלים היישנים מפרצוף העליון, שהוא נסתלק מהם

המוחין שלו הם מבחינות ע"ב דמ"ה שהוא נבחן לע"ב המלבוש בם' דצל"ם ואינו מאיר וולת דרך החגית שלו שהוא ל' דצל"ם, משא"כ אלו הכלים שעל מבי"ע והאו"ח שהם לבושים של komת ע"ב הגלי, המלבוש גם בג"ר דראש, כמו ע"ב דנקודים וא"ק, וע"כ יצאו לחוץ מגלגלתא, ונעשה בבחינת כלים חיצוניים הנקראים שערות. והנה נתבאר הילך החומר של השערות, שהם בבחינת האו"ח והכלים שהיו צריכים להלביש את komת הע"ב הגלי, וכיון שkomת זו נעלמה מן הראש, מכח תיקון המשם' שבגלגולתא, ע"כ לא היה מקום לבושים שלו להשאר עוד תוך הכלים הפנימיים דמוחין דאו"א, וגם הם יצאו ממש, ונדרקו על הגלגולתא בבחינת כלים חיצוניים.

ואין להקשوت, מאין באו כאן לא"א כלים מב"ע, מאחר שהוא בבחינת כתור דנקודים, ונודע, שבכל הג"ר דנקודים לא היה שם שבירה וירידה לבי"ע, אלא בז'ת דנקודים בלבד, ובבחינת ג"ר לא היה אלא ביטול בכלל, אבל נשארו באצילות. וכן נודע. והענין הוא, כי מ"ש הרב שלא היה שבירה בג"ר דנקודים, הינו משומ שם בבחינת ראשים, שהמסך משמש בהם ממלטה למלטה לעמלה מקום מציאותה, וכיון שאין שם כה מסך שלט בראש, ע"כ לא שייך בהם שבירה וירידה לבי"ע, אלא ביטול בכלל, דהיינו שירדו מבחן ראש לבחינת ו"ק, כמ"ש שם בא"פ באורך. אמרם הו"ת שהם בבחינת הממלטה למטה שנתקפשט מראשים אלו, ע"כ כה מסך שלט בהם וע"כ נפלו ונעשו לבחינת בי"ע. כמ"ש שם. וכן אין התחתון מקבל האורות אלא עם לבושים דנה"י דעתיו, כי הו"ת דנקודים לא קבלו הגדלות שליהם, אלא ע"י עלייתם למי'ן לג"ר, ואותו האו"ח שיצא על המסך דפת או"ח להלביש האורות דגדלות זו"ת בשעה שהיו כוללים באו"א, ירד ג"כ עם המוחין לתוך הozת בבחינת לבושים מוחין

בhcרכיה את התקון של מל"צ דצל"ם הנוהג בכלים בראש, וכלנו מתחלו גם הע"ס דשערות, למ"צ. ובחיי ס' שבם, שאינה מקבלת שם מצוי, והיא שוה לבחינת גלגולתא, עליה ויצא על הגלגולתא ונאהו שם, וכן אמר נקי. כי בבחינת ס' אין נהג שם מצוי, וכן למרי מדיניות. ובחיי למ' וצ' דשערות, שם כבר צרייכים להארת חכמה וסובלים מצמצום כנדע, הנה הם לא יכולים לעלות ולהאחו בגלגולתא כי הקromo אדוארוא הוציאם מחרץ גלגולתא, ועל כן יצאו ונאהו בלתי התהוו, ביב' יג תיקוני דיקנא, הנכללים ביב' המולין, שנקרים: מול עליון וגוצר, ומול תחתון ונקה.

(ג) וכן אמר, שאלה ב' המולות נעשו לדעת לא"א, שאין או"א מודוגים אלא על ידיהם. כמ"ש הרב (בעץ חיים שער ט"ז פרק ו') וצרייכים להבין זה, איך אפשר זה שבחינת דיקנא דא"א, הגבוחה הרבה מבחינת או"א, ישמש להם לבחינת דעת ולהא נודע, שהדעת הנה בבחינה תחתונה המוגו לגורם מטהה לעלה, ונחשב תמיד לבחינת זית שלהם. וכן אמר, שדקנא דא"א הוא דעת לא"א, ונמצא הדעת גבוהה מהם, שכוראה הוא תמה.

והענין הוא, כי יש ב' זוגים בא"א: א' הוא להחיות העולמות, נזог זה נ麝ר מקומתם הקבועה, שהוא ס"ג, וזוג זה לא פסיק מהם לעלמיין. וב' הוא, זוג להולדת נשמות, וזוג זה אינו קבוע בהם, כי הם צרייכים לקומת ע"ב, שאי אפשר בהם זוג הזה, זולת בעת שעולים לג"ר דא"א, שאו משיגים קומת ע"ב, וראויים להולדת לנדיין. ובוות תבין, כי מ"ש הרב שם, שאין או"א יכולם להזוזג כי אם ע"י מזלא דידיקנא, אין הכוונה על זוגם הקבוע דלא פסיק, דהיינו בהיותם בקומתם הקבועה, אלא הכוונה היא בזוג דהולדת נשמות, שהם עולמים או לג"ר דא"א, וכשהם בבחינת ג"ר דא"א, או נבחן דידיקנא לדעת שלהם, כי

מקודם לכט, והם מקבלים עתה מקומה החדש שבפריזוף התהוו, ואלו הם עיקר הכלים דתחthon. וב' הם הכלים החדשים הבאים בשזה עם אצילות התהוו, דהיינו האר"ח המלביש אל הע"ס דאו"י דקומה החדשה דתחthon. כי האר"ח זהה נעשה ג"כ לבחינת כלים, הן בראש והן בגוף כנודע. וע"כ בסתכילות פנימית בחלק ד'. וע"כ גם כאן בהווג דקומה ע"ב דא"א, יש גם כן ב' מיני כלים, הן בכלים הפנימיים שהם המוחין, והן בכלים החיצוניים שהם השערות. כי האר"ח שעלה עתה בעת ההווג ומלביש על האו"י, הוא בבחינת כלים חדשים, והכלים שעולים ונבררים מב"ע כנ"ל, הם בבחינת כלים הישנים, הבאים מן פרצוף העליון. שהם הנקיים.

והנה נתבאר היטב, שאלה השערות הם בחינת הכלים דנה"י דכתר דאו"י דנקודים, אשר נתלבשו בבחינת לבושים מוחין, תוד מלך הדעת דנקודים, שעלו עתה בעת ההווג דע"ב ממקום נפילתם בבי"ע, ונתחרבו לראש דא"א, כמו שהיו מחוברים בהמוחין ההם בקומה דסתכלות עיניין דאו"א דנקודים. אמנם צרייכים לוכור, כי ע"פ שהם נה"י דעליוון בלבד, עכ"ז הם קומה שלמה של ע"ס, אלא לפי שכל היחס שיש להם עם המוחין דתחthon איןו אלא משום שיצאו על המסר דעליוון, כי עיקר המוחין יצאו על היחסות והעבויות דתחthon הנקיים מ"ז, אלא כדי לחתון במסך, הוכרחו-עלילות ולהתכלל במסך דעליוון, כנודע. וע"כ נמצא שכל החלק שיש לעליון באלו הע"ס דאו"ח המלביש אל המוחין, איןו רק בבחינת המסר שלו, שהוא בבחינת מלכות שלו, הנקשר נה"י, וע"כ הם נקרים מלכות דעליוון המתלבש בתהוו, או נה"י דעליוון המתלבש בתהוו, אמנם הם ע"ס שלמות של או"ח המלביש לע"ס דאו"י שהם המוחין, וכוכר זה.

ד) אמנם, כיוון שכל מציגות השערות שיזרו בבחינת כלים, הוא מתוך אחיזתם ויינקתם מכלים ראש, ע"כ קבלו גם הם

חלק יי' הסתכלות פנימית רישא ודיקנאה דא"א א' חلط

יעשווים ל', צ' במוחין דא"א, שבhem יוצא ה' מאירא ומקבלים חכמה, כמו שהארכנו בוהה באורוף. וסבת החthalוקות הוועדה דנה"י דעתיק, היא, מושם שלצורך אכזריות אין עתיק משמש בסיס חינתה ה"ת בעיניהם, עצמאים ב', שהוא בחינתה העתקה בבחינת נוקבא, וחכמה נתקנה בעתקה בבחינת נוקבא, והוציאת בינה וזוזן למטה מסך, ולפי שהמסך הזה המוציא הבינה לחוץ אינו שולט על ג"ר דבינה, ע"כ נתחלת הבינה בהכרח על ג"ר זוזת, שג"ר שלא עדין דבוקים במדרגה, ורק זוזת שלא יצא לחוץ. באופןן, שעליתה ה"ת בעיניהם, גורמו ב' דבריהם: א' שלא השאיר במדרגה רק גו"ע בלבד, ואח"פ' הוציא לחוץ. וב', כי חילק הגלגולת בעצמותה לב', מדרגות, ל' הג"ר שלה, ולל' הזות שלה. כי הגלגולת ועיניהם דחתthon הם אח"פ' דעליוں שגלגולת דחתthon הוא בינה דעליוון, והעינים דחתthon הוא וזוזן דעליוון, כנודע. וע"כ נתחלת הגלגולת כמدة הבינה, כי היא בינה ממש דעליוון.

עוד'ז נמצוא ג"כ, שבעת הוווג, שע"י הארת ע"ב ס"ג העליונים מתבטל המסך עצמאים ב', לשעתו, נמצאים חורים ומתקנים ב' המיעוטים הנ"ל, שהצמאים ב' גרים אותם, כי בטל החhalוקות של הבינה על ס' ול', כי לא יצאו ונחלקו ה"ת דבינה שם ל' מג"ר דבינה שם ס', רק מבחי' עצמאים ב', שה"ת עלה ונכללה בבינה, ונמצא עתה, שה"ת ירצה ממש, הנה חورو ה"ת והג"ר דבינה למדרגות בili הפרש בינויהם. וכן אח"פ' שירדו למדרגות התחתון, חורו עם התחתון ונעשה למדרגות העליון, כי בטל המסך שחילק אותם זה מזוה. הרי שביטול המסך עצמאים ב' עשה ב' תיקונים שמחזיר ה"ת דבינה לג"ר, ומחזיר אח"פ', שהוא הראשון דחתthon, למדרגת העליון, והנה נתבאר, שעניין יציאת אח"פ' מן המדרגה, ונען החhalוקות דמוחין על מל"ץ, הם באים כאחד, וכן מתקנים כאחד.

או הדיקנא משמש להם ממטה למעלה כמו שנוהג בכל הפרשופים.

ו) אמנים עדין צרכיים להבין, למה צריך להיות הדעת הות דאו"א מבחינת השערות דיקנא דוקא, שלא מצינו דומה לוות בשום פרצוף. וכי להבין זה, צרכיים לתבון ד' הבחינות של דעת, שהרב מביא בראש דא"א: א' הוא הדעת שבאוריה, שאומר כאן (דף אלף שכ"ז אות ע"ג) שדעת דעתיק מתלבש במוחא דאוריה. הבחינה דב' של דעת, היא הדעת דא"א המלבש במצחא שלו. כמ"ש כאן (דף אלף של'ז' אותו צ') שישוד דעתיק מלובש בדעת דא"א, ודענת דא"א גו מצחא דיליה. ג' הוא הדעת דא"א, העומד בין תריין כתפו, שהוא בחינת ו"ק. ד' הוא המולין דדיקנא, שהוא בחינת דעת עליון דא"א, כמ"ש הרוב (במבחן שער ג' חלק ב' פרק א') ויל', הדעת עליון דא"א צריך שייה באטען בין החרכה שבו, שתיא מוחא סתימה דיליה, ובין הבינה שבו שהוא בגרון, והנה זה הוא המולא הי"ג דדיקנא, ונקרו דעת עליון דא"א, שהוא למלטה מהבינה שבו שם מתחلين או"א. עכ"ל. הרי שיש כאן בא"א ד' מניינ דעת: דעת שבמוחא דאוריה, ודענת שבין המלבש במצב, ודענת שבדיקנא, ודענת שבין הכתפין.

ולhalbין זה צרכיים להעמיק בדברים, ובעיקר צרכיים להבין היטוב, עניין מל"ץ דצל"ם, שנתחדש בפרשופי אכזריות. והנה מקורו של החhalוקות הע"ס על ג' אחרות מל"ץ, הוא מכח לבושי מוחין דא"א, שהם נה"י דעתיק, שנעשו בהם ב' בחינות: א/ בחינות נו"ה שלמעלה מיסוד, שפירושו שאינם מקבלים לא קטנות ולא גודלות במסך דיסוד, מחמת שנתקנו בבחינת החסדים דג"ר דבינה, שאין שם עצמאים שלט עליהם. והם עושים ס' דצל"ם על המוחין, שם תמיד בתדים מוכרים, כמו ג"ר דבינה. ובcheinת נו"ה דעתיק שלמעלה מיסוד שלו, שם מתחמעטים ע"י המסך דיסוד

יצאו כבר מראש. כנודע. והם נעשו ג'כ' בתיקון סל"צ : שעד החזה שלו, הוא בבחינת ג'ר דבינה, ובחינת ס', שמהם מלביםים או"א עליין, ומזהה עד הטבור דא"א, נעשה בבחינת ז'ית דבינה שהוא חי' ל. שם מלביםים ישו"ת. ומטbor ולמטה נעשה בבחינת ז', שם מלביםים זו"ז. כנודע.

והנה יצאה זו דבינה, לבר מראש דא"א, עדין אינה עושה אותה בבחינת ז'ק גמורים, והוא מכח תיקונה של ה'ם' בג'ר שלה, שמדובר עד החזה, עדין נחשבת שם בבחינת ג'ר גמורים, כי ג'ר דבינה אינה מתמעטת כלום מכח צמצום וمسך. אמם כלפי א"א, שkomתו היא ע"ב וחכמה, נחשבת הבינה לבחינת ז'ק וגופא, כי היא חסירה גם מבחינת חכמה ע"ב דאצילות, ואין בה אלא אור� דחסדים בלבד.

ויצאה הג' שבאצילות, היא יצאה הל' והצ' מראש דבינה גם כן. כי הם צרכיכם להארת חכמה, ע"כ כח מסך שבפה דא"א שולט עליהם, כי נעשה מצומצמים על ידו, וע"כ הם בבחנים לו"ק גמורים בחסר ראש. והנה נתברר היטב ג' היציאות שבאצילות : א' היא לבר מחכמה קדומה. ב' היא לבר מע"ב דאצילות. ג' היא לבר מס' ג' דאצילות, ולהינו לבר מג'ר דבינה, וע"פiscal הממיין הם בבחינת חסדים מוכסמים, מ"מ ההפרש ניכר בל' וצ' של כל אחד. כי ל' וצ' דם' דגלוֹתָא דא"א, הרי בהם מאיר חכמה ממש. אבל ל' וצ' היוצאים מ' של הבינה דא"א, כבר הם בבחינת ז'ק בל' ראש.

ח) ואחר שוכינו לדעת היטב, הבחן שבין עתיק לא"א, כי עתיק הוא בבחינת הזוג שעל המסך מצטום א' שעלי' יצאה החכמה קדומה, כמו בע"ב דא"ק ובהסתכלות עיניין דאי"א דנקודים. אבל בא"א, אין מלכות זו מצטום א' משמשת עוד, כי נגונה בראש עתיק. הנה עידיין צרכיכם להבין היטב, בבחינת ב' רישין : גלגולתא ומוש' דא"א.

ז) והנה ג' מיני יציאות הם באצילות מכח צמצום ה'ב' הנ"ל, שככל אחת כוללת ב' המיעוטים הנ"ל. יציאה א' היא, יציאה מראש עתיק, שהוא עשה ע"י קרוינה דאיירא, ופירושה של יציאה זו, הוא כי נודע שע"ס דעתיק הם בבחינת ימי קדם, הדינו כמו הספרות אדם קדמון, אשר מסך מצטום א' משמש בהם, כי ע"כ רגלי עתיק מתחשטים לב"ע, כמו רגלי א"ק, ועicker הבחן הוא בבח"י החכמה שבו, כי בהיותו מצטום א', הרי אין בו התקיקון דסל"צ, ונמצא ג'ר דחכמה שלו מגולים בלי שם כיסוי, כמו ע"ב דא"ק, וכמו או"א דקדומים, והוא נקרא חכמה קדומה, כי חכמה מגולה כזו לא נמצא עוד בכל פרצופי אצילות מהמת שهما כולם נתקנו במצטום ב', ומהוקנים ע"כ במל"צ, אשר הג'ר שביהם מכלוה ע"י תיקון ה'ם' שניינו מקבל לתוכו חכמה, וולת החגית של, שהם הל' מקבלים חכמה, ונמצא הג'ר דחכמה נעלמים בע"ב דאצילות, ואני נמצאת אלא ברדל"א. וע"כ מוגנה חכמה קדומה, כמו כל הספרות דרדל"א הנקראים ימי קדם, כנודע.

ונמצא, שגו"ע דא"א, הדינו גלגולתא ומוש' שבו, שהם בבחינת א"פ שיצאו לחוץ מדרגת עתיק, נתמעטו ע"י יצאה זו מבחינת חכמה קדומה הנותג בעתיק. וכן נעשה בהם עצם בבחינת תיקון המל"צ מהמת יצאה הו, כי כה ה"ת שבפה דעתיק המוציא א"א לחוץ, חילק את הגלגולתא שהיא בינה דעתיק שיצאה לחוץ, לבי' בח' : ג'ר שבה לס', וזה שבה, לל'. שע"י זה אין בו בבחינת ג'ר דע"ב, מהמת הכספי דם' שבגלגולתא, כנ"ל. והוא בבחינת הע"ב דאצילות, שנתקן בא"א. וזה בבחן ליציאה ראשונה באצילות. שרוש דא"א יצא בבחינת ראש עתיק, ונבחן בבחינת יק בערך עתיק.

ויצאה ב' היא, יציאת הבינה לבר מראש דא"א, כי אין בראש דא"א אלא גו"ע, שהם גלגולתא ומוש' ובינה וזו"ן

ח' ל' י"ג הסתכלות פנימית רישא ודקינה דא"א א' תמא

עיבור במלכות דראש דעתיק בהשואה אחת, כמובן, ואינם משללים זה מה, משם שהזוכר אין בו עבירות מספיק ראוי לווג, זולות ע"י התכללווח עם הנקבה, כנ"ל. וע"כ איננו נחשב לבחינה עלין אליה, אלא שהם בהשואה אחת, וראש דעתיק הוא המatial את שנייהם, ע"י התכלויות במלכות שלו.

(ט) גם נتبאר שם, שיעיר הקומה שהיא מתחננת מעלה למטה לבחינת גוף, יוצאת רק מן הנקבה להיות בה בחיה עבירות מבחינה עצמה, אבל מן הזכר שאין בו עבירות מבחינה עצמו אלא מהתכלותו עם הנקבה, אין המשך שלו ראוי להחפט ממעלת למטה, וע"כ הוא משתמש רק לבחינה ממטה למיטה בראש, ע"ה. ולאחר שידענו זה, יש להבין שענין אה"פ שיצא לבר מרישא דא"א לבחינה גוף, הוא רק ריק מבחינה מוס', ולא מבחינה גוף, והוא רק בראש דגlingtonה, כי הגלגולתא מתגללה במקס דעליוון, דהינו במלכות דראש על רישומו של עבירות וזה. והוא יוצא קומה מיוחדת על בחינת האוירא של הגלגולתא שהוא בחינת הדצלים, שבסבתה כח צמצום דמסך דעתיק בהאי קרומא דמוס', יצאו הז"ת דגlingtonה, שהוא בחינת אה"פ שלו, ונפלו לדרגות מוס'. וע"כ נקרא אוירא בחינת מות סתום דגlingtonה, כי נפל לבחינת מוס'.

עם זה תבין מה שבבחינה אוירא מתחננת לדעת דרדיל"א, כנ"ל (דף אלף ש"ז) אותן ע"ב) כי ענין התקינו של ס' דצלים שהגלגולתא נתקנה בו, עושה אותה למוחברת עם דרדיל"א, כי המשך שבפה דרדיל"א אינו גורם בה שם מיעוט, מהמת תיקונה בגין דבינה, המתוקנת בחסדים מכוסים, שתיקון זה נקרא ב', כנודע. אלא האוירא, שהוא בחינת אה"פ שלה, דהינו הז"ת שם צריכם להארת חכמה, היא שהתמעטה מהמת המשך שבפה דרדיל"א ויצאה לחוץ מרדיל"א. ונמצא, שבעת הוווג שאו ה' נפיק מאoir שלה, שפירושה שבתי' המשך יורד למקום הפה דא"א, וג"ר דא"א מתחברים להיות לג"ר דעתיק, כמו'ש הרוב

והנה הרוב ביאר אותו לעיל (דף אלף ש"ז) אותן נ"א ונו"ב) שאון מוס' יוצאת מבחןת גלגולתא, אלא שמו"ס מתגלית מבחןת עתיק בהשואה אחת עם הגלגולתא, עש"ה. וצריכים להבין טעם הדבר, כיון שהם ב' מדרגות, א"כ הם צריכים להשתלשל ולצא זו מז, כמו כל תחתון היוצא מן העליון. וכדי להבין זה צריכים לזכור מ"ש הרוב לעיל (דף רצ"ב אות ד' ובראו פניימי שם) בענין זכר ונקבה דכל דכתיר דע"ב דא"ק. כי בסדר השתכלויות המדרגות, לכל תחתון יוצא אחר הסתכלות אורות דגון דעליוון, נבחן שנשארו ב' מיני רישומות אחר הזרוכות המסך דעליוון. אחת היא דבחינה אחרונה דעליוון. שאינה משaira אחריה רישומו של עבירות, זולת מבחינת התלבשות בלבד. וב' היא הרישומו של מעלה מבחינה לאחרונה, שבה יש ג"כ עבירות. וב' הרישומות האלו נכללות זו בזו, ע"י עליות והתכלותם במקס דעליוון, דהינו במלכות של ראש הרישומו דההלבשות הנקרה זכר, שנכלל עם הרישומו דעבירות הנקרה נקבה. וכן יוצא במלכות דעליוון קומה מיוחדת על הרישומו דעבירות, שהיא נקבה, הנכללת ברישומו דההלבשות, שהוא זכר. ואחר שיצאו עליהם ב', קומות מיוחדות בהיותם במסך דראש העליון נולדים ובאים במקומם. וכבר הארכנו ב' בנות בענין זכר ונקבה דכל דכתיר דע"ב דא"ק, וכן בענין זכר ונקבה דנקודים שהם: כתר דנקודים, ואו"א דנקודים. כנ"ל (דף תיב' ד"ה הכתיר) ע"ה, כי אי אפשר להכפיל כאן כל הארכות ההייא.

ותדע, כי כאן בא"א, שהוא בחינת ע"ב דצילות, יוצאים בו ג"כ ב' קומות מיוחדות על ב' בחינות הרישומות הנק"ל, בהיותו נכלל במלכות דראש דעתיק שמרישומו דההלבשות הנקרה זכר, יוצא הראש דגlingtonה, דהינו ע"י התכלותו בהרישומו דעבירות מוס', שהוא נקבה. וע"ז מרישומו דעבירות שהיא נקבה, ע"י התכלותה ברישומו דזכר, יוצא ראש ה' שהוא מוס'.

ושניהם יצאו בבחינה ראש ה' שהוא

הם באים. הרי שאלו אח"פ דגוף דא"א המוחוריים אל ראש דא"א, הם מבוחינת מוי"ס.

ו והנה נתבאר ב' מיני עליות: א' היא עלייה ג' רישון דא"א, אל ראש דעתיק, שע"י והארת ע"ב ס"ג דא"ק, ירידת ה"ת מעינים שלו, שפירשו כה המשך שבקרומה דאוירא, ירד לפומא דא"א, שהוא מקום החוזה דעתיק, כמובן, שג' רישון דא"א מלביישין להג"ת דעתיק עד החוזה, ונמצא הפה דא"א במקומות חזוה דעתיק. וע"כ נבחן, שמתחללה עלו הגרון ותג"ת דעתיק, ונעשה לחב"ד דעתיק, כי מלחמת ירידת המשך למקום החוזה דעתיק, געשה המקום שמחזה ולמעלה לבחינת ראש וג"ר דעתיק. ואנו געשה החסד דעתיק לבחינת תכמה שלו, ובוגורה דעתיק לבחינת בינה שלו, ות"ח דעתיק לבחינת דעת שלו. והוא ממש ע"ד שנתבאר בחלק י', בעניין ויק דז"א שנעשו לע"ס, ובענינו ויק דא"א שנעשו לע"ס, שהג"ת עולמים לחב"ד, ונגה"י להג"ת ונעשו לו נגה"י חדשים, שע"ז גם כאן, ואין להאריך.

וכיוון שהג"ת דעתיק, שמחזה ולמעלה שלו, געשה לבחינת חב"ד שלו, נמצא גם ג' רישון דא"א, שהי מלבושים תג"ת הלו, הנה גם הם עלו והיו לג"ר דעתיק, כי הגלגולתא الملכחת החסד שלו, געשה עתה לחכמה דעתיק, ומוי"ס המלבשת הגבורה שלו געשה עתה בינה דעתיק, לבחינת הקромא והמסך שהיא מלבוש בשליש עליון דת"ת דעתיק, געשה עתה לדעתה דעתיק. ומכאן תבין, שעניין עליית א"א לג"ר דעתיק, אין שירשו, שהם עולמים לדוד"א ממש, כי זה לא יארע לעולם, שפרצוף תחthon ילביש וייהיה לבחינת ראש דעליוון שלו. אלא הפירוש הוא, שהג"ת דעתיק עצמו עולמים מקודם ונעשים לחב"ד, שהוא ע"י ירידת ה"ת מקום הפה למקומות החוזה, כנ"ל. ואו עולמים עמהם הפה למקומות החוזה, כנ"ל. עיין לעיל. וע"ז תבין בעליית כל תחthon החג"ת הלו. וע"ז תבין בעליית כל תחthon לרأس דעליוון. והנה נתבאר ענן עליה הא'

באות ק"ג דף אלף שם"ב, "שדעת דעתיק נחלבש תקופה באוירא" דהיינו בעת קטנות, "ושם עדיין מכוסה ונעלם ע"י הקромא", כי הקромא דאוירא מוציא אותו מחוץ לפומא דא"א" כלומר, שכח המשך שבקרומה דאוירא, ירד לפה דא"א, ואו עלו ג' רישון דא"א למדרגותם בעתק, דהיינו לאח"פ דראש עתיק. כי בעת ירידת המשךDKROMA שלפה, נעשו א"א ועתיק לראש אחד. ואו נמצא מתבטל בחינת מל"צ דצל"ם, ונעשו אוירא עם גלגולתא למדרגה אחת, כי יצא כה המשך דעתיק הימנו, וע"כ נחשב אוירא עתה לבחינת דעת דודל"א אשר היה מכוסה ונעלם ממנה בעת קטנות ועתה חור למדרומו כבתחלה, ונתחבר שוב עם גלגולתא ועם דודל"א למדרגה אחת, וע"כ הוא מתייחס לדעת דודל"א. ונתבאר היטב עניין חורת אח"פ של קומת גלגולתא דא"א, שהוא חורתו של מוחא דאוירא, לאחד עם גלגולתא ע"י ירידת המשך לפומא דא"א, המחויר גם כל ג"ר דא"א למדרגת עתיק, ואו מתגלה דעתיק במוחא דאוירא.

ו והנה ע"י עליית ג"ר דא"א לבחינת דעתיק, ומקבל שם הארת ע"ב ס"ג דא"ק, ירידת ה"ת מעינים דא"א גם כן, ומעלה אליו אח"פ שלו. שפירשו, שմסר דמו"ס שהוציא הגרון ותג"ת לבן מדרגת ראש, להיויתו מותוקן בזמנים ב', הנה עתה אחר שקבלו ג"ר דא"א הארת הע"ב ס"ג מסבת עליהם לעתיק, הנה יורד המשך שבפה דא"א לבחינת החוזה שלו, ומעלה אליו את הגרון ותג"ת לבחינת ג' רישון שלו. שאו גם או"א שם מלבושים את הגרון ותג"ת דא"א, עולמים ג"כ לג"ר דא"א, ביחיד עם עליית החג"ת דא"א. והנה עלייה זו מיויחסת למוי"ס, ולא גלגולתא. כמ"ש לעיל, לבחינת אח"פ שירדו לגוף דא"א, איןם אח"פ של גלגולתא, משום שאין הגלגולתא מתפשטה לגוף, להיותה בבחינת רשיימו דהתבלשות מעיקרה, עיין לעיל. וכל בבחינת הכלים המתחפשים ממולא למטה הנקרים גופו דא"א, ממוי"ס

חלק יג הסתכלות פנימית רישא ודקנה דא"א א' תמא

דעתיק שהוא אמצעי בין א"ס שהוא א"ק, לבין פרצופי אצליות (כנ"ל דף אלף ש"א ד"ה אין) אכן יש להבין הדבר, אך נעשה עתיק לאמצעי, כיוון שגם עתיק הוא מבחינת המשך דצמצום א' כמו א"ק, נמצא שאין הם יכולים לקלים לקל עתיק, כמו שאין יכולים לקבל מא"ק.

ובמתבואר תבין היטוב, כי באמת אין האר忒 ע"ב ס"ג דא"ק מגיע אלא עתיק, ואנו מورد עתיק בוחינת ה"ת מקרומא אוירא, שם בחיי העינים שלו אל החזה, ומעלה את חג"ת שלו, שהם אה"פ שיצאו לבר מראש שלו, כי שם עומדים ג' רישין דא"א, והוא מעלה אותם לבחינת חב"ד שלו, כנ"ל. ונעשה שם הוווג הגдол דעתך על המשך דחזה העומד עתה בוחינת מלכות בראש דעתיק, ומסך זה הוא מסך דצמצום א', כי חזה דעתיק הוא בח"י מסך דצמצום א', ועוד יוצאים שם ע"ס דראש בקומת ע"ב המגוללה, שם בוחינת הסתכלות עיניין דאו"א דנקודים, וכע"ב דא"ק, שאין בהם בוחינת הכיסוי של ס' דצלם. וכיון ש' רישין דא"א מלביםים עתה את חב"ד דעתיק, נמצאים נכללים בווג הזה, ומתקבלים ג"כ בוחנת הע"ב המגוללה, בכלים וראש דעתיק. ואחר שקבלו קומה ע"ב הגליה בוחתכלותם בחב"ד דעתיק, או יורדת גם בהם בוחנת המשך דה"ת שבמלכות דמו"ס, שהוזאה הגרון והג"ת לבר מראש, יורד עתה המשך הזה לחזה דא"א, מכח המוחין דעת"ב הגלי, שקיבל בכלים דראש דעתיק. וגם חג"ת דא"א נעשו לג"ר דא"א, ולבחינת חב"ד דא"א. ואו גם א"ו"א שהוא מלביםים לחג"ת אלו, עולמים עמם יחד, ונבחנים גם הם לבחינת חב"ד דא"א.

יב) אלא שיש לשאול, התיינה בג' רישין דא"א, שעלו לג"ר דעתיק, כי יכול להכיל במסך דצמצום א' שבעתיק, שיקבלו על ידו קומה ע"ב הגלי, כנ"ל. אכן א"ו"א שעלו לחב"ד דא"א, שת"ת דא"א נעשו לדעת שם, והרי גם ח"ת דא"א הוא רק

שהיא עלית ג' רישין דא"א לג"ר דעתיק. שעיליה ואות מיוחתת לגלבלה דא"א. ועליה ב' שהיתה כאן, היא עלית הגרון והג"ת דא"א, המלבושים תוך או"א עלאין, שהם עולמים ע"י ירידת ה"ת מפה דא"א לבחינת החזה שלו ונעשה כל המקום שמחווה ולמעלה דא"א לבחינת ג"ר שלו, ונעשה חסד דא"א לחכמה שלו, ובגבורת דא"א לבינה שלו, ות"ת דא"א לדעתו שלו. אשר עמהם עולמים ג"כ המלבושים שלהם שם או"א. כנודע. והנה עלייה זו מיוחתת למ"ס דא"א, אשר הגרון וחג"ת הם אח"פ שלו שחورو אליו. הרי גם כאן, אין או"א עולמים לג"ר דא"א ממש, שהרי הם עלו מוקדם לג"ר דעתיק, כנ"ל, אלא שהם מלביםים את ה"ת דא"א שנעשו עתה לחב"ד שלו. ואין להקשות איך אנו מיחסים עלייה זו למ"ס, אחר שמ"ס כבר עלה למעלה לג"ר דעתיק. העניין הוא, כי רישומו דמו"ס נשאר גם במקומו אחר עליתו לג"ר דעתיק. כמו"ש לעיל דף תקי"ט אותן פ"ו. ובdry' א' ח' תשובה קע"ה עש"ה.

יא) ויש להקשות, כיון שכל הורדת ה"ת מעיניהם, והחזרת אח"פ אל המדרגת, הגורם כל העליות וג"ר של פרצופי האצליות, הנה זה נעשה רק ע"י הארת הע"ב ס"ג דא"ק. שהביות ע"ב דא"ק למטה משורש דצמצום ב', ע"כ ככל מקום שמנגינה הארץ, נמצא מבטל הפרסאות שנעשו מכח הצמצום ב', ככל בנינים נעשה מסך דצמצום ב', כנ"ל, שיוכלו לקבל משחו מאורות פרצופי א"ק. שהכלים שלו הם מצמצום א'. כי ע"כ הוא נבחן לבחינת א"ס לגבי האצליות, משום שאין לפרצופי אצליות כלום לקבל את הארץ, ואין השגה באור בלי כל. כנודע. וא"כ איך הם מקבלים הארת ע"ב דא"ק שיוכלו להוריד ה"ת מעיניהם ולהשיג ג"ר. והן אמרת, שכבר העיר לנו הרבה שאין א"ס מתלבש אלא ברישא דעתיק בלבד. לעיל דף אלף ש"א אות ט') ונמצא רישא

דא"א לעתיך, שבאו השערות רישא ודיקנא בבחינת כלים פנימיים דראש דא"א, כנ"ל, וכיון שא"א הגיעו עתה בחינת ג"ר דא"א ע"י עליהם עם חג"ת דא"א, כנ"ל. הנה נensus והיקנא גם בפנימיות הכלים דא"א, כנ"ל בראש דא"א, וע"כ מה יוכלים לשמש עם המסר דדיקנא שיזודגו עליהם, כי הוא נמצא עתה בבחינת מלכות דראשיהו דא"א הדינו בו בחינת המסר שירד ממו"סilm למקומ החזוה, והזהה נעשה עתה למסר דא"א, ולפת דראש דא"א, כנ"ל, והנה תיקון הי"ג דדיקנא הוא מסתיחס בזו, וכך, כאמור, נמצא שתיקון הי"ג עליה יחד עם החזה דא"א, עם שליש עליון דת"ת דא"א, ונעשה לדעת המועוג לא"א, וכיון שמסר זמור הי"ג דדיקנא, הוא בבחינת מסך דצמצום א', כנ"ל, (דף אלף תיל"ד ד"ה וז"ש). ע"כ יוצאת עליון קומת ע"ב הגלויה כמו בעתק. וע"כ נקרה תיקון הי"ג הווה, בשם ימי קדם, משומש שהוא הנושא של המסר דצמצום א', שאנו משמש זולת בעתק שהספריות שלו נקראות ימי קדם, להיותם בבחינת צמצום א', כמו הספריות האדים קדמון, כנ"ל.

יג) וזה אמרו ,,ולכן אין יכולם או"א להודיעו אלא ע"י דעתعلاה שהוא מול תחתון ותיקון י"ג" (ע"ץ חיים שער ט"ז פרק ו') שהוא סובב על בח"י הוווג ע"ב המורייד ה"ת מעיניהם, שאו הם עולמים לחב"ד דא"א, כנ"ל, והם צרייכים לקלבל בבחינת ע"ב קומת ע"ב המגוללה, הרי בבחורת שהמה מודזגים ע"י המסר דשערות דיקנא, שהוא תיקון הי"ג, כמבוואר. גם מובן היטב מה שעמדנו באות ו', ומה צריך הדעת דא"א להיות מבחן שערות דוקא, מה שאין דומה לו בשאר פרצופים. ובמחדBAR מובן היטב, כי המסר דצמצום א', שא"א צרייכים אליו בעת עליהם לחב"ד דא"א, איןנו מוציא עוד באצלות, זולת בשערות דיקנא, כנ"ל. ובבחורת שהוא נעשה לדעתם שלם שיזודגו

מצמצום ב', ואיך יוצא על ידי הדעת הוה קומת ע"ב הגלי, ואיך הם מקבלים הארתה ע"ב שיוכלו להוריד הה"ת מעיניהם שלהם ולהעלות אח"פ. כיון שאין להם שם בחינת מסך דצמצום א', שיזודגו על זה.

והענין הוא, כי הם ממשיכים שם עם המסר דשערות דיקנא שבמול תחתון, שהוא תיקון הי"ג. כי ידעת, שערות דיקנא הם בחינת האו"ח וכליים המלבישים לע"ב המגוללה שהוא חכמה קודמת, שבבסbeta התיקון דם' דצל"ם, הנעשה בגלגולתא, שאינו מקבל משום זה בח"י אור חכמה, ע"כ הוכחה הע"ב הוה להסתלק בבחינת מקיף חזור, ואו יצאו ג"כ האו"ח והכלים דקומה זו לחוץ מרأس דא"א, בבחינת שערות רישא ודיקנא. ונמצא עתה, אחר שעלו ג' רישון דא"א לחב"ד דעתיק, וקבלו שם בבחינת המסר דצמצום א', וכל הפרטאות דצמצום ב' בטלו לשעתם, ומקבלים שם שוב בבחינת השומה ע"ב המגוללה, כנ"ל, הנה אז, גם אלו השערות רישא ודיקנא, מוצאים שוב את קומת חכמה קודמת שלהם שנכנסה לראש דא"א, וגם הם נכנסים לראש דא"א להלבשו במקודם לכך.

ובזה תבין, למה נקראים השערות שם כלים מקיפים, כי הם ממשיכים רק בעת עליית א"א לחב"ד דעתיק הדינו בעת הוווג אבל לאחר הוווג שוב יורד א"א למקומו, והוא ונתקן בבחינת מל"ץ דצל"ם, וע"כ חזרו ומסתלק קומת הע"ב המגוללה והשערות חוריים ויוצאים מרأس. ולפי שבקביעותם הם לבר מרשה, ע"כ הם נקראים כלים מקיפים, ככלומר שעתידים להיות כלים פנימיים בעת הוווג. וכן הע"ב המגוללה המסתלק נקרה מكيف חזור, כי בכל עלייה ועליה של א"א לחב"ד דעתיק, הוא חזר ומתלבש בפנימיות הראש דא"א, ואחר הוווג הוא חזור ומסתלק. וכן נקרה מكيف חזור.

ונודע, שא"א במולא אתכללו, כי השערות דיקנא דא"א, הם אוורות מקיפים להם בפנים, ושערות רישא מקיפים להם באחור, ונמצא עתה אחר שעלו ג' רישון

חלק יי'ג הסתכלות פנימית רישא ודיקנה דא"א א' Thema

באות י"ב, וע"כ משמש אן במקומו של הת"ת, בחינת המסק של שערות דיקנא, העומד בתיקון הי"ג דיקנא, כי הוא נכון עתה תוך הכלים פנימיים דא"א, מטעם הנ"ל, ע"ש, ועל המסק הווה דיקנא געשה הזוג גדול הווה דעת'ב המגוללה, ונמצא המזולא שנעשה עתה לבחינת דעת דא"א, והוא המזוג הבינה שעלה בראש עם החכמה דא"א. הרי שהדעת הוה דמזולא עומדת עתה למטה מחכמה ובינה דא"א, כי הוא נכון בשליש ת"ת דא"א שעלה וגעשה דעת. ומ"ש טועמד באמצעותם בין החכמה שבו שהוא מוס' ולמעלה מבינה שבו שהוא הגרון, הכוונה היא בערך הקביעות שלא בשעת הזוג וכדי לאציג בדיק מקום עמידתו של המזולא שעומד תחת המוס', לכן אומר שהמקום הוה הוא למעלה מן הבינה דא"א, כי בקביעות נמצאו הגרון שהוא בינה דא"א, כנודע, אמנים עתה נבחן שבינה זו שברון כבר עלתה בראש, מכח המוחין, שא"א כבר קיבל מעתק, כנ"ל, ונמצאים חו"ב דא"א בקומה שורה, כי הם בחינת הסדר וగבורת דא"א שנעשו לחכמה ובינה, כנ"ל, והדעת שהוא מזולא, הנכלל בת"ת דא"א, עומדת באמצעותם תחתיהם. ומתרוך בזה קושיא ה'. וכן מובן בזה קושיא ה', שהקשיינו

הלא אומר כאן שדעת דא"א הוא במצחא שלו, ולא תחת מוס' ולמעלה מן הגרון. ובמתבואר מובן זה היטיב, כי אכן מיריב בדעת דא"א עצמו, דהיינו בח"י הדעת דג' רישין שלו שעלו ונעשו לחב"ד דעתיק, כי מאחר שהגיה'ת דעתיק נעשו לחב"ד, נמצאו גלגולתא ואוריא מלביםים לחכמה דעתיק, ומוס' לבינה דעתיק, וקורומא דאוריא המלבשים בשליש עליון דת"ת דעתיק עד החוזה, געשה עתה לדעת המזוג את החכמה בינה דעתיק, וכן גלגולתא ומוס' דא"א המלבשים אותו. ודעת הוה שהוא ת"ת דעתיק, מלבוש במצב דא"א, כמו"ש הרוב כאן באות צ'. הרי שהרב מיריב כאן בדעת של ג' רישין דא"א עצמו, הנמצאים במקום חב"ד דעתיק.

עליז, כי זולתו אין להם בחינת כלים לקבל הארחת ע"ב ס"ג דא"ק, כנ"ל. ובמ"ש להוציא ע"י זוגם עצם קומת ע"ב הגלי שAINO מכוסה במ' דצל"מ, כנ"ל. וזהו אמרו (עליל אות ר) „הדע עלין דא"א צרייך שיהיה באמצע בין החכמה שבו, שהוא מוס' דילית, ובין הבינה שבו שהיא הגרון, והנה זה הוא המזולא הי"ג דיקנא, ונקרא דעת דעלין דא"א, שהוא למעלה מהבינה שבו, שם מתחילה או"א, אך הדעת תחתון הוא מפשט בגופא דא"א" (UMBRA שער ג' חלק ב' פרק א') שכואורה הוא כולם מוקשה, א', دمشמע שהמזולא הוא דעת עליון דא"א גופיה, וכך הוא במצחא באות צ', אומר דעת של א"א דעת עליון דא"א תחת חכמה סתימאה ולמעלה מבינה שלו שהוא גרפון, שכן אומר „ונקרא דעת עליון דא"א שהוא למעלה מהבינה שלו" שהוא תמהה מאי, כי נודע שאין עמידת הדעת אלא למטה מחכמה ובינה והוא מזולא אוטם ממעלה. ג' איך אומר, שהמזולא הוא דעת עליון דא"א, וכך אומר (בעצם חיים שער ט"ז פרק ר) שהמזולא הוא דעת דא"א, ואיך הוא מוכחה שטריא לבי חרי.

יד) אמנים עם המתבאר תבין הדברים הדיטב ובפשיותם. כי הכוונה היא בשעת הזוג ועלית הפרצופים, שאו עולים ג' רישין דא"א לחב"ד דעתיק, וחגית דא"א נעשים לחב"ד, כנ"ל באות י"ב, עש"ה. ונעשה חסד דא"א לבחינת חכמה סתימאה דילית, כי גם שמו"ס עליה לבינה סתימאה, מ"מ בשאר רשםתו למטה במקומו, כנ"ל. גם בתברר שאח"פ דגופא הם רק מחייבי מוס' כנ"ל באות ט. וగבורה דא"א נעשה לבחוי בינה שלו, שם נכל ג"כ הגרון דא"א. ות"ת דא"א עד החוזה, געשה דעתיק שלו, כנ"ל. אלא משום שבנין קו אמצעי דא"א הוא מצטצום ב', ע"כ אין הת"ת ראוי להיות לבחינת דעת המשיך בחינת ע"ב המגוללה, הנזכר להזרת הת"ת מעיניהם דא"א, כנ"ל.

בבחינת ו"ק, כי אין לו מקום מוקוץ בראש, שפירשו זוג של ח"ב, נזועם.

טו) וזה אמרו כאן דף אלף ש"צ אות קצ"ג, "ואמנם אחר שרידה הבינה בגרון ייד הדעת ונחלש בו"ק דא"א עצם, והיה רוחנית אליהם, ואין לו מקום מוקוץ, כי אם בין תריין כחפי דא"א הוא עומד" דהינו נnil כי בעודו בבחינת עלייה, שאו נעשו השערות דיקנה לבחינת פנים, יכול אז המזולא להיות לבחינת דעת המזוג לח"ב שלו, משא"כ בחורתו דא"א למוקמו, וחזור ומכל התיקון של צילם, יוצאים השערות דיקנה והראש ושוב נעשו למקרים, וע"כ לא נשאר ממנה לבחינת מסך מזוג לח"ב בראש, הנקרה מוקם קיבוץ, נזועם, וע"כ ירידת קומה הדעת שיצאה בעת עלייה, ונעשה לבחינת ו"ק וגוף, ונבחן שהוא עומד באחורים דשליש עליון דח"ת, שנקרה בתפוי דא"א. והוא מטעם, כי בפנים דשליש עליון דח"ת הווה עמודת ומתחשת ג'ר דבינה דגרון, וכיון שהדעת נעשה לו"ק ע"כ עמד באחוריו הת"ת, הנקרה כתפין.

ונגה נtabar היטב הטעם, שאין לו לא"א דעת תחתון בראש כמו או"א וו"א, שהוא מטעם חורת היציאה של המזולא לבחינת מקיפים. וכדי להשמעינו זאת, ביאר הרב את הדעת הוה דמולא איך הוא משתמש לא"א גופיה, ע"פ שבאמת שיכים אלו חב"ד דא"א רק לאו"א המלבושים אותם, כי הג'ר של א"א עצמו, כבר על והלבשו לחב"ד דעתך, ואין לו שום צורך בתג"ת של עצמו שנעשנו לחב"ד, וכל שכחים הוא. רק לאו"א, וע"כ נבחן הדעת של מזולא לדעת דאו"א, כמ"ש הרב בעץ חיים שער ט"ז פרק ו' המובא לעיל. ומובן היטב הקושיא ג' הנ"ל.

יז) ואנו מוצאים כאן ד' בחינות של דעת בא"א, נnil באות ו' : ב' בחינות הראשונות, שם הדעת שבאוריא, והදעת שבמצח דא"א, הם בג' רישין דא"א, שעלו ונעשו לחב"ד דעתך, כי ע"י ירידת כת

טו) אמנים שם במבוא שערם, שאומר שדעת עליון דא"א עומדת תחת המזוג למללה מהגרון, שהוא המזולא, מיררי בחג"ת דא"א שנעשו לחב"ד, שנמהם עולים גם א"א לחב"ד אלו דא"א, נnil, ובאמת נחבים החב"ד האלו, לבחינת חב"ד וג'ר של או"א, כי המה מלבשים אותם, על דרך שאנו חושבים את חב"ד דעתך לבחינת ג' רישין דא"א, מפני שהם מלבשים שם, אלא שהרב רוצה לדיק שם עניין אחד של א"א, שיש להבחן בדעת הזה, והוא, כי הדעת הזה שהוא מזולא, אינו יכול להתפסת לחוד הגוף דא"א, כמו הדעת דאו"א ודז"א להיוון רק בבחינת שערות דיקנה, שהם כלים מקיפים, ואינם עולים להכלל בפנימיות א"א אלא בעת הווג, נnil, אבל לאחר הווג, יורדים ג' רישין למוקם, ושוב מקבלים את התיקון דמל"צ, והשערות מוכראים שוב ליצאת מראש דא"א לבחינת כלים מקיפים, נnil באות י"ב ד"ה ובזה. וע"כ הדעת דמולא הכלול בת"ת דא"א, המזוג לח"ב דא"א, אינו יכול להתפסת חור פנימיות הכלים אל הגוף דא"א, כי הם נעשו שוב לבחינת מקיפים. וע"כ קורא אותו הרב בשם דעת עליון, כלומר, שرك בהיות הפרצוף בבחינת עלייה לעליון, או הוא משמש לדעת המזוג לח"ב דא"א, אבל בביתו למוקמו, נמצא דעת הוה שוב יוצא מן הכלים הפנימיים דא"א, ואין בו זוג בראש, וע"כ אינו יכול להתפסת ממעלה למטה אל הגוף דא"א.

וכיוון שבחיי' הממעלה למטה של הדעת הזה, דמולא, אין בו זוג, והוא נבחן לבחינת אחרים וו"ק. וזה שמיים שם,, אך הדעת תחתון הוא מתחשת בגופא דא"א" כלומר, שבירידת א"א אחר הווג למוקמו הקבוע, אין בו עוד זוג מכח הדעת דמולא, הזה שיזוג החו"ב דא"א, כי כבר נעשה לכלים מקיפים. וע"כ, קמת הדעת הזה ששימוש בראש דא"א בעת העליה דtag"ת שלו לחב"ד נמצא אחר ביאתו למוקמו, שכל הקומה הוו יורדת מראש דא"א למוקם הגוף שלו,

חלק יג הסתכלות פנימית רישא ודיקנאה דא"א א' תמן

וב' הבחינות של דעת דא"א האחרות, שהם: דעת עליון דמלוא, ודעת שכחפין דא"א, הם באים בעליה הב' הנ"ל שבאות ו', שהיא עלייה הג"ת דא"א להבחנת חב"ד שלל, שתית דא"א אינה יכולה לשמש שם לבחינת הדעת לוגו החו"ב, להיוות מבחינת המסק דצמוץ ב', וע"כ צריכים לבחינת המסק שבמלואו, שהוא מבחינת צמצום א' כנ"ל באות י"ג. והוא נבחן לדעת עליון בלבד, כי אין מינו התפשטות ממעלה למטה, כי אין בו זוגبعث שא"א יורד למקוםו, כי או הוורו ויוצא המזולא לבחינות מקיפות, (כנ"ל באות ט"ו ד"ה אمنם) ע"ש, ובхи' הדעת שכחפין דא"א, הוא מאותה הקומה של הדעת שיצא במצב העליה, אשר ברdetת א"א למקוםו, אין בו עוד זוג, ונעשה משומן זה לבחינה ו'ק, והוא יורד מראש לבחיני אחורי ת"ת שנקרה כתפין. כנ"ל באות ט"ו ד"ה וע"כ, ע"ש.

המסך מקרומא. דוירא למקומות הפה דא"א, חזור אוירא לבחינת גלגולא, כי ירצה הי' מאoir, ונעשה אור, ובבחינת אוירא זו ששהה לגלגולחה נוחשת לדעת דרדרל"א, מטעם שגלגולחה אפילו מבחינת הקביעות נוחשת לחייב רדרל"א, כנ"ל (באות ט' ד"ה ועם זה) ע"ש. ומבחינת כללות הראש דא"א שעה עתה לחב"ד דעתיק, נמצא בחינת ת"ת דעתיק שהוא נעשה לדעת דכללות שבג' רישין: כי גלגולחה ואוירא שנעשה לבחינה אחת מלבישים והחס דעתיק שנעשה לחכמה שלו, ות"ת דעתיק המלווה בקרומו שמתחת מוחא סתימה, נעשה לדעתו שלו, שהוא מלווה במצב דא"א. (כנ"ל באות י' ד"ה והנה) הרי שב' בחינות דעת אלו שם: אוירא, והדעת שבמצחא דא"א. הם שנייהם כהעליה הא' הנ"ל שבאות ו', דהיינו ב' רישין דא"א שלו לג"ר דעתיק, כמובן.

לוח השאלות לפירוש המלות

- כ) מהן ג' בחוי של י"ג.
 ג) מהו אוירא דכיא.
 נ) מהו אוירא שעיל מו"ס.
 ז) מהי אורחא דפלגותא דשערין.
 ד) מהו אודרך וסתמים.
 ה) מהו אין.
 ו) מהם אלף עלמיין דחתמיין בעזקא.
 ז) מהי אני.
 ח) מהם ארבע מאות שקל כספ'.
 ט) מהי אשגחא פקיחא.
 י) מהן ב' אודנין.
 יא) מהן ב' בחוי שבנו"ה.
 יב) מהם ב' בייעי דוכרא.
 יג) מהם ב' לחיים.
 יד) מהן ב' עיניין.
 טו) מהן ב' רישין.
 טז) מהי בוצינה דקרדנותא.
 יז) מהי בוצד"ק דגניז במו"ס.
 יח) מהו ביטוש דבוצינה דקרדנותא.
 יט) מהו בישול המ"ן.
- כא) מהן ג' רישין דא"א.
 כב) מהי גילוי מצחא דא"א.
 כג) מהי גלגולתא דא"א.
 כד) מהם גלגולתא ופנימ דא"א.
 כה) מהן ד' אורחין חורווין.
 כו) מהם ד' מאות אלף עלמיון.
 כז) מהן ד' נימין דשערין.
 כח) מהן ד' בחוי דעת בא"א.
 כט) מהי דעת דא"א ממול התחרתו.
 כל) מהי דעת שברחותוי דא"א.
 כלא) מהי דעת שבראש דא"א.
 כלב) מהי דעת עליון דא"א.
 כלג) מהי דעת דעתיק.
 כלד) מהי התעבות האור ומיעוטו.
 כלה) מהם ז' תיקוני גלגולתא
 לה/ב) מהו חוטמא דא"א.
 להו) מהם חב"ד דמו"ס.
 להו) מהי חורוותי.

להלן יגלו השאלות לפ"י המЛОת רישא ודיקנא דא"א א' חטט

- לה) מהי חכמה עלאה סטימה.
נט) מהו מוס עלה.
ס) מהן מותרי מוחא.
סא) מהן מילוי דחוית.
סב) מהו מצח.
סג) מהו מצפ"ץ.
סד) מהי נוקבא דפרדסקא.
סה) מהי נימא הי"ב.
סז) מהן ניקוד האותיות.
סז) מהן ניקוד כתנוועת האותיות.
סח) מהן נקודות.
סט) מהו סגול.
ע) מהם סיגים משערות דיקנא.
עא) מהם סיגים משערות רישא.
עב) מהו סתרא גו סתרא.
עג) מהו עורת.
עד) מהי עזקה.
עה) מהי עזקה דכיא.
עו) מהי עזקה דכלייל כל עזקיין.
עו) מהי עזקה רבתה.
עה) מהי עמר נקי.
עת) מהן ע"ס דמו"ס.
גה) מהי ס' סתומה דלפרבה המשורה.
זו) מהי ס' דצל"ם.
זו) מדו מוח סתום.
גה) מהו מוס דא"א.

א' תג

חלק י"ג לוח השאלות לפ"י המלותריטה ודקנה דא"א

- קא) מהן קוצי דשורי.
קב) מהן קוצין נימין ושערות.
קג) מהו קמצ.
קד) מהו קרומה אדריאן.
קה) מהן ראשי ירכין שלמעלה מיסוד.
קו) מהו רוחא גנוי בעתק ימין.
קז) מהו רדל"א.
קח) מהו רעווא דרעווין.
קט) מהו רקייע המבדיל.
קי) מהו שורש הגברות.
קייא) מהו שמרי היין.
קיב) מהן שערות.
קיג) מהן שערות אדומות.
קיד) מהן שערות דיקנא.
קטו) מהן שערות לבנות.
קטז) מהן שערות קשיישין.
קייז) מהן שערות ריישא.
קיח) מהן שערות שחורות.
קיט) מהן שערות שעיעין.
קכ) מהן שערות דע"מ.
קכא) מהו שקט כחמר טב על זורדים.
קכב) מהם ת' אלף עליון.
קכג) מהם ת' שקל כסף.
- ס) מהן ע"ס דגלגלה.
פא) מהן ע"ס דדיינא ממ"ס.
פב) מהן ע"ס דדיינא מבחי' הגלגלה.
פג) מהן ע"ס מקיפין של הדיקנא.
פד) מהן ע"ס פנים ומkipim של הדיקנא.
פה) מהן ע"ס פנים ומkipim לשערות ריישא.
פה') מהי עת רצון.
פה") מהו עתיקא דבל עתיקין.
פה") מהו עתיקא קדישא.
פט) מהי פאת.
צ) מהן פאתי הנראש.
צא) מהן פנים דא"א.
צב) מהי פנימיות הנ"ה שלמעלה מיסוד.
צג) מהי פתח.
צד) מהם פו"ם דשערות ריישא.
צח) מהם פו"ם דשערות ריישא.
צז) מהי צ' דצל"ם.
צז) מהי צרי.
צח) מהו צץ.
צט) מהי ציצית.
ק) מהי קדלא.

לוח התשובות לפירוש המלות

המסך והמלכות שביהם, שנעשה בה הוווג, שהוא מעילית או"ח ומלבשת אותו, וכן היא מתחשת ממלה למטה, ומשפעת אלו י"ב אל התחרתנים, וכן היא נקראת חד דכליל להזק, כי יש בהמלכות הוו כל הייב אותיות דחוויות האלו. ולפיכך יש י"ב חורתוי, שהם י"ב אורהינו חורין המתראים בין השערות, שהם ג' הווות הנ"ל, והד אורהינו חורא דכליל להזק. וכן י"ב תיקונא דיקנא והד דכליל להזק. כי כולם גכללים ומחולקים על בבחינת מל"צ דצל"ם. שנות י"ב בבחינות, והד דכליל להזק שהוא המלכות, וזה האורה דפלגונתא דשערי דהיינו הקו הלבן החוצה בין השערות שמשם מתחולקים השערות לצד ימין ולצד שמאל של הראש, הוא האי חד אורה חורא דכליל להזק. (אלף שני'ו אותן קכ"ז). אוט קע"ה).

אודרך וסתמי:

ד) הוא תקין גבי זו תיקונו גלגולתא,DKROMA AOIRIA AODERK VOSIMIM, SHPIROSHON, שכולל ב' דברים כאחד: זיכוך למוחא DAOIRIA, וסתומו למ"ס. כי פירום הוּה הוּה כח צמצום שבמסך צמצומים ב' שבמלכות דראש דעתיק, המוציא לא"א לבר מהכמה קדומה, כי החכמה שלו אינה יכולה ליריד למטה מלכות דראש שלו, אלא שהמלכות הוו איננו מראית כחה רק בקרום שעיל גבי מ"ס, והוא מתמעט מבחינת חכמה זו לגמרי, כי האי KROMA לא פסיק ממן לעלמיין. ותנה בקנטנות זא"א, שולט הקром גם על מוחא DAOIRIA, שהוא בבחינת ז'ת של גלגולתא, אמונם בגודלות: אודרך האי KROMA, כי או יורד ה' מאיר ואשתאר אור, וגם או הוא

אוירא דבריא:

א) חסה דעתיק המלבש בג"ר דגלגולתא נקרא אוירא דכיא. והוא להיות גלגולתא מותלקנת בבחינת עוקא שהוא ס' דצל"ם, אין שום כה מסך וצמצום יכול לשולט עלייה, ע"כ נקראת דכיא, שפירשו נקייה מכל צמצום. ובחיותה בבחינת חסדים, על כן נקראת אוירא, כי אויר פירשו, אור הרות, שהוא חסדים. עיין תשובה ס"ט. (א' שכ"א אות ס"ב).

אוירא שעל מ"ס:

ב) מתו שוגלגולתא נתונה בבחינת עוקא, דהיינו בחסדים מכוסים דג"ר דביבנה, ע"כ אין כה מסך שבפה שללה ולמטה שם בבחינת ישות'ת הצרכים להארת חכמה בשביל זוז. ולפיכך נמחלקו ויידדו למדרגת מ"ס, והם נקראים מ"ס עלתה שבגו גלגולתא, או אוירא דיתבא על מ"ס, כי ירדן למדרגת מ"ס, אמונם ג"ר דגלגולתא נקראו אוירא דכיא, כי עלייהם אין כה מסך שורה כלל, וגקלים מכח צמצום. כנ"ל בתשובה א'. (דף אלף שי' אותן ל"ה).

אוירא דפלגונתא דשעריו:

ג) הרاش דא"א והחוותי והשערות, כל אחד נכלל מג' הווות, שהם הויה דמ"ה שהוא או"פ וצ' דצל"ם. והויה דס"ג והויה דע"ב, שהם ב' המקיפים ל"ם דצל"ם, שהויה דס"ג הוא מקיף קטן, והוא הויה דע"ב הוא מקיף גדול. כנ"ל דף אלף אותן ל"ה. ע"ש בא"פ. ובו הווות אלו יש י"ב אוטיות, והד דכליל להזק. דהיינו בבחינת

דראש עתיק היה שורש לקרומה דאיירא, נקרא גם הוא בשם אין. אבל עיקר השם הוא במוחא דאיירא, כי אין שליטתו של המסר זהה מתגלת רק לקרומה דאיירא ולמטה. (דף א' שס"ט אות קנ"ח. א' שע"א אות קפ"א).

אלף עליין דחתמיין בעזקא:

ו) החכמה מוגנה בשם אלף, בסיו"ה ואלאף חכמה וככ'. והעלם חכמה, נקרא בשם עליין, מלשון העלם. וזה סובב על העלם חכמה קדומה בסכת המסך עצמאו ב', שעתיק נתתקן בו, שהוציאו הג"ר דא"א להוציא ממדגנתו, ותיקון ג"ר דגלגלה שלו בבחינת עזקא, שה"ס פ' דצל"ם, המגבילה את הג"ר דגלגלה כמו עזקה סביב סביב, שיישאר לעולם בבחינת הסדים מכוסים. ואין החכמה מגולה בו אלא בז' שבו, שהוא מוחא דאיירא, אשר קמה זו, היא בבחינת ע"ב, שהగ"ר שלו מכוסה בעזקא. כנ"ל. הרי שבחינת העזקא שהג"ר דגלגלה נתתקנו בה, גורם אל העליות חכמה קדומה. וזה אלף עליין דחתמיין בעזקא. כי מסבת העזקא הוין עוד גילוי לחכמה זו בכלתו פרצופים דעתיות (א' שכ"ד אות ס"ז).

אגי:

ז) מלכות בהיותה נגלית, היא רמויה בשם אני, ובויותה נסתורת היא רמויה בשם הוא, ובמלכות דפאתה הראש, נקראת בשם הוא, משום שאין בבחינת נוקבא גליה שם. והוא מטעם כי השערות רישא הם מהתקנים בבחינת פ' דצל"ם, (עיין תשובה יו"ד) ולפיכך אין כח נוקבא וצמצום יכולות להיות מגולים שם. (א' שפ"ד אות קפ"ג).

ארבע מאות שקל כפפ' :

ח) המסך דבוחין' ג' מרומו בהו"ה במילוי יודין, כנודע. ויש בה ד' יודין, דד' ספריות חו"ב חומם שבה. ובבחינת החומרתי הנמשכים מאחוריו בגלווא דא"א אל הז"א, הנה

סותם את המו"ס, כי בחינת הג"ר דע"ב נשאים מכוסים בגלגולתא, בבחינת העזקא שבה, שהוא המ"ד דצל"ם, וע"כ אין המוחא דאיירא משפטת אל המו"ס רק מבחינת הג"ת דחכמה, אבל סותם אותו מבחינת ג"ר דחכמה, הנקרא חכמה קדומה, שאינה מאירה אלא בספרות דעתיק, הנקראות ימי קדם. וזה שאומר „אודהך וסתים“ כי קרומה אודהך להשפיע לו מבחינת הג"ת דחכמה, והוא סותם אותו מג"ר דחכמה. ואלו ב' הדברים נמצאים בפערות הקרומה דאיירא כמבואר. (א' שכ"ט אות ע"א).

איך:

ה) נודע שאור החכמה נקרא יש והעלמו נקרא אין. אמנם המודובר הוא בבחינת המקיף החור, היוצא ונכנס ע"י התיקון דשערות רישא ותיקנה. וע"כ נקרא רישא דאיירא בשם אין, כי הוא כח המסך דעתיק המוציא לג' רישין דא"א מבחינת חכמה קדומה (חסכנות פנימית דף אלף תליין אותן א'). שנקרא קרומה דאיירא והוא הגורם ליציאת ג"ר דחכמה בבחינת מקיף - חור, כמו"ש הרוב לעיל (דף א' שם"ח אותן קי"ז) שהשערות יוצאים מכח הקרומה דאיירא. כי בהסתלקות המקיף חור מראשה, נעשים השערות, שם האו"ח המלבושים לאור הזה, לבחינת מותרי מוחא כי האור שם מלבושים אותו, נסתלק, ואין להם עד מה להלביש שם, שיוכלו להשאר שם במוחין, וע"כ יוצאים לחוץ מ כלים דראש, בבחינות שערות כנודע. הרי שהשערות והמקיף חור, דהינו העלם חכמה קדומה, כל זה בא מקרומה דאיירא, וע"כ נקרא מוחא דאיירא בשם „אין“ כי בית תלייא אין, כי כל העלים חכמה ממנה בא. אמנם גם ראש דעתיק נקרא ג"כ בשם אין, בדרך השאלת, והוא משום כי האי קרומה דאיירא, הוא באמת בחני המסך דמלכות דראש דעתיק, אלא כיוון שאינו שולט על ג"ר דגלגלה ע"כ מתחילה כהו בקרומה דאיירא, כנודע. ומכח שמלוות

חלק יג' לוח התשרי לפי המלות רישא ודקינה דא"א א' תנג

אלא שהוור חושב במקומם בחינת השערות היוצאות מהם ע"י תיקון שם, כי השערות הם בחינת או"ח שהלביש לע"ב המוגלה בעת יציאת המוחין בראש דעתיק לצורך א"א, כנודע. (עינן הסתכלות פנימית דף אלף תמא"ד ד"ה והענין) וע"כ אחר ביתא א"א למקומו, שהוור ונתקו במל"צ דצל"ם ע"י נה"י דעתיק, מסתלק ע"ב המוגלה בבחינת מקיף הוור, והאו"ת שהלביש אותו נשארים בנה"י דעתיק, שהם הנקראים שערות ומותרי מוחה, כמ"ש שם (בדף אלף תל"ו אותן ב' וג') והנה גם השערות מקבלים מנה"י דעתיק את התקיקון דמל"צ, אשר שם' שבערות יוצאים ונאחזים על הגלגולתא שגם היא מתוקן שם' כנודע, ול', וצ' שבערות יורדים ונאחזים בלתי המתהוו, שהוא לבר מבחינת גלגולתא, כנודע. ולפיכך, חושב הוור את תיקון זהה דם' שנתקנו בשערות במקומם של ב' אודניין, כי שם מלובשים בחינתנו נ"ה הסתמיין דעתיק, שם' כנ"ל, ובכלו מהם התקיקון הזה ונעשה בבחינתנו, "עمر נקי" כי תיקון זה נמשך מג"ר דבינה, שאין המצוות יכול למעט אותה במשחו, וע"כ הנה נקיים מכל מצ祖ם ודין, וע"ש זה נקראים עמר נקי, ולפיכך הם יכולים להאהז בgalgulata, שהוא ג"כ בסוד אוריון דכיא מאותו הטעם, כנודע. (אלף של"ד אות פ"ד א' שכ"ט אותן ע"ה).

ב' בוחנות שבנויה:

יא) עניין ב' הבחינות שבו נתחלקו נ"ה דעתיק, הוא הרושך לכל בחינת מל"צ מלובשי המוחין שנוהגים בכל פרצופיazelotot. כי תיקו אותם, לבחינתנו נ"ה שלמעלה מיסוד, ובבחינתנו נ"ה שלמטה מיסוד. פירוש: כיabalooנה"י דעתיק, שהם לבושים מוחין דא"א, יש בהם ט"ס, כי הם בח"י האו"ח שיצאו על המ"ז דא"א בהיותו כולל במסך הראש דעתיק, וכמו שיש במוחין שיוציאו בשבייל א"א, ע"ס דאו"י, כן

נמשכים מהויה דע"ב אשר שם, ואורות האלו נקראים ארבע מאות שקל כסף, לפי שהם נמשכים לבבושים דבינה, וספריות הבינה הם מאות, וע"כ הם ד' מאות. ובמקומם בא"א עצמו, הם ארבע מאות אלף ולמן כי הספריות דשערות והחוורתה הם בסוד מאה אלף, דעתיק אלף אלף. כמו"ש באו"פ (דף אלף שכ"ט ד"ה וטעם).

אשכחא פקיה:

ט) נה"י דעתיק שנעשו ללבושים מוחין דא"א, נחליים למל"צ דצל"ם: אשר בחינתה שם' שביהם הם הירכין הגבוים מיסוד, המלבושים בכב' אודניין, והם נשארים תמיד בבחינת אוירא, כי מהם לא נפיק ה' מאור. ובבחינת הל' שביהם, מלובושים בכב' עיניין, שהם בח"י הירכין שלמטה מיסוד, הנקראים נ"ה דעתיק הгалלים, ככלומר שביהם החסדים מתגללים, כי בגדרות יוצא ה' מאור שלהם, ונעשה לבחינת אור, כנודע. והוא תיקון הששי דז' תיקוני גלגולתא הנקרה אשכחא פקיה דלא נאים ונפטר תדירא. כי אחר דנטיק ה' מאור ונקחו העיניין בהארת תכמה, מהה נשארו כן בקביעות, זו"ש דלא נאים ונפטר תדירא. אבל בז"א אין תיקון זה נוהג בו בקביעות, כי אין מוחין דגדלות קבועים בו. וו"ס התפללה, פקח עיניך וראה וכמי, שהוא להמשיך תיקון זה בז"א. (דף אלף של"ד אות פ"ד).

ב' אודניין:

יז) ב' אודניין הם תיקון הרביעי של ז' תיקוני גלגולתא. וביהם מלובשים בחינתנו נ"ה דעתיק הגבוים מןasisod, שהם בחינתה שם' דצל"ם, כמ"ש להלן בתשובה י"א. והם בחינת חסדים מכוסים, כב"ל בתשובה ט'. וע"כ לא נוכרו בהוור, אודניין בא"א, בין ז' תיקוני גלגולתא, משום שבחינה זו אין בהם משום חידוש, כי כבר נוכר תיקון זה. שם' דצל"ם אצל גלגולתא שהוא תיקון הא.

וכיוון שנהי דעתיק שמדובר לבושים מוחין דא"א, נחקרו בתיקון זה דצל"ם נעשו לשורש כללו לבושים מוחין דאצילות, שבעת לידיהם הם מתחלקים ומתלבשים באלו מל"ע ע"ד הנ"ל. כמ"ש במקומם. (כג"ל דף אלף ס' אחרות ק"ה. עיין שם כל החמיש) ומכאן נתפרקו ונתקנו כל ג' הראשונים דא"א וכן החומרתי והשערות רישא ודקינה, בבחינת י"ג, שפירושם, ג' הווית זג' אותיות דצל"ם, שם י"ב אותיות וחידך ליהן. כמ"ש לעיל בחשובה ג' ע"ש. (אלף שכ"ח אותן ע"ד).

ב' ביעי וברא:

יב) נודע, שלמלות שמשה בפרשוני א"ק, דהינו מלכות דמצוזם א' בגונזה בפה דרדרל"א, ואין עליה עוד שום זוג בכל פרטורי אצילות. אמן עכ"ז הארתה של המלכות הווע, נמצאת בהכרח גם באצילות, דאל"ב, לא היה מציאות להעלאת מ"ז עד כדי להזכיר את י"פ להמודגות, כי למסך דמלכות דמצוזם ב', שיצאה מתחילה בחסרונו של אלו אה"פ, לא נמצא בבחינת מ"ז, שפירשו התעוררות, להמשיך שוב את אה"פ שהוא נוהגים בזמנים א', להוית מחוסרת אה"פ מתחילה אצילותו וו"ס ההכרח שבכל מ"ז יש ב' טפות, בסוד טפיים עולות מלמטה, דהינו שצrik להכלל בהם ב' בבחינת המלכות כי בבחינת המלכות. דמצוזם א' גורם החימום וההתעוררות להמשיך את אה"פ החסרים לממדגה. ובבחינת מלכות דמצוזם ב', מקבלת הזוג והודת המ"ד, כי אין בבחינת זוג על מלכות דמצוזם א' באצילות לאחר שנגנזה ברדרל"א, כנ"ל. וו"ס טפה א' יורדת מלמעלה, דהינו טפה מ"ד המקובלת למלכות דמצוזם ב' בלבד.

ושורשה של ואירת המלכות דמצוזם א' הנמצאת באצילות, הוא במ"ס המלבשת לגבורה דעתיק. כי כה העבית שבספר שמלכות, איןנו מגולה בראש ביחס המשמש שם ממטה למעלה, אלא כתה

בהכרחulo ממשך שבפה דעתיק ע"ס DAO"ת, המלבושים לאותם העיס DAO"י, כנודע, והעיס DAO"ח אלו, נקראות בשם נהי דעתיק, משום שייצאו על בוחנת מסך דעתיק, שהוא בוחנת מלכות, והתכלותה של המלכות והוא בנו קויים, נקרא נהי, כנודע. ואלו ע"ס דנהי דעתיק, שורשם הם בינה ז"א מלכות, שג' קויים בינה הם חב"ד, וב' קויים DAO"ה הם חג"ת, וג' קויים שבמלכותם הם נהי, כנודע.

וכדי לטהר את ג"רداول המוחין מכל בוחנת צמצום והין, חילק אותם לב' בוחנות בינה: כי ג"ר בינה הם חמץ בסוד כי חוץ חסד הוא, ואיןם מקבלים חכמה, ולפיכך אין שום צמצום נוגג בהם, כי אין צמצום נהוג רק על אור חכמה בלבד, כנודע, וחיקון זה נקרא בשם, הגבהת ירכין למלחה מסוד, כי החלק זה של החב"ד דנהי שנתקן בג"ר בינה בבחינת חסדים מוסים, נתעלו למורי מן המסק שלasis, ואיןו מתמעט מסיבותו בעת קטנות, וכן אין מתגדל על ידו בעת גדולות, כי איןו מתמעט על ידי המסק Disod, משום דג"ר בינה, הם שאין שום צמצום שלוט עליהם, כנ"ל. ואינם מתגדלים על ידו, כי הג"ר בינה אינם מקבלים חכמה לעולם, אפילו בעת גדולות, בעת שהמסך Disod ממשיך חכמה. ותיקון זה נקרא בשם ט' דצל"ם כנודע.

וחילק הב' של חב"ד דנהי דעתיק, נתקנו בבחינת ז"ת בינה, הצריכים להארת חכמה בשביל שום שורש לו"ז, וע"כ הם בוחנים לגיה נגלים, כי הם צריכים לחסדים מגולים, ובוחנים לגיה שלמטה מסוד, כי הם מתמעטים ע"י מסך Disod בעת הקטנות, שחסרונו חכמה פוגם אותה, כי הם צריכים לה כנ"ל. וכן מתגדלים על ידו בעת גדולות, כי או מקבלים ע"י הזוג מסךasis היסוד, בבחינת ואירת חכמה ותיקון זה נקרא ל' דצל"ם. ובבחינת חג"ת נהי, שבנהי דעתיק, המקבלים מל' דצל"ם, נקראים בשם צ' דצל"ם.

חלק יג' לוח התשרי לפי המלות רישא ודיינא דא"א א' תנאה

שבחו"ב, ובוחינה ל', וע"כ הם נבחנים לחג"ת כי מלחמת שג"ר דחו"ב קבלו לבחינת ס' נמצאים העיניין שיצאו לבר מבחןת ג"ר, ונעשה לחג"ת. וע"כ נשתנו בחינת העיניין בפרצופי אצילות, שאניהם בחינת חוו"ב כמו בא"ק, כי זהו מסכת תיקון הצל"ם שנתחדש בפרצופי אצילות שהחוב"ד נתחלקו בהם, לגיר ווית, כմבוואר. וע"כ נעשה כאן ב' בח"י חג"ת: א' היא בחינת ל', שבאמת הם חב"ד, אלא עיי תיקון הם יוצאו לבר מגיר ונעשה לחג"ת. וב' הם חג"ת האמיתים, שם צ' דצל"ם.

והו ג' ספירות הנוספות כאן על הע"ס הקודמים שבפרצופי א"ק, ונעשה בסוד יי"ג, (כובל אלף של"טאות צ"ו) כי נעשה כאן ב' בחינות חג"ת, כנ"ל, כי נעשה חג"ת בג"ר עצמו ג"כ, שהם ל' דצל"ם. הרינו שנותנו ב' ספירות חדשות שלא היו בפרצופי א"ק. וע"כ יש כאן בע"ס דראש ב' מני חוויג: א' הם, ב' עיניין. וב' הם, ב' לחיטים, שהם ב' תפוחין קדישין. שב' העיניין הם חוו"ג דבחןת ג"ר, וב' תפוחין קדישין הם חוו"ג האמיתים דבחןת ו"ק. באופן שיש כאן יי"ג ספירות: גלגולתא כתה, וב' אודניין ומזהא חב"ד, וב' עיניין ושורש חוטמא, הם חג"ת דג"ר, דהינו ל' דצל"ם. וב' תפוחין וחוטמא חג"ת ממש, וב' שפווון ולשון נה"כ. והפה מלכות. וכל אלו מגולים רק בעת גדלות אבל בקטנות, אין הדעת מגולה במצחא, וכן אין החוו"ג מגולה ב' תפוחין, כי או אין בהם יותר מרוח נפש, אשר רוח מלובש ב' אודניין ומזהא, וע"כ הם נחשבים לחג"ת, ונפש מגולה ב' עיניין וחוטמא, ונחسبים לננה"י, ומשם ולמטה אין שום גילוי בכלם המתחנונים שום ב' תפוחין ופומא וכו', (אלף של"ד אות פ"ד, א' של"ט אות צ"ו).

ב' רישין:

טו) ראש דא"א יש בו בחינת זכר ונקבת, והם מב' הרשימות שעלו בעת

מתגללה בגוף, כלומר, בהיותה משפעת ממעליה למטה שלמות נушה לשורש עליהם מלמעלה, או נעשו מוגבלים בהארחה. וע"כ אותה המלכות דעתcum א' המשמשת בפה לדידל"א, אין לכך מגולה ברדל"א אלא בגיןו שלו דהינו בחג"ת נה"י דידל"א, והוא בכו שמאל דגוף, דהינו בגבורה והוד דגוף, כי בכו השמאלי משכנן הגבורה, וכן נמצוא שגבורה דעתתק, הוא תחילת הגיליי דכת המלכות דעתcum א' הגונה ברדל"א. וכיון שהוא מלבשת במוס' ע"כ נמצוא שם שורש המלכות הוז. ושורש הוז נקרא בוצינה דקרדנותא.

ולפיכך גם בנה"י דעתיק יש הארתה בהוד דעתיק, כנ"ל. ובוחינה זו נקרא גו"ה הפנימיים דעתיק הגנווים ב' אודניין דא"א, כי להיוותם לעמלה מיסוד דעתיק, שפירשו שנותנו בבחינת ס' דצל"ם, אין שורש הדין שבה, מעט כלום שם בא"א, והם הנקרים ב' ביעי דוכרא המבשלים הווע, כלומר שנותנים כח החיים וההתעוררות להמשיך אה"פ החסרים, שכח החיים הוז אינה נמצוא במלכות דעתcum ב' כנ"ל. וכן הם נמצאים גם בבח"י הנוקבא בסוד שתוונות מ"ז לצדיקים, ובסוד טפים עולות מלמטה כנ"ל. (א' שכ"ח אותן ע"ד).

ב' חיים:

יג) עיין להלן בתשובה יי"ד. (דף אלף א' שם"ב אות ק"ד).

ב' טינין:

יז) הם בחינת חוו"ג דעת"ס דראש. ואף ע"פ שבפרצופי א"ק נבחנים העיניין לחו"ב, אמן נtabar לעיל בתשובה יי"ב, שחוב"ד דעת"ס דנה"י דעתיק נתחלקו לב' בחינות ס' ולי, ע"פ התחלקות הבינה לגיר ווית, ועל פיהם נתחלקו ג"כ הע"ס דראש, וע"כ נתחלקו גם חוו"ב דראש לב' בחינות: שב' אודניין הם ג"ר שביהם, ובוחינת ס' והם נבחנים לחו"ב. וב' עיניין הם בחינת ויק

דעותיק מלובש ב' אודניין, בסוד ב' ביעי' דוכין. כמ"ש כל זה לעיל תשובה י"ב. ע"ש. (אלף ש"ט אות נ"ז).

בוצד"ק גינוי במוחים:

י) גבורה דעתיק נקראת בוצד"ק, וכיון שמו"ס מלכשת אותו, כי גלגולתא דא"א מליבש לחסיד דעתיק, ומוא"ס מלביבש לגבורה דעתיק, כנודע. ע"כ נמצא, שבוצד"ק גינוי במוחים, כנ"ל (בתשובה ט"ז) אלף ש"ט אות נ"ח אלף שע"ד אותן קס"ט).

ביטוש דבוצינא דקרדינוטא:

יח) מלכות דצמצום א' המירה באצלות מכח התלבשות הגבורה דעתיק במוחים, נקראת בוצד"ק, כנ"ל בתשובה ט"ז. ונתבאר בתשובה י"ב, של בח"י התהועරות והחלומות של המ"ן, גמשתך רק מלכחות דצמצום א', והתהוערונות הזאת נקראת בשם בשם בטישה, שהבוצד"ק בוטש ומעורר המוחין לבירר ולהעלות מ"ן (אלף ש"ט אות נ"ח).

בישול המין:

יט) כבר נתבאר זה בתשובה י"ב, כי הוא כח המלכות דצמצום א', הנמצא בנו"ה הפנימיים של מעלה מיסודה הנקראים ב' ביעי' דוכרא, שבה כח חימום הגורם להעלות מ"ן להמשיך אח"פ החסרים, ובcheinmom הווה משתלים בחינת מ"ן שייהיו ראויים להולדת נשמות, דהינו להמשיך בחינת טפה מע"ס הנשלמות עם אח"פ, כי זולתה לא היה שום התהוערות במלכות דצמצום ב', שמננה כל בחינת הזוגים דאצלות, שתוכל להעלות מ"ן להמשיך אלו אח"פ החסרים לה, כי מתוך שנאצלה כן מתחלה, אינה מרגשת בחסרון. וכן נקרא הטסיון הזה של מלכות דצמצום א' בשם בישול הזרע, או בישול המ"ן, כי מכחה בא שלמות הוו שתהיה ראוי לזרע ולמ"ן שישפיך להמשיך מ"ז להולדת נשמות, אמן עצם המ"ן, שעליה הור

העיבור שלו לפה דראש דעתיק, ע"ד זכר ונקבה שבראש דע"ב דא"ק, שנחברар לעיל בדברי הרב (דף רצ"ב אות ד' וכו') וכן ע"ד זכר ונקבה שבג"ר דנקודים, שהוכר נקרה כתר, והנקבה או"א, כמ"ש בחלק ו. שהזכר הוא בחינת רשיימו דתלבשות והנקבה היא בחינת רשיימו דעבויות, והם מחוייבים להכלל זה מזות, כי על רשיימו דתלבשות אין יווץ שום זוג, אלא שהוא נכלל ברשימות דעבויות דנקבה, ויוצא עליו קומת הזכר, וכן הנקבה נכללת ברשימי זכר ויוצא עליה קומת הנקבה, כמ"ש שם באורך.

ואלו הם ב' ראשים הנכללים בראש דא"א, שהוכר נקרה גלגולתא, והנקבה נקראת מו"ס. ובבחינת הוכר מאיר רק בראש, מטעם הייחו מעיקרו רק בח"י רשיימו דתלבשות, ע"כ אין בו כח להפטש לבחינה כלים דגופא, ובבחינת הנקבה, שהיא בחינת מו"ס שיש בה בחינת עביות מעיקרה היא המפטשת לבחינה כלים ובחינת גות. וע"כ כל הע"ס שבראש אנו מבחינים להארת הזכר שהוא גלגולתא, להיותו בחינה העליונה, שהתחthon ממנו, שהיא מו"ס אינה עולה בשם, כנודע. ולפיכך כל יג' ספרות שבראש, וכן בחשובה י"ר, נחשים לבחינה גלגולתא בלבד. אלא אחר שנפסק הארת הגלגולתא, שהוא בלתי התהווון, משם מתחילה לתגלות בחינת מו"ס, דהיינו ב"ג תיקוני דיקנא וכל הגוף דא"א. ועיין היבט בסתכלות פנימית א' ח"מ אותן ח' וט', שנחברар כל זה באורך. (דף אלף של"ח אות צ"ד).

בוצינא דקרדינוטא:

טו) הארת מלכות דצמצום א' נקראת בוצינא דקרדינוטא, ותחילה היא בגבורה דעתיק, כי אין מלכות זו מצויה אלא בעתיק, והיא שורש הגבורות שבגולמות, כי הגבורות שבאבי"ע, הם רק מצמצום ב', שהוא רק ענפי מצמצום א', כנודע. וגבורה זו דעתיק מלכחת במוחים, ובבחינת הור

חלק יג לוח התשרי לפ' המלות רישא ודיקנא דא"א א' תנז

שם מAIRה הגלגולתא הגובה ממנה, ואין הארתה מוא"ס עולה שם בשם, אלא במקומות שנסתים הארתה הגלגולתא, שם מתחילה הארתה מוא"ס, וכיון של"צ דשערות שם י"ג תיקוני דיינא, אינם יכולים לקבל מהגלגולתא, כייל לנן מתגלה בהם הארתה מוא"ס, וע"כ הי"ג תיקוני דיינא מיווחים למוא"ס.

וענין היותם כל אחד בבחוי י"ג, כבר נתברר לעיל בחשובה ג' ע"ש. (דף אלף ש"ט אות צ"ו). דף אלף שם י"ג אות ק"ז. ק"ז ק"ח).

ג' רישין דא"א:

(א) כבר ידעת, שעקרו דא"א הוא רק ב' רישין שהם בבחינה זכר ונקבה בראש, שהוחר נקרא גלגולתא, והנקבה נקראת מוא"ס. כנ"ל בתשובה ט"ו ע"ה. אלא שהוחר שהוא גלגולתא, נחלה עצמו לב', רישין, מסכת התקין של מל"ץ דצל"ם, שנתקנו בהם המוחין דא"א כי ג"ר דגלאתא קבלה בחוי התקין של ס' דצל"ם, שאין המסך דפה דעתיק יכול לשלוות עלייה, רק על ז"ת שבת, ונעשה מסך דעתיק לבחינה רקיע המבדיל בין ובין ז"ת שלה, שהמסך זה נקרא קרומה אוירא, כנודע. ולפיכך יצאו ז"ת דגלאתא לב' בבחינת הגלגולתא, ונעשה לבחינה מוא"ס, דהינו בסוד מים תחתונים שמתוחת לרקייע, ובעת הגדלות יורדת ה' מאוריר שלה, ואשתאר אור, כי בה מתגלה הארתה החכמה, אבל בגלגולתא שהיא נתקנה בס' דצל"ם, אין ה' יוצא מאוריר שלה, ואפייל בגדלות הוא בבחינת מוחרי מוחא, כל זה בא מכון התקינו דקרומה אוירא, ולכן מיווחים השערות למוחא אוירא דהינו בבחינת הקרומה אתתקן בו. והי"ג תיקוני דיינא מיווחים למא"ס, כי גם השערות קבלו התקינו על הגלגולתא צל"ם אשר ס' שבהם נתקבלו על הגלגולתא בבחינת عمر נקי, אמן ל"צ שבhem, שאיןם ראויים להתאחד על הגלגולתא שהיא בבחינת ס', הם יוצאים בבחינת ראש דגלאתא, ומכללים רק הארתה מוא"ס בלבד. כי במקום הראש, אין הארתה מוא"ס יכולה להתגלה, כי

גילוי מצחה אוירא:

(ב) עקרו דא"א הם ב' רישין: גלגולתא ומוא"ס, שגלגולתא מאיר בראש בלבד והוא י"ג

נעשת הווג והורדת המ"ד, אינה מבחינת המלכות הוו דמצומם א', כי אין עליה זוג בכלחו פרצופי אב"ע, כנודע. ולכן מוכנה בחו' השתפותה במ"ן רק בשם בישול הירוש בלבד, כלומר, שמכינה ומשלמת את המ"ן, אבל איננה בבחינת עצמות המ"ן, והבן. א' שכח אותן ע"ד).

ג' בחר של י"ג:

(כ) ד' בבחינות של י"ג בבחנים בראש דא"א: א' י"ג דגלאתא, שם מתגלים במצח ובפניהם. כמ"ש בדף אלף של"ט אות צ"ו. ב' הם י"ג אוורחין חורין. ג' הם י"ג נימין דשער. ד' הם י"ג תיקוני דיינא. כמו שמשיר שם הרוב באו'ת ק"ה ק"ו וכו, והנה הי"ג חורתה מיווחים לגלגולתא משום שהם מתלבשים בראש דגלאתא. והי"ג נימין דשער מיווחים למוחא אוירא, משום שהשערות הם צמצומים, שהתחולמת מתחילה רק מתקרומה אוירא, שם פועל כה המסדר מצומצם ב', שמסבתו, נתקנו המוחין במל"ץ דצל"ם ואין גלגולתא מקבל את ג"ר דחכמה הרואים לה לקבל מקומת ע"ב, כי ס' דצל"ם אינה מקבלת לחוכה זולת חסדים מכוונים בלבד, בסוד כי חוץ חסד הוא, בטבע ג"ר דבינה, כנודע. וע"כ יוצא אותו חלק ג"ר דע"ב לחוץ מריאש, ונעלם בסוד מكيف חוץ. אשר האו"ח והלבושים של ג"ר דע"ב הללו, נקראים בשם שערות, כנודע. הרי שכיציאת הע"ב לחוץ, והשערות שנתנו בבחינת מוחרי מוחא, כל זה בא מכון התקינו דקרומה אוירא, ולכן מיווחים השערות למוחא אוירא דהינו בבחינת הקרומה אתתקן בו. והי"ג תיקוני דיינא מיווחים למא"ס, כי גם השערות קבלו התקינו על הגלגולתא צל"ם אשר ס' שבהם נתקבלו על הגלגולתא בבחינת عمر נקי, אמן ל"צ שבhem, שאיןם ראויים להתאחד על הגלגולתא שהיא בבחינת ס', הם יוצאים בבחינת ראש דגלאתא, ומכללים רק הארתה מוא"ס בלבד. כי במקום הראש, אין הארתה מוא"ס יכולה להתגלה, כי

שכפניהם, החלקים בלי שערות, הם מבחינת מהוא דairoia כנ"ל בתשובה כ"ב ע"ש. אלא מבחינת ב' רישיון, נקראים ג'כ תיקוני הפנים על שם הגלגולתא. (אלף ש"ח אותן נ"ה אלף ש"ח אותן ל' ול'א).

גלאתא ופנימ רדא"א:

כד) חלק הראש המכוסה בשערות נקרא גלאתא, והוא בחינת מ' דצל"ם, שבו אין ה' נפיק מאירא. והחלק הראש שהוא חלק בלי שערות, דהיינו מצח ולמטה, נקרא פנים של הראש, והוא בחינת ל' דצל"ם, שבו נפיק י' מאיר ואשתאר אור. וגם הפנים עצמו מתחלק במל"צ. כי כל ג' בחינות דצל"ם כוללים זה מוה, כנ"ל בדברי הרב (אלף ש"יב אות ל"ט) וב' אודניין ומצחא הם בחינת מ' שבו, וב' עיניין הם בחינת ל' שבו וב' תפוחין וחוטמא עם הב' שפונו ולשונו. וופומא הם בחינת הצל' שבו. עיין לעיל בתשובה כ"ג. (דף א' של"ט אותן צ"ו).

ר' אורחין חורין:

כה) עיין תשובה לי' ומ"ה. (אלף אלף ש"ז אותן צ"ו).

ר' מאות אלף עלמי:

כ"ז) עיין תשובה ח'. (אלף ש"ג אותן קכ"ב אלף שס"ב ד"ה אמנה).

ר' נמיין דשער:

כו) עיין בתשובה מ"ו. (אלף שנ"ד קכ"ו).

ר' בחינות דעת בא"א:

כח) נודע, כי ע"י הארת ע"ב ס"ג דא"ק באצילות, מתבטים הפרשאות שבין הפרוצפים, שהם הגבולים דצמצום ב', שבאה מהמת עליית ה"ת לעניים כי או יורדת הה"ת

הקנים כנ"ל בתשובה כ' שם גלאתא וב' אודניין ומצחא, וב' עיניין וכו'. ומור"ס מאיר לבר מראש ב"ג תיקוני דיקנא וגופא. ע"ש. גלאתא עצמו מחולק לב' רישיון, ע"פ התחולות והם"ל, שגלאתא הוא בחינת מ' בחסדים מכוסים, שבו אין ה' נפיק מאירא, ול' היא מוחא דairoia, שהוא בחינת חסדים מגולים, שבו נפיק י' מאיר ואשתאר אור. כנודע. ולפייך נחלהך הראש לבי' בחינות אלו, כי מקום השערות הוא בחינת גלאתא, שבו אין ה' נפיק מאירא, וע"כ השערות קבועים שם ומקום המגולה הוא בחינת מוחא דairoia, דהיינו מצח ולמטה, שם חלק בלי שערות, דהיינו בכל שטח הפנים.

אם גם בחינות קטנות, מטרם דנפיק י' מאירא, נמצאים השערות גם בבחני' מצח ולמטה, אלא מתוך שה' עתיד לצאת שם בעת, גודלות, ע"כ אינם נבחנים לאחוזים בו כמו בגלאתא, אלא שנבחנים שהשערות מכסים אותו שם, באופן שבעת הדגדות, אשר ה' נפיק מאיר ואשתאר או, או מסתלקים השערות מלכסות על הפנים והמצח, ומצחא דא"א אתגלי. וזה היא תיקון החמישי, הנקרה רעווא דרעווין שהוא גilioי המצח, כי השערות נסתלקו ממש, כנ"ל. ואו נקרה המצח בשם הזה, של מצח הרצון, כמו' שבודה מצח אנתגלי מעתיקא קדישא, רצון אكري. (אלף של"ה אותן פ"ג. ואלף שט"ח אותן קני' וקנ"ז). ז肯"ח).

גלאתא דא"א:

כג) גלאתא דא"א הוא קומת הוכר שבראשו, ומור"ס הוא קומת הנקבה שבראש. כנ"ל בתשובה ט"ו. ע"ש. וכל ההארות שבראש הם גלאתא, להיוון הבחינה העליונה שבראש, שהקטנה ממנה, שהיא מור"ס אינה עולה שם בשם. אלא שגלאתא עצמו, מחולק לב' רישיון שם גלאתא זairoia, ומקום המכוסה בשערות, נקרה גלאתא, ומצח ולמטה שם ה"ב תיקונים

חלק יי'ג לוח התשרי לפי המלות רישואודיקנא דא"א א' תנט

ומלבושים לחב"ד אלו דעתיק, יש להבחין שם עוד, כי נקבע המסדר שבין הגלגולתא למוחא דאיירא, דהינו בין הם ותלי' ושניהם נעשו לבחינה אחת. והוא נקבע המוחא דאיירא בבחינת דעתך דרדל"א, כי להיוות המוחא דאיירא בחינת ז"ת, ע"כ נקרא דעתך. ובבוחות הגלגולתא עצמה, לא יצא מעולם מתי"ר רدل"א, כי אין המסדר דרדל"א שולט עליה, שהוא בבחינת בכי"ס, ונמצא עתה, שמווחא דאיירא נעשה לאחר עם הגלגולתא נעשה גם האירא לבחינת רדל"א, וו"ס דעתך דרדל"א, אהוי נהורא בהאי אוירא. כי נעשה לדעתך ממש.

ומלבד זה, יש ג"כ שם בחינת דעתך כללות הראש דא"א, והוא תחת דעתיק עצמו, המלבוש בקרומה דתחת מוס". כי בהיות שגלגולתא מלבייש לחסיד דעתיק שנעשה לחכמתה שלו, ומוס מלבייש לגבורה דעתיק שנעשה לבינה שלו, נמצא הת"ת שלו, נקבע רק למוס בלבד, כי אלו אח"פ שיצאו מראש לחג"ת דבוקה, הם רק ממוס", כי בחינת הגלגולתא אינה מתחשבת לגוף, כמו"ש שם.

ב' דעתך בעלייה זו: א' המוחא דאיירא עצמו שנעשה לדעתך דעתיק משום שנעשה לבחינה אחת עם רDEL"א, ודעתך ב' הוא ת"ת דעתיק המלבוש בקרומה שחתת מוס"ס תוך המצח דאריך אנפין, דהינו בבחינת קו אמצעי דא"א, אבל המוחא דאיירא, כבר נתברר עם בחינת גלגולתא לאחת, ונעשהuko ימיין דראש א"א, והוא נקבע לדעתך רק בבחינת רDEL"א. כן"ל. ונהנת נתבררו ב' מיני דעתך בעלייה דבחינה א' דא"א, דהינו בעלייה ג' רישין שלו לעתיק.

וכן יש ב' מיני דעתות גם בעלייה בבחינה היב, דהינו בעלייה חג"ת דא"א לבחינת חב"ד שלו, ע"י חיבורם עם הראש דא"א, כי המסדר דמוס", שהוציא הגורן וחג"ת מתחבטל כל הבחן שביניהם, ולהל' מתחברת עם הם' לבחינה אחת.

משמעותו, ואח"פ חוררים למדרגותם. והנה אז יש ב' בחינות עלות בא"א: א' שג"ר דא"א עולים לעתיק, והוא להיוות בחינת אח"פ דעתיק, וכיון שה"ת ירדה מהעתק הדרי נתבררו ג' רישין עם גו"ע דעתיק למדרגה אחת. ועליה הב' היא, מבחינת אח"פ של עצמו, כי גם בו החכמה סתימאה, שהוא בחינת עינים, נתקנה במסך דה"ת, והוציאיה הבינה וו"ז לגוף, שם הגורן ותג"ת כנודע, ועתה שנחבטל הפרסא, וירדה ח"ת לפה, עלו הגורן וחג"ת נתבררו עם הראש דא"א. ונמצאו החג"ת שנעשו לחב"ד שלו.

והנה העליה הא', שהיא עלית ג' רישין לדREL"א, נקבעת לעליית הגלגולתא דא"א, כי כל ההארות דרש דא"א הם רק מגוללת, כגון בתשובה ט"ו ע"ש. ועליה היב' שהיא עלית חג"ת דא"א לבחינת חב"ד שלו, נקבע רק למוס בלבד, כי אלו אח"פ שיצאו מראש לחג"ת דבוקה, הם רק ממוס", כי בחינת הגלגולתא אינה מתחשבת לגוף, כמו"ש שם.

ונודע, שע"י ירידת ה"ת מעינים, נעשים ב' דברים, א' עניין החזרת אח"פ אל המדרגה וב' עניין הביטול של התחלקות של ס"ל, כי כל עניין התחלקות דמ"ל, בא מחתמת המסדר דה"ת שבעינים שמעל הבינה, שאנו מצאים ה"יר' דבינה מתחקנים בס' כדי שלא יסכלו כלום מסך שעיליהם, וו"ת דבינה הצריים להארת חכמה, מוכרים לה החלק ולעצאת מג"ר, כי מתמעטים ע"י המסדר שמעל הבינה, ונעים לו"ק. וכן באבל בעת החוויג שאו יירדת ה"ת מעינים, מקומות שמעל הבינה, ובינה וו"ז חוררים לראש, שוב אין חילוק בין ג"ר לו"ק, כי גם הו"ק הם בחינת ראש כמו הג"ר, ונמצאו מתחבטל כל הבחן שביניהם, ולהל' מתחברת עם הם' לבחינה אחת.

ולפ"ז נמצוא בעלייה חג"ת דעתיק לchap"ד שלו, שאו עולים עליהם ג' הרישין

הוא דעת דמולא, המזוג לחו"ג דא"א שנעשו לחו"ב שלו. וב' הוא אחר ירידתו למקומו, שkomoth דעת זו שיצאה בעת הוווג בעילון, ירידה ונעשה עתה לבחינת ר'ק, ועומדת בין כתפיו דא"א, כמבואר. (אלף רצ"ט אותן כי בכל המשך עד אותן י"ז).

דעת דא"א במול התהtron:

(ט) בעת עליית הפרצופים שחג'ת דא"א נעשו לחב"ד שלו, או אין הת"ת מספיק להיות הדעת שלו, אלא בחינת המסלק שבתיקון הי"ג הוא המזוג לחו"ב שלו, הנקרא מולא, כמו"ש לעיל בתשובה כ"ח באורך ע"ש. (אלף שב אותן י"ג. מבוא שער ג' חלק ב' פרק א').

דעת שבכתריו דא"א:

(ל) כיוון שהדעת המזוג לחו"ב דא"א, בעת העליה, הוא בחינת המזולא, כי הת"ת שלו אנו מספיק, כנ"ל בתשובה כ"ה. נמצא שבעת ירידתו דא"א למקומו שאנו נעשת בחינת המסלק שבו לבחי' המקיפים נמצאו שחרר בחינת המסלק הרואי לווג הווה, וע"כ אין לדעת בחינת זוג בראש, וקומה זו שיצאה בעת העליה, יורדת לבחינת ר'ק, שעניידתה באחוריה הת"ת, כי הפנים דת"ת הווה בחינת ג"ר בלבנה, שם מלביםים או"י בקומת ס"ג, כנודע, ע"כ נבחן הדעת לאחוריים דת"ת, שנקרא כתפין, כנ"ל. בתשובה כ"ח ע"ש. (אלף ש"ג אותן ט"ו וט"ז ודרכ' אלף ש"צ אותן קצ"ג).

דעת שבראש דא"א:

(לא) אין לא"א דעת בראשו, זולת בעת עליית הפרצופים, שאו עלום ג' רישין לג"ר דעתיק, כי חג'ת דעתיק נעשו לחב"ד שלו, ונמצאים ג' רישין דא"א מלובשי חג'ת אלו, שגם המה עלו לג"ר החלו. ואו נבחן הת"ת דעתיק שנעשה לדעת דא"א, והת"ת הוה

כאן לבחינת מסך דצמוץ א' כמו שכתבי בהסתכלות פנימית דף אלף תמ"ג אות י"ב, لكن אין הת"ת מספיק להיוות לבחין דעת, כי אין בו بحي' המסלק והעוביות הרואי לווג ולפיכך נעשה כאן המסלק לבחינת מזולא, דהיינו התקון הי"ג דדקנא, לבחינת דעת המזוג, כמו"ש שם, שבעת הוווג שבחין הקומה של ע"ב המגוללה חורו וויצא בג"ר דא"א, כי מל"ץ שבו נתבטלו, ע"ש וכן נבחן, שהמקיף חורו נכנס לראש, ונעשה לפנימי, וכיון שהשערות הם המלבשים שלו, נמצאים גם הם נוכנסים לראש וונעים לפנימים. וע"כ המסלק שבתיקון הי"ג המגייע לחוזה דא"א, שעה עם הת"ת ונעשה לדעת דא"א כמו הש"ע דת"ת, הוא המזוג בין החו"ג דא"א שנעשו לחו"ב. כי בחינת הת"ת עצמו אינו מספיק, להיוות לבחינת כל דצמוץ ב' כמו"ש בהסתכלות פנימית ע"ש.

ולפיכך אחר הוווג בירידת א"א למקומו שאו חוררים התקיונים של מל"ץ, והמקיף חור שוב יוצא מן הראש דא"א וכן השערות שוב נעשו למקיימים, נמצא כל קומת הדעת שיצאה על מסך דמולא, אינה יכולה להיות בראש, כי אין לו שם לבחינת זוג, כי המסלק שלו, שהוא המזולא כבר יצא מבחן הפנימיים ונעשה למקיימת. וע"כ יורד הדעת מון הראש לתוך המקום שבין הכתפין דגוף א"א, כי נעשה לבחינת ר'ק בלי ראש, כי אין לו שם זוג, כנ"ל. וכיון שבחינת הפנים דת"ת הוא בחינת ג"ר בלבנה כי קומת או"א מלביםים שם, שם קומת ס"ג, ע"כ אין ר'ק הזה של הדעת יכול לעמוד בפנים דת"ת אלא באחוריו, שהם הנקרים כתפין דא"א.

והנה נתבארו ד' מיני דעת: ב' מיני דעת בעליה בדינה א', דהיינו ב' רישין דא"א שנעשו לחב"ד דעתיק, שא' הוא, המוחא דאיירא, שנעשה לאחד עם הגלגולתא. וב' הוא הת"ת דעתיק המלבוש בקרומה שתחת מ"ס, והמלובש במצחא דא"א. ועוד ב' מיני דעת, בעליה בדינה הב': שא'

חלק יי'ג לוח התשרי לפי המלות רישא ודקנא דא"א א' חטא

כלל, והוא כולו רתמים. כי הוא נכון בבחינת ס' דצל"ם, ע"י הଘטה הראשי ירכין דנה"י דעתיק, כנ"ל בתשובה י"א ע"ש. תיקון ב': הוא טלא בדולחא, שהוא מוס דא"א, והוא עיקר הראש דא"א המתפשט מעלה למטה בבחינה גופ. כי גלגולתא ומוס' הם זכר ונקבה דראש, הבאים מב' הרשימות דהתקלות ועבויות הכלילות זו בו, כנ"ל בהסתכלות פנים מיל' ת"מ אותן ח' ע"ש וכיון שקומת גלגולתא באה בעיקר מרשים דהתקלות, ע"כ אין ממנה החפשנות לגוף, אלא מוס' הבאה מרשים דעבויות. והוא נקרא טלא, ע"ש שיש בה השורש דהויה דאלפין, שפירושה בבחינת צמצום ב', כי הקромא דairoא שהוא בבחינת המסך צמצום ב', אין שליטתו על גלגולתא דא"א, משום שנתקנה בבחינת ס' סתוםה שהיא בח' ג' דבינה, שאין שם מסך וצמצום שלוט עלייה, ותחילת כח המסך צמצום ב', מתחילה לפועל על מוס', וקرومאותו נעשה בסוד רקייע המבדיל בין גלגולתא למוס', כי הוצאה המוס' בבחינת מים תחומים, כמו' הרב לעיל (אלף שכ"ז) אותן ע"ב) הרי שתחלת כחו צמצום ב' גרשם במוס', וע"כ רמזו בו השורש דהויה דאלפין, גם-node, שמילכות צמצום א' גונזה ברדלא", ואין בא"א אלא ט"ס (כנ"ל אלף שב' אות י"ד ט"ו) ונמצא חסר ה"ת בערך רدل"א. וב' אלו גרמו בבחינת טל, כי יוד הא ואו הא, בגימטריא מ"ה, ובחוור ה"ת הוא בגימטריא טל', שזה מורה על ב' הידושים שנתקשו במוס': א' שנחרט מה"ת ואין בו אלא ט"ס. ב' הוא, שהוא השורש הראשון שנתרשם מן המסך צמצום ב', שהוא מילוי אלפין, כנ"ל. וע"כ נקרא בשם טלא, והוא נקרא בשם בדולחא, על שם ההתקלות של גבורה דעתיק בתוכו, אשר גבורה זו הייתה בבחינת ה"ת צמצום א' הגונזה ברדלא", שכחה מתגללה בעתיק רק ממעלה למטה, דהיינוך בגוף דעתיק, ובבחינת קו שמאל שבו, דהייננו בגבורה והוד, וגבורה מלובשת במוס', אלא שאינה בו בבחינת

מלובש במצוות דא"א. כנ"ל חשובה כ"ח ע"ש (א' של"ז'ו אותן צ'. א' תמא'ב אותן י').

דעת עליון דא"א:

(ב) המזלא שנעשה לדעת דא"א המזוג להסד ונבראה שלו שעלו ונעשה לחו"ב, כנ"ל באות כ"ט, הוא הנקרא דעת עליון דא"א. והוא משומש שאין לו זוג בהראש דא"א אחר שיורד א"א למקוםו, כנ"ל בתשובה ל' וכ"ה. (מבוא שערם שער ג' חלק ב' פרק א. אלף חמוץות ט"ז).

דעת דעתיק:

(ג) בעת עליית א"א לג' דעתיק, שאו מהתבל בבחינת התקון דמל"צ שבמושווין דא"א, ונעשה האירא עם הגלגולתא למדרגה אחת, אז נבחן מוחא דairoa לבחינת דעת דעתיק, משום שהבחינת הגלגולתא דא"א, אינה נבדלת מבחן רדל"א גם במקרה הקביעות דא"א, מחתמת התקון דם' אשר בה, וכן. וע"כ עתה בשעת עליה לעתיק, נבחנת האירא להדעת דעתיק. לנכון כתיל בתשובה כ"ח ע"ש. (אלף תמא' אות ט'. אלף שכ"ז אותן ע"ג).

התעבות האור ומיעוטו:

(ד) ע"י התקון של ההתקלות במל"צ שנעשה באצליות, נתמעט האור חכמה מהగ' רכל פרצוף, שנתקן בם' דצל"ם, וגם נתעבה בהשעתו ע"י הל' דצל"ם, ולהיותו רק בח' ויק דחכמה. כנ"ל בתשובה יא. א' ש"ד אותן כ"א).

ז' תיקוני גלגולתא:

(ה) ז' תיקוני גלגולתא הם: בר"ת ג"ט קר"ע פ"ה. שהם: גלגולתא, טלא בדולחא, קромא דairoa, רעוא דרעוז, עמר נקי, פקיחו דעינין, חוטמא. פירוש: תיקון א': שגלגולתא דא"א נכון בבחינת רישא חורא, פירושו, שאין בו שם גנון של דין

התלבשות המוחין במל"צ דצל"ם, הנוגה בפרשפי אצילות, כי הקרווא לא אודרך אלא מבחינת ל', שהיא מוחא דאוריא, ואינו פועל כלום על חי' ס', שהיא גללהא, מטעם כי כה זה של הקרווא אינו פועל על הם, גם בשעה קטנותו מטרם דואדך, בנ"ל, וע"כ אינו פועל עליו כלום גם בעת גדלותו אחר שנודך, ונמצא תמיד בכל המוחין אצילות, אשר בחינת ס' של המוחין אין להם שום גדלות וגילוי חכמה מכח הורדת ה"ית מעיניהם, שום שם הקטנות אינם מתקבלים מנגנה שוז"ס הגבהת ראשית ירכין דנו"ה דעתיק לעלה מיסוד. בנ"ל בתשובה י"א, ע"א.

תיקון ד': נקרא רעוא דרעוין. והוא שנקרוא גילי מצח הרצון דא"א, פירוש: כי בקטנות דא"א, בזמן שאין בו אלא נש רוח, שרוח מלובש בגללהא, ונפש במוחא דאוריא, נבחן או שההשערות מכסים על המצח והפנים דא"א ובדגולות נפיק י' מאוריא ואשתאר אור, ואו מסתלקים השערות מעל המצח והפנים דא"א, ונולד בזה בחינת מצח הרצון הנקרה,, רעוא דרעוון" כולם, הרצון שבו תליים כל הרצונות כי ע"ג גilio מצחא דא"א מתגליה גם מצח הרצין בא"א ובז"א. ונודע כי בחינת ב' אודניין ומצחא, היא בחינת ס' דצל"ם, שם תמיד בהסתדר מכוונים בנ"ל בתשובה י' וו"א. אמנם להיוות השורש להארת חכמה המתגללה בלאיהם. פירוש: שע"י הארת ע"ב ס' ג דאי"ק, לעת גדלותו דא"א, המורידה ה"ית מעיניהם, ומחזירה אח"פ, ומתגללה קומת חכמה בא"א, שה"סשתי נפיק מאיר דמוחא דאוריא והוא נעשה אור, בנ"ל (דר' א' שם"א אותן צ"ט). אבל מבחינת גללהא דא"א אין ה"י נפיק מאיר דילה, משום שתתקנה בם, דצל"ם, שבזה נעלם בחינת הג"ר דחכמה, בנ"ל בתשובה ל"ד. וע"כ כשהוא מair דמו"ס, איינו מair אלא מבחינת ה"ית דחכמה ומצא סותם אותו מבחי' ג"ר דחכמה והוא "אודרך" כי ה"י נפיק מקרווא דאוריא, וסתים" כי איינו משפיע מבחי' ג"ת דחכמה. נתיקון זה הוא השורש, לכל בחינת

זוג, אלא בטמיון, כי ע"כ אין בו אלא ט"ס, משום שלוכות דעתcum א' אינה בו בבחינת זוג, בנ"ל. ובורה דעתיק זו הגנוה במו"ס, היא שורש לכל הגבורות אצילות, שמנת בא סוד החיים ובישול הורענן"ל בתשובה י"ב, ע"ש. שפירשו, רק בחינת הכהנה לעלית מ"ז אבל בחינת זוג אין עלייה, ע"ש. וע"כ הוא חמץ טב על דורדייא, כי הוא שkeit על שMRI, כי כח מלכות זו שבגבורת דעתיק, אין מתגליה בו כלל. ועל כן נקרא טלא דבדולחא" משלוν הכהוב כעין הבדולח, כי בראש דא"א כלו רחמים, ואין בו שום גוון של דין, כנודע, אמנם האי גבורה דעתיק הגנוה בו בטמיון, עשה בו בחינת נצוץ של גוונים, כדוגמת הבדולח, שהוא לבן, ועכ"ז, מתנוצצים גוונים צהובים, אבל בעיקרו הוא לבן למזרי מבואר. כי הוא שkeit על שMRI. וע"כ נקרא טלא דבדולחא, טלא נקרא על שם ב' עניינים, א' להורות שהוא חסר מלכות, והוא רק בבחינת יה"ז. ב' הוא, להורות שהוא המקבל הראשון לבחינת החיקון דעתcum ב' וע"כ הוא במלוי אלףין, שבגימטריא ט"ל. ובдолחא נקרא, ע"ש הטמיון דגבורה דעתיק, שהוא שורש הגבורות, דאטטמר בחוכו, וע"כ אף על פי שכלו לבן, מ"מ יש בו התנוצצות של גוונים, כדוגמת הבדולח.

תיקון ג': הוא קרווא דאוריא דאוריא וסתים. פירוש: שע"י הארת ע"ב ס' ג דאי"ק, רצון אל וו"א, כי ז"א נרש בז"ת דבינה, האזכיר להארת חכמה, וכשהוא מלבל מבחינת מצח הרצין לבחינת ס' שלו, נמצאו הארתה החכמה מתגללה בלאם שבו, ואו כל דינין דילית מתחפין, וע"כ נקרא גilio גרצון, או עת רצון, כי או נגלה הטבה השלמה בכל העולמות. אבל מטרם נפיק י' מאוריא, שאנו נמצאים החסדים כל' הארתה חכמה כל', אין הדינין מתחפין בו"א, ויש שם במצח זו"א סוד כ"ד בתה דינין כמ"ש לעיל (דף אלף של"ח אות פ"ט). ע"ש. כי אין ז"א נתיקון למרי מג"ר דבינה, שם שווה ותיקון זה הוא השורש, לכל בחינת

חלק יג. לוח התשרי לפ' המלות רישא ודקינה דא"א א' מס' 2

חווטמא דאייא:

לה/ב) חוותה הוא מילשו הכתוב, ותחלתי אחטם לך. שהוא לשון חתימתה ותכללה, כמו אהטם לך, עם זה. והוא כי שם מלבוש מלכות דנה"י דעתיק, שהוא חותמת לאירועים דגלגלה. פירשו עיין לעיל בתשובה לה בתיקון זו. אלף של'ו'ן אותן צ"א).

חכ"ד דמי"פ:

לו) חב"ד דמי"ס אינו כמו חב"ד דאו"א ודז"א, שדעת מכריע באמצע בין חוו"ב, כי בינה דמי"ס יצא מרأس, כנודע. אלא בחינת המל"צ דצל"ם הכלול בו נקרא בשם חב"ד, כי ס' נקראת חכמה, ול' נקראת בינה, ואצ' נקראת דעת. כמו"ש הרב לעיל רף א' עז' אותן קל"ט. ואע"פ שמו"ס הוא רק צ' דצל"ם, מ"מ כלול בו כל ג' הבדיקות דצל"ם, כנ"ל רף אלף שב' אותן ל"ט כי גלגולחא כלולה מכל ג' הבדיקות הצל"ם. וכן אוירא כלולה מכל הג', וכן מ"ס. ע"ש. אלף שע"ב אותן קס"ב).

חוורתו:

לו) החוורתו והשערות. הם שניהם בחאי או"ח שהלביש לע"ב הגלוי מטרם יציאתו מראש בבחינת מקיף חור, אלא בעית שנעשה זוג העליון ההוא על המסק דבח"ג, ויצא בו קומת הע"ב הגלולה, יש להבחן בו בחינת כתור דאו"ח, דהינו בעוד דברוק במסך מטרם עליתו מסך ולמעלה להלביש את תשע ספירות דאו"י, שאו עוד לא נחלבש במלא"צ דצל"ם, הדותה ג"ר וחכמה לבחינת מקיף חור, וע"כ נבחן בחינה זו, שיש בה עוד התלבשות בראש, בבחינה הגדולה דעת"ב הגלולה והיא הנקרה החוורתו, שיש לה בחינת התלבשות בעור דגלגולתא ג"כ. וחלק ב' הוא, אחר שתוארית תחיליל להלביש את ט"ס דאו"י, שאו נתקו תקופה במלא"צ דצל"ם, ותחק' נסתלקו הגיר

צורך להארת חכמה, כי עקרו של ז"א דאו"י הוא בחינת הארת חכמה, כי רק בזה הוא נבדל מבינה, כנ"ל דף ה' ד"ה וטעם.

תיקון ה': נקרא עמר נקי. והוא תיקון השערות שייחז נקיים מכל מסך וצמצום מגוללה, היוצא על בחינת הלבושים דעת"ב כנ"ל בהסתכלות פנימית דף אלף חמ"ג אותן י"ב ע"ש. שאחר שנסתלק הע"ב המגוללה בבחינת מקיף חור, נשארו לבושים שחתם הע"ס דאו"ח שהיו מלבושים אותו, בתוכו הראש בבחינת מותרי מוחא, כי אורחותיהם נסתלקו מהם, ונודע שבעת שהלבושים נשארים בלי אור הנה כח הדין מתגללה בהם. ולפיכך נעשה בהם התקילו של מל"צ כמו בכלים הפנימיים ובחינת ס' שבת שנטחנו ע"י הגבהת ירכין דנו"ה דעתיק לעמלה מיסוד, דהינו בבחינת ג"ר בדיבנה, נעשו או בבחינת ע"מ רן נקי' כי על גיר דיבנה אין שום דין וצמצום יכול לשנות עלייה, ואו יצאו ונתחזו על הגלגולתא דאו"א, שהוא ג"כ בבחינת ס' דצל"ם. ולפיכך ככל שבחינת הגלגולתא נקרה אוירא דכיא, כן השערות נקרים עמר נקי. וזה תיקון ה'.

תיקון י': הוא פקיחו דעיניג. והוא בחינת התקילו דלי, דצל"ם בכ' עיינין וחוטמא, דנספיק י' מאיר של ל' ואשתאר אור, ונפקחו העיניים בהארת חכמה בחסדים. כנ"ל בחשובה י"ד. ע"ש. וזה תיקון הששי. תיקון ז': הוא חוותה, שה"ס מלכות דעת"ב דעתיק, המתלבשת בחוטמא, שממנה מתגללה הארת חכמה בסוד ב' נקי' דפרדשי מהד נשיב רוחא דהיין, שהוא הארת חכמה, כי ב' עיינין וחוטמא מלבושים לננה"י המגוללים של העתיק, כנ"ל, שהם בחינת ל' דצל"ם המשפעים הארת חכמה ועיקרו הוא החותם, שהוא קו האמצעי שם מקום המשפע ויין דהיין, וזה לפניו לבא, בימי מלוכה והזוויג כנודע. ומנקב הב' לחוטמא דמלכא משיחא. כמו"ש לעיל דף א' ת"ד בד"ה תיקון ג'. עיין שם כל המשדר. (דף א' טט"ז אותן ג' עד א' של'ו'ן אותן צ"ב).

הגילוי דהארת חכמת החסדים שלו, שה"ס הירושי, בס"ה ויהי יופי יפה תואר, כי חכמת אדם תאר פניו. ואומר הוויה באדרא ווטא, מצחא אתגלי רצון אקרי, דהא רدل"א פשיט חד טורנא בסימא יאי אתכליל במצחא, פירוש: כי נה"י דעתיק המתלבשים במוחין דא"א, מתחלקים לט"ס: חב"ד חגי' בנה"י, וכן מתחלקים למל"צ, שבחי' ס' שביהם, שה"ס ב' פרקינו עלינוים דעתיק שלמעלה מיסוד, שהם בחינת חב"ד, מלובשים באודניין ומצחא, ונמצא פרק עליון דיסוד דעתיק גנוו במצחא דא"א, ופרק התהמון שנקרא עטרה מלובש בחותם דא"א. ונודע שבם' דצל"ם אין הי' נפיק מאיר, והוא נשאר תמיד בחסדים מכוסים, וע"כ נקרא שם היסוד דעתיק בלשון גנוו כי אויר החסד שבו גנוו ומcosa, וגiley הארת חכמה איינו נהוג שם. אמנם בל' דצל"ם, שהיה ב' עיניין וחוטמא, שם המקום של גילוי החכמה בחסדים, כי שם נפיק י' מאיר ואשתאר אויר, לנודע. ונמצא שמקוםgiloy החסדים, הוא בעטרות יסוד דעתיק המלובשת בחותם דא"א. וע"כ מכנה הוויה הארת זין דגiley חכמה בחסדים בשם, טורנא, שפירשו עטרה, כי אין גילוי חסדים ביסוד דעתיק המלובש במצחא, אלא בעטרות דעתיק המלובשת בחותמא, הנקרו אורה פומא דיסוד. ולפי שכן הארת עטרת היסוד כלולה ביסוד, ע"כ אע"פ שאין ביסוד שם גiley, הנה כה הגiley של העטרת עליה אליו ממתה לעלה מלאיו, ולכן מכח גילוי הארת זין, נקרו און המצח בשם מצח הרצון, מכח הארת האי טורנא בסימא יאי אתכליל בית, כמ"ש בזוהר. והבן. כי איינו אומר דטורנא בסימא אויר. אבל מ"ס דא"א, נשאר סתים בקרומה, כנ"ל בתשובה ד', ע"ש. (מבוא שערם שער ג' חלק ב' פרק ד'. א' ש"ב אות ס"ג).

טורנא בסימא יאי:

(ט) טורנא, פירושו עטרה, והאי חסdemtgal'i אפומא דיסוד דעתיק, נקרו טורנא בסימא יאי. בסימא נקרו שם שבסב� בגבורות וממתיק אותם. ויאי נקרו, ע"ש

לח) נודע, שמסוד דעתיק איינו שלט על ג'ר דגלגלה, משום שנתקנה בבחינה ס' דצל"ם, שהוא ג'ר דבינה, ושליטתו מתחילה בבחינות זית שלה, והמסוד דמלכות דראש דעתיק, הוא קרווא דאוירא החוצה בין גלגלה ובין מ"ס, כי הוא קרווא דאתחפיא על מ"ס. וקרומו זו מוציא ג'כ' את זית דגלגלה מבחינה מלכות דראש דעתיק, יסוטם אותו, משום שזית דבינה, כבר צרייכים להארת חכמה, והתמה מתמעטים ע"י גמסר זהה דמלכות דראש דעתיק, ולפיכך נקרא זית אלו בשם „מוח סתום שבגלגלה“ או „חכמה סתימה עלהא“ דהינו להבחן בין מ"ס דא"א, שהוא בבחינת צ' דצל"ם, ובין זית דגלגלה שהם באמת בבחינת גלגלה, אלא שנתמעטו מהתה שום שרשי זו"ג, ע"כ נקרו זית דגלגלה ח"ס עלאה, ומ"ס נקרו ח"ס תחתה. וההבחן ביןיהם רב הוא, כי חכמה עלאה סתימה, מזוכך בעת גדולות, כי נפיק י' מאיר דיליה ואשתאר אויר. אבל מ"ס דא"א, נשאר סתים בקרומה, כנ"ל בתשובה ד', ע"ש. (מבוא שערם שער ג' חלק ב' פרק ד'. א' ש"ב אות ס"ג).

חלק יי'ג לוח התשרי לפ"י המלות רישא ודיקנאנדא א' תהה

השערות. ע"ש. ונמצא שב' בחינות אלו עליה של א"א בעתיק, והם נחותים מתחדשים ויוצאים אחר תמיד. ואלו החורתי המתחדש ונמוסף אחר כל עלייה, עליה ג"כ על הגלגולת א"א, על בחינת החורתי אשר שם. וכן נקרא „טל“ ע"ש הכתוב כי טל אורות וכור. והטל הוה מושפע לוז"א, בסו"ה שראשי גמלא טל וכור. כי הוא נחותס ובא אחר כל זוג וזוג נתני לרישיה דז"א, וראשו מתמלא מהטל הוה. ווז"ש שם בוואר, ומזה הוא טל א' דאנדר מרישיה ההוא דאייר לביר, יתערוון מתייא לעלמאו ואטי. (באדרא רבא דף קכ"ח ע"ב ובזהר ע"פ הסולם א"ר אות י"ז) כי מזה הטל הנחותס ותולך בכל זוג וזוג במשך שתא אלפי שני מתקבץ אותו שייעור האורות המפסיק לתהית המתים, ואנו ז"א מנער את הטל ההוא מראשו בבת אחת, שמן האור הגדול ההוא עומדים המתים לתהית. כי הוא האור דחכמה קדומה מע"ב המגוללה שאינו נגלה אלא בغمר התקיון כנודע, ואור החכמה הוה ה"ס תהית המתים, כי אor החכמה נקרא חיים, כנודע, (דף א' שני'ן אותו קכ"ט).

טלא דבדולחא:

(מ) מוס דא"א, נקרא טלא דבדולחא. כי נקרא טל ע"ש יה"ו דהוי"ה דאלפין הנרשך בו, שהוא בגימטריא טל. וכן נקרא בדולחא, מלשון הכתוב, ומראו עיין הבדלה כי הבдолח לבן הואר, ועם זה מתנוצחים בו גונבים, הגם שבו עצמו אין שם גון. כן מוס כו"ל רחמים, המכונה לבן, ומ"מ מתנוצחים בו גונבים, מחמת הגבורה דעתיק המלבשת בו. כנ"ל בתשובה ליה עשות. אלף שי"ט אותן נ"ז).

ט"ש המקוריות:

(מ) נודע, שאין בע"ס דאצילות רק בינה וווען, שם ג' כלם. אבל בחינת כתר חכמה דהלבשות חסרים באצילות, ובג'

הוא בחינת ב', דצל"ם, שהוא ג"ר דבינה, שחושקת בחסדים יותר מבחכמה, בסוד כי חפץ חסד הוא. ועל שם אוור החסד הזה נקרא מצח הרצון, כי רצון הוא אותיות נוצר שהוא בחינת כי חפץ חסד הוא, כמ"ש בזוהר שהארה זו מגיעה למול עליון דדקינה, שנקרו ונוצר חסד. אלא שאין הרצון מתגלת במצח מטרם דאתפסת האי טרונה בסימה אי, כי על שם התכלתו בו, מתגלת הרצון בחסד שבמצח, והבן היטב (דף אלף שליח אותן פ"ז פ"ח).

טווחנות מין לצידקים:

מ) עיין לעיל תשובה י"ב.

טל:

(מ) נודע, כי ע"י הארת ע"ב ס"ג דא"ק המגעה לאצילות, מתחבלים הפרסאות דצמצום ב', ואח"פ שנפלו מכל מדרגה לבחינת תחתון ממנה, חזרים אל המדרגה, עם התהמון המלביש לאותם אה"פ, ונמצא או א"א עולה עם חגי"ת דעתיק שנעשה ליאש וחב"ד, ואו מקבל א"א ע"י התכלתו בעתיק, את הקומה דעת"ב המגוללה, כב"ל דף א' תמ"ב אות י'. ע"ש ונמצא אז שהשערות שהם הלבושים דעת"ב המגוללה, חזרים ונעשים לבושים לקומת הע"ב הוה. אמנים אחר התכללות והזוג הוה, יורד א"א למקומו, ואו שוב מלבושים המוחין שלו במל"צ דצל"ם, והע"ב המגוללה שוב יוצא להוציא בבחינת מكيف חזר, ע"ש. והנה עניין עלייה זו והתכללות זו של א"א בעתיק, נהוג בכל פעע שז"א צריך להשיג מותין. דהינו בכל המדרגות דז"א ממשך דשתא אלף שני, כי המוחין אינם קבועים בו"א, כנודע. ונתבאר לעיל בתשובה לה'ב לאחר יציאת קומת הע"ב המגוללה בבחינת מكيف חזר, נשארים אחורי הלבושים שלו דעת"ס דאו"ח, שהם ב' בחינות: שערות וחורתי, שמבחן כתר דאו"ח יוצאים החורתי, ומבחן הט"ס העליונות דאו"ח יוצאים

י"ג תיקוני גלגולתא:
מן) י"ג תיקונים יש בגלגולתא, יוד הם ע"ס שבה, ועוד ג' נוספים, כמ"ש לעיל בתשובה י"ד ד"ה וזהו. ע"ש. (אלף שליט'אות צ"ו).

י"ג תיקוני דיקנא:
מה) בכל ראש מג' רישין דא"א יש י"ג בחינות: שהם נגד ג' היות וחד דכליל להונן. וו"ג בחינות שבמו"ס אינם יכולות להתגלות בראש דא"א, כי שם מאיר הגלגולתא שהיא בחינה עליונה ממנה, ואני עלית בשם, וע"כ הנה מאירות בשערות דיקנא דא"א, שהם נקראים י"ג תיקוני דיקנא. ופירושם יתבאר בלוח התשובות לענינים. (אלף שע"ח אות קע"ד).

י"ג תיקוני מ"מ'ם:
טט) עיקר א"א הם ב' רישין בלבד, שהם גלגולתא ומורה. אבל מוחא דאיירא, הוא בחינת זית דגלגולתא. ולפיכך נבחנים הגלגולתא ומוחא דאיירא ביחיד, לע"ס שהם י"ג, כנ"ל דף אלף שליט'אות צ"ו. שהם כוללים הארתו ב' רישין יחד. ומורו"ס לבדו כולל ג"כ ע"ס וג' ספירות גנספות, כמו הגלגולתא, שהם י"ג תיקוני מורה. (אלף שע"ב אות קס"ג קס"ד).

ימי קדם:
ג) הספירות דעתיק נקראות ימי קדם, משום מלכות דצמצום א' המשמשת בו. כי בעולם התקון מא"א ולמטה, כבר מלכות זו אינה משמשת, כי גגונה ברדיל"א, ורק מלכות דצמצום ב' משמשת בהם, דהיינו הממותקת במדת הרחמים, כנודע. וע"כ נקראות הספירות דעתיק ימי קדם, כלומר, מקודם מיותק המלכות במדת הרחמים. וכן מטעם זה נקרא אדם קדמון, להיות בו המלכות דצמצום א'. שאין זה נהוג באמ'ה. דאב"ע.

כלים אלו יש ט"ס כי יש בכל אחד ג' קויים, וג' קויים שבבינה נקראים חב"ד. וג' קויים שבב"א, נקראים חג"ת. וג' קויים שבמלכות נקראים נה"י. וטעם החסרון הזה שנעשה בפרשופי אציגות, והוא מכח הגניין דמלכות דצמצום א' שנגונה ברדיל"א, ואינו משתמש עמה לצורך אציגות, זולת במלכות דצמצום ב' שהוא בחינתה ה"ת שעלתה בנקבי העינים, המוציאיה את בינה וו"ז לביר מדרגה, ונמצא א"א שהוא בינה וו"ז דעתיק, כי גו"ע שלו נשארות ברדיל"א, וכן הוא מבחינת עצמו רק גו"ע, ואו"א הם בחינת בינה וו"ז שהוציאם החוצה. וכי" ע"ז. ונמצא ממש זה שאין יתר בכל התחרות זולת בחינתה אח"פ מן העליון, שהם הכלים שלו, וגו"ע שלו חסרים אליו לגמרי. והט"ס האלו נעשו מתחילה בא"א, שעתיק הוציאו אותו לחוץ מגו"ע שלו, וע"כ נקראיו ט"ס א"ו דא"א, בשם ט"ס המקורית, כי הם המקוריות לכלו פרצופים שלא יהיה בהם יותר מג' כלים אלו, שהם חב"ד חגי"ת נה"י. (א' ש"ד אות י"ט וכו').

טפיים מלמשה:

מד) עיי לעיל תשובה י"ב.

י"ג אורחין חורין:

מה) ההיורטה שבין שערות רישא דא"א מתחלקים לי"ג אורחין חורין שבין השערות. והתחלקות זו הוא ע"פ י"ב אותן דג' היות וחד דכליל להונן. כנ"ל בתשובה כ'. ע"ש (אלף שמ"ד אות ק"ט).

י"ג נימין דשעריו:

מו) גם השערות מתחלקים על י"ג בחינות, ע"פ ג' היות וחד דכליל להונן. כנ"ל בתשובה כ' ע"ש. והם נקראים י"ג נימין דשעריו וכן פירושו קבוצה של שערות (אלף שס"ה אות קמ"ח).

חלק יי'ג לוח התשרי לפ"י המלות רישא ודיקנאה דא"א א' חסן

ל' רצולם:

נד) עי' תשובה יי"א.

ס' סתומה דלמ"רבה:

נה) ס' סתומה של פסוק למרכה המשרה רומרה על בחינת ג"ר דמויחין שנתקנו בם' דצל"ם, בסוד עזקה. שהוא התקינו של ג"ר דבינה, להיזוחו חמיד בבחינת חסדים מוכסמים. כנ"ל בחשובה יי"א. (אלף שכ"ז אות ס"ח).

ס' רצולם:

נו) עי' תשובה יי"א.

מות פטום:

נו) עי' תשובה ל"ת. (אלף ש"ח אות ל"א).

מורים דא"א:

נה) עי' תשובה ל"ט. (אלף ש"ה אות כ"ד).

מוש"פ עלה:

נת) מוחא דאוירא, שהוא ראש הב' דא"א, נקרא מוי"ס עלה, או חכמה עללה סתימה. כמ"ש בתשובה ל"ת.

מותרי מוחא:

ס) השערות נבחנים למותרי מוחא, זהינו שאינם בני מינם, ואין ומהו יכול לטובלים, ע"כ פולט אותם לחוץ מננו, ע"ג הגלגולתא. וטעם הדבר, כי בעית יציאת המוחין דא"א בעליון שלו שהוא עתיק, על המסך דביה"ג, יצאו בשלמות כמו קומת ע"ב דא"ק, זהינו ביל שום לבוש על הג"ר של ס' דצל"ם. אלא בעית ירידת המוחין במקומם בא"א, אז נתלבשו בתיקוני מל"ז שבניה"י דעתיק, שג"ר דמויחין נתקנו בם.

וכן היי'ג תיקוני דיקנא, נקראים ימי קדם, מטעם הנ"ל. כי להיותם לבושים במקיף חור, נמצא גם בהם משמשת המלכות דצמצום א'. כמו"ש לעיל דף אלף שצ"ו ד"ה וצורת. ובהסתכלות פנימית דף אלף תמן ג' אות יי"ב. עש"ה. (אלף שע"ח אות קע"ה).

ירכין שלמעלה מיפור:

נא) לעיל אות יי"א. (אלף שע"ח אות קע"ד).

ירכין שלמעלה מיפור:

גב) עי' לעיל אות יי"א.

כתר חכמה דריינא:

נג) נודע, שעקרו של א"א הם ב' רישין: גלגולתא ומוי"ס. אלא מבחינת החלוקות לבושים המוחין בבחינת מל"ץ דצל"ם, הוא מתחלק לכ' רישין: גלגולתא, אוירא, ומוי"ס. כנ"ל בתשובה ט"ז. ע"ש. וכן שג' הרישין נכלין זה מזה, ובכל אחד מהם נבחן בבחינת מל"ץ דג' רישין, כנ"ל דף אלף ש"ב אות ל"ט. וכן בהבחן דב' רישין, הם כלולים זה מזה, וש בראש דגלגולתא, גלגולתא ומוי"ס, שהם כתר וחכמה, שבכל אחד מהם ע"ס. וכן יש בראש דמו"ס גלגולתא ומוי"ס. וזה נוהג בחכמה, שבכל אחד מהם יש ע"ס. וזה נוהג בהם, הון בכלים פנימיים, דהיינו בבחינת הפרצוף עצמו, והן בשערות רישא והם מקיים הגלגולתא, והן בשערות דיקנא, שהם מקיים מבחינת מוי"ס. וכן, בא"פ שבכלים פנימיים דשערות רישא ודיקנא, והן בא"פ שבכלים פנימיים דשערות רישא ודיקנא, כי גם בהשערות הנבחנים בקביעות לכלים מקיים, נבחן בהם בבחינת פנימיים, והיינו רק בעית עליית הפרצופים שא"א עולה לעתיק, נבחנים או השערות לבחינות כלים פנימיים. כנ"ל דף אלף ש"ב אות יי"ב. (אלף שע"ז אות קצ"ד).

ואשתאר אור או מתגלה למצה, כי השערות מסתלקים ממש, כנ"ל דף אלף שס"ח אוות קנ"ה עד קנ"ח, ע"ש. ועיי' היטב לעיל בתשובה כ"ב.

ולפיכך נמחלק הראש לב' בבחינות: מקום השערות שהוא גלגולתא, ולמקום פניו בלי שערות, שהוא מצחה ולטטה. והוא ע"פ התחלקות דמ"ל דצל"ם: כי בחינת ג"ר דגלגולתא, שנתקנה בחינת ג"ר דבינה Dao'i, בסוד כי חפש חסד הוא, שאין היל' נפיק מאיר שלה ולעולם שם נאחזים השערות היטב. כי אין שם שניין לעולם, והן בקטנותו והן בגודלום הם בחסדים מכוסים. אבל בחינת המוחא Dao'ria המAIR מצחה ולטטה, שהוא בחינת ל' דצל"ם דהינו מבחינת זית דבינה Dao'i, שם נשרש ז"א, והם צריכים להארת הכמה, אשר ע"כ בקטנותו הם מתכוונים ונעים ליר'ק, ובגדלותו נפיק יוד מאיר ונעשים אור ובחינת ג"ר. כנ"ל. ועיי' אין בחינת השערות יכולים להתחזק בהם, גם בקטנותם, מהמתה שם עומדים לדוחות בחינת היל' מאיר ולהתגלות בהארת הכמה. אלא בעת קטנותו נוגג בהם רק כסיטוי של השערות, באופן שבעת גדולות יוכלו להסתלק ממש.

וז"ש באדר דף קל"ו. מצח וגצה قولא חד באתוון רצופין. כלומר, שאוט מי' מצצת, מתחלה באות ז' דנצח, להיותם סמכים זה אחר זה באלפא ביתה. שווה רומו, על בחינת תיקון הל' שבת. שתיקון זה הוא, מכח שם השרש אל הו"א, שכל עירקו הוא רק הארת חכמה שבו, כנ"ל דף הי' ד"ה וטעם. ונודע, שנצח DAO'i הוא בחינת ז"א, כמ"ש בחלק י'. ועיי' רומו כי מצח וגצה חד הוא באתוון רצופין. דהינו על פי הבהיר הקודם ונמשך המכונה זה אחר זה, כי כמו שם' היא קודם ושורש לנו' הבאת אחרים, כן השם מצצת, רומו, שהוא שורש לו"א שהוא נצח. ולפיכך הוא מתמעט מלחמת המסך דעתיק ונעשה לבחינת ר'ק שהוא דין בעת קטנותו. וכן נוגג בו עניין הגדלות, שאו נפיק י' מאיר

ויאנו מקבלים אלא חסדים בלבד, בסוד כי חפש חסד הוא. ואנו נסתלקו ממנו ג"ר דע"ב בבחינת מקיף חזר, ולבושיםיהם דג"ר דע"ב שהם בחינת ע"ס DAO'i המלבושים לאו"י דג"ר אלו, שאין דרכם להסתלק, כנודע, הנה הם נשארו תוך הראש במקומם. ונבחנים ע"כ שם לבחי' מותרי מוחא. כי הכלים של המוחין הם בבחינת כסיטוי דתיקוני מל"ע, וכמו שדוחים המוחין דע"ב הגלי' כן הם דוחים את לבושיםיהם לחוץ, כי הם אינם סובלים את כח הגilio' שביהם. שהוא להיפר מטבחם. (אלפי שפ"ג אות ק"פ).

מילוי דחוויות:

(א) השם הו"יה הוא ע"ס, שי"ה הם כח"ב, והו"יה הם זו"ן, כנודע ועודין לא נודע בזה מאיוו קומה הן הע"ס האלו, אם בקומת נפש, אם רוח, נשמה וכו'. ועיי' באים המילאים שהם המבאים את הע"ס שבஹי' מהבי' שיעור קומה שביהם: שכוקמת נשף הם מתמלאים בההין שהם בגימטריא ב'ז. ובקומת רוח הם מתמלאים באלפין, שבגימטריא מ"ה. ובקומת נשמה הם מתמלאים ביordin, חז' מן הרוא שבה שמתמלאת בא', שהוא בגימטריא ס"ג. ובקומת חייה היא מתמלאת לגמרי ביordin ואפילו בהו"י שבה, שהוא בגימטריא ע"ב. (אלפי ש"ג אות מ"א. ועיי' שי"ח פ"א).

מצח:

(ב) כל האורות דראש מאירים מהבי' הגלגולתא, כי האורות דמו"ס אינם בעליים שם בשם, להיותו בחינה גמורה ממנו כנודע. והנה הגלגולתא נחלקה ל' רישין, שם: גלגולתא, ואוירא. משום שהמסד דעתיק אינו שולט על הגלגולתא, כי נתקנה בבחינת ב' בחסדים מכוסים שאין היל' נפיק מאיר דיליה לעולם. ואוירא, הוא ל' דצל"ם, ועיי' גוזג בה כסיטוי וגilio', כי בקטנות, השערות מכוסים אותה, שהוא מטרם נפיק י' מאיר דיליה, ובגדלותו אחר דנפיק היל' מאיר דיליה

חלק יי'ג לוח התשרי לפ' המlot רישא ודיקנא דא"א א' חסט

התהותנים, או מבחיננה עצמה. (אלף ש"ג אות מ"א. ובע"ח ש"יח סוף פ"א).

נקוד בתורת האותיות:

(סז) הכלים מכונים אותיות, וניקוד כתנות האותיות, פירושו, שבחינת האורות המגענות את הכלים הם רק בחינת הארץ הכלים בלבד, כמובן, שאין בהם הארץ חכמה, אלא מבחי' בינה ולמטה, הנקרה הארץ כליםணודע. וهم ניקוד הו"ה בחולם צרי קץ צרי: חולם מורה: על האורות דיחידה היה שבשם, שהם אינם מתלבשים בכלים אלא מעליהם, כדוגמת החולם, העומד מעל לאותיות. וצרי מורה: על הסדים מכוסים, כי ב' הנקודות שבצרי מורים על הו"ב, בעית שבינה באחרותם על החכמה, וע"כ אין בהם נקודה ג' תחתיהם שהיא הדעת המוג�ת בצרי, שמורה על בחינתה הסדים מכוסים ונעלמים מבחי' הארץ חכמה, והקץ שתחת הווא הו"ה, מורה: על ז"א שהוא מוקצת מהארת חכמה. וה"ת עם צרי מורה: ג' על הסדים מכוסים כמו ה"ר. (אלף ש"ג אות מ"ב ובאו"פ ד"ה מנוקד).

נקודות:

סח) עי' תשובה ס"ו.

פנול:

(סט) ב' נקודות הצרי, רומיים על הו"ב בעית שבינה היא באחרותם על חכמה, ואין להם נקודה הדעת תחתיהם שיוגן אותם. וכן ניקוד נקודה כנ"ל בתשובה ס"ג. וסגול רומי שיש נקודה הדעת תחת הו"ב המוג�ת את הו"ב פב"פ. (אלף ש"ג אות מ"ב. ובאו"פ ד"ה מנוקד).

סוגים משערות דיקנא:

ע)-nodeע, גם ע"ס דשערות נתנו במל"צ דצל"ם, אשר הם שבחם נבררה לעלה לשערות רישא, ול"צ שבחם, נעשו

דיליה ואשתאר אור. ועל שם זה הוא מכונה מצח. אמנים בעת גדולות שהמוחה דairoא נעשה אור ובחינת ג"ר, הנה גם הוא עצמו מתחלק למל"צ, שב' אודין עם המצח, הוא בחינת ס' של הל', וב' עיניין וחוטמא, חם בחינת ל' של הל' וכי כנ"ל בתשובה י"ד. ע"ש. (אלף של"ה אות פ"ז. אלף שס"ח אות קג"ה).

מצפ"ץ:

(סג) מצפ"ץ, הוא חילוף הו"ה בא"ת ב"ש, והוא מורה על בחינת מסך ומכלות אשר בהו"ה, אשר בז"א, הוא בחינת שם אלקים, ובא"א הוא מצפ"ץ, מפני שאין בחינת נקבה ודין גולי בו. (אלף שפ"ד אות קפ"ד. ועי' בא"פ שם).

נקבא פרדשכא:

(סד) נקבא פרדשכא, הוא בח"י מלכות, דהינו עטרת יסוד דנה"י. דעתיק המתלבשים בא"א, כמ"ש לעיל בתשובה ל"ה. ועי' בא"פ דף אלף ת"ד ד"ה חוקן ג'. (אלף של"ו אות צ"א).

נימא הי"ג:

סה) כל הבחינות בא"א מתחוללות על י"ג, שהם ג' היוות דמל"צ, שבם י"ב אותיות, ובבחינת המלכות דכלייל לג' היוות, שיש בה כל י"ב הבחינות די"ב האותיות שבג' היוות. והתחלות השعروת על י"ג בחינות הג"ל, נקרא י"ב נימין דשער דהינו י"ב קבועות של שערות, וכן נימא י"ג דכלייל להן. (אלף שס"ה אות קמ"ט).

נקוד האותיות:

(סז) המילוי דשמות מורה על שיעור קומה של המדרגה. והניקוד, מורה על מקורה של כל מדרגה פרטיות שבשם, אם הוא מתחכללות העליונים בתוכה, או מן

מןנו, כי לא יוכל לקבל ממנו בלי התלבשות בחסדים, ואם יקבלו יתאחו היצזונים בהשפע, כי כל הארץ שיש בה חסרון, מתחזום החיצזונים במקומו החסרון, וכן ע"כ השערות רישא מכיסין העורף ונגבילין אותו שלא ישפיע אלא דרך השערות, כמו שבקוצי דשערא. (אלף שס"ז אות קנ"ב).

עו^{וקא}:

עד ג"ר דמוהין, המתוקנים בם' דצל"ם, וע"כ אין הי' נפיק מאיר דלהוון, ונשארים תמיד בחסדים מוכסמים, הם נקראיים מושם זה בשם עזקה, כי תיקון הם' דצל"ם סותם אותם ומגבילים, שלא יקבלו לתוכם חכמה, כמו בעזקה סביב סביב. ועזקה פירושו טבעת. ומ' דצל"ם זו, ה"ס ה^ט, הבאה במסורתה, בכחוב דלטיבה הפשירה וכו'. כי אע"פ שהיא באמצע התיבת, ואין ס' סופית רואי לבא שם, שהוראות שפסקת ומסימית אל השפע, מ"מ יש שם ס' סופית. וכן ג"ר דמוהין, אע"פ שם רואים לאור החכמה, להיוות ג"ר מ"מ אין מקבלים חכמה, מהמת תיקון הם' בהם, כנ"ל. (אלף שכ"ד אות ס"ח).

עו^{וקא דפייא}:

עה) בבחינת בם' דצל"ם שנתקן בג"ר דמוהין, שמגבילים סביב כמו עם טבעת, שלא יקבלו חכמה, נקרא עזקה. כנ"ל בתשובה ע"ז. ומשמעות התקינו הוה במוחין דא"א, שגנגלתא דא"א נתנה בם' דצל"ם, גנגו בהם המוחין דאו"א דנקודים, שאין להם עוד אפשרות להתגלות בעולם אצילות, כי או"א דנקודים היו מקבלים חכמה גם לבעלי ג"ר דמוחין שלהם, כי שם עוד לא היה תיקון זה דמל"ץ, ועל שם גניין זו נקראיים המוחין דא"א בשם עזקה. וגניין דא"א שהוא בגנגלתא דא"א, נקרא בשם עזקה דכיא". וגניין דאמא, שהוא במוע"ס,

לשערות דיקנא. ונמצא שבחינה ל"ץ לשערות נחשבים לסיגים ופסולת של השערות רישא, כי הם רק בבחינת בם' דצל"ם כי ע"כ נתאחו בגלגולתא, שהיא ג"כ בבחינת בם' דצל"ם. והנה סיגים אלו דשערות דיקנא נחשבים לדינים קשים, כי שערתות דיקנא הם דין קשים גנודע. והנה אחר שנבררו גם השערות דיקנא ונתחברו במקומם, נמצאים הסיגים שנשאו אחריהם שהם בבחינת פסולת למורי, שאינם מוצחים עוד כללם, כי כבר נברר מהם כל הקדושים, כל"ל דף ש"ג אות מ"א, שאחר שנבחרו מהם כל הקדושים נבחנים לקליפות שאין בהם כל תועלת. ע"ש. (אלף שע"ו אות בע"א).

פיניט משערות רישא:

עה) עיי לעיל בתשובה ע'.

סתרא גו פתרא:

עב) המטר שבכללי מלכות נקרא סתרא, על שם שהוא מגביל ומכסה על האורות וכוין שנוטס באצילות מסך חדש מבחינת מלכות זמינים ב', נמצא שעתיק האציל לא"א בבחינת סתרא גו סתרא, כי מלבד הסתרא עצמה מבחינת המלכות זמינים א', הוסיף עוד סתרא דמלכות זמינים ב', ונמצא שא"א מגבל מב' בבחינות מסוימים, שהם נבחנים בסתרא גו סתרא. (אלף רצ"ז אוון א').

טורף:

עה) א"א יכול הוא בבחינת חכמה, אכן להשפייע, צריך להלביש החכמה בחסדים, כי אין התחthonים מקבלים חכמה זולת בלבד בחסדים. והשפעה זו דהארת חכמה בחסדים נקרא פנים דא"א, כי מקום השפעה נקרא פנים. אמנם באחרים שלו, שאין החכמה מלבשת בחסדים, נקרא טורף, או קדלא. ככלומר, שאין שם מקום השפעה לתחthonים

חלק יי'ג לוח התשרי לפי המלות רישא ודיינא דא"א א' תעא

שם מציאות ע"ס דמו"ס, אלא שאינו ניכר הארthen שם, זולת בגו. דהינו מאחר שאין הארת גלגולתא מגיעה לגוף, מתחילה שם היגיון דמו"ס. אמן מציאות של הע"ס דמו"ס ודאי הוא שם בראש. (אלף שע"ב אות קס"ה). ואלף שע"ו את קע"ה

ע"ם דגלגולתא:

(פ) ע"ס דגלגולתא דא"א אין מאיות אלא בראש דא"א, כנ"ל בתשובה ע"ט. וכן, שהגלגולתא מתחיל לב' ראשים: גלגולתא ואוירא. שג'ר נקרו גלגולתא, ווית נקרו אוירא. ועל פיהם מתחיל הראש דא"א, לב' בחינות: מקום שערות שהוא עד המצח ועד העורף, שם בחתנת הגלגולתא עצמה, שהשערות אינם פוסקים ממש לעולם, מהמת שנתקנה בהם דצל"ם, ואין ה' נפיק מאoir דיליה. ובחי' ב' דראש, היא חlek בלי שערות, והיא הארת מוחא אוירא, שהוא הוית של הגלגולתא, המתוקן בלא דצל"ם, ומוקם מתחיל מצח ולמטה וכל הפנים. ואין השערות יכולים להתחזק שם, כי בגדרות יוצא ה' מאoir ואשתאר שם אור, ועוד, עם' גם בקטנות מטרם שיצא ה', מאoir, השערות רק מכיסים המצח והפנים ואויר מתחזום, באופן שבגדלותם הם מסתלקים, ובקטנותם הם מתחכים. וע"ס דגלגולתא אלו הם: הכתיר והוא מקום השערות, שנקרו גלגולתא. ב' אוודני ומצחא, הם חב"ד. ב' עיניין וחוטמא, הם חג"ת. ב' שפונו ולשונ, הם נה"י והפה הוא מלכות. וב' תפוחין הם חלק העליון של נה"י, דהינו חג"ת שביהם. כנ"ל בתשובה י"ד ע"ש. (אלף שע"ט אות צ"ו).

ע"ם דידיינא ממ"מ:

(פ) עיקרו של א"א הם ב' רישין, שם גלגולתא ומ"ס. והם כוללים זה מזה כנודע. ונמצא הגלגולתא כלולה מב' רישין: כתיר וחכמת סתימאה. וכן המו"ס כלולה מב' רישין כתיר ומ"ס. זאת, שארת מו"ס

דא"א, נקרא בשם „עוזא רביה“ (אלף שע"ד אות ס"ז וס"ח).

עוזא דכליל כל עוזין:

(ע) מוי"ס דא"א, נקרא עוזא דכליל כל עוזין. כי מתוך תיקון דם' דצל"ם בגלגולתא דא"א, נעשה מוקף בקרום אסיב כמו עם טבעת, שלא יוזוג עם הבינה בגלגולת בחינת ג"ר דחכמה. וקורומא דא לא אתפסק ממנו לעלמיין, כנודע. והוא הגורם לבחי' ג'יר דאו"א וז"ו שיתוקנו ב'כ עם עוזא כמהו, ועוד, נקרא עוזא דכליל כל עוזין. (אלף שע"ד אות ס"ח).

עוזא רביה:

(ע) עי' תשובה ע"ה. (אלף שע"ד אות ס"ח).

עמר נקי:

(ע) ע"ס דשערות, שם הלבושים דע"ב המגוללה, שנשאו בראש אחר הסתלקותו בבחינת מקיף חור, כנודע. הנה גם הם קבilo תיקון דמל"צ, כמו הכלים הפנימיים דא"א, אשר בבחינת ס' שבם, יצאו על הגלגולתא בבח' שערות רישא, ובבחינת ל"צ שבם, יצאו בבחינת שערות דיינא. ולפייך נקרו שערות רישא בשם „עמר נקי“ כי תיקון הם, שהוא בח' ג"ר דבינה, שאין שם צמצום ודין יכולם לשולט עלייה, כנודע. עושים אותם נקיים מכל צמצום ודין. והוא עד הגלגולתא עצמה, שנקרו אוירא דכיא, מאותו הטעם כנודע, (אלף שע"ח אות ע"ד וט"ז).

ע"ם דמ"פ:

(עט) ע"ס דמו"ס הון בראש דא"א, אשר החיך הוא יסוד שבם, ותגרון הוא מלכותם. ואע"פ שאין הארת מו"ס יכולת להתגלות בראש, מחמת שליטת הארתה של גלגולתא הגדולה ממנה, כנודע. מ"מ יש

ש"ב אות י"ב ע"ש. ואנו יש בהם ע"ס מן הכתיר, וע"ס מן החכמה. וכן ע"ס דכתיר חזוריהם להיות למלטה. דהיינו שכל העב יותר גבוה מאשר למלטה. (אלף שצ"א אות קצ"ו).

ע"ס פנימיים ומkipim דשערות רישא:

(ה) מבחינת הקביעות בגבנים השערות רישא ודיקנא, לבחינה כלים מkipim, כי האורות המיויחסים להם שהוא הע"ב המגוללה, יצאו לחוץ מושאש דא"א לבחינת מkip חור, ולבושיםם שהן השערות נעשו לכליים מkipim. ובעת עלית א"א לעתק בחתכללות אחת, הנה אז שוב יצא שם בא"א קומת ע"ב הגלוי, והמקיף חור נכנס לפנימיות הראש, וכן השערות שוב נעשים לכליים פנימיים. ואנו נבחנים ע"ס דשערות רישא ודיקנא לבחינת פנימיים. אמן וזה גוזגן רק בעת הוווג, אבל לאחר הוווג חזוריהם המוחין דא"א ומחלבים במל"ץ, ושוב מסתלק הע"ב המגוללה מהם בבחינת מkip חור, ולבושיםם שהן השערות שוב יוצאים מפנימיות ונעים לכליים מkipim. (אלף ש"צ אות קצ"ד).

עת רצון:

(ו) בעת הוווג גדלות, שע"י הארota ע"ב ס"ג העליונים יורדת ה' מאיר דמיה דאיירא, והוא אשтар אויר, שאו מסתלקים השערות מעיל גבי המצח והaneyim, ומצחא אתגלי, כנ"ל בתשובה כ"ב. ע"ש. נקרה זה „עת רצון“ כי או מתגללה מצח הרzon, כמו"ש שם. (אלף ש"ח אות קני"ו וקנ"ז).

עתקא דבל עתיקין:

(ז) בבחינת א"ק המתלבשת מטבור ולמלטה שלו, תוך ג' רישין דעתיק וא"א נקרה א"ס, ונקרה עתקא דבל עתיקין. (אלף ש"א אות ח' וט').

אינה יכולה להתגלות בראש עצמה, וע"כ הארota ב' רישין שבת מגילה בדיקנא. והנה לפי זה היו צרכים להיות בדיקנא ב"פ ע"ס: ע"ס דכתיר וע"ס דחכמה, אמן לפחות שהשערות דיקנא יצאו מביתנית ראש, לא יכול לקבל אלא ה"ת מבחי" כתיר שהם מבורת ולמלטה, וח"ס מבחי" חכמה, שהם מבינה ולמלטה. כמו"ש בדרף אלף ש"ג ד"ה הר. ע"ש. (אלף שצ"א אות קצ"ו).

ע"ס דידיקנא מבחר הגלגולתא:

(בב) ע"י לעיל בתשובה פ"א.

ע"ס מkipim של הדיקנא:

(ג) מע"ס דמkipim אין בדיקנא רק י"ג ספירות: ה"ס מן הכתיר, וח"ס מן החכמה, כנ"ל בתשובה פ"א. ועמידתם הו, שכל העב יותר מקומו יותר למיטה דהינו להיפך מן הפנימיות, כי בעת שהספירות מארות בקומתם, נמצא שכל העב יותר קומתו גבוהה יותר, והוא יותר עליון, וזה רק בהפנימיות דהינו בעת שהאורות מתלבשים בכלים. אבל במקיפים, שפירושם שהאורות נהרחקו מהכלים, ואנו העיבות גורמת גדלות קומה, ע"כ כל העב יותר גרווע יותר והוא יותר תחתון. וע"כ נמצאים ה' ספירות דכתיר הבאות מקומה גבוהה מה"ס דחכמה, עומדות למיטה מה"ס דחכמה. וכן החסד דכתיר הוא יותר תחתון מכלם, ומכלות דחכמה יותר עליונה מכלם. (אלף שצ"ב אות קצ"ח). ובאו"פ שם ד"ה הר).

ע"ס פנימיים של הדיקנא:

(ד) בעת שא"א עולה לחב"ד דעתיק, שמקבל שם הוווג בקומת עתיק, שהוא בחינת ע"ב המגוללה, מבלי תיקון ה' בג"ר שלו, שאו נכנס המקייף חור בפנימיות המוחין, ועמו גם השערות רישא ודיקנא, הנה או נעשה גם השערות לכליים פנימיים, דהינו לע"ס פנימיים. כמו"ש לעיל דף אלף

חלק יג לוח התשרי לפ"י המלות רישא ודיקנא דא"א א' תעג

פתח:

צג) קמצ, פירשו, קמיצו של האורות שות מורה על בחינת כתר, דהינו ע"ס דראש, כי בהיות שם המשך בבח"ז זוג דהכא, שהוא בחינת התנודות להתלבשות בכלים, כנודע, ע"כ נבחנו שם שהאורות הם בקמיצו כלפי התלבשות בכלים. והפכו הוא בחינת הפתח כי הוא מורה על בחין התלבשות בכלים דהינו לאחר הזוג דהכא הנעשה במלכות דראש, שכח הא"ח העולה מזוג דהכא, מתחפטת המלכות ממעלה למטה לע"ס דגוף, הנה או נפתחו האורות ומארים בהרוחה תוך הכלים, וע"כ נקרא בשם פתח. וכל המדבר הוא מבחינת אור החכמה, שהקמיצו של המשך ודחוו לאור העליון, איבנו נהוג אלא באור חכמה, כי על חסדים לא היה צמאום, כנודע. ולפיכך בבחון הפתח לבחינה פתיחו דור חכמה. (אלף שט"ז אותן מ"ז. ואלף ש"ד ד"ת אותן).

פרימ' דריינגן:

צד) ע"י לעיל בתשובה פ"ג ופ"ד.

פרימ' דשערות רישא:

צה) ע"י לעיל בתשובה פ"ה.

צ"י דצל"ם:

צו) ע"י תשובה י"א.

צורי:

צו) ע"י תשובה ס"ז.

צין:

צח) קוצא דשערי דא"א, המגיע עד התווה שלו מלאותרי, שם עומדת רישא דז"א, המאיר בו ומוציאו במצבו האר忒

עתיקא קרייא:

פח) רدل"א, וכן ג' רישין דא"א, נקראים בשם עתיקא קדישא. (אלף ש"א אות ח').

פאה:

פט) ע"י למן תשובה צ'.

פאתי הראש:

צ) מלכות נקראת פאה, משום שליכות היא אחרונה שבע"ס, דוגמת פאת השדה הגשارة באחריות הקצירה. וע"כ המלכות דע"ס דשערות רישא, נקראת פאת הראש. וממלכות זו דפאת הראש היא כמו הקромא אויריא המבדיל בין גלגולתא, שהיא ס' דצל"ם, לבין אוירא ומוו"ס שהם ל"צ דצל"ם. כי כן מלכות דשערות רישא, מבטלת בין שערות רישא שהם בחין ס' דצל"ם, לבין שערות דיקנא שהם בחינת ל"צ דצל"ם. ונמצא שהשערות דיקנא מפאתי הראש נפק. גם היא נבחנת שיש בה מבחינת מלכות צמאום א', כי בחינת השערות הם לבושים דע"ב הגלי, שהוא יוצא על בחינת מלכות צמאום א', כנודע. (אלף שפ"ב אותן קע"ח).

פנים דא"א:

צא) הפנים דא"א הוא ממץ' ולמטה, ששמש מחHIGH וית' דגלגולתא, שהוא בחינת ל', דצל"ם ומוחא אויריא, שבנה נפיק י' מאיר ואשתאר אור, וע"כ הפנים חלק משערות, כניל' בתשובה כ"ד, ע"ש. (אלף שמ"א אותן צ"ט. ואלף שס"ט אותן קנ"ח).

פניות נוייה שלמעלה מיטדי:

צב) פניות נוייה שלמעלה מיטדי, הם בחינת ב' ביעי דוכרא, ע"י לעיל בתשובה י"ב. (אלף שכ"ח אותן ע"ד).

שם עומד פרצוף חג"ת, נבחנים לבחינת בינה כי הארת הכמה אינה מוגלה בחג"ת, כנודע. והשערות העומדים במקומם ואינם נשכים למטה, נבחנים לחג"ת דעת, דהיינו בחינת דעת עליון, שאין ממנה השפעה למטה, כגון בדעת עליון (בדף אלף תמא"ד אות י"ג ד"ה וזה) הרי שהקוץין הם בחינת הכמה, ונימין הם בחינת בינה, ושערות הם בחינת דעת עליון, ככלומר שאין בו זוג להשפעה הארת הכמה למטה.

גם ישבחן אחר בהם. אשר השערות הבאים בגדרות, הם בח"ס דצל"ם, שהיא בחינת חבר"ד. והנימין הבאים בפרטן חג"ת, הם בחינת ל' דצל"ם, הנבחן לחג"ת והקוץין הבאים בפרטן נה"י, הנקרה עירוב, הם בחינת צ' דצל"ם. והענין כי כל אלו השערות דג' פרצופים. עירוב, ניקת, ומוחין, אינם מוגלים בשום אחד מהם, רק על בחינת הגלגולתא פרצוף הגדרות בלבד, לשם הם מסתדרין בג' הויות, על פי החלוקות דמל"א, שב' הויות דמ"ל הם בימין ושמאל דפנים: הויה דם' בימין, והויה ד' בימין ושמאל במשמאל. והם בחינת השערות והענין, בנ"ל, והוא' ג' היא צ', והוא' בימין, בחינות הקוץין, שהיא עומדת באחורי רישא. הרי שג' בחינות האלו קוץין נימין שעורות. הם ג' הויות דמל"א. וכן עירוב, שם' נבחנת לאו"א עליון וחכמה, ו' הדמייה. ול' נבחנת לישות ובינה והר'. וא' נבחנת לו"א ולדעת. כגון בדברי הרב (דף אלף ע"ז) אות קל"ט) ונמצא אשר שערות הם חכמה, ונימין הם בינה וקוץין הם דעת. וזה מבחן סידורם בהגלגולתא, אבל מבחינת השפעה הוא להיפך: כי שערות הם בחינת דעת עליון, שאין משפיעים למטה, וע"כ הם עומדים זקופה במקומם. ונימין הבאים ממוחין לחג"ת ומשפיעים לחג"ת שמרון ולמטה, שם היסדים מכוסים נבחנים לבחינת בינה. אבל הקוץין הבאים ממוחין דעתיבור ומשפיעים לפרצוף נה"י העומד מהוזה ולמטה, שם מקום החסדים המגולמים,

תפילין, הוא נקרא בשם ציז', וקוצי דשURI דז"א, המAIR בראש הנוקבא העומדת בחוזה שלו, ומוציאו במצבה שלה בחינת תפילין, נקרא בשם ציצית. (אלף ש"ס אות קל"ט).

ציציות:

(צט) ציצית פירושו שערות, מלשון הכתוב ויקני בציצית ראשיו וכוכ' והוא מבחינת קוצי דשURI דז"א המAIR בראש הנוקבא ומוציאו במצבה שלה בחין תפילין. עי' לעיל בתשובה ע"ה. (אלף ש"ס אות קל"ט).

קדלא:

(ק) קדלא, פירושו, עורף, עי' בתשובה ע"ג. (אלף ש"ז אות קנ"ב).

קוצי דשURI:

(קא) שערות רישא דא"א הם י"ג נימין שהם ג' הויות, ב' הויות שהם ט' נימין בימין ושמאל דפנים, והם בח"ס דמ"ל דצל"ם הכלול בהם. והויה'ה אחת מאחוריו רישא, שהם ד' נימין נגד ד' אחרות הויה'ה ההוא, והיא בחינת צ' הכלול בהם' דצל"ם. ואלו הד' נימין שבאחוריו רישא נקראים בשם קוצא דשURI. (אלף שנ"ט אות קל"ז).

קוצין נימין ושערות:

(קב) השערות היוצאות מן המוחין דעיבור נקראים קוץין. והיוצאות מן המוחין דיניקה נקראים נימין. והיוצאות מהמוחין גדלות נקראים שערות. והשערות דעיבור נשכים עד החוזה, שם עומדת נוקבא דז"א, רחל. ודיניקה נשיכין עד הגרון שם עומדת לאה. וגדלות עומדין במקומם ואינם נשיכין למטה, שם נשיכין משפיעים לזרחה. וקוצין שהם נשיכים לפרצוף נה"י, הם בחינת הכמה, ככלומר, שם מגלים שם הארת הכמה מהוזה ולמטה, שם מתחיל פרצוף נה"י. ונימין שהם נשיכין עד גרון,

חלק יג לוח התשרי לפ' המלות רישא ודקנא דא"א א' תעה

ם משפיעים שם הארת חכמה. והבון היטב. ומרעווא דיליה מתגללה רעווא בכוולם. (אלף של'ין אותן פ"ה). (אלף שס"ג אותן קמ"ג. וקמ"ה וקמ"ו).

רקייע המבדיל:

(קט) קרומה דoirא נבחנו לרקייע המבדיל בין גלגולתא שנטקנה בס' דצל"ם, שאינו מסך דפה דעתיק שולט עלייה, לבינו מוס', שכבר נחמעטה מכח המסך דעתיק. וכן ז'ת דגלגולתא יצאו לבחינת מוס', כי ז'ת שלה לא יכולו לקבל תיקון בס' דצל"ם, להיותם שורשי זוגן, וע"כ נעשו בראש מיזח שהוא מותא דoirא. עי' לעיל בחשובה ליה. ונמצא שקרומה דoirא געשה לרקייע המבדיל בין גלגולתא שהוא לבחינת מים עליינום שאין שום מסך בינה לעתיק, ובין אוירא ומוס' שהם מים תחתונים, כי כת' המסך דעתיק שולט עליהם ומתמעטם על ידו. (אלף שכ"ז אותן ע"ב).

שרש הגברות:

(קי) הבוצינא דקרדינותו הוא שורש כל הגברות כולם. עי' לעיל חשובה י"ז ט"ג. (אלף שכ"ה אותן ע"ג).

שמערי היין:

(קיא) מלכות דצמצום א', שאחר שהיא נגנזה ברדל"א, כבר אין בה עוד שום זוג בכל פרצופי אצילות, כבוד. ועכ"ז נמצאת כחה בכל זוג בבחינת החימום, כב"ל בחשובה י"ב. היא נבחנת שם בבחינת „שמערי היין“, כי המוחין נקראים בשם יין המשמח, וחילקי עביות המלכות דצמצום א' שאינם עולמים עם הווג ההוא, נשאים בעביבותם למיטה בבחינת שMRI היין, והגמ שעבויות הוו מוכרא להמצאה שם בבחינת חיים, מ"מ כיון שאין הווג געשה עליהם מהה מקלקלים טעם היין, וצריכים להעבירם שם. (אלף שי"ח אותן נ"ו).

קמץ:

קג) עי' לעיל בחשובה צ'ג (אלף שי"ד אות מ"ד).

קרומה דoirא:

קד) עי' לעיל חשובה ד'. (אלף שכ"ו אותן ע"א).

ראשי ירכין שלמעלה מיפור:

קה) עי' לעיל חשובה י"א וו"ב. (אלף שכ"ח אותן ע"ד).

רוחא דגנוי בעתיק יומין:

קו) רוחא, פירושו, אור הרוח שהוא וק', וחסיד דעתיק המלבוש בגלגולתא דא"א, נקרא רוחא דגנוי בעתיק יומין. להיותו בבחינת גוף דעתיק וו"ק שלו. והוא נקרא אוירא דכיא, שום דהיא לא נפיק מאיר דיליה, שום שагלגולתא נתקנה בבחינת ס' דצל"ם, כבודע, (אלף שכ"ב אותן ס"ג).

רדיל"א:

קנ) ע"ס דראש עתיק נקראו רישא דלא אתידע, והטעם מושם שביהם משמש מלכות דצמצום א' כמו בא"ק, ושם נגנזה המלכות הוו, כי לצורך א"א הוא משמש במלכות דצמצום ב'. ועכ"ב נקרא רدل"א, כי ידיעה פירושו, זוג, ומורה, שלל המלכות שלו אין עד זוג בכל הפרצופים דאבי"ע (אלף שי"א אותן ט').

רעוא דרטוין:

קח) גילוי מצחא דא"א בעת רצון (עי' חשובה כ"ב) נקרא רעוא דרטוין, להיותו השורש לגילוי מצח הרצון דכלתו פרצופים,

דנקדים שנקראת ארץ אדום. ע"ש. והוא משומם שנעשתה שם לשורש לצמצום ב'. ועכ' נבחנים השערות דנקבא לשערות אדומות, שמורה, שאין בה עוד גוון הדין אלא אמללות לצמצום ב'. אבל דז"א, הם שחררות, שהוא גוון לצמצום א' שבשערות. ורא"א הם לבנות מכח המיתוק דם' דצל"ם. שאין שום צמצום ודין נרשם עליהם, בסוט"ה ושער רישייה כעمر נקי. (אלף שע"ו) את קע"א).

שערות דיינא:

קיד) עי לעיל בתשובה פ"א פ"ב פ"ג פ"ד.

שערות לבנות:

קטו) עי לעיל בתשובה קי"ג. (אלף שע"ו) את קע"א).

שערות קשיין:

קטו) ע"פ שערותם והם מבחינת ע"ב הגלוי, דהינו מטרם שנעשתה בו התקיון דמל"צ, מ"מ כיוון שהם נתחו בכלים בראש דא"א, נעשה גם בהם זה התקיון דמל"צ, אשר בחינתם הם' שביהם נעשה לשערות רישיא, ומכח זה אין שום צמצום עליהם, שם' היא בחינת ג"ר דבינה, שאינם סובלים מצמצום ועכ' נעשו לעمر נקי, והם נבחנים,, „לשערות שעיעין" כלומר שאין בהם שום קשותות ודינים. ובבחינת הל"צ שביהם שייצאו בבחינת שערות דיינא (עי לעיל תשובה כ' וכ"ח) הם בחינת דיןיהם, ואינם מתקנים אלא בגדרות בעת יציאת י' מאיר, כנ"ל בתשובה ס"ב. ועכ' הם נבחנים ל„שערות קשיין" ככלומר שיש בהם קשותות ודינים. (אלף שע"ו) את קע"א).

שערות רישיא:

קי) עי לעיל בתשובה פ"ה.

שערות:

קיב) בהיות שגלגולתא דא"א נתונה במ' דצל"ם, ואני מקבלת אלא חסדים מכוונים, נמצא שאינה יכולה לקבל מוחין דעתך כמו שייצאו בעתק שג"ר דע"ב שהיה צרכיים להחלبس בגלגולתא דא"א יצאו לחוץ בבחינת מקיף חור, והאו"ח الملיבש לאלו המוחין שצאו, נשארו בראש דא"א בבחינת מוחיא, שאין להם למה להלביש, ועכ' גם מהו יצאו לחוץ מראם, ונעשו כללים חיזונים הנקרים שערות. עי לעיל בתשובה פ"ג פ"ד פ"ה. ונקרים שערות, מלשון הכתוב, אשר בשורה ישופני, שפירושו סערה. ונקרים כן, משומם חזוק הדינים הנמצא בהם, לתיבותם באים מלכות דצמצום א', כנ"ל בתשובה כ"ה. (אלף שע"ל אות ע"ח. ואלף תל"ו אות א').

שערות אדרומות:

קיד) שערות הם דיןיהם להיותם באים מלכות דצמצום א', שאין עליה זוג בכל פרטוטי אצילות, כנ"ל בתשובה קי"ב. ועכ"ז בא"א הם לבנות, שאין שום גוון נראה בהם, כי גוונים מורה על דיןיהם, כנודע. והוא משומם שהם נתנו בם' דצל"ם, שפירושו מבחי' ג"ר דבינה, שאין שום צמצום ודין חלים עליה, כנודע.ammen בו"א, שכל שורשו מתחילה מבחינת ז"ת דבינה, עכ' הדין מתגלה בהם, כי לא יכולו להתמקם בם' דצל"ם כמו א"א, משומם שאין שורשו ממש, אלא מות' דבינה. ולכן שערותיו שחרורות, כי כה הדין הבא מלכות דצמצום א' מכונה בשם גוון שחור.ammen נוקבא דז"א, אשר המוחין שלה באים מאריכת רגלים דאמא, שפירושים מצמצום ב', כנודע. ולכן גוון הדין שיש בשערות דנקבא, הם רק מצמצום ב', שגוזן הדין שלה נקרא בשם אדום, כי מלפות דצמצום ב' נקראת ארץ אדום, כמו' הרוב בבני

חלק י"ג לוח התשרי לפ"י המלות רישא ודקנה דא"א א' תען

מ"ן בבחינת חיים, הנה ע"פ שאין הוווג געשה אלא בסיס של מלכות דצמוץ ב', מ"מ כיון שלמלות דצמוץ א' נתחברת מתחילה בעת החיים, ע"כ היא משארה כחה שם בהמותין, וכח זה נבחן בבחינת שMRI הין, כי כמו השMRIים שהם מוכרים לחתחות הין, ומ"מ צריכים להוציאם מן הין, שלא יקללו טumo, כן בחינת כח המלכות הו, ע"פ שהיא מוכרת בהמותין, כי אין חיים להעלאת מ"ן זולתה, מ"מ צריכים להפרישה ממש. וכן המוחין נקרים בשם יין המשחת, ועוד.

והנה גם בא"א יש בבחינת מלכות דצמוץ א' שממנה שMRI הין, והיא בבחינת הגבורה דעתיק הגנווה תור מ"ס, ועוד. אמן שם אינה נבחנת לבחינת שMRIים לצריכים להפרישם מן המוחין, כי א"א הוא כלו רחמים, ובבורה דעתיק זו الملובשת בתוכו, בא בהארת זוג דעתיק עצמו, שבו יש זוג גם במלכות דצמוץ א' וע"כ נבחן המוח דא"א שהוא שוקט על שMRI, והוא משתבח על ידיהם, ואין בהם שום גiley לדינים ח"ו. וז"ש בזוהר, שמ"ס דא"א, "שkeit כחמר טב על דורדייא". ודורדייא, פירשו שMRIים. כי כמו שיין הטוב משתבח ע"י השMRIים שנצללו מתחתיו, כן מוחא דא"א משתבח ע"י כח מלכות דצמוץ א' הגנו בו, כמובן. ע"י לעיל תשובה קי"א. אלף שי"ח אות נ"ו).

ת' אלף עליון :

(כב) ע"י לעיל תשובה ח'. (אלף ש"נ אות קכ"ב).

ת' שקל כספ' :

(כג) ע"י לעיל תשובה ח'. (אלף שנ"א אות קכ"ד).

שערות שחורות:

קיה) ע"י לעיל בתשובה קי"ג. (אלף שע"ו אות קע"א).

שערות שעיעין:

קיט) ע"י לעיל בתשובה קט"ז. (אלף שע"ו אות קע"א).

שערות דעתים:

קכ) כמו שיש ג' בבחינות: עיבור, יניקה, מוחין, בכל הפרצופים, כן יש בבחינת ע"מ גם בשערות שלהם. כמו שביאר הרב אצל מוחין דז"א, אשר אפילו בבחינת עיבור א' שלו איינו יצא זולת ע"י עליית הפרצופים, שישוט"ת נעשה אחד עם או"א, וכן א"א עולה ונעשה אחד עם עתיק, כנ"ל דף תחקי"ד אותן פ"ד. ע"ש כל ההמשה. וכן שבעת עליית הפרצופים מתבאלים בבחינת הלבושים דמל"צ, ויוצאים קומות הוווג בבחינת ע"ב הגלוי, אלא אחר כך כשחרורים הפרצופים למקומות חזרם ומתלבשים במיל"צ, וקומת ע"ב הגלוי חזר ומסתלק מהם בבחינת מקיף חזר, אשר הא"ח של הע"ב הגלוי הזה שנסתלק, הוא בבחינת השערות (ע"י היטב לעיל דף אלף תל"ט אותן ו. ואלף תמי"ג אותן י"ב) הרישא פailed במוחין דעתיבור, יש ג"כ בחו"ל הסתלקות דמקיף חזר ובחינת שערות. ועוד"ז במוחין דיניקה וגדלות. והנה שערות דעתיבור נקראו קווץין, ושערות דיניקה נקראו נימין. ושערות גדולות נקראו שערות. כמ"ש לעיל בתשובה ק"ב ע"ש. (אלף שס"ג אות קמ"ב).

שkeit כחמר טב על דורדייא:

קכא) בבחינת מלכות דצמוץ א', שהיא מתחברת במלכות דצמוץ ב' בעת עליית

לוח השאלות לעניינים

כלו) מה פירושם של הנקודות דג' הווית שבגלגולתא.	כך) מהו הפרש העיקרי בין עתיק לשאר פרצופי אצילות.
קלח) מה הם המילואים והנקודות דג' שמות הו"ה שבmouthא דאיירא.	כח) למה נבחן א"ס לא"ס לכל האצילות.
קלט) מה פירושם של הנקודות דג' הווית שבmouthא דאיירא.	ככו) למה אין א"ס מתחבש באמתיות רק בדיל"א.
كم) מה הם המילואים והנקודות דג' שמות הו"ה שבמו"ס.	ככו) מהי הعلامة שבראש דעתיק, יותר מאשר ראשים עד להקרא רدل"א.
קמא) מה פירושם של הנקודות דג' הווית שבמו"ס.	כח) למה נבחנים כתור חכמה דא"א לב' ראשים, ולוכר ונבקה.
קמבע) למה ב' ראשין דא"א נמשכנים יחדא מעתיק, ולא זה מות.	קלט) מה הוא ט"ס המקוריות, וענין החחקותם לב'.
קמג) מהו בוצינא דקרדוניותא בסתם.	קל) איפה הוא הכתיר דעת"ס המקוריות.
קמד) למה בוצינא דקרדוניותא הוא שורש לכל הגבורות כולם.	קלא) למה מתחקלים ב' ראשין דא"א לג' ראשים.
קמה) למה נקרא הגבורה דעתיק אלף עליין דתמיין בעזקה.	קלב) למה נמשכת הארחה רدل"א רק למותא דאיירא, ולא לגלגולתא.
קמו) למה כל בחינת מוחין נקראים עזקה.	קלג) איך ג' רישינו דא"א הם רק גראן, והלא קומתו ע"ב שהוא חי.
קמו) למה נבחן הקromo דאיירא לבחוי רקיע המבדיל, ולצורת ר' שבא'.	קלד) למה נבחנים כל האורות לג' בחינות: או"פ, ואו"מ, ומكيف עליון.
קמה) כיצד נעשים שערות דיקנה לבחוי מ"ז בג"ר דא"א.	קלה) מה פירושם של המילואים ושל הנקודות שבשמות הו"ה.
קמט) מה הפירוש, דאו"א במולא אחכילון.	כלו) מהו המילוי וניקוד דג' שמות הו"ה שבגלגולתא.

חלק יי'ג לוח השאלות לענינים רישא ודיקנא דא"א א' חעט

קנ) למה אין או"א מודוגנים זולת ע"י קנד) למה יצאו תיקון הח' ותיקון הי"ג
הנקראים בשם מול בשינוי משאר תיקוני
מולא. דיקנא.

קנא) למה הם יי'ג תיקוני דיקנא.

קנה) מה פירושם של השמות די"ג
קגב) מה פירושם די"ג תיקוני דיקנא מדות הרחמים שבתורת.
דא"א.

קנו) מה פירושם של השמות די"ג
קנג) למה מיוחסים יי'ג תיקוני דיקנא מדות הרחמים שבמיכת.
לט"ס.

לוח התשובות לעניינים

דרדל"א הם מלכותות מצומצום א', כנ"ל בתשובה קכ"ד. ובביקורת כליה דא"א, הם מלכותות מצומצום ב', וע"כ רدل"א נעלים מא"א למגררי, שאין לו שם דמיון עמו. משא"כ בשאר פרוצופים, ע"פ שאין התחthon מלביש בראש דעליוו, אמנם מלכות דראש דעליוו מתחפשתו בו, עם כל קבלה שליה, שיעי"ז הוא מלביש אל האורות המתחפשים בראש דעליוו, משום שאין שם شيئا"כ בכליה קבלה שלהם, וע"כ אין נבחנים לבחןת רدل"א כלפי התחthon שלהם. ע"י דף אלף רצ"ז ד"ה סתרא. (אלף ש"ב אות י"א).

קכח) כתר וחכמה דא"א שנעושו לב' ראשים, אינם כתר וחכמה דקומה אחת היוצאים על מסך אחד, אלא שהם ב' בחינות מסוימים נבדלים זה מזו, כי הם ב' מיני רשימות שנשארו אחר הודכחות וביטול פרוצוף הנקדמים: א' הוא בבחינת זכר, דמיינו בח"י רשימה ודתלבשות, הנשאר מן העליון אחר הודכחותו. וב' היא רשימה דעתיבות הנשאר מגוף דעליוו לאחר הודכחותו, וויא בבחינת הנקבת, וב' רשימות אלו נכללות זו מזו, ועל הרשימו ذכר יוצא קומת כתר, ועל הרשימו דנקבה יוצא קומת חכמה, כמ"ש הרוב כל זה באורך לעיל בוחלת חלק ה', ועי' בא"פ שם. ושם המذובר הוא בע"ב דא"ק, אמנם גם א"א הוא בבחינת ע"ב דאצילות, וע"כ הם שווין זה לזה, ע"ה. ואין להאריך. (אלף ש"ב אות י"ב).

קכט) הע"ס הראשונות מביכות מלכותות מצומצום ב', שהם מתחילהם מא"א כנ"ל בתשובה כ"ה, הם נקראים הט"ס המקוריות. ותם רק ג' ספרות: בינה ווז"א, וממלכות.

קכט) בעתיק משמשת עוד מלכותות מצומצום א', כמו בפרוצופי א"ק. אמנם מא"א ולמטה, כבר משמשת מלכותות מצומצום ב', כי מלכותות מצומצום א' נגונה ברדל"א, ואני מתגלית יותר. (אלף רצ"ז ד"ה סתרא).

קכח) אין אור העליון יוצא מבחינות א"ס, אלא ע"י התלבשותו בכליה קבלת מהותך שכלי קבלה דא"ק הם מבחינת או"ח העולה מלכותות מצומצום א', שהיא אינה מתגלית עוד בפרוצופי אצילות מא"א ולמטה, כנ"ל בתשובה הקודמת נמצא שאינם יכולים לקבל מאורות דא"ק עם כליה קבלה שלו, אלא מבחני אור בלי כליה, שהוא מכונה בשם א"ס. כנ"ל. (אלף ש"א אות ט' ובאו"פ שם).

קכו) א"ס שפירשו א"ק; אין האורות שלו יכולים להתלבש בכליה קבלה דאצילות, שהם מבחינת או"ח דמלכותות מצומצום ב', כנ"ל בתשובה קכ"ה. אלא שהוא מתלבש בכליה דעתיק, שהם ג"כ מא"ס דמלכותות מצומצום א' כמו א"ק. הרי שא"ס שהוא א"ק אינו יכול להתלבש באמיתיות אלא ברדל"א, השווה עמו בבחינת הכלים. (אלף ש"א אות ט').

קכו) כיון שאין א"א מלביש לעתיק אלא מפה דראשו ולמטה, ע"כ נבחן הרוש דעתיק לנעלם מא"א שאינו משיגו, ונקרוא משומם והוא רישא דלא אחידע. כמ"ש הרוב דף אלף ש"ב אות י"א. ואע"פ שכן הוא בכל הפרוצופים שאין התחthon מלביש לרוש דעליוו אלא הגוף שלו בלבד, ומ"מ לא נקרוא שום ראש בשם רدل"א, אלא ראש דעתיק בלבד. אמנם הכוונה היא, שאין לא"א בבחינת הכליה קבלה של רدل"א למגררי, כי כליה קבלה

חלק יג לוח התשובות לעניינים רישואודיקנא דא"א א' תפא

מגולמים, והארת רدل"א מוריד hei מאייר דילה ואשתארת אור, שפירשו הארת חכמה כנודע. הרי שرك מוחא דאוירא מקבלת הארת רדל"א גדלות ולא הרاس בגולתה. (אלף שי"א אות ל"ה).

קלג) מבחינת ט"ס המקוריות, הם רק נר"ן, דהיינו בינה וו"ן, כי כתר וחכמה لكم עתיל, כנ"ל בתשובה קכ"ט. אמן אחר דנפיק yi מאיר יש שם קומת ע"ב, שהיא חייה, אלא שאור החיים מתלבשת בכליה ביבנה שהוא חי ל' דצל"ם, הנבחן לו"ח ביבנה, כנודע, וכיון שבג"ר דבינה לא נעשה שום השתנות, ונשארת באור הבינה גם בעת גדלות, ע"כ נחשבת גם עתה רק לאור נשמה, כי אויר החיים מתגלית רק בו"ת דבינה, כנ"ל בתשובה קל"ב. ולפיכך ע"פ שיש שם אויר החיים, מ"מ יש להבחין אותה שם אינם רק נר"ן, כմבוואר. (אלף שי"ב אות ל"ט. ומ"א ומ"ז).

קלד) הם ג' הבחןיות, המכונאות מל"צ דצלם, שאופ' הוא צ' דצל"ם. ומكيف הא' הוא ל' דצל"ם. ומكيف עליו, הוא ס' דצל"ם. והם ג' בח' בינה וו"א ומלכות, שאופ' הוא זו"ן. ומكيف א' הוא ז' ת' דבינה. ומكيف עליו זו"ן. למ"קיף עליו, והוא ז' ת' דבינה. כמ"ש כאן באופ'. גם המكيف עליו שהוא ס' נבחן לאו"א עלאיין, יוד דהוויה, וחכמה, ע"ב, ובבחן חסדים מכוסים דהינו אוירא דכיא, כי hei לא נפיק מאיר שללה לעולם. ומكيف א' הקטן שנקרוא ל' דצל"ם נבחן לישוט, וליה' דהו"ה, ומילוי ס"ג, ובינה, ולבינת חסדים מגולים, דהינו שבה נהוג ירידת hei מאיר ואשתאר אור, דהינו בינת הארת חכמה בחסדים, כנודע, הנקרו חסדים מגולים. ואופ' שהוא צ' דצל"ם נבחן לו"ן, וליאו דהוויה, ולמיילוי מ"ה, ולדעתה. כמבוואר היטב לעיל בדברי הרוב דף אלף ע"ה אות קכ"ז. וקהל"ג. וקהל"ז. עש"ה. ואני להאריך כאן. (אלף שי"א אות לו"ז ול"ח).

כי המלכות היו היא ה"ת שעלה בעינים, והצה את הע"ס דכתיר לב' פרצופים, כי כתיר וחכמה נטל עתיק, ובינה וו"ן יצאו לחוץ מעתק וגעשו לט"ס דא"א, דהינו ע"י תיקון קויים, כי ג' קויים בדינה נקרים חב"ד, וג' קויים דזוקבא נקרים נה"י. וنمצאים ג' קויים דזוקבא נזוקבא, נעשו לט"ס. כלים: בינה ז"א ונווקבא, וכליים ג' ומcean השורש שאין בכל פרצוף יותר מג' בא"א רק ג' כלים אלו, שהוא הכתיר והשורש דכל אצילות, ע"כ אין יותר מג' אלו בכל פרצופים התהנתנים ממנה, שהם ענפיו. הרי שכתר וחכמה דעת"ס המקוריות הם בעתיק, ובינה וו"ן הם בא"א. (אלף שי"ד אות י"ח).

קל) כתר דעת"ס המקוריות הוא ברדל"א, כי כתר וחכמה מהם נטיל רدل"א ואין בא"א אלא בינה וו"ן, כנ"ל בתשובה קכ"ט ע"ש. (אלף שי"ה אות כ"ב).

קלא) עקרו של א"א הם רק ב' רישין, הנקרים כתרא ומופ'ס, והם בינה וו"ן מבחינת ע"ס המקוריות, כנ"ל בתשובה קכ"ט. אמן מבחינת החלבות בנה"י דעתיק המתחלקים בג' בבחינות מל"צ דצל"ם, מחולק הגלגולתא לב' רישין: שבג' שבה בלבד, נבון לבח' ס' דצל"ם, ובבחינת ראש הא'. אבל ז' ת' דגולגת נבחן לבחינה ל' דצלם, ולראש ב' שיצא לב' מבחינת גולגולתא, ונקרו מוחא דאוירא. ומופ'ס נבחן בשבל וזה לראש הג', ולבינת צ' דצל"ם. (אלף שי' זו אות כ"ה).

קלב) דהינו בעת גדלות, שהארת חכמה מרדל"א נמשך בא"א, כי מוריד yi מאיר ואשתאר אור, הנה הארץ זו אין הגלגולתא מקבלונו, משום שנתקנה בם' דצל"ם, שהיה בבחינת חסדים מכוסים וע"כ הוא נשאר תמיד בבח' אוירא דכיא, רק מוחא דאוירא, שהוא בבחינה ל' דצל"ם, נהוג בה בבחינת חסדים

צרי: חולם מורה על חיים יחידה שבת, שאינם מחלבים בכלים, דוגמת החולם שהוא ממעל לאוותה ולא בתוכם, כי האותיות הן הכלים. וצרי מורה על בחינת חוויג' שבבינה, בעת שהיא באחרורים על חכמה, וכן הם ריק ב' נקודות: חסר, גבורת. אמן בעז שmpsקת האחורים שלה ומודוגת עם החכמה או בבחינת נקודות סגול, כי ב' נקודות עליונות מורמות לחוויג' ב', דהינו על הבינה שמודוגת עם חכמה, ונקודה הג' מורה על הדעת המווגן אותם. ונמצא בשעה שאין עוד שם זוג חוויג' ואין בה אלא חסדים מכוסים, הנה אין בה חוויג' אלא חוויג', והם מרומים בצרי, כנ"ל. ועכ' הר' מנוקדת בצרי, להורות שעוד אין בה זוג עם החכמה, מבואר. ולפיכך הר' שבחויה ה פשוטה, מנוקדת בקמצ', שווה מורה על הקמיצו שבז"א, כי ר' היא ז"א, בנודע, וכיון שהוא ציריך להארת חכמה ואין לו, כי אין עוד בעבינה, כנ"ל, עכ' נקודות הלו' הוא עם קמצ'. והית' מנוקדת ג' ב' בצרי, כמו הר', שמורה על החסדים מכוסים, כנ"ל. והנה נתברר הניקוד של הוות הפשוטות שאין בהם ריק הארת חסדים מכוסים, שהם בבחינת הארת כלים.

ונודע שט' היהות אלו שבג' רישין הם מהתכללותם זה בזו, כי הג' רישין הם ע"ב ס"ג מ"ה, שבתכללותם זה בזו יש בכלל אחד ג' היהות, ועכ' הם נבחנים: בא"פ, ומikit, ומפרק עליון שאו"פ הוא מ"ס, וא"מ הוא מוחא דאוירא, ומקייף עליון הוא גלגולתא. ולפיכך ג' היהות דגלגולתא כולן ע"ב, דהינו במילוי יודין, וכי לבחינת בין מה שבחינת עצמה, ובין מה שהוא ללחאה מן התħתונגim ממנה בדרך התכללות, באים ע"ז הנקודות, כי הוייה דא"פ שבה, שלקחה מהתכללותם במ"ס, שהוא בחינת נפש, אין בה ניקוד אלא על אותה הפשוטות בלבד, כיאותיות הפשוטות מרומים על חי' נפש, כנ"ל. והוייה הב' שלקחה מן התכללות שבאוירא, שהוא מקייף הא', מנוקד בכל עשר

קללה) המילוי שבחויה מורה על שיעור קומה שבפיזוף. שבמלוי ע"ב הוא קומת חכמה. וס"ג קומת בינה. ומ"ה קומת ז"א. ובז'ן קומת נוקבא. והנקודות מורות על התħתונגim כל מדרגה פרטית שבאותה הקומה, אל המקור שלה. כי כל קומה כללה מע"ס, אמן מבחן עצמה אין שם אלא ספירה אחת, והשאר הוא ריק מבחן התכללות של הספירות העליונות ממנה ושל הספירות התħתונגיות ממנה, כמובן, ועל זה באות הנקודות על כל אות שבחויה ובמילוי, להורות עליה מאייה מקור בא שם אותן המדרגות המורמות באוט ההיא, אם הוא מבחן עצמה, או מהתכללות העליונות, או מהתכללות התħתונגיות ממנה. (אלף שי"ג אות מ"א).

כלו) המילואים הם ג' שמות היה במילוי יודין שבג' ע"ב. וההפרש שבhem הוא ריק בסדר הניקוד: והוייה דאו"פ איןנו מנוקד רק ד' אותיות הפשוטות שבבלבד, יוד עם חלם, והו"ה בצרי, ר' בקמצ', והית' עשר אותיותה, והnickod של המילוי, שווה להפשט של, כי נקודות ביוד, וב' נקודות של צירי בה', וג' קמצין בוואו, וב' נקודות צيري בהי תחתה. והוייה הג' דאו"מ העליון, הנה ד' אותיותה הפשוטות מנוקדות בחולם צيري קמצ' צירי כמו שאר הב' היהות, ושש אותן שול המילוי כולם מנוקדות בקמצין. (אלף שי"ג אות מ"ב מ"ג ומ"ד).

כלו) הניקוד חולם צירי קמצ' צירי שבחויות הפשוטות, מורה על חי' הארת כלים עצם, כי היהת הפשוטה בלי המילוי, מורה על שורש המדרגה, שהוא בחינת עבויות הדק דבחינת כתר, שעניות זו עוד אינה מספיקה לזוג עם אור העליון מבחינה עצמה אלא צרכיה לקבל אורותה מעליון, והיא בחינת אור הנפש, כי אור הנפש מתלבש בכל דכתיר, ולפיכך הנקודות שבזה כתנות האותיות, חולם צירי קמצ'

חלק יג' לוח התשובות לעניינים רישואודיקנא דא"א א' חפ"ג

קלח) המילויים דב' שמות שבאוירא, הם מילוי ס"ג, כי הוא בבחינת ל' דצלי'ם, הנבחן לס"ג ובינה, כנודע. והנקודות שבהם, הן דומות לג' הויות שבגלגולתא. בלבד, שבמוקם כל נקודת צירוי, יש כאן נקודת סגול תמרותם: והויה"ה דאו"פ מנוקדים רק אותן תמרות הפשטות בלבד, בחולם סגול ממש סגול, אבל אותן המילוי אין בהם שם ניקוד. והויה"ה דמקיף הא' מנוקד בכל עשר אותן תמרות: בג' אותן יוד בחולם, וב' נקודות סגול בבי' אותן תמרות ה"י, וג' קמצין בג' אותן תמרות ואו. וב' סגולין בבי' אותן תמרות ה"י אהרוןת והויה"ה דמקיף עליון הוא כמו הויה הג' שבגלגולתא, מלבד שצירוי מתהפרק כאן לסגול.

(כלט) שניינו אחד יש בנקודות דג' הויות דאוירא, שצירוי שבתם מקבל צורת סגול, והוא מטעם הנ"ל בתשובה קל"ז, שנגול מורה על זוג חר"ב, בסוד דנספק יוד מאיר ואשתאר אור, וע"כ ההין שבגלגולתא שהם בגלגולתא, ואלן דמקיף הם באצירוי, אבל כל ההין בבחינת ס' דצלי'ם הם מבחןת ל'צ' דצלי'ם, שבמושואה דאוירא שהם מבחןת ל'צ' דצלי'ם, שהם בהארת חכמה ע"כ הם כלם בסגול. וע"כ הויה"ה דאו"פ, שהוא מהתכלות מוס' בה, אין שם ניקוד רק בדי' אותן הפשוטות: י' בחולם, וה' בסגול, וו' בקמצין, וה' בתסגול. דהינו כמו בהויה"ה דאו"פ דגלגולתא, אלא הצירוי נתהפרק לסגול, מטעם הנ"ל. והויה"ה דמקיף הא' שהוא מבחינת עצמה, מנוקדות בה גם אותן המילוי, בנ"ל בתשובה קל"ז, אלא בחילוק אחד, שכל צירוי מתהפרק לסגול, מטעם הנ"ל, וע"כ ג' אותן יוד"ד מנוקדות בחולם וב' אותן ה"י מנקודות בבי' סגולין. וג' אותן וא"ו מנוקדות בקמצין. וב' אותן ה"י ג"כ בסגול. ומה שמילוי דוא"ז הוא ג"כ בקמצין, הגם שכן יש הארת חכמה, הטעם הוא, כי המוחא להנקד בפתחין. הטעם הוא, כי המוחא דאוירא הוא בבחינת ס"ג, שוא"ז שבת העשה כתר לו"א שהוא מוס', וע"כ מנקודה עם קמצ' בבחינת כתר, כמ"ש בתשובה קל"ז.

אותיותה, ככלمر גם באותיות המילוי שבה. כי המילוי מורה על המסך שבה המודוזג עם אור העליון, וכיון שכאו יש זוג, כי הוא בבחינת המוחא דאוירא, ע"כ גם אותיות המילוי מנקודות, שניקוד זהה מורה על זוג בבחינת עצמו כב'ל. ועכ"ז אין ניקוד המילוי משתנה מגירוד הויה הפשט, כי גם אותיות המילוי מנקודות בחולם צירוי ממש צירוי כמו הפשט, שזה מורה על חסדים מסוימים, כב'ל, ואו"פ שבמושואה דאוירא במקומה כבר יש בה זוג חר"ב פב'פ, והצירוי מתחפה שם לסגול, כב'ל, מ"מ כאן במקום הגלגולתא שהוא חי' ס' דצלי'ם שאינו מקבל חכמה, ע"כ אין חילוק בין הויה הפשט למילוי שללה, וגם המילוי הוא בחולם צירוי ממש צירוי המורה על חסדים מסוימים, כב'ל.

והויה"ה הג' שבגלגולתא, דהינו בח' מקיף עליון שבה, הוא בבחינת הגלגולתא עצמה, וע"כ אותן המילוי שבה כולן מנוקדים בקמצין, כי הם מורים על בבחינת הזוג שבה, שהוא בבחינת כתר, וראש, שם זוג זההאה על העビות שבסך המתנגד להתלבשות, ונודע, שלפי תוקף ההתנגדות להתלבשות שיש בראש, וכן שיעור הקומה המתפשטה להתלבשות בגוף, וב' בבחינות אלו נקראות ממש פתח, כי כה ההכא הנוגע בכתר נקרא ממש, להיותו ממש האורות מלכ"א לכל התלבשות, וב' בבחינה השנייה דהינו החתפות בגוף מעלה למטה נקרא פתח מלשון פתיחות האורות לבא לכל החלבשות. והם בבחינות לכתר חכמה, כי כתר הוא ראש ונקודתו ממש, וחכמה היא בבחינת החפותות מעלה למטה, וע"כ נקדתו פתוח. ולפיכך כל אותן המילוי שבוואי"ה זו הם בקמצין, להיותו בבחינת כתר וראש. אבל אותן המילויים בקמצין, הנקודות האותיות, שהם חולם צירוי ממש צירוי, כי אינם מורים על בבחינת המסך בתנוועת האותיות, שהם תארת והזוג, אלא על בבחינת הכליז עצמה, כב'ל, וע"כ תנועתם בתנוועת האותיות, שם תארת כלם. (אלף שי"ג אות מ"ב מג' מ"ד).

בתשובה קכ"ח (אלף ש"ז) אות ג"א ואות נ"ה).

קמג) סתם בזיניא דקרידיגנותא הכוונה היא על גבורה דעתיק המתלבשת במוש"ס הנמשכת ממילכות דצמצום א' הגנוזה בראש דעתיק. וע"כ היא נחשכת לשורש כל הגבורות שבעלמות, כי כל הגבורות דאבי"ע כולן הם מצמצום ב' שהם ענפים של מלכות דצמצום א' כנודע. (אלף ש"ט אות נ"ח).

קמד) עי' לעיל בחשובה קמ"ג.

קמה) קומת ע"ב היוצאה על מלכות דצמצום א', שהיא קומת או"א דנקודים, שנתבטלה בעת שביה"כ, הוא הנקרא אלף עליין דחתמיין בעזוקא, כי עזקה הוא בחינתם דצלא"ם הסוטם את ג"ר דע"ב מבחינת חכמה, ומתקן אותה בבחינת חסדים מוכסמים, כנודע. ונמצא שמחמת התקיון דם' דצל"ם, שנעשה על המהין, נתממה ונגנזה קומה זו דאו"א דנקודים, הנקראת אלף עליין. והם נקרים כן מטעם הכתוב ואאלפה' חכמה וכו'. (אלף שכ"ג אות ס"ה).

קמו) עזקה הוא ס' דצל"ם, שפירשו ש מותין חו"ב חו"ג, כי אין זוג בחו"ג להמשיך הארתה חכמה אל הבינה, ונחשבים לב' מותין, וה"ס הם סתומה לדפרבה המשרה הבאה במסורת. וזה נוגג רק בגין דמותינו, הנקרים אוי"א ווי' דהו"ה, אבל בו"ק דמותין, שהם ישס"ת ווי' דהו"ה, הם בבחינות לג' מותין, משועם שחו"ג בחשב בהם למות אחד, מהמת שמודוגנים יחד להמשיך הארתה חכמה אל הבינה, וע"כ הם נקרים ל' דצל"ם, דהינו ג' מותין: חב"ד, שבכל אחד יוד, הוא בגימטריא ל'. כנ"ל בדברי הרב דף א' ע"א אות קכ"ז וקל"ו וקל"ז (אלף שכ"ג אות ס"ה).

קמו) קרומה דאוירא, הוא בחיי המסר

והו"ה הג' שבה שהוא מקיף עליון שאינה מבחינה עצמה אלא מהתכליות הגלגולתא, ע"כ מנוקדת יכולה כמו הו"ה דג' שבגלגולתא, אלא רק הציר שתחת ההין מתפרק לסוגול, כי זה כל הבדיקה בין הגלגולתא, שהוא חסדים מוכסים ע"כ מנוקדת הבינה שהוא ה' דהו"ה עם ציר, אבל מוחא דאוירא שהוא חסדים מגולים, ע"כ מנוקדות ההין בסוגול. כנ"ל. וע"כ אותיות יונ"ד מנוקדות בחולם וב' קמצין, ואותיות ה"י מנוקדות בסוגול וקמצ. ואותיות ה"י קמצין. ואותיות ה"י בסוגול וקמצ. ומובואר. (אלף שט"ז אות מ"ז).

קמ) הו"ה דאו"פ שבת, איןנו מנוקד אלא ד' אותיות הפשטות: י' בתולם ה' בסוגול, ו' בפתח, ה'ת בסוגול. והוא"ה דמקיף א' מנוקד: ג' נקודות חולם באותיות יונ"ד. וב' נקודות סגול באותיות ה"א, ו' פתחין באותיות ווא"ז, וב' סגנון באותיות ה"א. והוא"ה דמקיף עליון, בג' אותיות יונ"ד ג' פתחין, ובב' אותיות ה"א סגול פתוח, ובב' אותיות ווא"ז ג' פתחין, ובב' אותיות ה"א. סגול פתוח. (אלף שט"ז אות מ"ז).

קמא) הנה בג' הוית שבמו"ס יש בהם ב' שינוי על הג' דגלגולתא, א' בציר שנהפרק לסוגול, שווה מורה על זוג חו"ב והארת חכמה כנ"ל. שות לא היה בגלגולתא, וע"כ נקודתן של ההין בציר, וכואנו שנוגג הארת חכמה נקודתן בסוגול. ושינוי ב' הוא שהקמצין שיש בג' השמות דמוחא דאוירא נפקטו כאן לפתחין. והוא מטעם הנ"ל, שקמצ' הוא בחינת כתיר ופתח הוא בחינת חכמה, וע"כ הקמצין שבמוחא דאוירא המורים על בחינת כתיר, נפקטו כאן לפתחין לבחין חכמה. (אלף שט"ז אות מ"ז).

קמב) כי הם בחינת זכר ונקבה שייצאו על ב' מיני מסכים. שהזכר הוא מרשמי דהתלבשות, והנקבה היא מרשמי דעבירות, שהם שניהם קבלו קומתם בשווה בפה דעתיק, ואי שם יוצאים זה מות. עי' לעיל

חלק יי'ג לוח התשובות לעניינים רישואודיקנא דא"א א' תפה

בצל"ם, שג"ר דמותין מתלבשים בם, המכיסים ודווחים חכמה, ונמצא קומת ג"ר דע"ב שקבל בפה דעתיק, יוציאים לחוץ מןנו בבחינת מקיף, והאו"ח המליבש לאלו מהויחין שיצאו לחוץ, יוציאים ג"כ לחוץ מראש בבחינת שערות רישא ודיקנא. וכן הוא תמיד, שבועה שא"א עולה ונכלל בעתיק, והוא מקבל שם בחורה את מקיף חורף לפניהםו, וכן הלובושים שלו, שהם השערות רישא ודיקנא שיצאו לחוץ מראש, נמצאים או שחורים ונכנסים לפנימיות הראש, ואנו הם נכללים במלכות דעתיכם שבפה דעתיק, ונעים לבחינת מ"ז דא"א, שמה, והוא"ח היוצאה עליהם, מליבש שוב את קומת הע"ב הגלוי כמו בפעם הא', ואח"כ כשא"א יורד עם מהויחין ההם למקוםם, חורף ונתקון בצל"ם, ונמצא בבחינת הג"ר דמותין מוכרים לחורף ולסתൽ בסוד מקיף חורף, וכן השערות חורפים ומסתלקים ויוצאים לחוץ מהראש בבחינת כלים חיצוניים ומkipim.

הרי שערות רישא ודיקנא הם משמשים לבחינת מ"ז לא"א, דהיינו בעת עליתו להכל בזוג דפה דעתיק, נכנסים או השערות ונעים לבחינת מ"ז לקומת ע"ב המגוללה, שע"ז הם חורפים ומלבושים לע"ב המגוללה, כמו בפעם הראשון, דהיינו בתחלת אצילותו דא"א, כנ"ל. ועי' בהסתכלות פניםית כאן, שנtabar זה באורך. אלף שע"ז אותן קע"ב).

קמ"ט) תיקון הח' דיקנא ותיקון היי'ג, שם השערות דיקנא דשתח עליון ותחתו שלה, הארוכים עד החזה ומלבושים בבחינת מקיפים על חג'ת דא"א עד החזה, הם נקרים מזלא. ופריזוף או"א המליבשים את חג'ת דא"א לפניהם, הם נכללים ג"כ בב' המולין מבחינת המקיפים, כלומר, שערות אלו משמשים לא"א בבחינת מקיפים כמו שימושים לא"א וזה שאמרו, שא"א במולא אתכלילו. (אלף שע"ז אותן קע"ג).

הבדיל בין חסדים מכוסים לחסדים מגולים, הנקרים מים עליונים ומים תחתונים, אשר בראש נקרא קרומה דאורא, וmbdil בין גלגולתא המתוקנת בם' דצל"ם, דהינו בחסדים מכוסים, שהם מים עליונים. לבין אורא ומוא"ס, המתוקנים בל"ץ דצל"ם, דהינו בחסדים מגולים, שהם מים תחתונים. וכן הפרטא שבוגף הוא מבידל בין החג'ת עד החזה, שהם בחו"י ס' דצל"ם, וחסדים מכוסים. לבין מחזה ולמטה, שהם בבחינת ל"ץ דצל"ם וחסדים מגולים. וזה נוגה בראש וגוף דכל הפריטופים. וטעם הדבר הוא, כי בהיות ס' דצל"ם בבחינת חסדים מכוסים, איינו שולט עלייה כח המשך שבפה דעתיו, ואיןו ממעט, אותה כלום וע"כ היא נחשבת עוד גמלה העליון בלי שום מיוט, וע"כ בקראת מים עליונים, כי עדין לעליון היא נשחתת. אבל ל"ץ דצל"ם שהם חסדים מגולים, דהינו שרכיים להארת חכמה, הנה כבר שולט עליהם מסך דעתיו המוציא אותם לחוץ מדרגו לבחינת תחתון, וע"כ נקבעים מים תחתונים. וכח המשך דעתיו עצמו נבחן לרקיע המבדיל בינויהם, בדומה לעקו העקום שבא', החוצה. וmbdil בין י' לעלה לי' חחתה. (אלף שכ"ז אותן ע"ב).

כמו) اي אפשר שימושו אוורות חדשים באצילות, דהיינו בבחינה יתרה במשהו על מנת מהויחין הקבועים שבם, הנקרו ותוספות מהויחין, זולת ע"י עלייה א"א והתכלתו בעתיק, וכן כל תחתון בעליון שלו. אשר או נמשך בבחינת מקיף החזר לדראש דא"א, להיותו כלל בזוג שבפה דעתיק, שם משמשת מלכות דעתיכם א', אשר עליה מתגללה הקומה דע"ב המגוללה, שפירשו, שאין הג"ר דמותין מכוסים בתיקון דם' דצל"ם הנקרו עזק, שהוא שווה לקומת או"א דנקודים. ועוד, שכ' יציאת מהויחין דא"א, הם ע"י התכלתו בע"ב המגוללה, הנקרו מקיף מקבל שם בבחינת ע"ב המגוללה, והוא מתחקו חורף, אלא בשובו למוקומו הוא מתחקו

עצמה, אינם יכולים לקבל, כי היא מתחזקת בפ"ט, דצל"ס וונגורות שם בטוד אוף עלמיין דוחתימן בעזוקא. ונמצא שלא יש מע"ס דמו"ס אלא ח' ספירות מבינה ולמטה. וכן ע"ס דגלגולתא הכלול במו"ס אין מגיע אל הדיקנה זולת ה"ס, מחסד עד יסוד, וחוסד כלול במלול הח'. והטעם הוא, כי מגולחתא שהיא בחינתה ס' דצל"ס, אינם יכולים לקבל אלא ורק לבך, להיוותה מתחזקת בעזוקא. וכן ע"כ ומה רק י"ג תיקונים ולא עשרים כי לא יש בהם אלא ח"ס מה"ס והה"ס מגולחתא. (אלף שצ"א אותן קבץ).

(גב) נודע שככל בחינת תוספות מוחין היוצאים באצילות, אינם יוצאים זולת על המ"ן דשערות דיקנה, כנ"ל בתשובה קמ"ח וקמ"ט, כיימה הם השירון מלכות דצמצום א' שנשתירו בא"א, שהוא יכול להחלל על ידים מלכות שבפה דעתיק, שהוא מצמצם א', שוויתם אין בא"א אלא מבחינת מלכות דצמצום ב', שאין להיחס עם מלכות שבפה דעתיק. וכן, ונמצאו לכל המוחין היוצאים באצילות הם מבחינת שערות דיקנה, וכל התקיונים תלויים בה. והנה כמו שייצאו השערות בתיקו הראשון, לא היו ראויים לווג כלל, כי היו לגמרי מבחינת מלכות דצמצום א', שהוא איננה מקבלת שם זוג באצילות, מחמת גינויה ברדיל"א, ולפיכך הם צריכים לモתו במדת הרחמים, כי אין הם ראויים לעלית מ"ן ולהמשיך מוחין דע"ב המגוללה, כמה שאפשר גם בפרטופי אצילות.

ועל המיתוק הוה דמלכות דצמצום א' שבתיקו תא' דיקנה, סובבים כל תיקוני דיקנה כולם, שח' תיקוני דיקנה הראשונים, הם המיתוקים של המלכות מיהס המו"ס. וה' תיקוניים האחרונים, הם מיתוקים של המלכות מיהס הגלגולתא הכלול במו"ס.

ונודע, לאחר גילוי תיקו תא' לא בתקנו על ידה, אלא בחינת מארי תריסין, שהיא בחינת בינה, אבל בחיה וו"ן שבת,

כנ) אין הכוונה על מוחין הקבועים שבאצילות, והיינו בעות שא"א מליכים להגית דא"א והם בקומת ס"ג, כי או אין הם צריכים למולא שייה להם למ"ן, כי הם מוזהגים על המ"ן של עצם, שהוא מבחינת מצטצום ב', כנודע. אלא הכוונה היא בעית עליית הפרצופים לחוספות מוחין, שאינם גמישים אלא מע"ב המגוללה, כנ"ל בחשובה קמ"ח ע"ש. שאו עליה א"א לג"ר דעתיק, ואו"א לג"ר דא"א, ואו אין המשך ובעיות דאו"א עצם מספיק למ"ן, להיוות מבחינת מלכות דצמצום ב', ואין ע"ב המגוללה יוצא, אלא ע"י מ"ן דמלכות דצמצום א', כנודע, וכן הם צריכים למ"ן דעתיק, שמקור עビותם הם מבחינת עビות העליה עצמה, כי או מקבל א"א ע"י עלייתו לג"ר דעתיק, את הקומה דמקיף חור, והשערות נכנים שב לראש, ונעים לפניהם, נמצא שגם המולין שהם מקיפים חזית דא"א, נכנים בג"כ לפנימיות הג"ת שלו, ואו יכולים או"א לשמש עם השערות אלו של המולא לבחינתה מ"ן, להמשיך מוקמת ע"ב המגוללה. כי כמו שהמולין משמשים לאו"א לבחינת הקביעות שבhem לכלים מקיפים, כנ"ל בתשובה קמ"ט, וכן בעית עלייה מהו נעשו להם לפניהם ויכולים לשמש במ"ן שלהם. וכי כל זה בהסתכלות פנימית כאן, שתobar שם באורך. (אלף שע"ז אותן קע"ג).

(גנ) הנה שערות דיקנה הם גמישים מהארת מו"ס, כנ"ל בתשובה כי ע"ש. אמנם ב' הרישין: גלגולתא, ומו"ס, כלולים זה מהו, ונמצא שמו"ס עצמו כולל ג"כ מגולגולת, באפן שיש במו"ס ב"ס ע"ס: ע"ס דגלגולתא, ע"ס דמו"ס, ושניהם צריכים להגלוות בדיקנה. אמנם מע"ס דמו"ס אינם יכולים להתגלוות, כי אם מבינה ולמטה דהינו מבחינה ל' דצל"ס שהיא בחו"י בינה, שמננה באם כל המוחין, אחר דנפק ה' מאוריא ואשתאר אור, אבל מבחינת חכמה

חלק יי'ג לוח התשובות לעניינים רישואודיקנאדי"א א' תפוז

בב' הצדדים הנמצאים תחת תיקון הא', שמתהילה מתחשטים עד רישא דופמא, שזו התייעזר במבנה, שהיא שפה עלאה, ואיזו חורדים וירדים לחיה התחthon, שהוא בחינת הלידה, כמ"ש בוחר, (ע"י בא"ס דף אלף טט"ז ד"ה וו"ש) ואח"כ מקבל ג"ר דgalות בתיקון הו', שהוא הארת ב' חפותין קדישין ואתפנו דכללות הדיקנא, בחינת באור המוחין וג"ר דמלוכות המשורות, שהוא בחינת פני מלך חיים כמ"ש בוחר.

ואחר שנגלו כל המוחין ע"י ג' עיבורים הנ"ל, ונגמרו כל המוחין דdicna בתיקון הו', כנ"ל, נגלה עתה תיקון הת' דdicna, שהוא בחינת שכחה לשערות דdicna, כלומר, כי עתה מקבלים עצם השערות dicna כל השבח הגדול של כל המוחין שנגלו עם הו' תיקנים ראשונים, ונתפשו ע"כ השערות לרחבם ולארכם עד התווה, כי בחינת העbijות דמלוכות מצטצום א' נשאכ מתיקון ח' הו' למורי, מכח ג' עיבורים הנ"ל, ונודכו ונעשה כמו בחינת השערות דשפה עלאה, המתחשטים מבחן בינה, וע"כ הוא נקרא בשם מול, כי תיקון הו' מבחן בתוכו כללות כל ז' התיקונים להשபיע לתוצאותיהם מנוגן, ונקרא מול עליון, מטעם שנחנן כמו בחינת שערות דבינה שהיא בחינת העליון.

והנה עתה נגמר כל תיקון של השערות דdicna הבאים מחלוקת המלוכה מצטצום א', המיויחסים לבחינת חכמה דמו"ס, אמנם השערות dicna. המיויחסים לבחינת גלגולתא שבמו"ס, עדין לא קבלו שם תיקון בת' תיקונים הנ"ל. ותחלת תיקונים מתייחל עתה בתיקון הת', כי עתה יצאו ונצמו השערות מבחן הגלגולתא שבמו"ס, ועלו ונחערבו תוך השערות דבינה שבשת העליון dicna, וננתמכו שם בבינה במדות הרוחמים שבה, כנ"ל בתיקון ב', שקבלו בזה בחינת עיבור א' שלם. ואחר שנגמר עיבורים שם, נולדו וירדו למקומם, שהוא הגנון שמתהית הלתי התחthon, ויש בזה ב' תיקונים, יוד, ויא',

לא קיבלו שם תיקון, וע"כ נמשך בעולם הייצור ועשיה מרוי דיבבא ומרוי דיללה. ונמצא שעיקר המיתוקים צרכיים לבחינת זו"ן אלו, ונודע שככל תיקוני הו' הם ע"י עיבור במעי בינה, ואני נשלם זולת ע"י ג' עיבורים ולידות, כמ"ש בחלק יי'ב, ותדע שורש כל אלו ג' עיבורים הם מכאן.

כי תיקון הב' דdicna, שהוא שערות השפה העומדים בסוף לחי העליון, שהוא בינה, נבחן לבחינת עיבור א' זו"ן אלו, שלא קיבלו תיקון דתיקון א' שהוא וו"ס התפשטות השערות דתיקון ע"י דdicna, עד לרישא דופמא, שהוא בחינת מצר הוקן, על לבניה בכת"י עיבור א'. והנה תיקון הב', הוא השגת וק' דעיבור. ואח"כ בתיקון הג', שהוא אורחא עלאת מהות הוטמא, קיבלו שם רוחא דחמי מוחטמא, שהוא בחינת ג' ר' דעיבור א'.

ואחר שנשלמו בו"ק וג' ר' דעיבור, שהם כל הנרנחי' דעיבור הו', נולדו ובאו למקוםם, דהיינו בלחיה התחthon במקום שפה תחאה, ומתחילה נגלה שם וק' שם שבות נ"ר, הנקרא תיקון ד' דdicna, שהוא שבות הוקן. ואח"כ נגלה הג' ר', שהוא תיקון ה', דהיינו אורחא תחאה שבאמצע שבות הוקן, וג' ר' אלו נבחנים לעיבור ב', כי הם ג' ר' דרות, הבאים בעיבור ב' אחר ב' שנים. כנודע בו"א דאצלות, ומן התחthon ילמד העליון. באוטו שתיקון הד' הנקרא שבות הוקן, הוא בחינת נ"ר דרות, הנקנה בבי שנים דיניקה, ותיקון ה' הוא בחינת עיבור ב' לאחר ב' שנים דיניקה, שלל ידו קונה ג' ר' דרות, והשלמה עשרה כלים כմבוואר בו"א באצלות.

ולאחר שנשלם בו"ק וג' ר' דרות, שהוא בחינת השלמת כלים, הגיע זמנו לעיבור ג' דгалות, וזה ג' ב' בב'ס, דהיינו בתיקון החשי ותיקון השבייע שבתיקון הו' קונה ויק' דгалות, שהוא התקון דהתחרבות הוקן

הה' הוא הכלול של ז' תיקוני דיקנא הקודמים לו, ע"כ הוא ראוי להשפעה ונקרא מזול. וכן תיקון י"ג הוא כלל השלים שב' תיקונים הקודמים לו, וגם הוא ראוי להשפעה וגם הוא נקרא מזול. אלא שמדובר בח' להיווטו כללות השלמות שבו' תיקונים עליונים דחכמתו נקרא מזול עליון. ומזול ה' תיקונים הנמשכים מגילגלאה ע"כ נקרא מזול תחתון. (אות ר'יב).

קגה) ויה' שמות דמה"ר שבמיכנה מורים על י"ג תיקוני דיקנא מבחינת עמידתם בא"א, דהינו מצד המתקן והמשפיע אותם לתחרותנים, ויה' שמות דמה"ר שבתורתה, הם על קבלתם של התקוני דיקנא בו"א ובתחרותנים.

תיקון א' שהוא מצר הוקן, נקרא במיכה בשם „מי אל כמור" על שם הארתה עתיק המקובל שם ממטה למללה, שאין דומה לו בכל אצילות, והוא כי שם מגולה עצם המלכות דצמוץ א' כמות שהיא בעתקה. אבל בתרורה נקרא שם „אל" שפירשו תקייף יכול, מפני שאין הארתו מתחששת ממעלתה למטה, ונפלו מיניה ביצירה ועשה מרוי דיבבא ומארי דיללה, ומתגלת בהם תוקף הדיניהם.

תיקון ב', שהוא השערות שבשפהعلאה, שם השערות מצר הוקן על וגונטרבו בהם, נקרא במיכה בשם „גושא עון" כי השפה עלאה מקום בינה הוא, וכןה מכל דין ועבויות, אלא מפני עליית השערות מצר הוקן שמה, נחמעטה גם הבינה בסבביה, ויצאו שערות במקומות בינה, וע"כ נקרא עון, כי יש הוא מבחינת עצמו, אלא נתווות מהמת עליית המלכות אליו. אמן בביונה עשה זה, כדי להמתיק את המלכות במדת הרחמים שלת, ולתגובה לווג, ולשם זה היא גושא ברכבה העון, וע"כ נקרא גושא עון. וכור שבחינת הגזemoים ודיניהם שבבחי' בינה נקראים עון, אבל בחינת

כי הגם שנחערבו בשטח העליון דיקנא בבח' בינה, מ"מ לא נעלם מהם בחינותם עצם לגמרי, שהיא בחינת מלכות דעתם א', וע"כ נבחן בהם בחינת בינה ובחינת מלכות: ובחינת בינה שבם, היא תיקון ה' ובחינת מלכות שבם, היא תיקון ה"א.

והנה מעיבור א' הזה אין בהם אלא בחינת י'ק, ועתה הם צריכים לעלות ולקבל בחינת ג"ר, אמן נודע שעשרות דבחינת כתר דמו"ס, אינם יכולים לקבל ג"ר מהארת תכמה, כי בחינת הגלגלה הם חסדים מכוסים, כנ"ל, ולפיכך המתה מקבלים רק בחינת אוירא דכיא, הנוגג בהארת גלגלה, והארה זו שמקבלים היא תיקון ה"ב דהינו פה דאתהני משערות. יותר מזה אינם ראויים לקבל.

ותיקון ה"ג, הוא כל שטח תחתון דדיקנא, דהינו כללות השבחה דד' הקודמים, שקבעו אלו השערות דבחינת גלגלה שבמו"ס, ובשבב הזות קבעו כח התפשטות לארכם ולחובם עד החותה, וע"כ נקרא זה התקון בשם מול תחתון כי כמו שתיקון ה' מקבל ומהפשת מבחינת השבחה 'שנו' תיקונים הקודמים לו, ונקרא משום זה מול עליון, כו' תיקון ה"ג מקבל ומהפשת מבחינת השבחה שב' תיקונים הקודמים לו, וע"כ נקרא מזול תחתון. אמן גם מול הועלו'ון משפיע מן הח' תיקונים שבו אל מול תחתון, וע"כ נבחן מול תחתון שהוא מקבל מכל י"ב תיקוני דיקנא. (באו"פ מדף אלף צ"ה אות ר'ה עד סוף החלק).

קג) כי השערות מתחלקים ג"כ על מל"צ כמו הכלים הפנימיים, ובחינת ט' שעירות יצאה למללה על הגלגלה, שהיא בחינת ט' דכלים פנימיים, ובחינת ל"צ שעירות יצאו בבחינת שעירות דיקנא בתארת מו"ס, שהוא בחינת צ' דכלים פנימיים. וע"י לעיל בדף אלף תשובה כ'. קנד) מזיל, הוא מילשון הכתוב י"ל מים מדליין, שהוא לשון השפעה. ולפי שתיקון

חלק יי' לוח התשובות לעניינים רישואודיקנא דא"א א' תפט

וניכר שאינם מבחןית בינה למורי כמו השערות דשפה עלאה, שיוכלו לקבל מהווים שבhem, וע"כ הוכרחו לירידת מקום המלכות שהוא השפה תחתה שבלחי התהווון, ונעשה עליהם הוגג במקומות בבח"י ו"ק בחוסר ג"ר. ואע"פ שעתה נחטעו מג"ר ע"י תיקון זה, מ"מ הוא הכהנה טוביה לתיקון ה' כמ"ש להלן. ובתוරה נקרא „אריך אפסים“ שהוא כולל ג"כ את תיקון ה' כמ"ש לפניו.

תיקון ה' שהוא המשכת הרוחא דחיי מאראח דשפה עלאה, לשבולות הוקן בשפה תחתה, נקרא במילה בשם „לא החזיק לעד אףו“ שפירשו כי אע"פ שנגלה בחינת אף ודיניהם ע"י בירור השערות דמלכות מטור שפה עלאה וירידתם לשפה תחתה, כי חווו לבחינת חסרי ג"ר, מ"מ לא החזיק שם האף הוה, אלא שוחר והמשיר לבחינת ג"ר ורוחא דחיי גם לשפה תחתה. ובתוורה נקרא תיקון הוה ביחיד עם תיקון ד' הנ"ל, בשם „אריך אפסים“ שפירשו: מאיריך אףו וגבה דיללה. כלומר, שאע"פ שבתיקון ד' האריך אףו, כי חזר ונגלה האף בשערות דמלכות, מ"מ גבה דיללה, כי את"כ המשיך הרוחא דחיי גם לשפה תחתה וחזר בהם הג"ר במקודם. ואדרבא כי עתה נתנוו ביזור, כי בתיקון ג', הגם שעבר על הפשט, ונטהרו גם השערות דמלכות, אמונם זה היה משומש לא ניכרו שמה, נב"ל, אבל עתה אחר שרידו למקומות, ועכ"ז הגיע להם הרוחא דחיי, הרי תיקונים קבוע, כי נעשה תיקון בחינותם עצם.

תיקון ר' שהוא המתרחבות הוקן בוויות דלחי התהווון, נקרא במילה בשם „כי חוץ חסד הו"א“ שהוא המשכת חיי DNSMATA בתיקון זה מג"ר דבינה כי ג"ר דבינה ה"ס כי חוץ חסד הו, שפירשו שחפה צה ומשתוקקת אחר חסד ולא אחר חכמה, נגוע. ובתוורה נקרא בשם „רב חסד“ כי רב הוא לשון גדולות, ומורה על בחינת חסדי הבינה שהם בחינת גדולות וג"ר. שום נקראים ו"ק גדלות, נגוע.

הدينים שבמלכות נקרים פשע, כי היא מצומצמת מהמת עצמה, אבל בבניה אין מחותמת עצמה, אלא מכח עלית המלכות אלה, והוא מעות בעלים. ובתוורה נקרא בשם „ורחום“ כי תיקון הוה, הוא מלור הרחמים שבבינה, כמ"ש חז"ל כנשר הוה שהוא רחמי על בניו, ואומר מוטב שכינס החץ בי, ואל יכנס בבני. כי על כן הבינה מקבלת את המלכות לתוכה, ונעשה מצומצמת על ידה, כדי שיגיע בזה תיקון אל הווין שם בניה, כי מכשירה בזה לקבל הוגג ולגלות כל המוחין דו"א. וע"כ נקרא תיקון זה רחום, כי היא נושא העון בשביב הרחמים על הווין.

תיקון ג' שהוא אורחא דתחות ב' נוקבי חוטמא דאתפנוי משערות, נקרא במילה בשם „ועובר על פשע“ כי ע"י רוחא דחיי DNSBIV מב' נוקבי חוטמא, יוצאים הדינים מבחןית שערות השפה ומקבלים שוב הארץ ג"ר, בבחינת רוחא דחיי, כי היה היא חכמה כנודע, ואע"פ שטוהר הדינים אלו נעשה רק בבחינת שערות לבינה, הנקרים עון, מ"מ מגיע הטהרה גם לשערות דמלכות שבאו מנצח הוקן ונחערבו שם, שם אין לה הכר בפני עצמה. וכך נקרא שם ואותה הוקנה בשם ועובר על פשע, כי עובר תיקון הוה בשם ועובר על פשע, כי עובר ומטהר גם הפשע שאינו ראוי לטהרה מבחןית עצמו, להיוו מלכות מצמצום אי' שעליה היה עיקר הצמצום. ובתוורה נקרא בשם „וחנונו“ שפירשו עושה חסד חנן, ואע"פ שאיבנו הגן ואינו כדאי, שתכוונה ג"כ על בוחנת הפשע המעורבת שם שאינה הגון ואין כדי להשגת רוחא דחיי, מ"מ נעשה עמה החסד שתקבל אותו אף עירובה בשערות הבינה, ננ"ל.

תיקון ד' שהוא בירור השערות דמלכות, שנחערבו בהשערות דשפה עלאה וירידתם ממש לחתת השפה תחתה, נקרא לשובלות הוקן, נקרא במילה בשם „לשarity נחלתו“ כי הובר שarity משערות דשפה עלאה,

תיקון י' ותיקון י"א, שמדובר יציאת השערות מבחינה עירובם בשטח העליון דדקנה, ובאים למקומם שהוא בגרון תחות דדקנה, נקרא ב邏輯 בשם „תchan אמת ליעקב“ „חסד לאברהם“ כי ע"י עירובם במבנה נמצאים נכללים בהם ב' בחינות, שהם בחינת בינה ובחינת מלכות. ובחינת הבינה שביהם, שהיא המקובלות הוווג, נקרא חסד לאברהם, שעלה מתגלים החסדים, ובחינת המלכות שביהם, העומדת לחייב חיים להעלאת מ"ז, נקרא תchan אמת ליעקב, כי ע"י כך מתגלים המחווי הנודלים ממשיתות השגתו יתרך. וב תורה נקרא תיקון ה', שהוא בחינת בינה שביהם, בשם „נושא עון“. כי העוביות דבינה נקרא בשם עון, כב"ל ותיקון ה"א, שהיא בחינת מלכות בשערות, נקרא בשם „ופשע“ כי בחינת עבויות מלכות נקרה פשע, כמ"ש לעיל.

תיקון י"ב שהוא הפה דאתפנוי משערות, נקרא ב邏輯 בשם „אשר נשבעת לאבותינו“ כמו שפרשנו בוואר, דבאי אתרתינו אבחנתنا לאתלבש באיה רוחה. כי תיקון הוה נמשך מבחן רוח דכיא דגלחה הנשער לפומא, וע"כ אתפנוי משערות, ומכאן מקבלים ג"כ או"א דאצלות, וע"כ נקרא אשר נשבעת לאבותינו. וב תורה נקרא תיקון זה בשם „וחטאה“ כי תיקון, וזה מספק לגמרי בשביל או"א, אבל לא לבחינת ז"א שהוא איינו יכול לקבל ממנו כל שלמותו, משום שהוא צריך להארת חכמה, ועוד. וכיון שה תורה מדברת בו"א, כמ"ש לעיל, ע"כ נקרא וחטאה,قولמר שהפשע נמתק לחטאה, אבל לא לגמרי.

תיקון י"ג, שהוא שטח התחתון דדקנה, נקרא ב邏輯 בשם „מיימי קדם“ כי תיקון הזה הוא כללות המקובץ מכל הדיקנה, כי הוא מקבל מכל י"ב. תיקונים הקודמים ומשפיעו אותם לתחנותים שע"כ נקרא בשם מול תחתון כב"ל, וכן נקרא בשם ימי קדם, כי שורש הדיקנה הוא בחינת מלכות

תיקון ז' שהוא ב' תפוחין קדיישן דאפעני משערות, בסוד באור פני מלך חיים, נקרא ב邏輯 בשם „ישוב יריחmono“ ונקרא כן, להורות שאין הארת הפנים זהה לתחנות נוהג תדייר, אלא רק בשעה שהתחנותים הם כדאים לקבל אור הגдол הזה, כמ"ש בוואר, התה"ד ישוב יריחmono, ישוב, מכל דומני טמירין וומני מתגליין ע"ש. וב תורה נקרא תיקון הזה בשם „ואמת“ כי בהתגלות אור הגдол הזה דברי תפוחין קדיישן למטה מתגליה או אמיתיות השגתו יתרך לתחנותים.

תיקון ח' שהוא התחרבות הוקן בכל השטח העליון דדקנה, והתארכוותו עד הזהה, נקרא ב邏輯 בשם „יכבוש עונותינו“ שפירשו שכובש ומחזיק לאלו השערות דבינה, שהעוביות שביהם נקראים עונות כב"ל, כדי להרחב על יייהם מدت החסדים לתחנותים בבחינת מעין דלא ספיק, כי ע"כ נקרא ג"כ תיקון הזה בשם „מול עליון“ כי הולך ונайл השפע שביהם לתחנותים. וב תורה נקרא בשם „ונוצר חסד“ שיש לו ג"כ אותו הפירוש, כי הוא נוצר החסד שיושפע תמיד לתחנותים. ע"י תיקון זה הנ"ל.

תיקון ט' שם השערות הקטנים היוציאים ומטערבים בין השערות הארכיים דשתח עליון דדקנה, נקרא ב邏logue בשם „מצולות ים“ כי השערות החדשות שיצאו מבחן כתף הכלול במ"ס, שם בחינת מלכות שעדיין לא קיבלו שם מיתוק במדת הרחמים, יצאו עתה ונתערבו ונצללו בשערות דבינה שבשת עליון דדקנה, ונתמקו בהם, וע"כ נקרוו מצולות ים, כי מה נצללו בבינה, שנקרוות ים. וב תורה נקרא תיקון הזה בשם „לאלפים“ כי ע"י גילי והימוק הזה מצולות ים הנ"ל נעשת בשערות אלו הסגולה שיתגליה על יייהם האלף אלףין דחתמיין בעזקה. וכן נקרא לאלפים.

חק יג לוח התשובות לעניינים רישואוריקנאנדא"א א' חצא

הגובה מכולם, והיא עומדת בתיקון הא' בשם אל. ואחריה חסד בתיקון הב' וכי ומלכות חכמלה דמו"ס בתיקון הח' בשם וגוצר חסד, שם נכלל ג' כחסד דכתיר דמו"ס, ובוגרתה דכתיר בתיקון ט' וכו', וסוד דכתיר למטה מכולם, הדינו כסדרם שככל קומה היותר גבוהה, הוא למעלה יותר.

וב' הסדרים הנ"ל נוהגים כן בכל הפרצופים, שמתחללה כשהחכים בעלי אורות, הדינו מטרם שקיבלו שם זוג עלי העבירות שבמסך שלהם, נמצא העבירות שהיא חסרן אצלם, ועוד כל היותר עב הוא בחסרון יותר והוא יותר למטה אמן בעת שהאורות כבר הتلבשו בהם, שזו ע"י זוגנו דאור העליון על העבירות שבמסך שלהם, נמצא כל היותר עב קומו היותר גבוהה והוא עליון יותר, כגון בתשובה פ'ג. ואלו הם ב' הסדרים הנ"ל של המקיפים ושל הפנימיים. אמן גודע, שאין הפרצוף נגדל בעת אהות בכל המדרגות שלו, אלא לאט לאט על סדר המדרגה: שמתחללה בא גנטש בכלי דכתיר, וכשבא הרוח יורדת הנפש אל כלי חכמלה, והרוח מתלבשת בכל דכתיר. וכשבא הנשמה, יורדת הנפש אל כלי דבינה והרוח מתלבשת בכל חכמלה והנשמה מתלבשת בכל דכתיר. וכן ע"ז. וכן סדר הג' הנ"ל של יצאת הי'ג תיקוני דיקנא. כי גם כאן מתחילה נתגללה הנפש בתיקון הא' בעת ביאתו לתיקון הב' בעיבור א', הדינו ו"ק דנפש, וכשנגללה תיקון ג', שאו יצאו ג' ר' דנפש, נמלבשו ג' ר' דנפש בתיקון הא' וו'ק דנפש ירידו לתיקון הב'. ואחר כך בתיקון הד' שנגלה ו'ק דרות, ירידו ו'ק דנפש לתיקון הג', וג' ר' דנפש לתיקון הב' וו'ק דרות נתלבש בתיקון הא'. ואח'כ בתיקון ה' שנגלה ג' ר' דרות, ירידו ו'ק דנפש לתיקון הד', וג' ר' דנפש לתיקון הג', וו'ק דרות לתיקון הב', וג' ר' דרות עלה ונחלבש בתיקון הא'. ואחר זה בעת שנגלה תיקון הו' שהוא ו'ק דಗלות, ירידו ו'ק דנפש לתיקון ה', וג' ר' דנפש ירידו לתיקון

דמצום א'. ובדומה לעתיק וא"ק, שטירוחיהם נקראים ימי קדם מאוחה הטעם, שעל בחיי המלכות שלהם אין עוד זוג מא"א ולמטה, ואינה נמצאת בכל אב"ע, משמשות זה נקראות הסדרות שלמעלה מא"א בשם ימי קדם, וכן הוא הדיקנא. ובתורה נקרא תיקון זה בשם ,,ונקה" כי ע"י כלות התקיונים המקובלים בו והשפטות לתחנות, געשה מלכות דמצום א' נקייה מכל בוחינת מצום ודין. ע"ד שאמרו בזוהר א"ס לא נחית יהודית עליה עד דיביבנו ליה בת זוגית.

(קנו) ע"י לעיל תשובה קנה.

(קנו) שאלה. איך מתבאים י"ג הסדרות פנימיים ומkipim דיקנא בהשואה ל"ג תיקוני השערות דיקנא לפי מקומם וסדר יציאתם.

(קנו) תשובה: יש כאן שלשה סדרים מיוחדים, שאין להשוות וזה אל זה. סדר א' הוא י"ג הסדרות דמקיף דיקנא, שבו מלכות למעלה מכולם, ובניה למטה, וזה מבחי' חכמה דמו"ס. ו מבחינת כתר דמו"ס יטוד למעלה וחסד למטה. וזה תקופה עם יציאתם בבחינת מותרי מוחא מרASH דא"א מטרם שקיבלו שם אור, או מה שנשאר מן הסדרות שלא נתקנו ב"ג הפנימיים שהם נשרים ג' כ' בעלי אור ועומדים בבחינת מקיפים. משמשות וזה כל היותר עב הוא יותר למטה, ונמצא מלכות הכה מכולם שהוא למעלה מכולם וכן כנ"ל תשובה פ'ג ע"ש. ואחר זה התחילה הוגמים שהם התקיונים להתתקן לאט לאט על סדר המדרגה: בעיבור, וקטנות, וו'ק דגדלות, וג' ר' דגדלות, על הסדר שנຕבר לעיל תשובה קנו"א עש"ה. עד שנגמרו כל ה"ג תיקוני דיקנא על שלימותם. וכיוון שנגמרו על שלימותם נעשה הסדר של י"ג הסדרות פנימיים, אשר בינה חכמה דמו"ס עמדת עתה למעלה מכולם, להיות קומה

לספירת חסד, וו"ק דגדלות, שנתלבש בתיקון ג' נבחן לבחינת גבורה, וג"ר דרות, שנתלבש בתיקון ד' נבחן לת"ת, וו"ק דרות, שנתלבש בתיקון ה' נבחן לנצח, וג"ר דעתך, שנתלבש בתיקון י' נבחן להוז, וו"ק דעתך שנתלבש בתיקון ז' נבחן לחחי' יסוד, ותיקון הח' נבחן למולות, שהוא מקבלת מוכלם.

ואל תמה איך ג"ר דחכמתה נבחן לספירת חסד, וו"ק דחכמתה לבחינת גבורה, וג"ר דרות לבחינת ת"ת וכו', כי כבר נתבאר זה היטב לעיל בדברי הרוב במתוי ולא מטי, ובאו"פ שם בדף שכ"ט ד"ה עתה תבין. ע"ש בכל סדר אצילות הו"ק, ותורה שם, כי החסד הוא ג"ר דהארת חכמה וגבורה הוא וו"ק דהארת חכמה. ותית הוא ג"ר דרות, ע"ש ואין כאן מקום להאריך עוד. ועוד"ז מתבראים ג"כ ה' הספריות דברת בג' הסדרים הנ"ל. והבן היטב.

הה' וו"ק דרות לתקן ה', וג"ר דרות ירדו מתקן הא' אל תיקון ה', והוא"ק דגדלות נתלבשו בתיקון הא'. ואח"כ בתיקון ה', שיצאו ג"ר דגדלות, ירדו הו"ק דעתך, לתיקון ה', וג"ר דעתך לתיקון ה', וו"ק דרות לתקן ד', וג"ר דרות לתקן ג', וו"ק דגדלות לתיקון ב' וג"ר דגדלות בתיקון הא'. ואח"ז יצא בחינת הכללות בתיקון הח', שהוא בחינת הגובה של המוחין, אז ירדו הו"ק דעתך לתיקון ה' וג"ר דעתך לתיקון ה' וו"ק דרות לתיקון ה'. וג"ר דרות לתיקון ד', וו"ק דגדלות לתיקון ג', וג"ר דרות לתיקון ב', וכללות הדיקנא, שהוא גובה המוחין נתלבש בתיקון הא'. ונגמרו עתה כניסה כל האורות בכלים שליהם כהלוותם, כסדר הי"ג פנימים, שהוא בינה למעלה בתיקון הא', ומולות למטה בתיקון ח'.

כי בחינת הכללות שנתלבש בתיקון הא', נבחן לבחינת בינה. ובחינת ג"ר דגדלות, שהוא חכמה שנתלבש בתיקון ב' נבחן